İŞ HAYATI FUTBOLDAN NE ÖĞRENİR?

Takım Çalışması

AHMET ŞERİF İZGÖREN

elma

İş ve Yönetim Serisi

İŞ HAYATI FUTBOLDAN NE ÖĞRENİR? AHMET ŞERİF İZGÖREN elma

ahmet şerif
izgören

İŞ HAYATI FUTBOLDAN NE ÖĞRENİR?

Takım Çalışması

Ahmet Şerif İzgören

İş ve Yönetim Serisi 58

Hayat Amacımız

Daha eğitimli ve daha çok okuyan bir ülke için çalışıyoruz.

Gelecek Hayalimiz

Alanımızda Türkiye'nin en saygı duyulan kurumu olacağız.

Değerlerimiz

Dürüstlük
İş Kalitesi
Girişimcilik
Hoşgörü
Yurt Sevgisi

İş ve Yönetimi Serisi 58

İş Hayatı Futboldan Ne Öğrenir?©

Takım Çalışması

Editör / Merve Dinar
Düzelti / Seyra F. Erdaloğlu
Mizanpaj ve Kapak Tasarımı/ Songül Düzgün
Yayın Ekibi / Ahmet Şahin, Çiğdem Karaca, Demet Kurtbaş, Demet Uyar, Gülderen Çopur

1. Basım Şubat 2014
ISBN / 978-605-5286-40-8

Elma Yayınevi / Aziziye Mah. Portakal Çiçeği Sok. No:37/7 Çankaya/Ankara
Yayıncı Sertifika No / 12437

Basımevi / Sözkesen Matbaacılık Ticaret Ltd. Şti.
Matbaacılar Sitesi 558. Sk. No:41 İvedik, Yenimahalle/Ankara
Matbaa Sertifika No / 13268

Her türlü kitap talebinizi temsilciliklerimizden,
www.elmayayinevi.com adresimizden, telefon veya faks aracılığıyla yayınevimizden yapabilirsiniz. Kitaplarımızla ilgili görüşlerinizi **www.elmayayinevi.com** adresindeki web sitemizde belirtebilirsiniz.

ELMA YAYINEVİ©
Kitabın tüm yayın hakları ELMA YAYINEVİ ©'ne aittir. Yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz. Türkiye'de basılmıştır.
"ELMA", AKADEMİ ARTI YAY. AŞ'nin bir markasıdır.
Copyright © 2014, ELMA Publishing House

temsilciliklerimiz

Akdeniz Bölgesi / CDR Eğitim ve Danışmanlık • Gökçe Ateş • Tel: (242) 247 72 72 • gokceates@izgorenakademi.com
Bursa / MGK Eğitim Hizmetleri • Özlem Erbaşlar • Tel: (224) 243 99 15 • özlemerbaslar@izgorenakademi.com
Kayseri / OAG Eğitim Danışmanlık • Gökçen Acuner • Tel: (352) 234 17 18 • gokcenacuner@izgorenakademi.com
Kocaeli / Özel Batı Karadeniz Eğitim Danışmanlık • Yasemin Kaya • Tel: (262) 319 02 00 • yaseminkaya@izgorenakademi.com
Samsun / Karadeniz Eğitim Danışmanlık • Salih Özgür • Tel: (362) 431 34 36 • karadeniz@izgorenakademi.com

YAZAR HAKKINDA

Ahmet Şerif İzgören, 1965 yılında İzmir'de doğdu. Tüm büyükleri Manisa'nın Demirci ilçesindendir. Kuleli Askeri Lisesi'ni, ardından Hacettepe Üniversitesi İngiliz Dilbilimi Bölümü'nü bitirdi. Türk Silahlı Kuvvetleri'nde üsteğmen rütbesine kadar görev yaptı. Sonrasında, Ankara Üniversitesi TÖMER'in Bursa şubesini kurdu ve dört yıl yönetti. Devletten özel sektöre geçerek iki ayrı şirkette genel müdürlük yaptı. 18 Eylül 1996'da İzgören Akademi'yi (o zamanki adıyla Academy International'ı) kurdu. Northampton Üniversitesi Sunley Management Center'la beş yıllık bir işbirliği projesini yürüttü. 2001-2002 sezonunda Doğu Akdeniz Üniversitesi'nde öğretim üyeliği görevinde bulundu.

Viyana, Kopenhag, Northampton, Kiev, Dortmund, Batum, Amsterdam gibi kentler de dahil olmak üzere Urfa'dan Edirne'ye kadar yüzlerce şehirde, 3.000'in üzerinde konferans ve eğitim verdi. 2004 yılında takım arkadaşlarıyla birlikte Türkiye Uğur Böcekleri Programı'nı başlattılar. Program bünyesinde eğitici eğitimi alan gençler, Çocuk Esirgeme Kurumu'na bağlı yurtlara, devlet okullarına, cezaevlerine, Anadolu'nun kasabalarına gidip "dürüstlük, iş kalitesi, girişimcilik" değerlerini ve "vatan sevgisi, hoşgörü" ilkelerini öğrettikleri eğitimler verdiler. Türkiye'nin birçok yerinde, kütüphane açmak, ağaç dikmek, çocuklara basketbol kursu vermek gibi faaliyetler içeren Küçük İyilik Fikirleri'ni başlattılar.

2014'e gelindiğinde Uğur Böcekleri Projesi'nde ücretsiz eğitim verilen vatandaşlarımızın sayısı 200.000'i geçti.

Hâlen İzgören Akademi'nin yönetim kurulu başkanlığını yürütmektedir. İzgören Akademi, Ankara, Antalya, Kayseri, Bursa, Kocaeli ve Samsun bölge müdürlüklerinden oluşan bir takımdır. 56 çalışanı, 16 ortağı vardır. Kurumun yönettiği markalar İzgören Akademi, Elma Yayınevi, Vizgo.net ve İzgören Yayınları'dır.

Mavi Uğur Böceği olarak gençlere, İzgören Akademi bünyesinde de şirketlere profesyonel eğitimler vermektedir.

Yayımlanmış 20 kitabı vardır.

3 Ocak 2013
Bu fotoğraf Antalya'da yıllık toplantımızda çekildi.
Fotoğraftan önce maç yaptık, en büyüğümüz Bülent Yerlikaya, beyaz formalı.
Hepimizi ipe dizdi, bir goller attı, hayran hayran seyrettik.
Şakalaştık, gülüştük, iyi takımız cidden; severiz birbirimizi.

23 Nisan 2013
Bülent küçük oğlu Eren'le top oynarken birden fenalaştı.
Kalp krizinden kaybettik Bülent'imizi.
İş hayatı ne öğrenir bu kitaptan bilmem ama ben en azından şunu biliyorum:
Şirket diye bir yer yok, takım arkadaşlarınız var.
Bir de... Eren, İrem; hepimiz çok ağladık çok.
Ben şimdi de ağlıyorum, gecenin üçü.
Ama Bülent'i eğer biraz tanıyorsam yukarıdan bakıp diyordur ki:
"İyi ki son anlarımda oğlumla top oynadım."
Allah hepinize son anlarınızda sevdiklerinizle top oynamayı nasip etsin.

Ben bu kitabı Bülent Yerlikaya kardeşime ve takım arkadaşları Ayşegül, İrem ve Eren'e ve tüm ekibimize hediye ediyorum.

30 Ağustos 2013
Ankara - Mutfak masası

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ 11

1 **LİDERLİK** 19
Adalet 21
Motivasyon 35
Kaynak Yönetimi 47

2 **TAKIM RUHU** 57
Güven 57
Süreklilik 69
Kurum Kültürü 75

3 **ORTAK HEDEFLER** 93
Strateji Oluşturmak 95
Performans Yönetimi 101
Rekabeti Yönetmek 109

4 **İŞ AKIŞI** 115
Roller 117
Farklılıklar 125
Proje Yönetimi 127

5 **İLETİŞİM** 139
Bilgi Paylaşımı 141
Açıklık 145
Paydaşlarla Paylaşmak 159

SONSÖZ 167

ÖNSÖZ

Futbolun nesini seviyorum?

Beş yaşındayken, babamın tuttuğu takımla ilgili anlattığı hikâyeleri ve AGA marka radyodan bizim tuttuğumuz takımın ne olduğunu hiç anlamadığım hamlelerini dinleyip, sonra da neden olduğunu hiç bilmeden, radyodan gelen sesle birlikte odanın ortasında birbirimize sarılıp zıplamamızı seviyordum.

Tuttuğumuz takımın inatla yenilmesine ve ilkokulda, sınıfta neredeyse benden başka kimsenin o takımı tutmamasına rağmen, ısrarla aynı takımı tutmamızı seviyordum.

Fenerbahçe'nin başında Didi diye bir teknik direktör vardı; Brezilyalı, hem yabancı hem de siyahi. Yani uzaylı gibiydi benim için. Daha önce hiç siyahi birini görmemiş olan ben, biri solun, diğeri sağın kalesi olan Milliyet ve Tercüman'ın arka sayfalarında Didi'yi görüp hayran olmayı severdim. Fener'i üst üste üç defa şampiyon yapmıştı; iyice hayran olmuştum Didi'ye.

Beşiktaş'ta Kör Tuğrul diye bir oyuncu vardı; yarı görme engelli bir adamın (ciddden tek gözü kördü ve sol açık oynardı; şimdi Yalova'da köfteci işletiyormuş) 1. Lig'de futbol oynamasını seviyordum (Adını Süper Lig yaptıklarına bakmayın, bildiğiniz 1. Lig işte).

Galatasaray'da Fuji Mehmet vardı, kalenin ağzından topu hep havaya dikerdi. İsmi yüzünden futbol kariyeri devam ederdi; isme baksana, Fuji. Sonra, Ayı Gökmen vardı Cimbom'da; kalenin ağzından topu havaya dikme konusunda Fuji'yi geçmişti. Bir milli maçta Romanya'ya çaprazdan süper bir gol atmıştı ki tarihinde yok. "Gökmen, o nasıl goldü? Nasıl attın?" diye sorduklarında yıllar sonra itiraf etmişti: "Cemil şahsi oynuyordu, niye pas atmıyor diye sinirlenip vurdum topa, kaleye gitti mübarek". Şimdi TV'de futbol tekniği konusunda yorumlarını duyunca gülmeyi seviyorum.

80'li yıllar bir Arnavutluk milli maçı, Fenerli-Cimbomlu Arif maçın sonlarında ne yaptığını bilmeden ceza sahası dışından abandı topa kalabalığın içinde, top bir yerden geçti, balına gol oldu. Arnavutluk'u 1-0 yendik. Maçtan sonra Çingene Arif'le röportaj yapıyorlar. "Nasıl oldu gol Arif?" "Bir an bir boşluk gördüm oraya plase yaptım!" Biz yerlerdeyiz. "Burun vurdun oğlum, burun vurdun!"

Pilli radyodan maç dinleyip diğer maçlardaki gelişmeleri tribüne haber veren eski adamları seviyordum.

Pazar günü tüm aile sohbet ederken radyodan, "Şimdi, Giresun'a bağlanıyoruz" dendiğindeki heyecanı seviyordum.

Altay Süper Lig'e çıksın diye iki sefer kızımla yükselme maçlarına gitmeyi; o kadar İzmirli Ankara'da bir araya gelmeyi; takım son dakikada gol yiyip maç uzatmaya gidince, uzatmanın son saniyesinde yine gol yiyip maç penaltılara kalınca, penaltılarda yine süper lige çıkamayıp başbakanın mahallesinin takımı üst lige çıkınca tek bir taraftarın küfretmeden stattan ayrılmasını seviyordum.

Babamla Bursa'da Bursaspor maçına gideceğimiz zaman annemin hazırladığı ekmek arası turşuyu seviyordum.

Manchester United eski menajeri Ron Atkinson bir maçtan sonra hakemle ilgili görüşlerini soran gazeteciye "Biliyorsunuz hakemlerle ilgili konuşmam, o 'döt' yüzünden bu alışkanlığımı değiştirmek istemem" demişti. Ben de alışkanlığımı

değiştirmeden şunları yazmak isterim: Futbol artık para anlamına geliyor. Üç büyükler eskiden küme düşme tehlikesi yaşayabilirdi; şimdi buna ihtimal yok. Üç takımdan başkasının şampiyonluk ihtimali yüzde 3'ten düşük. Zonguldak 1. Lig'deydi; siz hatırlamazsınız. Futbol, kara para aklama yeri değildi. Balıkesir de dâhil, birçok şehir takımı vardı. Beş İstanbul, dört Ankara takımı yoktu. Kulüp başkanı sandığımız o adamların şeref tribünlerindeki önemli adamlardan devlet ihaleleri aldığını bilmiyorduk. Şehirde dokuz garsoniyeri olduğu söylenen muhafazakar belediye başkanları futbola henüz el atmamıştı. Oyuncular, İddia oynatmıyordu. Milli Takım dünya üçüncüsü olduğunda verilen onca primin üzerine bir de hediye cip sözü verdiler. Oyuncular verilen ciplere kazan kaldırdı, istediğimiz marka olmazsa almayız diye direndiler; aldılar istedikleri marka cipleri. Aynı kişiler, maçlardan sonra "Milletimiz için oynadık, çok duygulandık" falan diyor, içlerinden bazıları mafyalarla ve politikacılarla kucak kucağa geziyorlar.

Açardın TV'yi, siyah beyaz, bedava maç seyrederdin. Şimdi, acayip paralar ödüyorsun siyah kutulara. Uzun süre, orta yaşlı adamlar Teleon'un, Cine 5'in şifreli maçlarını, o siyah beyaz karlanmayı gözlerini kısa kısa seyrettiler; hatta "pozisyon ofsayt" diye itiraz edenler vardı. Takımlar şampiyon olunca camlardan tabancayla ateş edip küçük çocukları öldürmüyordu korkaklar. Karşıyaka-Göztepe rekabetinin o küçük İzmir'deki en ayıp tezahüratı "Göz göz Göztepe, gözün çıksın Göztepe"ydi. Futbol güzel, sevimli bir şeydi. Rüşvetçi belediye başkanlarının, kaçakçı, ihaleci iş adamlarının pis oyuncağı değildi.

Peki, bu kitap ne anlatıyor? Futboldaki kirlenmeyi mi? Hayır. Bu kitap her şeye rağmen futbolu sevmeye devam eden biri tarafından, iş hayatının futbolla yapabileceği daha erdemli bir alışverişi anlatmaya çalışıyor.

Futboldan başka maçları berabere bitebilen bir spor yoktur; diğer sporların hepsinde bir taraf diğerini yenmek zorundadır. İş hayatında da rakibinizi yenmek, ezip geçmek zorunda değilsiniz. Aynı sektörde birbirinizden çok şey öğrenerek, üreterek ve birbirinize saygı duyarak var olabilirsiniz.

Takım olmanın en güzel tanımlarından biri "Aynı toprakta farklı çiçekler yetiştirmek"tir.

Bana bir tanım yap derseniz; ortak değer kavramlarına sahip, aynı hedefe odaklanmış, rollerin doğru paylaşıldığı, birbirini anlayan ve yaptıkları işi sonuçlandırma becerisine sahip gruplara takım diyebilirim.

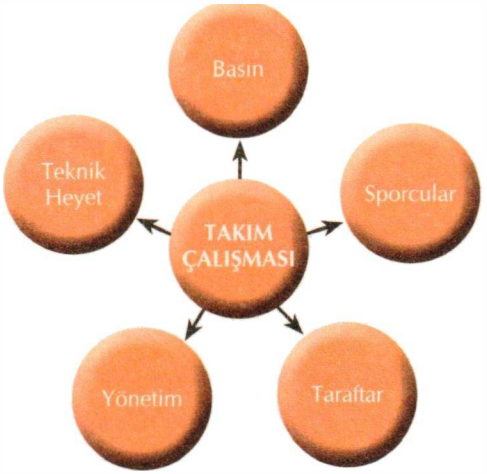
Kitabı hazırlarken futbolla hiç ilgisi olmayan çalışan bir hanımefendinin de oturup bilgi edineceği bir çalışma olsun istedim. Kitabın içinde futboldan çok, futboldan alınabilecek yönetim dersleri var. Çünkü bu spor gözümüzün o kadar önünde ve kulağımızın o denli dibinde ki yönetsel gözle bakmamak olmazdı.

Kitabın örnekleri, takım çalışmasına futbol gözüyle bakarak oluşturuldu. Zaman zaman, az da olsa başka sporlardan da örneklere yer verdim. Tam tersini yaparsak, spora yönetici gözüyle bakarsak orada takım çalışması denince halkanın beş ögesi var. Yanlış düşünüyor olabilirim. Okurum bilir; içeride yazdıklarım, şemalar, maddeler hep kişisel düşünce ve görüşlerimdir, alıntı yaparsam mutlaka kaynak gösteririm.

Bu beş öge:

Kulübün liderinden beklediğiniz, bu beş faktörü bir arada tutarak yönetmesidir.

SPOR KULÜPLERİNDE TAKIM ÖGELERİ

Halkalardan birini yönetemediğinizde başarısızlık gelir. Futboldaki takım çalışmasını bu beş bileşen getirir. Buraya altıncı faktör olarak federasyon eklenebilir mi? Hayır. Yönetim bölümünün bir alt başlığı olarak düşünülebilir.

Şirketlerin yöneticilerine, kurumların çalışanlarına, 1979 yılında ailesinden ayrılıp yatılı okulda askeriyeye başlamış, o günden bugüne ister istemez yönetimin içinde olmuş biri olarak söylemek istediğim ise şu: Birbirinize duyduğunuz

sevgi, kârınızdan daha önemlidir. İşbirliğiniz makine parkınızdan, güler yüzünüz CRM yazılımınızdan, bilginiz bilgisayarlarınızdan daha değerlidir.

Takım çalışmanız ve iyi niyetiniz varsa gerisi beraberinde gelir zaten.

Saygılarımla,
Ahmet Şerif İzgören

TAKIM OLUŞUMUNDA

TEMEL FAKTÖR

LİDERLİK

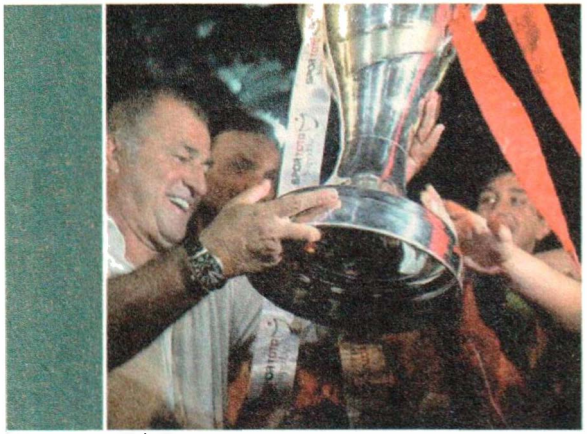

Bu bölümde size liderliği anlatmayacağım, sadece liderliğin takım olmadaki rolünden bahsedeceğim. Gördüğünüz üç alt başlık, liderin takımdaki etkinliğini anlatıyor: ***Adalet, Motivasyon*** ve ***Kaynak Yönetimi***.

Urfa'da bir konferansta, Napolyon'un bir sözünü söyledim: "Bir kötü lider, iki iyi liderden daha iyidir." Biri el kaldırdı: "O da laf mı hoca, bizde daha iyisi var: "Sen ağa, ben ağa; inekleri kim sağa?"

Yönetimde demokrasi olmaz. Okuduğunuz kitaplarda, katıldığınız konferanslarda konuşmacılar size demokratik olmaktan bahsettiler değil mi? O zaman ekibe "Arkadaşlar siz aranızda oylamalar yapın, oylamada ne çıkarsa ona göre davranalım" deyin. Bakın iki sene sonra ortada şirket falan kalmış mı?

Anafartalar'da tüm cephanesi bitmiş, kendinden sayıca fazla Anzak askerinden kaçan, "Komutanım hiç cephanemiz kalmadı, kaçmak zorundayız" diyen askerlere, "Size savaşmayı değil, ölmeyi emrediyorum" diyen Mustafa Kemal, o gün

Fatih Terim

Otto Bariç

"Arkadaşlar ne yapalım; sizce savaşalım mı, kaçalım mı? Hadi bir oylama yapalım" deseydi, bugün bir devletin kurucusu olamazdı.

Gerçek bir önder değilseniz, şirkette "Savaşmayı değil, ölmeyi emrediyorum" sözünü kriz döneminde ekibe söylersiniz, onlar da "Hadi leyn" deyip yanınızdan geçip giderler. Kişilik gücümüz, ekibe gerçekten önderlik yapıp yapamayacağımızı belirler.

Bir grup Galatasaray fanatiği ve Leeds holiganı Beyoğlu'nda birbirlerine girer. İki Leeds taraftarı bıçaklanarak öldürülür. İngiltere'de oynanacak ikinci maç öncesi ortam çok gergindir. Oyuncular Leeds taraftarının taşkınlığından çok korkmaktadır. Olayın bu bölümünü dostum Erkan Aydoğan'dan öğrendim: Maçtan önce Fatih Terim bir yardımcısıyla birlikte Leeds taraftarının arasında maç seyreder. Dönüşte oyuncularına, "Arkadaşlar bu hafta ben neredeydim biliyor musunuz? Leeds taraftarlarının arasında. Hiçbir problem çıkmadı, biz orada sadece iki kişiydik, şimdi yirmi beş kişi gideceğiz ve sahada olacağız, rahat olun" der. Oyuncular maça çok daha güvenli gider.

Fenerbahçe Kulübü'nün başında Ali Şen vardır; Otto Bariç'i teknik direktör olarak getirir. Size bir sahne: Oyuncular ve teknik ekip iki saatlik mesafeye, Kocaeli'ye deplasmana otobüsle gider. Bariç otobüse binmez; oyunculardan ayrı makam aracıyla arkadan gelir. Bir süre sonra da takım başarısız olur, Bariç'i yollarlar. Kendi takımıyla iki saatlik mesafede aynı otobüse binmeyen adamdan ekibine lider falan olmaz.(Sağlık sorunu varsa özür, siz yine de dersi çıkarın.)

LİDERLİK

Takım arkadaşlarınıza kesinlikle eşit davranmayın!

Oysa hep aksini duyduk değil mi? Bize hep şunu söylediler:

"Çalışanlarınıza eşit davranın, eşit mesafede olun."

Zekâsı, kapasitesi, eğitimi ve iş sorumluluğu farklı insanlara aynı davranıyorsanız hata edersiniz.

Bugün, devlette verimliliğin sıfır noktasına yaklaşmasının temel nedeni, "çalışsan da aynı maaş, çalışmasan da aynı maaş" zihniyetidir. Yani herkese eşit yaklaşım.

İş hayatında herkes kendine haksızlık yapıldığını düşünür. Adil olmak konusunda mükemmel olmayabilirsiniz, ama içten ve istekli olabilirsiniz. Buna başlamanın en iyi yolu ise beklenen davranışları ve ödüllendirme kriterlerini baştan ve açıkça anlatmaktır.

İnsanlara eşit davranmayın, adil davranın. Bu ikisi arasında büyük fark var.

Devamında da tüm uygulama ve ödüllendirmeyi açık, herkesin önünde ve gerekçe belirterek yapmak.

Futbolda bir teknik direktörün sorunu -çoğu zaman- oyundakiler değil, yedeklerdir. Yedek kalan kendine adil davranılmadığını düşünür. Aynısı şirket için de geçerli. Bu işin teknik yanını "Performans Değerlendirme" bölümünde göreceğiz.

Bir gün Jose Mourinho'ya soruyorlar: "Karim Benzema'nın yedek kulübesinde oturması konusunda ne düşünüyorsunuz?" "Ben orada 90 dakika oturuyorum. Ne var bunda?" diyor.

İngiltere'deki rövanşta Galatasaray-Leeds maçında, Galatasaray galip ve İngilizler bir kişi eksik oynarken Emre Belezoğlu kırmızı kart görür. Fatih Terim yedek kulübesini sınırlayan çizgilerin dışına çıkar ve sahaya girer. Emre, hakeme itiraz etmekteyken onu formasından çeker, ensesine bir tane vurur; itirazın seyirciyi daha da galeyana getireceğinin farkındadır. Emre başını önüne eğer ve çıkar. Aradan bir süre geçer; Galatasaray UEFA Kupası finalini Arsenal'le oynarken 113. dakikada Hagi kırmızı kart görür. Çalışanlarına eşit davranan bir teknik direktörün ne yapması gerekir? Sahaya girip Hagi'nin ensesine de bir tane vurması gerekir değil mi? Hayır. Terim, Hagi'ye dönüp bakmaz. Doğru olanı yapar. Bir yanda yeni yetişen oyuncusu Emre, ona futbolu öğretmek zorunda; öte yanda yetişmiş, ne yapması gerektiğini bilen oyuncusu Hagi vardır. Bugün Avrupa'da birkaç takımda oynamış Emre millî takım forması altında kırmızı kart görse, emin olun ona da dönüp bakmaz.

Manchester City menajeri İtalyan teknik adam Roberto Mancini, 2013 başında antrenmanda, oyuncusu Mario Balotelli'nin boğazına yapıştı. Olay ertesi gün gazetelerde manşet oldu.

Gheorghe Hagi

Mancini bir açıklama yaptı: "Balotelli'ye tepkim takım arkadaşına çok sert girmesinden dolayı idi. Mario ve benim aramda değişen bir şey yok. Bu tip şeyler her zaman olabilir. Kendisi hakkındaki düşüncelerim değişmedi. Bu kulüp için çabaladığını ve bir şeyler yapmaya çalıştığını gördüğüm müddetçe ona her zaman şans vereceğim."

Bu olaya bir şirket çalışanı gözüyle baktığınızda; hata yaptığınızda takım arkadaşını korumak için yakanıza yapışan, ama bunu profesyonel kariyerinize yansıtmayıp arkanızda duran bir lider görürsünüz.

Ada'nın diline düştüler!
İngiliz basını, Manchester City Menajeri Roberto Mancini ile Mario Balotelli arasındaki kavgayı, "Dövüş Kulübü" gibi filmlerin afişlerine uyarladı
ROBERTO MANCINI
MARIO BALOTELLI
FIGHT CLUB

5 Ocak 2013, Hürriyet Gazetesi

Beşiktaş Kulübü'nde sezon başı kampında, ikinci kaptan İbrahim Toraman yasak olmasına rağmen kahvaltıya terlikle geldiğinde, kaptan İbrahim Üzülmez yaptığının doğru olmadığını söyledi. Doğal olarak iki medeni insanın yapması gerekeni yapıp yumruklaştılar. Üç gün sonra başkan Yıldırım Demirören kaptan İbrahim Üzülmez'i kulüpten gönderdi. Kaptan şaşkın, "Ben görevimi yaptım. Kurallara uymayan bir arkadaşımı ikaz etmeye kalktım, bunlar oldu" dedi.

2013 Eylül'ü aynı İbrahim Toraman ile bu sefer Fenerbahçe'den transfer edilen Sezer Öztürk önce otelde, sonra uçakta, ardından da antrenmanda yumruklaştılar. Yeni kulüp yönetimi ve Biliç her ikisini de süresiz kadro dışı bıraktı.

Adalet deyince, biliyorsunuz Türk futbolu bir şike skandalı yaşadı, olayın üzerine gitme niyeti olan Mehmet Ali Aydınlar federasyon başkanlığından istifa ettirildi. Yerine Beşiktaş'ı 6 milyon dolar borçla alıp, 538 milyon TL (eski para trilyon) borçla bırakan Yıldırım Demirören getirildi. (Seçildi diyenler de çıkabilir; olabilir, belki de her şeye bulaşan siyaset futbola bulaşmamıştır.) 23 Kasım 2012 tarihinde Trabzonspor Asbaşkanı Hasan Yener yandaki açıklamayı yaptı. Her ne olursa olsun Trabzon taraftarı kendi adaleti sağlamaya çalışıp duracaktır

Trabzonspor Genel Sekreteri Hasan Yener bir kez daha FENERBAHÇE VE TFF'Yİ HEDEF ALDI
HUKUK VARSA O KUPA MÜZEMİZE GELİR
DEMİRÖREN'E YANIT VERDİ
'ŞİKE SÜRECİNİN MAĞDURU F.BAHÇE DEĞİL, BİZİZ'
Bordo mavili yönetici, '2010-2011 Süper Lig Kupası hiç hak etmeyen başka bir takımın müzesinde duruyor. Memlekette hukuk varsa bu kupa mutlaka Trabzonspor'un müzesine gelecektir' dedi.
DEMİRÖREN BU SÖZÜ SÖYLEMİŞTİR

23 Kasım 2012, Hürriyet Gazetesi

bundan sonra. Bu haberdeki en önemli nokta Demirören'le ilgili " Her ne kadar bu söylediklerini TFF sitesinde yalanlasa bile bunları söylediği düşüncesindeyim" ifadesi. Bence birisi için çok acı bir yorum. Teknik kelimelerle de olsa, "Kesin yalan söylüyor" diyor.

Futbolda performans ölçümü, iş hayatına ve politikaya göre çok daha adildir. Çıkarsın takım olarak sahaya, her ne kadar tarlalar sürülse de, hakemler federasyon baskısı altında kalsa da, büyük takımlar kollansa da, sonuçta sahada dişe diş oynarsın, yener ya da yenilirsin. Herkes de görür.

İş hayatı öyle değil, birçok istatistik ve rakamla kandırırsın birbirini.

Örneğin benim kullandığım telefon operatörünün reklamı vardı. "Ankara'nın %99.8'ini kapsıyoruz" diye, kardeşim 0.2 hep bana mı denk gelir. Beni kapsamıyor adamların baz istasyonları bir türlü. Bir ara Ankara'nın her tarafına pankartlar astı belediye ''Avrupa'nın en yeşil başkenti ''diye. Ya tamam her konuda yalan söyleyin ama bu çok ilginç bir cesaret, tabii istatistikle bizi yerler. Geçiyoruz uçakla o şehirlerin de bizimkilerin de üstünden; her taraf yeşillik, park, spor alanı... Bizim Ankara'da çocuklarımızın spor yapabilecekleri gram yer yok. Her yer beton, bina, residans. Bir boş arsa vardı evin orada, "Belki buraya yaparlar gençler spor yapsın diye" dedim içimden, büyük bir cami ve külliye yapılıyor şimdi. Oysa evin 3 km civarında 6 tane daha camii var, cuma günleri bile tam dolmuyor. Sonra pankartlar asıyorsun Avrupa'nın en yeşil başkenti diye, sanırım yeşilden kastettikleri en mümin anlamında.

Bakın Yunus Emre ne diyor:

Kitapsız âlim olanın

Emeksiz zengin olanın

Sermayesi din olanın

Rehberi şeytandır.

Ben demiyorum, Yunus Emre diyor. Hani içeri atacaksanız, tepesine binecekseniz, hakkında düzmece hazırlanmış CD, belge bulacaksanız diye Yunus Emre'nin adını veriyorum. Beş altı türbesi var Türkiye'de. Bulursunuz nasılsa türbesinde CD'leri.

Melih Gökçek'in oğlu Ahmet Gökçek spora el attı; taraftar gruplarıyla el ele verdiler ve olaylı bir kongrede yönetimi devirdiler. Kavgalar çıktı o sırada, kong-

100. YILINDA BÜYÜK BAŞARILAR HEDEFLEYEN ANKARAGÜCÜ'NDE SKANDALLAR BİTMİYOR

ANKARA KAPKARA

Teknik direktörden habersiz idman saatinin değiştirilmesinden sonra bir bomba da dün patladı. Kulüp tarihini büyük transferi olarak gelen İngiliz Milli Takımı'nın eski golcüsü Vassell, ödenmeyen borçlar yüzünden otelde

İngiltere Milli Takımı'nın formasını 22 kez giyerken, 6 golleriyle Premier Lig'i ülkeden spot ışıkları sürekli üzerindeydi. Manchester City'den Ankaragücü'ne transfer olurken de asıl İngiltere olmak üzere dünya medyasında manşetleri sürüledi. 90. yılını kutlayan Başkent ekibi için 'asrın en büyük' transferiydi. Darius Vassell'di... Gelişiyle anlara'yı sallaşlı, havalimanındaki arşılama töreni bir kez daha manşetlere taşındı. Türkiye'de cinci baharını yaşayacağını düşünürken, başına neler elecceğinden habersizdi kuşkusuz! 'e önceki gece... Geldiği günden u yana Ankara Crowne Plaza Hel'de kalan tecrübeli oyuncunun ece geç saatlerde telefonu çaldı. tmayan otel müdürüydü! Parasının dendiğini, bu nedenle odayı ınsaltması gerektiğini söyledi!

YOLUMU ÇİZECEĞİM'

Vassell şaşkındı. Hemen elefona sarıldı. Kulüp önetiminden, yetkililerden birine ılaşmaya çalıştı. Ancak kimseyi bulamadı. Yapacak bir şey kalmayınca eşyalarını opladı, lobinin yolunu tuttu. Havalimanında binlerce taşının karşıladığı İngiliz golcü, lobide otel görevlileri ve birkaç gazeteciyle karşısında. Ne düşünüldüğünü sorun gazetecilere, "Ne yapacağımı bilmiyorum. Bununla ilgili olarak kulübümden bir açıklama bekliyorum. Bu açıklamaya göre yolumu çizeceğim" ifadesini kullandı. Bir elinde gitarı, diğer elinde Atatürk portresiyle arabasının yolunu tuttu gaza bastı, gitti. Dünyaca ünlü oyuncu Rixos Otel'e geçerken, ücreti de kendi cebinden ödediği öğrenildi.

Komplo iddiası

Ankaragücü Menajeri Ender Yurtguven, Vassell'in otelli gece vakitinde terk etmesinde suçlanılması gereken tarafın kendileri olmadığını belirterek, Hikmet Karaman'la yaşananlar ortadayken yeni bir sorunu olmak istemeyen böyle bir davranışa imza atmayacaklarını açıkladı. Yurtguven bu açıklamasıyla, Vassell'in başına gelenlerin yeni Ankaragücü yönetimini yıpratmak isteyenlerin bir hamlesi olabileceğini ima etti. Yurtguven, Vassell'in çok güvendiği bir arkadaşı tarafından yanlış yönlendirildiğini de kaydetti.

Bir zamanlar İngiltere'de kraldı

FOTOĞRAFLAR: İHA

'Atatürk'e hayranım'

Elinde Atatürk'ün portresiyle gazetecilere poz veren İngiliz golcü Darius Vassell, "Gittiğim her yerde Atatürk'ün resmini görüyordum. Burada bulunduğum süre zarfında kendisini araştırma fırsatı buldum. Araştırdıktan sonra onun hayranlığım daha da arttı. Portresini kaldığım otelden satın aldım. Ve bundan sonra gittiğim her yerde duvarıma asacağım" diye konuştu

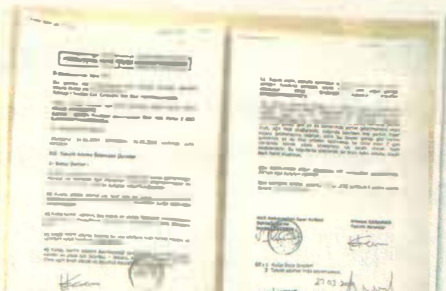
Gökçek: Sözleşme geçersiz!

Ankaragücü ile Hikmet Karaman arasındaki ipler dün resmen koptu, top hukuka atıldı. Tecrübeli hoca tazminat için başvuru yaparken, kulüp başkanı Ahmet Gökçek ise imzalanan sözleşmenin geçersiz olduğunu iddia etti

İŞTE O SÖZLEŞME

Hikmet Karaman'ın 24 Mart 2009'da Ankaragücü ile imzaladığı sözleşmedeki başlıca maddeler şöyle:

- 2008-09 sezonu sonuna kadar olan 9 maçlık süre için toplam 300 bin TL
- Takımı ligde bırakması durumunda 200 bin TL prim
- 2009-10 sezonu için toplam 700 bin Amerikan Doları ücret
- Takımın Turkcell Süper Lig'i ilk 6 sırada tamamlaması halinde 300 bin dolar prim
- Takımın Ziraat Türkiye Kupası'nda çeyrek finale kalmasına 25, yarı finale kalmasına 40, finale kalmasına 100, şampiyon olmasına 100 olmak üzere toplam 265 bin dolar prim
- 5 yıldızlı otelde konaklama
- Limitsiz bir cep telefonu hattı
- Kendisi ve ailesi için limitsiz Ankara-İstanbul uçak bileti

Antrenman saati değişikliğiyle tavan yapan Ankaragücü-Hikmet Karaman krizinde dün iplerkoptu. Karaman'a noter kanalıyla yolların ayrıldığı tebliğ edilirken, tecrübeli hoca gelinen noktayı "Sözleşmenin geçersiz olduğu söyleniyor ama yardımcılarımla yapılan sözleşme geçerli. Nasıl oluyor bilmiyorum. Artık söz hukukta. Bu olayın Türk antrenörlüğü için bir milat olmasını diliyorum" şeklinde dile getirdi. Ankaragücü Başkanı Ahmet Gökçek ise dün akşam saatlerinde düzenlediği basın toplantısında Hikmet Karaman ile yapılan sözleşmenin geçersiz olduğunu iddia etti.

'DANIŞIKLI DÖVÜŞ VAR'

Gökçek, "Ortadaki sözleşme, danışıklı dövüş olan bir sözleşmedir. Hikmet Hoca ile benden önce ki başkan Cengiz Tepel Yıldırım'ın görevi gelmesinden 1 gün önce sözleşme yapılmış. Bu ne acele? Ayrıca Ankaragücü adına o sözleşmeye imza atan Serdar Özersin'in teknik direktör konusunda imza yetkisinin olmadığı, kulüp karar defterinde belirtilir. Serdar Özersin'e verilen yetki; antrenörler, personel ve sporcularla ilgili sözleşme yapma ve fesh etme yetkisidir. Ancak teknik direktörler ile antrenörler zaten Türkiye Futbol Federasyonu'nun sitesinde ayrı tutulur. Daha önce iki dönem Ankaragücü'nde görev yapmış olan Karaman'ın ücretleri önce 400 bin dolar, sonra 350 bin TL iken, bu para nasıl 1.7 milyon dolara

Özersin: Herkes haddini bilecek

Tarafından imza alan Serdar Özersin şunları söyledi: İmza [illegible] "[illegible] imza atacağım, tekrar

13 Kasım 2009, Habertürk Gazetesi

reler basıldı. Ankaragücü yönetimini aldılar, Ankaragücü 1. Lig'e düştü. 2013-2014 sezonuna ise 2. Lig'de oynuyor.

Bir arkadaşım Ankaragücü taraftarı; maçlara gider. "Ağabey, o her şeye sövdüren amigolar, Kulübü 2. Lig'e düşürten bu adamlara bir kere küfrettirmediler" diye anlattı.

Üzüntüm canım arkadaşım Güray'a; sağlam Ankaragüçlüydü, her deplasmana giderdi, gür sesi kupa maçlarında televizyondan duyulurdu. Reyhan Pastahanesi mekanıydı, tüm eski gerçek Ankaragüçlüler tanır onu. Rahmetli oldu. Şimdi yukarıdan üzüntüyle izliyordur Ankaragücü'nü.

Adalet konusunda *Gladyatör*[1] kitabında Metin Kurt'un yazdıklarını beraber okuyalım:

Trabzonspor'da yıllarca futbol oynamış, kalecilik yapmış, milli formayı şerefiyle taşımış Şenol Güneş, Trabzonspor'da teknik direktörlük yaparken bir maç sonunda patlamıştı. Bazı medya mensuplarını "paralı kalem" olarak suçladı. Fenerbahçe Kulübü Başkanı Ali Şen'i kastederek, 'Eğer bir kulüp başkanı medyayı tehdit ve parayla susturuyorsa, biz spor yapmayı bırakalım. Bu insana, gazete patronları ve yazarları da prim veriyorsa, benim söyleyecek sözüm yok. Evet, gol goldü ama bu maçta Trabzonspor'un penaltısı verilmedi. Ondan kimse bahsetmiyor...' diye basına veryansın etti.

Spor arenalarında özgür bir birey olarak görev yapan tüm spor adamlarına bir sülük gibi yapışan, onur ve haysiyetlerini hiçbir kaygı taşımadan pazara süren bu dalkavuk kalemlerle mücadele etmek gerekmektedir. Şenol Güneş'in yüreklice ortaya koyduğu "paralı kalem"ler tespiti çok doğrudur.

Takım içi adalet derken, insanlar sahada da adalet görmeyi istiyorlar. Maç sonuçlarının adil olmadığını düşündüğünüzde, seyrettiğiniz şey paralı bir kumardan başka bir şey olmuyor çünkü.

2011-2012 sezonunda Türkiye liglerinde onlarca maçta şike yapıldığı, telefon dinlemeleri ve polis takibiyle tespit edildi. "Ceza almaları lazım" diyen federasyon başkanı Mehmet Ali Aydınlar görevi bırakmak zorunda kaldı. Yerine Milliyet, Milangaz ve İpragaz'ın sahibi, Beşiktaş Başkanı Yıldırım Demirören geldi. Bir

[1] Çıracıoğlu, Vecdi. *Gladyatör*, Everest Yayınları, İstanbul, 2009

anda şikenin olmadığını anladık, ama hâlâ bu tarımla ilgisi olmayan adamların maçtan önce, "Tarlayı sürdün mü?" "Tarla sürüldü başkanım. Sonuç tamamdır, rahat olun." konuşmalarının ne anlama geldiğini kimse açıklamadı bize.

Tarladaki öküzler gibi seyrettik gözümüzün önünde olanları.

Ben de Şenol Güneş gibi çözemedim bazı şeyleri. Örneğin, Beşiktaş taraftarı maç boyu başkanını protesto ediyor. "Yeter artık, yeter Demirören, yeter/ Başkan olsana, başkan olsana / Gaziantep'e başkan olsana!" diye. Antepspor'a aktarılan paraları maç boyu dalga geçerek protesto ediyorlar. Bu bir gazetecilik olayı değil mi? Dönemin Antepspor başkanı da bölgede Milangaz Bayii bu arada.

O sırada Hürriyet okuyorum. Ertesi gün gazetenin Beşiktaş yazılarını yazan yazarın maça gidip izlemiş olmasına rağmen protestolarla ilgili tek bir cümle bile yazmadığını görüyorum. Bir gazetecinin bunu yazmamasının sizce nasıl bir nedeni olabilir?

Bakın adaletsizlik, şike ve maç satmayla ilgili futbolun içinden gelen Metin Kurt neler anlatıyor Erman Toroğlu ile ilgili. Biraz üstü örtülü yazmak zorunda kaldığı kesin.

Güneşspor'un başında, o zamanlar meşhur Avni B. Vardı. Takımın her şeyi oydu. Türkiye'ce tanınmış bir simaydı. Avni B., bir dönem Güneşspor'a servet harcamış, sonrasında Güneşspor üzerinden servet yapmış bir adamdı. Avni B., Türk Futbolu'na sporcu kazandırdığı söylemleri altında bir simsardı, futbolcu simsarı. Bulur, yetiştirir, satar ve bu işten para kazanırdı. Onu en iyi tanıyanlardan biri de bulup yetiştirdiği, ki o zamanlar diğer takımların beğenmediği, ama Avni B.'un bir takım eşofman ve bir çift futbol ayakkabısına transfer ettiği Erman Toroğlu'dur. Toroğlu onun futbolcusuydu.

Burada önemli olan konuyu bir anımla açıklamaya çalışayım: Avni B. devre arasında futbolcusuna bağırıyor. 'Ulan!' diyor, 'Ulan, bilmem nenin çocuğu! Bugüne kadar yedektin. Ben seni neden oynattım? Sana kaleye şut mu at dedim? Ben seni bunun için mi oynattım? Dedim mi ulan, sana şut at diye?! 'Ya top direğe çarpmasaydı da gol olsaydı?"

O gün, küfürlü kâfirli devre arası taktiğini uzun uzadıya, günün bilimsel taktikleriyle futbolcularına başarıyla aktarmıştı B. Avni... Avni B. buluyordu cevher-

leri. Bunlardan biri de az önce bahsini ettiğim aptal kutusu renkli ekranların renkli futbol yorumcusu, Toros Dağı yaylalarının kartalı Toroğlu Erman Bey'dir! İşte burada, kendisini Ankara'nın kurak arsalarından futbolcu olarak yetiştiren Erman Toroğlu'nun, bugün şikenin kökenini çıkıp televizyon programlarında anlatması gerekir. Erman Toroğlu şikenin köklerinin nerelere kadar gittiğini çok iyi biliyor, ama niye TV'de konuşurken bu hikâyeleri anlatmıyor merak ediyorum?

Şirkette bir yöneticinizin kararını değerlendirirken, çoğu zaman o ana bakıp karar vermezsiniz; o yöneticinin daha önceki adil ya da adil olmayan davranışları önemlidir. Kararı biri verir, doğru yaptığına inanırsınız. Aynı kararı bir başka yönetici verir, haksız olduğunu düşünürsünüz. Çünkü yıllar içindeki tavırları size adil bir yönetici yaklaşımı sergileyip sergilemediğini göstermiştir.

Kasım 2009'da Ankaragücü'nde Hikmet Karaman, oyuncusu Ceyhun Eriş'i oyundan alıyor. Oyuncu isyan ediyor; önce reklam panolarını tekmeliyor, sonra kaptanlık pazu bandını yere atıyor. Liderine sen adil değilsin diyor.

YÜKSEK GERİLİM

A.Gücü ile Kasımpaşa mücadelesinde ortalık karıştı. Sarı-lacivertli yönetim Ceyhun'u disiplinsiz hareketleri nedeniyle kadro dışı bırakırken, Karaman'ın yerine isim aramaya başladı

Ankaragücü, sahasında Kasımpaşa ile 2-2 berabere kalırken, saha içi ve saha dışında hareketli saatler yaşandı. Koray'ın golü ile öne geçen sarı-lacivertliler, Gökhan ve Moritz'in golleri ile yenik duruma düştükten sonra beraberliği, 89'da Meye ile kurtarabildi.

Ankaragücü'nün tecrübeli oyuncusu ve kaptanı Ceyhun Eriş ise karşılaşmanın önüne geçen isim oldu. 60. dakikada teknik direktör Hikmet Karaman tarafından oyundan alınınca adını çıkaran Ceyhun, önce reklam panolarını tekmeledi sonrasında ise kaptanlık pazu bandını çöpe atınca, sarı-lacivertli yönetim tarafından kadro dışı bırakıldı. Tecrübeli oyuncuya 50 bin TL rekor para cezası da verileceği öğrenildi. Ceyhun'un ardından teknik direktör krizi gündeme damga vurdu. Ankaragücü yönetimi Hikmet Karaman'ı görevine son vermek için düğmeye basarken, Ersun Yanal ve Bülent Uygun'la temaslara başladı.

Ceyhun oyundan alınınca çok kızdı ama kaptanlık pazu bandını yere atmadı. Tecrübeli oyuncu kaptanlık pazubandını yere atınca kadro dışı kaldı.

A.GÜCÜ-KASIMPAŞA 2 2

- **STAT:** 19 Mayıs
- **GOLLER:** Koray (43), Meye (89) / Gökhan (59), Moritz (82)
- **HAKEMLER:** Aytekin Durmaz, İsmail Köse, Mehmet Metin
- **A.GÜCÜ:** Senecky 4.5, Koray 5.5, Brabec 5, Ediz 4, Broggi 5, Adem 4, Hüseyin 5, Barbaros 4 (dk. 63 Emre 4), Ceyhun 4.5 (dk. 60 Murat 4.5), Meye 5, Vassell 3 (dk. 79 Konate ?)
- **KASIMPAŞA:** Tolga 4.5, Ali 5, Koray 4.5, Barış 4.5, Ergün 5, Yekta 5.5, Moritz 5.5, Emre 4, Murat Erdoğan 4.5 (dk. 64 Murat Akın 4), Azar 3.5 (dk. 54 Gökhan 5), Cenk 4.5 (dk. 80 Sedat 3.5)

9 Kasım 2009, Sabah Gazetesi

Sarı-kırmızılılarda Meira ve Lincoln'e verilen 'özel izin' futbolcuları çok üzdürdü

G.Saray'dan Uğur ve Linderoth açıklaması

FLORYA'DA İSYAN

Oyuncular, kaptanlara gidip Benfica maçı sonrası bara giden ikiliye ayrıcalık tanınmasından şikâyetçi oldu

"Lincoln ile Meira'yı derbide oynatma" diyen yöneticiler de bu ikazı dinlemeyen Skibbe'ye çok kızdı

KADİR CETİNCALI
G.SARAY'A BAKIŞ

Kibar Feyzo

'BİZİM SUÇUMUZ NE?'

İPLER GERİLİYOR

13 Kasım 2008, Vatan Gazetesi

Yıl 2008, Galatasaray Feldkamp yaşlı olduğu için yerine Skippe'yi getirdi. Skippe de suya sabuna dokunmayan bir adam çıktı. Galatasaray Benfica'yı yendikten sonra kimse izin kullanamamasına rağmen Lincoln ve Meira aş oyuncular olduğu için bu ikisine bara gitme izni veriliyor. Hemen ardından takım Fenerbahçe'ye 4-1 yeniliyor. Oyuncular kaptanları Ayhan ve Ümit Karan'a gidip "takım içinde bazılarına ayrıcalık" gösterilmesinden rahatsız olduklarını belirtiyorlar.

Bakın iki ay sonra takımın o dönemdeki as oyuncularından Servet ile yönetim arasındaki transfer pazarlığında Servet'in istediği rakama: Fernando Meira ile

Zam isteği, G.Saray Yönetimi'nin canını sıkıyor

SERVET DİRETİYOR

Servet Çetin, yıllık 900 bin Euro'luk ücretinin 1 milyon 750 bin Euro'ya çıkarılmasını talep ediyor. G.Saray'ın önerdiği rakam ise 1.4 milyon Euro.

8 Ocak 2009, Hürriyet Gazetesi

eşit düzeye getirilmesini istiyor. Servet arkadaşlarına, "Yan yana oynuyoruz, ben de en az onun kadar iyiyim; bize izin yok, ona var. Takımın enayisi ben miyim arkadaş, bana da aynı parayı verecekler" diyordur. İş yerinde en çok adalet ararsınız.

31 Mayıs 2013. Ülkede Gezi Parkı protestoları başladı, olaylar büyüdü Tayyip Erdoğan protestolarına dönüştü, polis şiddet kullandı. Olaylar bittiğinde 7 ölü vardı, 12 genç gözünü kaybetti. Sonuçta polis suçlandı, oysa polis sadece verilen emri uyguladı. O emri verenlerden bir kişi çıkıp da "Bu emri biz verdik, ülkeyi kaosa sürükledik, halkın gözünde polisin imajını çok kötü duruma düşürdük, biri polis memuru (eşi hamile) 7 kişi öldü, insanlar kör oldu, istifa ediyoruz" demedi. Pişkin pişkin yöneticiliğe devam ediyorlar. Ülke birbirine girdi, ilk üç gün iktidarın yanındaki sermayenin medya grupları olayları hiç çaktırmadılar. Ülke birbirine girmiş, Taksim yanıyor, bunlar transfer haberi, gurme programları yayınlıyorlar. Halk basını protesto etmeye başladı. Bunların başında Doğuş Grubu'nun NTV'si de vardı. O sırada, maç sonrası röportaj için NTVSpor Cenk Akyol'a mikrofon uzattı. Cenk Akyol da tüm halkın tepkisini göstermek için sembolik olarak mikrofonu yere attı. Hemen ardından, 2013 Avrupa Şampiyonası için milli takım aday kadrosu açıklandı. Doğuş Grubu'nun bankası Garanti'nin sponsor olduğu, Başbakan'ın 28 milyon (trilyon) TL prim verdiği Türkiye Basketbol Milli Takımı aday kadrosunda Cenk Akyol yoktu. Şimdi Bilgin Gökberk'in yazısını okuyalım:

Aramızda basketbolla çok ilgilenmeyip, "Hakketmemiştir o yüzden almamışlardır" diye düşünenler vardır haklı olarak, onlara küçük teknik bir açıklama yapayım. Basketbolda 12 kişilik kadro oluştururken şöyle temel bir matematik uygularsınız: Kadronun en az iki kişisini iyi dış şutöre ayırırsınız. Rakip alan savunması yaptığında dış şuta kalırsınız, içeri penetre edemeyeceğiniz için top çevirip ekstra toplarla dış adamlarınız işi bitirirler. Şutörlerden birinin eli sıcak değilse diğerinin şutuyla sayı bulursunuz. Şu anda Türkiye'de dış şut yüzdesi en iyi iki oyuncudan biri Cenk Akyol, diğeri de NBA'de oynayan Ersan İlyasova. Cenk Akyol bu sene Galatasaray'da basketbol yaşamının en iyi sezonunu oynadı. Ve aynı Bogdan Tanyeviç 17 yaşında sıfır tecrübeyle milli takıma aldığı Cenk'i bu sene almadı. Galatasaray Kulübü "Cenk Akyol'un niye milli takıma alınmadığı ile ilgili tatmin edici bir açıklama bekliyoruz" diye yazdı. Ben yapayım tatmin edici açıklamayı: Sermayenin ve siyasetin bu kadar vıcık vıcık bulaştığı sporda

adalet olmaz. A Milli Takım Avrupa Şampiyonası'nda tel tel döküldü, özellikle de dış şut yüzdesi korkunçtu. Basketbolu çok iyi bilen benim de çok sevdiğim İhsan Bayülgen, Murat Kosova, İbrahim Kutluay keşke Tutku olsaydı, keşke Kerem olsaydı dediler ama ağızlarından Cenk'in adı çıkmadı. Oysa büyük eksik Cenk Akyol'du, onlar sizden benden daha iyi biliyorlar.

Ekip lideriyseniz adil olmaya özen gösterin –nasıl klişe ama. O yüzden öyle demeyeceğim.

OHA

BİLGİN GÖKBERK

bilgingokberk@mail.com

BİKAÇ şey...

Arşivde bulunsun.

★ ★ ★

Yanaşması bol, eski futbolcu-basketçi dolu ahbap çavuş medyası cin gibidir bu işlere girmez.

Turgay'ın işe soktuğu, Turgay'ın vanaşmaları ile dolu basket medyası zaten girmez, giremez.

★ ★ ★

Biz bi girip çıkalım.

MİLLİ TAKIMLAR DA ÖZELLEŞTİRİLDİ Mİ

FUTBOL'dan sonra basket de özelleştirildi herhalde.

Futbol'u İbb kapmıştı.

Basket'i de Turgay kaptı herhalde.

★ ★ ★

Turgayspor açıklandı.

Kadroda çapulcu yok.

Dopingçi var.

★ ★ ★

Çapulculuk yapan Cenk yok.

Dopingçilik yapan Hidayet var.

Tabii 'yiyim la böyle milli takımı' gibi de bi durum var.

★ ★ ★

Başbakandan ağlak zırlak 28 milyon avantayı zorla kapan, sonra Turgay'a getiren, sonra bölüşen, sonra doping yapıp 20 maç ceza alan Hidayet kadroda.

Hem de kaptan...

★ ★ ★

Oha.

★ ★ ★

Oha ama normal...

Bi ırkçı, milletine o aşağılık küfürleri eden bi küfürbaz, uluslararası bi organizasyonda en önde bayrak taşıyan adam olursa...

Bu ülkenin başkanları, başkanı olduğu takım sahtecilikten Avrupaları men edilen yd ile..

Tarihin en büyük avanta lavantasını adamları arasında paylaştıran Turgay olursa...

★ ★ ★

Hocaları belediyeci aa ile...

Turgay'ın çiftliği'nin baş kahyası Bogdan olursa...

★ ★ ★

Doping yapıp 20 maç ceza alandan da misler gibi milli takım kaptanı olur....

Ve yakışır.

Hem Turgay'a...

Hem Turgayspor'a..

★ ★ ★

Cuk da olur.

12 Temmuz 2013, Hürriyet Gazetesi

NBA tarihinin en başarılı birkaç koçundan biri olan Phil Jackson'ın yazdığı *Kutsal Çemberler*[2] diye bir kitap var, takım çalışması üzerine yazılmış harika kitaplardan biri.

Öncelikle liderlerin kendini eleştirebilmesi için nasıl bir özgüven sahibi olmaları gerektiğini görüyorsunuz. Kitaptan bir kaç alıntı yapacağım sizin için, ilki Takım İçi Adalet üzerine kendine bir özeleştiri.

Her şey maçın son dakikalarına kadar bu gerilimde yaşandı. Maçın bitmesine 3 dk kala biz 2 sayıyla öndeydik. Fakat buzzer'da Thrillers maçı eşitleyip uzatmada bizi yendi. Bu o âna kadarki kabullenmek zorunda kaldığım en kötü mağlubiyetti diyebilirim. Ama bana her şeyden çok yüreğimden geçene güvenmem gerektiğini bir kez daha kanıtladı. Bu lider olmanın birinci kuralıydı. Bir kere karar verdiniz mi, netice ne olursa olsun kararınızda sebat etmek zorundasınız. Çünkü mutlak sadakat yalnızca takıma olmalıdır. Sanders boyutunduysa

[2] Jackson, Phil. *Kutsal Çemberler*, Mavi Ağaç Kültür Sanat Yayıncılık, 2006

Coyney'i teskin etmek için bazı prensiplerimde yumuşamıştım. Oyuncular bu küçük kararsızlığımı hemen duymuşlardı. Takımda kurmaya çalıştığım dayanışma birdenbire yok olup gitmişti. Sadece bir seriyi değil, bütün takımı kaybetmiştik...

Burada "Ben ekibime adil davranmadım ve dayanışmayı bırakın, takımı kaybettim" deme özgüvenine sahip, aslında kazandığı tüm o başarılardan sonra en çok megaloman olma hakkına sahip Jackson, sezon başarısızlığının kendine ait olduğunu açıklıkla söylüyor.

Adaleti siz sağlamazsanız, ekip arkadaşlarınızın sağlamaya çalıştığı adaletin dişlileri arasında ezilirsiniz.

Bir Trabzon Fenerbahçe maçı sırasında Emre Belözoğlu Trabzonsporlu Zokora ile itişti. "F...k you Negro" dedi televizyonlar gösterdi. Emre de maçtan hemen sonra canlı yayında Şansal Büyüka'ya bağlanıp "O anda öyle aptalca bir şey yaptım" dedi. Cidden aptalca kavga edebilirsin ama, millet bizi Türk'üz diye aşağılamaya çalışırken sen kalkıp adama "S... Zenci" diyemezsin, bunun adı dünyanın her yerinde ırkçılıktır. Bakın devamında neler olmuş HaberTürk gazetesinin 6 Kasım 2013 tarihli sayısından inceleyelim:

Futbol Federasyonu milli maçlarda oynasın diye ilk raporu görmezlikten geliyor, bir başka bilirkişi getiriyorlar. O da demedi demiyor, lafı dolandırıyor.

Emre de 'Ben S... Zenci demedim. Dangalak dedim" diyor. Tam vali olacak adam değil mi? (Kitabı ileri tarihlerde okuyacaklar için: Adana Valisi Hüseyin Avni Coş,10 Kasım törenlerinde protesto edildi. Vali zırhlı makam aracından indi. Yanında dört beş koruma, protesto edenleri gösterdi. "Getirin bana o gavatı" dedi (Gavat, karısını başka erkeklere pazarlayan adam). Olay televizyonlara yansıyınca "Ben gavat demedim kavas dedim'' dedi. Sonra baktı ki görüntüler çok net, "Demiş olabilirim" dedi.

Milli maçta oynasın diye adaletle oynayan bir federasyon ve siz kulüplerden onun adaletine inanmalarını bekleyeceksiniz, beklemeyin... Bir de vali görevden alınmadı ya, gidin bir araştırın daha önce ne görev yaptığını, şok olun.

'Zokora'ya zenci değil dangalak dedim'

FB'Lİ EMRE HÂKİM KARŞISINDA

Zokora'ya "Fu.k negro" (s..tir zenci) demediğini iddia eden Belözoğlu, "dingil dangalak" anlamlarına da gelen "F..cking prick" dediğini iddia etti

Hilal ÖZTÜRK
Sedef Şevkal DEMİR

TRABZONSPORLU Zokora'ya "F.ck negro" (s..tir zenci) diyerek ırkçı hakarette bulunduğu iddiasıyla, hakkında 2 yıla kadar hapis cezası istenen Emre ilk kez hâkim karşısına çıktı. Kartal 17. Sulh Ceza Mahkemesi'nde savunma yapan Belözoğlu, Trabzonspor ile Fenerbahçe arasında husumet olduğunu ve kendisinin de buna kurban edildiğini ileri sürdü. Belözoğlu şöyle konuştu: "Bana ırkçılığı yakıştırıyorlar ama ben kendime yakıştırmam. Ben böyle bir insan değilim. Pozisyon gereği bir Trabzonsporlu futbolcuya faul yaptım. Özür dilemek için yanına gittim. Zokora sahil oldu. Başımı kaldırdığımda arasına almaya çalıştı. Ben de onu ittim. Karşılıklı laflar oldu. Türkçe "O. çocuğu" anlamına gelen bir şeyler söyledi. Ben de ona dingil dangalak anlamına gelen 'F..king prick' dedim. Biz bu ifadeyi İngiltere'de sık kullanırdık. Sakalaşmak için de kullanırdık. 'Negro' demedim, Sonra zaten tokalaştık."

GÜNÜN DAVASI

MAZERET RAPORU ŞİKELİ

Zokora'nın avukatları Emre'nin geçen duruşmaya katılmamak için mahkemeye verdiği sağlık raporunun gerçek olmadığını iddia etti. Avukatlar o gün rapor alan Emre'nin, Fenerbahçe'nin resmi sitesindeki bilgilere göre idmanında olduğunu bildirdiler. Zokora'nın avukatları Emre'nin Digiturk'te Şansal Büyüka'nın sunduğu programa, maçtan hemen sonra canlı yayında bağlanarak "O anda öyle aptalca bir şey yaptım" sözlerini hatırlattı.

Diyalog 15 Nisan 2012 günü Fenerbahçe ile Trabzonspor arasında oynanan Spor Toto Süper Final Şampiyonluk Grubu maçında yaşanmıştı.

'Ceza almamasını milli formaya borçlu'

TÜRKİYE Futbol Federasyonu'ndan (TFF) isminin açıklanmasını istemeyen bir yetkili Habertürk'e yaptığı açıklamada, Emre'nin Trabzonspor'un Zokora'ya "F..k negro" dediği gerekçesiyle disiplin kuruluna sevk edildiği dönemde, disiplin kurul üyelerinin Emre'nin o kelimeleri kullandığından emin olmalarına rağmen, milli futbolcu olması nedeniyle ırkçılıktan ceza vermediklerini açıkladı. TFF yetkilisi, "Emre'ye ırkçılıktan ceza verilmesin diye, ilk bilirkişi raporundaki 'F..k negro' dediğine ilişkin görüş değerlendirmeye alınmadı. İkinci bir bilirkişi raporu istendi. İkinci rapor da bu kelimeleri kullanmadığını söylemiyordu ancak muğlak ifadeye dayanarak Emre kurtarıldı" diye konuştu.

6 Kasım 2013, Habertürk Gazetesi

LİDERLİK

Çalışanlarda iki şeyi yönetirsiniz:

Burada standart formüller vermek yerine ülke kültürlerinden yola çıkmalıyız. Her türlü itirazınıza açığım, çünkü bunlar kişisel gözlemlerim. Batıda % 70 mantığı, % 30 duyguyu yönetirsiniz. Türkiye'de % 70 duyguyu, % 30 mantığı yönetirsiniz. Burada iki kültüre de övgü ya da eleştiri getirmiyorum; sadece yola çıkış noktanızı doğru belirlemekten bahsediyorum. İki anlayışın da avantajları ve dezavantajları var.

2000'lerin başı Ankara Bilfest'te rahmetli Üzeyir Garih ile ben de konuşmacıyız. Kongre başlamadan önce ayaküstü sohbet etme imkânımız oldu. Unutmayacağım bir şey söyledi: "Milyar dolarlık bir ciro yönetiyorum. Şuna hep dikkat ettim: Bir çalışan var para ister, biri mevki, biri tatil, biri teşekkür... Bunları tek tek takip ederim, çünkü para isteyene tatil, tatil isteyene terfi, terfi bekleyene teşekkür verirseniz kaybedersiniz. Herkesin ne beklediğini bilir, onu sağlarım."

Kişiye göre motivasyona bir örnek de yurt dışından; 1976 Avrupa Şampiyon Kulüpler Kupası final maçı öncesi, 20 yaşındaki Karl Heinz Rummenigge oynamak istemez, olay çıkarır. Antrenör Rummenigge'ye iki kadeh konyak içirip sahaya yollar. Bayern, St. Etienne'i 1-0 yener. Bir başkasında iki söz işe yarardı, bir başkasında tehdit. Motivasyonu kişilerden bağımsız düşünemezsiniz.

İzgören Akademi Bursa Bölge Kurucu Ortağı benim de can dostum Zafer Erbaşlar anlattı; hasta Bursasporlu bir arkadaşı Bursaspor antrenman sahasının tam karşısında bir apartmanda oturuyor. Sezon başında bir gün geliyor ve Zafer'e, "Ağabey bu sene ilk üçteyiz" diyor. Zafer çok şaşırıyor. "Nereden biliyorsun?" diye soruyor. "Geçen sene Güvenç Kurtar geliyordu antremana, saha kenarında bir sandalyeye oturup oyunculara sahanın etrafında idareten iki tur attırdıktan sonra atıyordu topu oyuncuların önüne. Onlar maç yaparken bu da sigarasını yakıp seyrediyordu. En fazla bir saat top oynadıktan sonra oyuncular dağılıp gidiyorlardı. Sonra Ertuğrul Sağlam ve ekibi geldi. Mutlu Hoca ve Ertuğrul Hoca üzerlerinde eşofmanlarla oyuncular kadar koşuyorlar. Saatlerce inanılmaz sıkı antrenman yapıyorlar. Acayip bir çalışma disiplini farkı var, anlatılmaz. Bu sene ilk üçteyiz."

O sene Bursaspor tarihinde ilk defa Süper Lig'de şampiyon oldu. Son maçta Trabzon Fener'le berabere kaldığı için değil, takım çok çalıştığı için şampiyon oldu Bursa.

Ertuğrul Sağlam, 2013-14 sezonunda Eskişehirspor'un başında, başarıyı bilmem ama oyuncuların sahada emek harcayacaklarını göreceksiniz.

Aslında antrenman sahalarının tamamına yazdırmak lazım:

''MAÇ BURADA KAZANILIR''

Bizde gazeteciler, hoca saha kenarında yırtınıp bağırıyorsa, gol olduğunda da kenara fırlıyorsa ''Vay, süper hoca! Takımı çok iyi motive ediyor'' falan yazarlar.

Ertuğrul Sağlam saha kenarında yırtınmaz. Atlayıp zıplamaz, ama kendisinin iş ahlakı motivasyondan daha önemlidir.

Motivasyon zannettiğiniz davranışların çoğu aslında birer şov, kenarda yırtınan adamlar da sakın birer şovmen olmasın?

Motivasyon, kesinlikle "gaz vermek" değildir. Bazı teknik direktörler saha kenarında yuvarlanır, zıplar, hoplar. Takım mağlupken kulübeden çıkmaz. Başında oldukları takımlar büyük takımlara karşı koşar, diğer maçlarda koşmaz. Sadece gaz veren, sistem kurma çabası içinde olmayan bu teknik direktörlerin hiçbir takımda sürekli kalmadığını görürsünüz.

Vakıfbank Voleybol Kız Takımı 2012-2013 sezonunda toplam üç kupa kazandı, bunların arasında Avrupa şampiyonluğu da var. Oynadıkları, 47 maçta, 47 galibiyet aldılar. Final maçı sonrasında, oyunculardan Güldeniz Önal kendisiyle yapılan röportajda, "Giovanni'nin hep söylediği bir söz vardı: 'Ummak başka, inanmak başka.' Maç içerisinde aklımda hep bu vardı." Çok etkileyici bir söz

'Kaybetmeyi unuttuk'

47'de 47 yaparak tarih yazan Vakıfbanklı oyuncular, sezon içerisinde kazanmayı alışkanlık haline getirdiklerini söyledi

SEZONU 47'de 47 yaparak namağlup tamamlayan ve bunu da 3 kupayla taçlandıran Vakıfbank'ın oyuncuları Ergül Avcı, Bahar Toksoy, Güldeniz Önal, Melis Gürkaynak ve Tuğçe Hocaoğlu dün NTV Spor'daki Sonset programına konuk oldu. İşte tarih yazan sarı-siyahlı oyuncuların röportajından öne çıkanlar:

■ **MELİS GÜRKAYNAK:** "Son final maçı öncesi fiziksel anlamda çok yorgunduk. Ama onun yanında psikolojik olarak da çok yorgunduk. Eczacıbaşı da öyleydi. **Sabah kalkarken 'Ben nasıl antrenmana gidicem' falan diyordum ama sahaya girince unutuyoruz. Bu sene kaybetmeyi unuttuk, 47 maç yaptık ve hepsini kazandık. Eczacıbaşı çok üst düzey oynadı ama bunları yaptığımız için mutluyuz."**

■ **BAHAR TOKSOY:** "Türkiye Ligi'ndeki ilk kupam. **İlk defa şampiyon oluyorum. Bu ilki her zaman yaşamak istemiştim.** Üstüne de ödül alınca daha ne olsun gibi oldu bu."

Güldeniz, "Giovanni'nin dediği bir laf vardı 'Ummak başka, inanmak başka' diye maç içerisinde aklımda hep bu laf vardı" dedi.

ACI-
BADEM Erkek
Voleybol Ligi play
nal serisinin ikinci r
Finalde Halkbar
ikinci maç ağır
19.0
yacak mücadele NTV
ekranlara gelirken
oynanan ilk maçt
kas 3-1 galip a
mıştı.

24 Nisan 2013, Vatan Gazetesi

Not: Ocak 2014 tarihinde Vakıfbank kızları yenilmezlik serisini 73 maça çıkarmışlardı.

mü? Belki de değil. Ama belli ki lider etkileyici, söylediğine değer verilecek bir adam ki, maçtan önce söylediği bir söz maç boyu oyuncusunun aklında.

Carlos Alberto Parreira Brezilya'yı dünya şampiyonu yapan, onunla beraber çalışmış tüm futbolcuların kendisi hakkında 'çalıştığım en iyi teknik direktör' dedikleri bir lider. Aykut Kocaman bir ropörtajında 'en iyi hocamdı' demişti hakkında. Mustafa Kıran, Parreira'nın o dönem çevirmenliğini yapan, sekiz dil bilen bir işadamı. 1995 -2003 arasında Parreira, Sebastian Lazoroni ve Werner Lorant'a çevirmenlik yaptı. O dönem Fenerbahçe'de yaşadıklarını mizah ve içtenlik dolu bir anlatımla yazdı. Kitabın adı *Tek Kalemde Şampiyon*[3]. Kitapta Parreira'nın takımı ve kendisini çok motive eden bir konuşmasından bahsediyor:

Verdiği taktikler, yaptığı konuşmalar içinde beni en çok etkileyen ve hoşuma giden en sona bırakmış olduğu motivasyon konuşmalarıydı. Genellikle maçın başlama saatinden iki saat öncesine denk düşen bu konuşmalar stada çok yakın Dereağzı tesislerinde gerçekleştiği için Saraçoğlu'ndan gelen sesleri ve taraftarların tezahüratlarını bir bir duymamız mümkün olabiliyordu. Her seferinde de Parreria bu seyirciye değinerek "Her şeyden vazgeçseniz, hiçbir şeyi umursamasanız bile şu taraftarları düşünmek, en azından onlar için oynamak zorundasınız. Bu, sizin kulüpten daha çok kendinize, profesyonelliğinize ve insanlığınıza olan bir borcunuzdur. Ayrıca bu taraftar o kadar hoşgörülüdür ki herkesi unutsanız, sadece kendiniz için oynasanız bile -kaldı ki bu da çok ideal bir profesyonel düşüncedir- onlar buna çoktan razıdırlar; çünkü önce kendisi için oynayan futbolcu, profesyonelliğin gerektirdiği her şeyi fazlasıyla yapacağının bilincindedirler. Bu örnek davranışın da meyvelerini ilk olarak o taraftar topluluğu alacaktır.

Aşırı motivasyon zarardır. Bunun örneği ise Chris Nicholl'dür. Aston Villa-Leicester City maçında Kuzey İrlandalı oyuncu defans oynamasına rağmen 4 gol attı; maçın sonucu 2-2. Alpay'ın ve oyuncularımızın İsviçre milli maçı öncesindeki kudurmuşçasına motivasyonları, beşinci dakikada penaltı ve maç sonrası tekme tokat adam dövmeyle sonuçlandı, Dünya Kupası'na İsviçre gitti.

2011-2012 sezonu Beşiktaş Basketbol Takımı son derece düşük bir bütçe ve koç Ergin Ataman'la sezona başladı. Pops Mensah Bonsu, Arroyo, Serhat, Erceg ve Ervin Dudley, altı oyuncu, diğerleri idareten girip çıkıyor. Sezon sonunda herkes

[3] Kıran, Mustafa. *Tek Kalemde Şampiyon*, Elma Yayınevi, 2006

2012-2013 Beşiktaş Basketbol Takımı

şaşkın, mücadele ettikleri dört kupanın dördünü de aldı takım. (4. kupa olan Cumhurbaşkanlığı Kupası'nı Erman Kunter aldı.) Euro-Challange Şampiyonu oldukları maçın sonunda kaptan Serhat'la konuşuyorlar, "Nasıl oldu bu?" diye. Serhat, "Sezon başında Ergin Ağabey bize söylemişti üç kupayı da alacağız diye. Açıkçası biz ilk başta o kadar inanmamıştık. Ama sonra adım adım inandık" dedi.

Ekip lideri en başta inanınca herkes inanır. Şunu da söyleyebilirdi: "Bizim bütçemiz Efes'in, Fenerbahçe Ülker'in dörtte biri, bu sene idare edelim, ezilmeyelim."

Basketbolu seviyorum, hayat gibi seni oyundan alıyorlar, oturuyorsun kenarda ama her an tekrar girme ve başarma şansın var.

2008 Haziran'ı, Avrupa Futbol Şampiyonası, Türkiye-Hırvatistan oynuyor. Orhan'ımla nefesli dalmaya gittik. Mecidiye'deyiz, akşam bir köy kahvesi bulduk. Köylü ağabeylerle çaylarımızı söyledik, açık havada maçı seyrediyoruz. Normal süre 0-0 bitti. Maç uzatmalara gitti.

Uzatmaların bitmesine 1 dakika var, Hırvatlar Rüştü'nün bir savunma hatasından yararlanıp golü attı. Herkes şok. Yarı finale giderken 119 dakika gol olmamış, 1 dakika dayansan penaltılara kalacak. Kahvede herkes ayağa kalktı, söylenerek terk ettiler. Bir ben kaldım, bir Orhan, bir de yaşlı amca. Bizim gidecek yerimiz yok, amcanın da gözler seçmiyor. "Nooldu oğlum Noooldu?" diyor. Üçümüz kaldık.

Rüştü kalenin içinde yatıyor, ötekiler yerlerde.

İki oyuncu koştular; Tuncay ve Hamit.

Tuncay Rüştü'yü kaldırdı, ötekilere koştu. Hamit diğerlerine. Terim de kenardan bağırıyor "Hadi hadi!" diye.

Takım kalktı ayağa. Bir atak, Semih vurdu; 1-1.

Devamı da geldi penaltılarda Rüştü şahane kurtardı, maçı biz aldık, turu atladık.

Çoğu insan, maçı izleyen taraftar, Tuncay ve Hamit'in o gün yaptıklarını farketmedi. Bazen takım, şirket yerlerdeyken ayakta olan adamlar vardır. Ekip lideri olarak onları gözleyin ve hep yanlarında olun. Herkes ayaktayken zaten ekstra motivasyona gerek yok. Ekip yerdeyken siz ayakta kalın.

24 Haziran 2008, Hürriyet Gazetesi

24 Haziran 2008 tarihli gazete haberine bakın. Birbirine güvenmiş, her şeyi yapabileceğine inanmış bir takım. İşin ilginç tarafı toplam 414 dakika top oyna-

"70. dakika" çok hoş bir espri

■ Terim'in medyayı çattığı basın toplantısı için ne diyorsunuz?

Bence "70. dakikaya kadar yazdıklarınızı çöpe attırdığımız için özür dileriz" demesi hoş bir espri... Yazısını maç sonunda geçen yorumcular bu sıfatı iyi bilir. Bu lâfa alınanlar Terim'e değil, Çeklerin hocası Brückner'e kızmalı, 70. dakikadan sonra oynattığı futbol için. Ayrıca, maça analitik bakarsanız zaten ne görürseniz onu yazarsınız. Çöpe yazı atmanıza gerek kalmaz.

Fatih Terim belki de basın danışmanlarının etkisiyle olgun ve sakin konuşuyordu o zamana kadar. O basın toplantısında eski haline döndü. Çünkü kendisini ve futbolcularını motive etmek için hep birilerini hedef seçme adeti var. "Gösterin onlara" motivasyonu bu. Hedef önce yabancı basındı, sonra bizim basına döndü. Konuşmasının hoş olmayan yanı, bir futbolcunun annesinin yüzüne telefon kapatılmasını gündeme getirip, olayın faili gazetecinin adını vermemesi... Tersine "siz" diye genelleyerek bütün medyaya yüklenmesi... "Öznesiz konuşmak", genellemeler yapmak eleştirileri göğüslemeyenlerin sığındığı kolaycı bir yol bana kalırsa.

■ Bu sezonda Terim'in payı yok mu?

Vartabii... İlk maça çıkan takıma bakınca bu kupanın Emre B. ve Terim için bir rehabilitasyon kupası olacağı anlaşılıyordu. Emre B., Portekiz maçındaki kötü futbolun sorumlusu olmasına karşın hayalinde göremeyeceği bir transfer yaptı. Terim ise yarı finale çıkmanın haklı gururunu yaşıyor. Kariyerinde Milan'la başlayan düşüşü tersine çevirmiş ve büyük Avrupa liglerinin orta düzey takımlarının gündemine girmiş gibi.

Volkan prim alacak mı?

Geçen hafta "Kurumsallaşmış bir takımda primler de, cezalar da çok önceden açıklanır" demiştim. Şimdi Türkiye turları geçince "ağanın eli tutulmaz" havasında prim yarışına girişildi. Önce Milli Takım'da sakatlanan futbolculara ve kulüplerine tazminat verilirse anlamı olur primlerin?

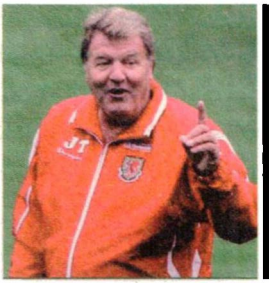
Prim deyince aklıma şu soru geliyor: "Kaleci Volkan elbette emeğinin karşılığını alsın ama Çek maçındaki kırmızı kartlık hareketi için Milli Takım yetkilileri ne yaptı acaba?".

Bakın Volkan'ın cezası, kırmızı kart görmesine karşın kulübede oturduğu, sahayı terk etmediği için bir maçtan iki maça çıkartılmış... Peki onu uyaracak, başta Terim olmak üzere hiçbir yetkili, hiçbir futbol takımlar sorumlusu yok muydu orada? Bu ikinci maç cezasının sorumlusu Volkan mı, yoksa onu kulübede tutanlar mı?

Bir de şu soyunma odası sorunu var. Yetkisiz adamlar soyunma odasına girdi diye Türkiye 44 bin Frank ceza almış. Kim bu adamlar? Birilerinin ahbabı olmak soyunma odasına girmeye yetiyor mu? Memleket gibi Ulusal Takımı da kendi çiftlikleri olarak mı görüyorlar? Bu cezayı onlar mı ödeyecek yoksa Federasyon mu? Yani millet mi?

24 Haziran 2008, Hürriyet Gazetesi

mışız, bunun sadece 9 dakikası galibiz ve yarı finaldeyiz; tam Türk işi; yumurta-kapı denklemi.

John Benjamin Toschack

O Avrupa şampiyonasında her maçta rakipten çok koştuk. O turnuvadaki başarıya baktığınızda... Çek Cumhuriyeti maçı 2-0 gerideyiz. 65. dakikada ilginç bir olay oldu. Yardımcı hakemlerden birinin bayrağının sapı çıktı; oyun bir süre devam etmeyecek. Tuncay koştu dördüncü hakemin bayrağını aldı, sahayı baştan başa bir daha koştu bayrağı yardımcı hakeme verdi. Artık diğer oyuncunun yatma şansı kalmadı.

1997-1999 yılları arasında Beşiktaş, Real Madrid'de teknik direktörlük yapmış başarılı bir ismi transfer etti: John Benjamin Toschack. Galli antrenör çok ilginç bir şey yaptı; maçtan sonra basın toplantısında, o gün kötü oynayan oyuncuların adlarını verdi. "Ayhan 8 milyon dolar aldı, o koşsun" gibi laflar etti. Takım sahada koşmadı, oyuncular antrenörü sevmedi. Liderlik bu değil çünkü.

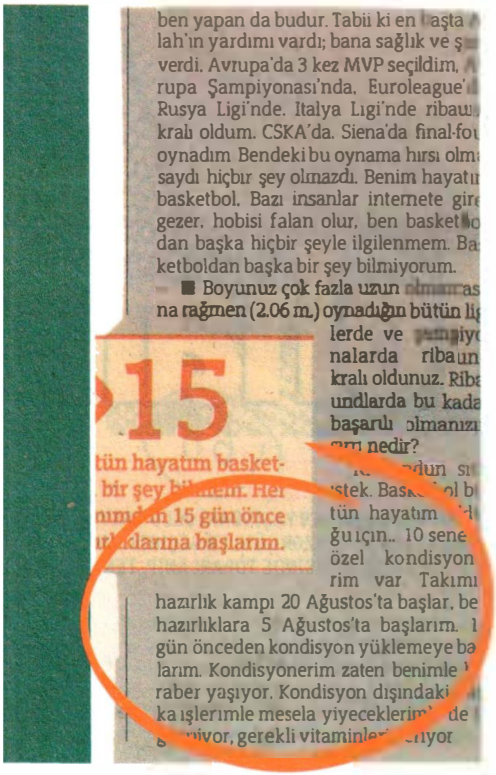
Her insan var olduğunu ve kendisine değer verildiğini hissetmeyi ister.

Motivasyon teorilerini her kitapta bulursunuz nasılsa, ekip lideri olarak bir göreviniz var: İnsanların ürettiklerinin sonuçlarını görmesini sağlamak. Bunun teorisini boş verin. Tüm o teşekkür, takdir, cezalar bunun için.

Ve motivasyonun içinde sadece ödül yok, ceza da var. Ayırt edilme de var. Küçük kızım bir teşekkür belgesiyle geldi, ilkokul ikide. "Aferin benim çalışkan kızıma" dedim. "Boşveer, herkese verdiler sınıfta" dedi. Hiç sevinmemiş.

Türkiye-İsviçre Avrupa Şampiyonası eleme maçı Türkiye'de. Kazanırsak biz gidiyoruz, yenilirsek İsviçre. Herkes olayın öneminin farkında. Maç öncesi seremonide kamera Alpay'ı bir gösterdi, İstiklal Marşı söylüyor ama sanki İstiklal Harbi'ne çıkıyor mübarek. Maçı beraberce seyrettiğimiz arkadaşlar döndük birbirimize baktık. Biri, "Ağabey, ne olmuş buna?" dedi. Belli ki soyunma odasında motive olmuşlar. Maç başladı, beşinci dakikada Alpay son derece alakasız bir pozisyonda ceza sahasında İsviçreli oyuncuya daldı, penaltı. 0-1. Sonra toparlayamadık, hakemin her düdüğünde oyuncular, kimi pozisyonlarda kaleci de dahil hakemin başında, kimsenin maçla ilgilendiği yok. İsviçreliler top oynuyorlar. Bizimkiler hakem başında maçı geçirdiler. Maçın sonunda İsviçrelilere saldırdık, sahada çelmeler, koridorda tekme tokat, sürüyle ceza aldık. Sonra-

dan mili takım mentoru profesörle görüşüyorlar. "Biz o maçta strateji olarak şuna karar verdik, hakem üzerinde baskı kurmak için oyuncular hakemin etrafına gideceklerdi ama elleri arkada olacaktı." Bizimkiler meğerse ellerini arkada bağlamayı unutmuşlar. Keşke, "Maça odaklanın, spor yapıyorsunuz ve koca bir ülkeyi temsil ediyorsunuz" deselerdi. Bir ülke spor tarihinde herhalde o kadar kötü temsil edilmemiştir. Yalnız motivasyonları süperdi, helal olsun. Bakın bir gazete haberi, Mirsad Türkcan'la yapılan bir röportaj:

ben yapan da budur. Tabii ki en başta Allah'ın yardımı vardı; bana sağlık ve şans verdi. Avrupa'da 3 kez MVP seçildim, Avrupa Şampiyonası'nda, Euroleague'de, Rusya Ligi'nde, İtalya Ligi'nde ribaund kralı oldum. CSKA'da, Siena'da final-four oynadım Bendeki bu oynama hırsı olmasaydı hiçbir şey olmazdı. Benim hayatım basketbol. Bazı insanlar internete girer, gezer, hobisi falan olur, ben basketbol dan başka hiçbir şeyle ilgilenmem. Basketboldan başka bir şey bilmiyorum.

■ Boyunuz çok fazla uzun olmamasına rağmen (2.06 m.) oynadığın bütün liglerde ve şampiyonalarda ribaund kralı oldunuz. Ribaundlarda bu kadar başarılı olmanızın sırrı nedir?

15

tün hayatım basket-
bir şey bilmem. Her
nımdan 15 gün önce
klarına başlarım.

...dun sı...
...stek. Bask... ol bü...
tün hayatım ...d...
ğu için.. 10 sene
özel kondisyon
rim var Takımı
hazırlık kampı 20 Ağustos'ta başlar, be
hazırlıklara 5 Ağustos'ta başlarım. 1
gün önceden kondisyon yüklemeye ba
larım. Kondisyonerim zaten benimle
raber yaşıyor. Kondisyon dışındaki
ka işlerimle mesela yiyeceklerim... de
...niyor, gerekli vitaminler... niyor

23 Kasım 2012, Hürriyet Gazetesi

Dıştan içe motivasyon kısa sürelidir. Birileri gelip sizi coşturur, "Hadi yiğitlerim" falan diye. İçten dışa motivasyon ise uzun süreli ve etkilidir. Türkiye'de işini sevme ve iyi yapma konusunda örnek sporculardan biri olan Mirsad'a bakın neler söylüyor kendiyle ilgili:

"Benim bütün hayatım basketbol. Başka bir şey bilmem. Her sene takımımdan 15 gün önce sezon hazırlıklarına başlarım."

Böyle bir oyuncunuz varsa maçtan önce motive etmek için çaba göstermenize hiç gerek yok. Görev tanımını verin ve geri çekilin.

Phil Jackson çok katıldığım bir şey savunuyor *Kutsal Çemberler*[4]'de: Ekibin yaptığı işle kendini motive etmesine müsaade etmek, yaptıkları işten keyif almalarını sağlamak.

Koçluğa yeni başladığımda, deneyimli bir NBA koçu olacak Dick Motta, mesleğin en önemli kısmının maçtan ziyade antrenmanda geçtiğini söylemişti. Belli bir noktadan sonra, oyuncularınıza antrenmanlarda öğrettiğiniz şeyleri, maçın içine aktarabileceklerine güvenmek zorundasınız. Bu tarz kapsamlı bir basketbol sistemini uyguluyor olmak, kendimi bir parça olsun geri çekebilmemi kolaylaştırıyor. Oyuncular sisteme alıştıklarında, koçun ya da herhangi bir bencil oyuncunun düşündüğünden çok daha büyük güçlü bir grup bilinci doğuyor. Takım bu seviyeye ulaştığında, artık koçun üzerine düşen geri çekilip, oyuncu-

[4] Jackson, Phil. *Kutsal Çemberler*, Mavi Ağaç Kültür Sanat Yayıncılık, 2006

ların bizzat maçla "motive" olmalarına izin vermektir. "Bir tane de Gipper için at!" gibi cesaretlendirici konuşmalar yapmak zorunda değilsinizdir artık; onları sadece serbest bırakır ve hareketin içinde kaybolmalarına izin verirsiniz.

Basketbol oynadığım günlerde Knicks, böyle sıcak bir duyarlılığa sahipti. Herkes birlikte oynamayı o kadar çok seviyordu ki, aramızda mazeretimiz ne olursa olsun maçlarda bulunmak gibi kelimelere dökülmemiş bir kural vardı. Bazı oyuncular -Wills Reed buna en iyi örnektir- ayakta duramayacak kadar kötü olsalar bile oturmayı kesinlikle reddediyorlardı. Acı neyi engelleyebilirdi ki? Hiçbirimiz eğlenceyi kaçırmak istemiyorduk.

Bu konuda okuduğum en iyi kitaplardan birisi İdil Türkmenoğlu'nun *Pozitif Yönetim*[5] kitabı.

2008'deki meşhur Avrupa Şampiyonası'ndan sonra Aziz Yıldırım Fenerbahçe'nin başına şampiyon İspanya'nın antrenörü Luis Aragones'i getirdi. Yalnız antrenör diye getirdikleri adam insansız hava aracı çıktı. Profesyonel, işini büyük bir ciddiyetle yapan, eskilerden Stankoviç gibi bir adamdı. Brezilyalı ve Türk oyuncular bir türlü "motive" olamadılar. Sezon sonunda gönderildi ve yerine Alman Cristoph Daum geldi. 4 Ağustos 2009 tarihli Hürriyet gazetesi iki antrenörü karşılaştırmış, farklarını sıralamış:

ÖFKELİ-SAHİPLENİCİ

***Aragones**, takım ruhuna önem vermezdi. Kaybedilen maçlardan sonraki ilk antrenmanlarda futbolculara gür sesiyle öğütler verir, bazen bu öğütler 20 dakika sürerdi.*

***Daum**, antrenman maçlarında yenilen her gol için 30 şınav cezası veriyor. İşin ilginç tarafı bu cezayı kendisine de uyguluyor ve futbolcularıyla birlikte şınav çekiyor. Böylelikle, "**Biz bir takımız. Ben de bu takımın parçasıyım**" mesajı veriyor.*

TEK ADAMCI-PAYLAŞIMCI

***Aragones**, kaptan olarak bir tek Alex'i tanırdı.*

[5] Türkmenoğlu, İdil. *Pozitif Yönetim*, Elma Yayınevi, 2011

***Daum**, hazırlık döneminde oynanan her maça farklı bir futbolcuyu kaptan çıkarıp, hepsine aynı değeri verdiğini gösterdi ve sorumluluk almalarını sağladı. Ayrıca, idmanlardaki her maç sonrası futbolcular arasında maçın adamını seçtirerek, onu arkadaşlarının omuzlarında taşıtıp alkışlatıyor.*

Christoph Daum ilk önce Beşiktaş'a gelmişti; kokain kullandığı ortaya çıkınca gönderdiler. İlginç bir adamdı, maçlardan önce elini kalbine koyup İstiklal Marşı söylerdi, ne kadarı şov bilinmez. Öte yandan önemli olduğunu düşündüğüm bir davranışını anlatmak istiyorum siz iş hayatındakilere.

Samandıra Tesisleri'nde, Fenerbahçe'deki ilk antrenmanında oyuncuları topluyor ve şu soruyla başlıyor: "Bugün kimin yaş günü?"

Birbirinin yaş gününü bilen futbolcular şaşkın, çünkü kimsenin yaş günü değil, zaten halkla ilişkiler birimi de yaş günlerini takip ediyor ve pastaları getiriyor antrenman sahasına. Çıt yok.

"Bugün Dursun'un yaş günü, gel Dursun" diyor. Malzemeci Dursun ortaya geliyor, tüm oyuncular alkışlıyor.

Yıllar yılar önce, şimdi Prsymian olan Bursa Siemens'te bir eğitim vermiştim. Güvenlik görevlisi bir çalışanın eğitim değerlendirme formuna yazdığı bir cümleyi unutmuyorum.

"Ben 20 yılı aşkın zamandır kurumdayım ilk defa bir eğitime girdim. Meğerse kurumum bana değer veriyormuş."

Dursun da aynı şeyi düşünmüştür: "Bu antrenör bana değer veriyor." Futbolcular da aynısını düşündüler muhtemelen: "Dursun bizim için değerli. Malzemecinin yaş gününü önemseyen bir liderle çalışacağız."

2009 yılında yenibiris.com sitesi çalışanlara bir anket uyguladı. Soru şu:

"Krizde çalışanların moralini yükseltmek için tepe yönetiminiz ne yaptı?"

% 6.1'i iyi bir liderlik gösterdi
% 5.6'sı bir şeyler yapmaya çalıştı
% 26.6'sı hiç birşey yapmadı
% 61.7'si aksine moralimizi bozdu diyor.

Ne diyeyim ben size? Hani bizim arkadaşlarımıza, aldıkları eğitimlerde "Hocam aslında bizim alt kademelerin eğitime ihtiyacı var" diyen tepe yöneticiler?

LİDERLİK

Ekip liderinin takım içinde kaynakları verimli yönetme sorumluluğu vardır. Finansal verimlilikten, insan yeteneklerinin kullanımına, Ar-Ge yönetiminden kâr artışına ve üretim kalitesine kadar tüm alanlarda önderlik etmesi gerekir. Burada kastettiğim, bu işlerin içine bulaşması, fonksiyonlarının başındaki liderlerin yetkilerine müdahale etmesi değil. Liderin bilgisi havuç gibi değil, yufka gibi olmalıdır. (Bu bana ait bir söz değil.) Bir alt alanı derinliğine bilmekten çok, tüm birimlerden gelen verileri doğru okuyabilmeli. Orta kademeye doğru gittiğinizde ise tanım değişir: Bilgi, havuç gibi olmalı, yufka gibi değil. Her alanı bilemezsiniz; kendi alan bilginiz ise derinliğine olmalı. Ancak öyle ekibinize öğretir ve yol gösterirsiniz.

Picasso'nun İspanya'da konservatuarı kazanamadığı, Pavarotti'nin yeteneksiz diye Türk Devlet Operası'ndan bir yıl sonra geri gönderildiği düşünülürse kaynak yönetiminin önemi anlaşılabilir. Tabii en baba örnek Yıldırım Demirören'in beğenmeyip yetersiz diye yolladığı ve Beşiktaş Kulübü'nün 9 milyon Euro taz-

minat ödemek zorunda kaldığı Del Bosque'nin iki yıl sonra FIFA tarafından Dünyanın En İyi Teknik Direktörü seçilmesidir. Altın kapak ödülü de bizimkilere.

Takım verimliliği, takım liderinin kaynak yönetimiyle direkt bağlantılıdır.

Tanjeviç, Fenerbahçe Ülker'in koçu oldu. Tanjeviç sert bir koç ve en çok eleştiri aldığı konu, iyi oynayan oyuncuyu en verimli anında kenara alması. İyi yanı ise hep oyunun içinde olması ve on iki oyuncusunu da işin içinde tutması. Bir de, çok direkt bir adam. Fenerbahçe Ülker, Fransız ASVEL'e yeniliyor. Herkesin önünde oyuncusu Kinsey ile aralarında geçen konuşma şu şekilde.

Tanjeviç: Duyuyor musun, sizin yüzünüzden bana 'go home' diye bağırıyorlar.

Kinsey: Haksız da değiller.

Tanjeviç: O zaman sen iyi oyna da kimseyi bağırtma.

Kinsey: Sen de doğru oynat... Sen doğru oynatırsan biz de doğru oynarız.

Yenilgi diyalogları

F.Bahçe Ülker'in ABD'li oyuncusu Kinsey, "Sizin yüzünüzden taraftarlar beni protesto ediyor" diyen Tanjeviç'e maç sonrası karşılık verdi.

Belçika Sinan'ı konuşuyor

SARI lacivertli kulübün transfer listesinde yer alan Sinan Bolat, Belçika'da gazetelerin manşetini süsledi. S.Liege'in AZ Alkmaar ile 1-1 berabe kaldığı maçta, kalesini terk edip golünü atan Bolat, "Türkiye'de beni Ümit Milli Takım hocası Mehmet Tezcan gördü, başka kimse görmedi. 2013 yılına kadar sözleşmem var. Golü attığım için mutluyum" dedi.

Tanjeviç

FENERBAHÇE Ülker'de sular durulmuyor... Sarı lacivertlilerin önceki gün Avrupa Ligi'nde konuk ettiği ASVEL karşısında şok bir yenilgi alması, takımdaki huzursuzluğu doruğa çıkardı. Taraftarlar maç sonrası antrenör Bogdan Tanjeviç'i, "go home" (evine dön) diye bağırarak istifaya çağırdı.

Protesto edilmesine sinirlenen Tanjeviç de ABD'li oyuncusu Terence Kinsey ile kameraların önünde tartıştı. İkilinin arasında şöyle bir diyalog yaşandı:

■ Tanjeviç: Duyuyor musun, sizin yüzünüzden bana 'go home' diye bağırıyorlar.

■ Kinsey: Haksız da değiller.

■ Tanjeviç: O zaman sen iyi oyna da kimseyi bağırtma.

■ Kinsey: Sen de doğru oynat... Sen doğru oynatırsan, biz de doğru oynarız.

11 Aralık 2009, Hürriyet Gazetesi

Aslında Kinsey, basketbolu bilerek seyreden iş adamlarının yorumunu bir oyuncu olarak Bogdan Tanjeviç'in yüzüne söylüyor: "Elindeki insan kaynağını verimli kullanmıyorsun!"

Bir ülke düşünün beden eğitimi hocaları yazın plajda 5-6 yaşındaki çocukları yarıştırıyorlar, sonra orada fark ettikleri yetenekleri okulda ve kulüplerde eğitiyorlar.

O küçük çocuklardan birinin adı Usain Bolt.

Hürriyet Spor yazarlarından Ozan Ermiş'in bir yazısından alıntı yapacağım şimdi:

Camperdown Ortaokulu Jamaika, 1964...

Glen Mills adında ufak tefek, utangaç bir çocuk eski çim sahada koşu antrenmanı yapan bir grup öğrenciyi izliyor. Her ne kadar artık kendinden büyük ve hızlı çocuklarla koşmayı bıraktıysa da her gece antrenmanları izlemeye devam ediyor. Ve bir akşam bir ses duyuyor. "Buraya gel küçük adam." "Seni sürekli buralarda görüyorum ama artık koşmuyorsun, niye?" Sesin sahibi antrenör Henry McDonald Messam. Glen Mills ona, koşmaktan çok koşanları izlemeyi sevdiğini söylüyor. Bunun üzerine Messam da kendisine "O halde gel benim asistanım ol" diyor ve 14 yaşında antrenörlük hayatına başlamış oluyor.

Yıl 1999...

Stephen Francis adlı bambaşka bir atletizm tutkunu, yönetim danışmanlığı gibi prestijli bir işi bırakıyor. Çünkü gelecekle ilgili farklı hayalleri var. Kardeşi Paul, arkadaşları Bruce James ve David Noel de bu hayali paylaşıyor ve ona katılıyorlar. Amaçları Jamaika'da "Gücü ve Sürati Artırma" (MVP-Maximising Velocity and Power) adında bir atletizm kulübü açmak. Ancak Francis'in elinde sadece bir atlet var ve hiçbir olanağı yok. Buna karşılık milli takımın ve kendisinden önce başladığı için çok daha fazla yol alan Mills'in koşucuları ise Amerika'daki üniversitelerden burs alıyor. MVP bu durumda çaresizce ülkede kalan çocuklarla ilgileniyor. Hayallerini, onlara yardımcı olmak isteyeceklerini düşündükleri hükümete anlatıyorlar. Ancak elleri boş dönüyorlar ve kulübün giderlerini kendi ceplerinden karşılıyorlar.

Yıl 2001...

MVP'nin hala sermayesi yok. Francis arabasını satıyor. Kredi kartı için başvuruyor ama geri çevriliyor. Kulüp kendine yeni ve zorunlu bir üs buluyor: Kingston Teknoloji Üniversitesi. Ama buradaki olanaklar da çok ilkel düzeyde. Ağırlıkların bulunduğu oda resmen bir hurdalığa benziyor. Francis, 100 metrede en iyi derecesi 10.85, yani dünya rekorundan bir saniyeden bile yavaş olan 18 yaşındaki bir lise öğrencisini alıyor kulübe. Gencin adı Asafa, soyadı Powell. "Onun

ne bir antrenörü ne de bir koşu programı vardı, ama onda bir şeyler olduğunu biliyordum" diyor bugün Francis.

2004

Diğer yandan kariyerini koşar adım ilerleten Mills artık Uluslararası Atletizm Federasyonu'nun (IAAF) kurduğu Yüksek Performans Eğitim Merkezi'ndeki koşuculardan sorumlu. Onlar da MVP gibi Kingston'daki Teknoloji Üniversitesi'ndeler. Mills burada, koşucu olmak için aşırı uzun görünen (1.96 m.) ama 200 metrede Dünya Junior Rekoru'nu elinde tutan bir çocuk üzerine eğiliyor. Onun adı da Usain, soyadı Bolt. Ancak Bolt, dans etmeyi seviyor, antrenörü Mills ise çalışmayı!

Atina, 14 Haziran 2005

Powell 100 metreyi 9.77 saniyede koşuyor. Dünyanın en hızlı adamı MVP'de. Ve bu mütevazı kulübü başından beri umursamayan Jamaika Hükümeti ilgilenmeye başlıyor. "Asafa'nın yaptığı şey bizi çizginin önüne geçirdi, çünkü bu olayla birlikte herkes şunu düşündü: 'Vay be! Demek Jamaikalı bir atlet, Jamaikalı bir antrenör ve Jamaikalı bir yönetimle dünya rekorunu kırabiliyormuş'" diyor Francis.

31 Mayıs 2008...

Francis'in öğrencisi Powell kendi rekorunu 9.77'den 9.74'e indirmiş. Ancak hiçbir zaman uluslararası büyük bir yarışmada 100 metre birinciliği kazanamamış Mills'in öğrencisi Usain Bolt, New York'ta bir cumartesi gecesi Reebok Grand Prix'de 100 metrede yarışıyor. Bu mesafeyi sadece beşinci kez koşuyor. Ve derecesi 9.72! Artık dünyanın en hızlı adamı o. (...)

Kesin olan bir şey var: Küçük adaları artık koşunun dünyadaki merkez üssü. Bir başka deyişle gezegenimizdeki en hızlı yer.

Hürriyet Gazetesi – 12 Ağustos 2008

Peki, bizde kaynak yönetimi nasıl?

28 Aralık 2012 tarihinde dönemin bir yıllık Beşiktaş Teknik Direktörü Samet Aybaba bakın ne diyor:

Beşiktaş

34 Hürriyet SÜPERSPOR 28 Aralık 2012 Cuma

'Türk futbolu batmıştır' diyen Samet Aybaba çarpıcı tespitlerde bulundu

70 MİLYONLUK ÜLKEDE SOL BEK BULAMIYORUZ

"Milli takım teknik direktörünün yapacağı hiçbir şey yok. Ben Beşiktaş Teknik Direktörü'yüm, Futya'ya gidemiyorum. Çünkü orada bizim arkadaşlarımız bir barakada oturuyor, genç çocuklarımız da bir barakada soyunuyorlar."

Beşiktaş'ı ilk yarıda yabancıları uçurdu

Siyah-beyazlıların ligdeki 38 golünün 27'si legyonerlerden geldi.

BEŞİKTAŞ'ta gol yükünü yabancı oyuncular çekti. Sezonun ilk yarısında toplam 38 gole ulaşan ve ligin en golcü takımı olan siyah-beyazlılarda, bu gollerin 27'si (yüzde 71) yabancı oyunculardan geldi. Hugo Almeida 9 golle takımının golcü futbolcusu olarak dikkat çekti. Filip Holosko ise attığı 8 golle siyah-beyazlı formayla en iyi ilk yarı performansını ortaya koydu.

BEŞİKTAŞ'ın lisanslı ürünlerinin

BEŞİKTAŞ Teknik Direktörü Samet Aybaba "Türk futbolu batmıştır" dedi. Türkiye Spor Yazarları Derneği (TSYD) tarafından Antalya'da düzenlenen 50. Yıl Sporun Zirvesi Semineri'nde konuşan deneyimli teknik adam, çarpıcı örnekler verdi.

Türk futbolundaki altyapı sorununa değinen Aybaba, "Altyapılarımızın hakkını gözetmiyoruz. Ben Beşiktaş Teknik Direktörüyüm. Futya'ya gidemiyorum. Çünkü orada arkadaşlarımız bir barakada oturuyor, genç çocuklarımız da bir barakada soyunuyor. Onları sanayi oturup diyorum ki: 'Türk futbolu kalkınacak' söyle olacak, yabancı oyuncu transferi. Bunların hepsi boş" dedi.

ŞUNADA DURDÜĞÜMÜZ ADIMI YOK

MİLLİ Takım'da oyunculara dayalı bir sistem oluşturulmaya çalışıldığını kaydeden Aybaba, "Milli takım teknik direktörünün yapacağı hiçbir şey yok. Garbetçilerle bir oluşum yapmaya çalışıyor. 70 Yıllardır diyoruz ki, bu ülkede 3 yabancı olsun. Şimdi 8 yabancı hakkınız varken 15 oyuncu ile maçlarda kısıtlıyoruz. Sonrasında teknik direktör geliyor diyorlar ki 10-13 yabancı var, bunları ne yapacaksın? Teknik

28 Aralık 2012, Hürriyet Gazetesi

"70 milyonluk ülkede sol bek bulamıyoruz."

Altta küçük bir haber: "Beşiktaş'ın ilk yarıdaki 38 golünün 27'si yabancı oyunculardan geldi." Böyle gidersek, 38 golün 38'i de yabancılardan gelecek.

Mustafa Denizli döneminde Beşiktaşlı bir yöneticiyle yapılan röportajda ise bakın neler diyor yönetici altyapıyla ilgili:

Sadece "ilgilenilmiyor" diyebilirim. Çocuklar çok zor şartlarda çalışıyorlar. Konteynerlarda soyunup giyiniyorlar. Hatta ben gelmeden önce orada kalıyorlardı. Ben evlerine gönderiyorum. Ama şunu da söyleyeyim, yöneticilerin bu konuda bir şey yapacaklarına artık inanmıyorum.

İngilizler bundan 10 yıl önce bisiklet sporuna yatırım yapmaya karar verdiler. Bisiklet federasyonu başkanı "Bir madalya bir milyon pound'a mal olur" dedi ve bütçeyi ona göre yaptılar. Başarı geldikçe verilen bütçe de arttı. Bugün İngiltere olimpiyatlarda bisiklette en çok madalya alan ülke. Yalnız parayı sporculara vermiyorlar; altyapıya ve spora yatırıyorlar.

Basketbol milli takımına Başbakan Tayyip Erdoğan'ın verdiği 28 milyon TL ekstra primle ülkenin her yeri açık basketbol sahalarıyla donatılıp, basketbol altyapı antrenörlerinin on yıllık maaşları, takım bütçeleri çıkabilirdi. Biz kalktık zaten paraya doymuş adamlara o paraları verdik. Uçtu gitti.

Bunlar İK yönetimi örnekleri. Şimdi finans kaynağı yönetimiyle ilgili örnekler. Tabii ki bu konuda en iyi örnek Beşiktaş Yönetimi.

Haberde "1 milyon TL'lik doping yaptılar" yazıyor. Siz de zannediyorsunuz ki prim falan. Yöneticiler Kenan Öner ve Ertunç Soğancıoğlu demiş ki, "Başkan Demirören'in talimatıyla oyuncularımıza toplam 1 milyon YTL dağıttık. Böylece kimsenin alacağı kalmamış oldu." Yani diyorlar ki: Şirket insanların maaşlarını falan zamanında ödemiyor, bekletiyor, önemli bir proje olunca (derby maçı) patron "Hadi ödeyin paraları" diyor, o zaman ödüyorlar, çalışanlar da seviniyor "bizim maaşlar ödendi" diye. Nasıl acayip bir durum. Bizim 96'da kurulan İzgören Akademi'de hepimizin gurur duyduğu konu, o günden beri herkesin maaşının ayın 1'inde 12.00'da ödenmiş olmasıdır.

Bir de pişkin pişkin bir şey söyler yöneticiler: "Bizde kimsenin alacağı kalmaz!" Niye alacağı oluyor ki insanların?

Tarih 16 Mart 2010 Salı. Bakın habere: "Böyle Prim Görülmedi. 500 Bin Dolar"

Bir maçın maliyeti yarım milyon dolar. Serdar Adalı bu maç çok önemli demiş. 500.000 dolar prim dağıtılmış.

Diğer bir haber: Yönetim primi 3'e katlıyor.

Katlaya katlaya 6 milyon dolar borçla aldıkları kulübü 538 milyon borçla bıraktılar.

BÖYLE PRİM GÖRÜLMEDİ

500 BİN DOLAR

Beşiktaş'ta daha önce 20 bin dolar olan Denizli galibiyeti primi, derbi maçlardaki gibi 25 bin dolara çıkarıldı. Böylece Kartal'ın dağıtacağı para yarım milyon doları buldu.

■ Ferah IŞIK/DHA

BEŞIKTAŞ Yönetimi, şampiyonluk yolunda alınan kritik Denizli galibiyetinden sonra kesenin ağzını açtı. Siyah beyazlılar, adam başı 25 bin dolarla bu karşılaşmaya derbi galibiyeti primi verdi. Futbolcuları hayli sevindiren bu karar ise, maçtan önce yapılan toplantıda alındı.

6 Mart 2010, Hürriyet Gazetesi

28 Mart 2013 tarihli gazetede, bir haber. Borçları yüzünden 1 yıl UEFA'ya katılamayan Beşiktaş'ın bu sene katılabilmesi için bu kişilere 35 milyon Euro ödemesi lazım. Beşiktaş'ın borçlu olduğu oyuncuların listesi.

İŞTE BEŞİKTAŞ'IN BORÇ TAHTASI

ALACAKLILARIN LİSTESİNİ YAPTILAR

Başkan Fikret Orman ve 2. Başkan Çebi, ay sonuna kadar bulunacak para için kulüp binasındaki tahta önünde ders çalışıyor. **Borçları ödenen ve yapılandırılan** isimlerin tek tek üzeri çiziliyor.

28 Mart 2013, Hürriyet Gazetesi

Demirören-Kobe zirvesi bugün

Beşiktaş Başkanı ile ABD'li yıldız bugün TSİ 23.30'da Los Angeles'ta masaya oturacak.

SADECE Beşiktaşlıların değil tüm dünyadaki basketbolseverlerin merakla beklediği tarihi toplantı bugün yapılacak. Kobe Bryant'in transferi için ABD'ye giden Beşiktaş Başkanı Yıldırım Demirören, bugün TSİ 23.30'da yıldız oyuncuyla Los Angeles'ta masaya oturacak. Siyah beyazlıların basketboldan sorumlu yöneticisi Seref Yalçın ile Kobe'nin menajerlerinin de katılacağı görüşmede taraflar karşılıklı şartlarını sunup anlaşma zemini arayacak.

Bu arada Kobe Bryant'a İtalya'dan ciddi bir talip çıktı. Dünyanın en ünlü modacıları arasında yer alan İtalyan Giorgio Armani'nin sponsorluğunu yaptığı Armani Jeans Milano takımı, ABD'li basketbolcuyu kadrosuna katmak için girişimlere başladı. Armani'nin, geçmişte 7 sezon İtalya'nın Rieti, Reggio Emilia, Pistoia, Calabria takımlarında basketbol oynayan ünlü yıldızın babası Joe Bryant ile temas kurarak, bu transferi gerçekleştirmeye çalışacağı öğrenildi. Öte yandan ABD'li oyuncu Marcelus Kemp'in Beşiktaş'ta kalması kesinleşti.

■ Reha ERUS / ROMA

4 Ağustos 2011, Hürriyet Gazetesi

Bu arada bakın taraftarı heyecanlandıran habere: Demirören-Kobe zirvesi bugün! Haberi dikkatlice okuyunca görüyorsunuz ki, koca bir kulübün başkanı aslında Kobe'nin menajerleriyle görüşecek. Aslında bunu kulübün basketbol şubesinin başındaki adamlar yapar. Başkan Demirören'in Kobe'nin menajerleriyle görüşürmesinden yaklaşık on beş ay sonra başka bir haber:

Beşiktaşlı bayan voleybolcuların ve antrenörlerin 3 aylık ödemeleri yapılmadı (Kasım 2012).

3 aylık alacakları var

■ ANTRENÖR Bülent Karslıoğlu'nun görevden alındığı Beşiktaş Kadın Voleybol Takımı'nda ücretlerin gecikmeli ödendiği, halen oyuncuların ve antrenörlerin içeride 3 aylık alacaklarının bulunduğu öğrenildi. Play-off hesapları yapan Kartal'da bu şok gelişme sporcular arasında hayal kırıklığına neden oldu. Aroma Kadınlar Voleybol Birinci Ligi'nde geride kalan 17 maçta 16 puan toplayan siyah beyazlılar, 10'uncu sırada yer alıyor.

23 Kasım 2012, Hürriyet Gazetesi

O zaman aile şirketlerinde kurumsallaşmak için ne yapıyoruz?

3. kuşağı bir kulübe başkan yapıyoruz; o kulübü batırırken, biz şirketin kaynaklarını işi bilen profesyonellere yönettiriyoruz. Şirket böylece ayakta kalıyor.

İlhan Cavcav gibi yöneticiler de var. Büyük borçla zor durumda aldığı bir kulübü, Vehbi Koç'un bağışladığı küçük bir lokalden (Gençlerbirliği taraftarlarının tanımıyla "Denizaltı") alıp bugün modern tesislere taşıyan. Kimseye borcu olmayan, altyapısında yüzlerce futbolcunun bulunduğu bir kulüp. Bugünkü modern tesisleri Fenerbahçe'nin Tarık Daşgün transferi için ödediği parayla yapar İlhan Cavcav.

3 Temmuz 2013, Hürriyet Gazetesi

3 Temmuz 2013 tarihli haber ise, "Beşiktaş McGregor'u sattı". Haberde, Beşiktaş'ın 2005-2006 sezonundan bu yana ilk defa bir oyuncudan kâr ettiği anlatılıyor ve sonra da milyonlarca Euro'ya alıp bedava gönderdiği sürüyle ismin listesi yer alıyor.

Basketbolda iki tür koç vardır. İlk grup beş kişilik takım kurup oynatırlar ve bu beşten biri yorulduğunda, yedek bankından bir oyuncuyu üç dakika oyuna sokarlar. Bir de İvkoviç, Obrodoviç gibi on iki oyuncusuyla basketbol oynatan koçlar vardır. O kadar yıldızı olan takımlardan daha iyi oynar bu takımlar. En iyi örnek, 2012 Eurolague Final Four'unda finalde 40 milyon Euro'luk Teodosiç, Siskauskas, Krstic, Khrypa, Shved, Krilenko gibi yıldızlardan oluşan CSKA'yı, İvkoviç'in 7-8 milyon Euro'luk Olympyakos'unun Spounilis'in asisti ve Printezis'in basketiyle son salisede yenmesiydi, ben karşı potanın arkasındaydım. CSKA'lıların nasıl donmuş seyrettiklerini canlı gördüm. İvkoviç elindeki kısıtlı kaynağı şahane yönetirken, CSKA koçu yıldızların kaprisini seyretti. Tüm maçı CSKA önde götürdü. Olympyakos son salisede öne geçti ve maçı kazandı.

Bir gün Milan Teknik Direktörü Arrigo Sacchi'ye sordular: "Siz hiç futbol oynamadınız. Ve şimdi teknik direktörlük yapıyorsunuz, hiç futbol oynamamış birisinin futbol takımı yönetmesi ne kadar doğru?"

"Ata binmek için önceden at olmak mı gerekiyor" dedi Sacchi.

Demirel gibi adam değil mi?

Her konuda yanında lafı hazır.

Josep Guardiola Barcelona'da göreve başladığında odasındaki LCD ekranın maç analizleri için küçük olduğunu görür, gider kendi maaşından büyük ekran bir televizyon alır. Kulüp yönetimi parayı ödemeyi teklif eder, Pep odasında zaten bir televizyonun olduğunu ve bunun kendi tercihi olduğunu söyleyerek kabul etmez.

Basit bir örnek değil mi? Belki birçok okura pek bir şey anlatmaz, öte yandan yıllardır iş hayatında olanlara çok şey anlatmıştır. Bulunduğu kurumun kaynaklarına tamah edenleri, nelerin hesabının yapıldığını görenler anlamıştır bu örneğin nasıl önemli olduğunu. İngilizlerin bir atasözü var: "Yumurtayı çalan tavuğu da çalar" diyorlar. (Ben de evde İngiliz besliyormuşum havasıyla kitap yazıyorum ya, o da ayrı konu.)

TAKIM RUHU

Takım için sayacağımız diğer alt başlıkların hepsinde, "Bizim ekipte bu oran % 50-60 kadar. Bu maddede eksikliklerimiz var" diyebilirsiniz; bu, sizin bir takım olmanızı engellemez. % 100 olması gereken tek madde takımın birbirine duyduğu güvendir. Orada % 99 güveniyoruz dediğinizde % 1 güvensizlik her şeyi bitirir.

İzmir'de büyük bir holdingin 2001'deki krizde aylık 70.000 TL maaşı olan CEO'su herkesi toplıyor. "Arkadaşlar kriz nedeniyle maaş artışı yapamıyoruz. Herkes fedakârlık yapacak, kurumun geleceği" falan diyor. Kimse itiraz etmiyor, çünkü ekmek tekneleri batsın istemiyorlar. Aradan dörtbeş ay geçiyor, bu adama 600.000 TL'lik zırhlı makam aracı alınıyor. Tüm işçiler şokta; orta kademe yöneticiler personeli çalıştıramamaya başlıyor.

İskoçlar, "İnsanlar dudaklarınızı değil, ayaklarınızı izlerler" der.

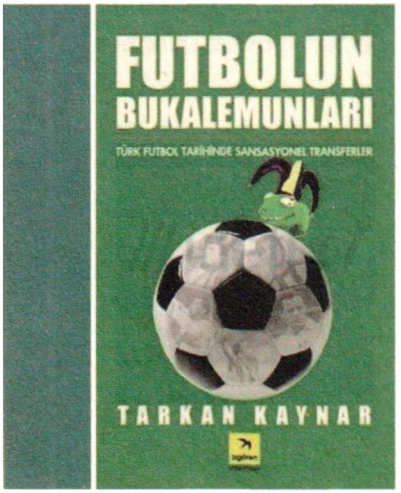
Bu CEO'nun (CEO da ne demekse) insan kaynakları gazetelerinde, iş dergilerinde sürüyle havalı fotoğrafını gördüm, röportajını okudum; modern yönetim tekniklerinden, tekne kullanmakla şirket yönetmenin benzerliğinden, Peter Drucker'dan bahsediyor, karşısındaki yeni yetme gazeteciler de ağızları açık dinliyorlardı.

Harvard'da işletme doktorası yapmış, ama kaşı gözü çok oynayan güvenilmez bir yönetici için takım idareten çalışır, gölge boksu yapar. İlkokul mezunu güvenilir bir takım lideri için ekibinin yapamayacağı hiçbir şey yoktur.

Eğer hep arkanızı kollamak zorunda kalırsanız ileriye bakamaz hale gelirsiniz.

Takımın kendi içindeki güven ilişkisine geldiğinizde:

Gordon Milne, Beşiktaş'ın başına gelir. İlk antrenmanda taktik-teknik antrenmana katılmadan, oyunculara ilk sözü şu olur: "Benim oyuncum hakeme itiraz etmeyecek ve yalan yere sakat numarası yapmayacak." Oyuncular işlerine odaklanır. Beş yılda üç şampiyonluk, iki ikincilik ile Beşiktaş, tarihinin en başarılı yıllarını geçirir. Milne öyle havalı, müthiş taktik zekâsı olan bir teknik direktör değildi belki, ama oyunculara değer kavramlarını aşıladı ve başarılı oldu.

Bir takımın parçası olmak, ona ihanet etmemek deyince, size Tarkan Kaynar'ın *Futbolun Bukalemunları*[6] kitabından bir alıntı aktarmak istiyorum. Kitabı mutlaka okuyun. Türk futbol tarihindeki transferlerle ilgili şahane bir çalışma.

Recep Adanır yıllarca Beşiktaş'ta top oynar, kulüp başkanıyla anlaşmazlığa düşer ve 1959-60 sezonunda Kasımpaşa'ya, ardından da Galatasaray'a transfer olur. İlk Kasımpaşa-Beşiktaş maçından önce antrenörü onu soyunma odasında ağlarken bulur. Antrenörüne "Ben Beşiktaş'a karşı nasıl oynayacağım?" der.

[6] Kaynar, Tarkan. *Futbolun Bukalemunları*, İzgören Yayınları, 2009

Recep Adanır

Sonrasında, üzerinde Galatasaray formasıyla ilk oynayacağı Beşiktaş maçında sahaya çıkar. Metin Oktay'ın Palermo'ya transfer olduğu yıldır. Galatasaray taraftarı, Recep Adanır'ı tezahüratla yanına çağırır. Taraftara bakar bakar Baba Recep ve şaşkın bakışlar arasında Beşiktaş taraftarının olduğu tribüne koşar, kollarıyla tüm taraftarı kucaklayan bir hareket yapar ve elleriyle kalbini gösterir. Sonra koşar Galatasaray tribünlerine kollarıyla tüm taraftarı kucaklayan bir hareket yapar, elleriyle baldırlarını tutar.

Tüm stat ayakta alkışlamaya başlar Baba Recep'i. 1903'ten bu yana Baba lakaplı üç oyuncu gelir Beşiktaş'a: Baba Şeref, Baba Hakkı, Baba Recep.

Mehmet Topuz diye bir oyuncu Kayserispor'dayken Beşiktaş'la anlaştı. Gazetelere, "Beşiktaşlıyım, damarımı kesseniz siyah beyaz akar, başka takımda oynamam" dedi. Ardından Fenerbahçe'yle anlaştı. "Yanlış anlaşıldım" dedi. Daha sonra Galatasaray yöneticisi Fatih Gökşen, "Biz Mehmet Topuz'la 2004 yılında transfer görüşmesi yaptık, bize 'Doğma büyüme Galatasaraylıyım' dedi" diye açıklama yaptı. 2007 yılında yapılan röportajında "Takım tutmuyorum" dediği ortaya çıktı.

Haziran 2013, Beşiktaş Jimnastik Kulübü Tolga Zengin'e 2.5 milyon Euro bonservis bedeli önerdi. Trabzonspor 3 milyon Euro'da diretti. BJK, daha fazlasını veremem deyince Trabzonspor Başkanı İbrahim Hacıosmanoğlu, "Bundan sonra Tolga her takıma gider ama Beşiktaş'a asla" diye açıklama yaptı. 24 Temmuz 2013 tarihli gazetelerdeki haber şu: "Tolga Beşiktaş'ta".

Şimdi ya o lafı etmeyeceksin ya da oyuncuyu Beşiktaş'a vermeyeceksin. Niye? Çünkü sonra her söylediğin sözde, "Yine sözünden döner nasılsa" der insanlar. Kulüp başkanları daha az ortalıkta olmalı, daha az konuşmalı, güven yaymalılar.

2013 Şubat ayı, Real Madrid üst üste iyi sayılmayacak bazı sonuçlar aldı, Jose'nin taraftarla arası limoni. Maç sırasında taraftar Mourinho'yu protesto etmeye başladı. Mourinho oynayacakları bir maçtan önce basın toplantısı yaptı. "Maç sırasında beni protesto ediyorsunuz ama oyuncularım da bundan etkileniyor. Maçtan önce sahaya çıkacağım, beni protesto edin. Bırakın maçta oyun-

cularım topunu oynasın" dedi. Çıktı maçtan önce on beş dakika sahada ayakta durdu. On binlerce seyirci bağırdı, çağırdı, protesto etti o saygıyla dinledi. O gün maç sırasında protesto olmadı. O takımın bir parçasıysanız bu davranışa saygı duyarsınız, buna taraftar da dâhil. Oyuncuysanız da özgüvenin ve sizi koruma çabasının farkında olursunuz. Bu çok şeye değer.

Olay adam

Beşiktaş'ın Batuhan Karadeniz, bu defa bir alışveriş merkezinde kavgaya karıştı.

BEŞİKTAŞ Teknik Direktörü Samet Aybaba'nın gözden çıkardığı oyuncuların başında gelen Batuhan Karadeniz, özel yaşantısı ile de gündemden düşmüyor. Beşiktaş'ın hırçın çocuğu Batuhan'ın başı beladan kurtulmuyor. Her defasında oynadığı futboldan daha çok kavgalarıyla dikkatleri üzerine çeken yıldız futbolcu bu kez de Ukrayna'daki Buyaka AVM'de olay çıkardı. Eşi ile bir restoranda yemek yiyen genç oyuncu, yan masada oturan bir ailenin çocuk arabasının sürekli masasına çarpması üzerine ikaz etti. Kendisi ve eşine 'Hayvanlar' denince Batuhan adeta çileden çıktı. Olayın büyümesini AVM'nin güvenlik görevlileri önledi.

ARKA DUVARDAN ATLADI

BATUHAN'IN kendisini dövdüğünü iddia eden şahıs, oyuncudan şikayetçi olunca soluk Dudullu Karakolu'nda alındı. Gece taraf da serbest bırakılırken Batuhan Karadeniz, medya mensuplarına görüntü vermemek için karakolun arka duvarın

23 Aralık 2012, Habertürk Gazetesi

Güven deyince... Batuhan Karadeniz diye bir adam var, futbolcu. Ben bu satırları yazarken Beşiktaş'ın oyuncusu, ama siz okurken emin olun başka bir takımda olacak. "Hoca bu ne risk? Neye güveniyorsun?" Aslında güvendiğim için değil güvenmediğim için yazıyorum. Bir Beşiktaş-Fener maçı, son dakikalar... Bir anda top bu adamın önüne geldi, kontra bir top. Fener defansı yalnız yakalandı. Bunun sağında bomboş bir Beşiktaşlı forvet yırtınıyor pas at diye. Pası atsa, yüzde yüz gol. Kalecinin kapattığı yere vurdu arkadaş, tabii gol olmadı. Benim maçı seyrettiğim tesiste tüm Beşiktaş taraftarı yerlerde sürünüyor, küfrün bini bir para. Tüm takım 90 dakika emek göstermiş belki de o pozisyonu bulmak için, boştaki bir arkadaşını görüyor olmasına rağmen kaleye vurdu ve pişkin pişkin döndü gitti. Tesiste maçı seyreden Fener taraftarları, "Ne salak adammış bu" diye gülüyorlar. Maçtan sonra Batuhan Karadeniz'le röportaj yapıyor spiker, "Son dakikada arkadaşına pas versen Beşiktaş galip gelecekti, ne diyorsun?" diye sordu. "Özür dilerim" falan diyecek sanıyorsunuz değil mi? Oysa arkadaş şöyle dedi: "Kral yapmayacaksın, kral olacaksın!" Bir sporcudan, takım ahlakına bu kadar aykırı, bu kadar çirkin bir söz hayatım boyunca duymadım.

O yüzden garanti veriyorum, bu adam hiçbir kulüpte iki sezon dayanamaz. Bu sezon başında kiralık olarak Beşiktaş'a geldi, yine gider bir yerlere. Bu arada söylediği gibi kral da oldu. Yalnız mekânı saray değil, karakol. En son

Not: Kitap basılmadan önce notları gözden geçirirken gördüm ve değiştirmedim. Şimdi de Trabzonspor'a gitmiş Batuhan, altyazı geçiyordu. Tüm takım normal antrenman yaparken Batuhan Karadeniz 8 kilo fazlası olduğu için onu vermeye çalışıyormuş.

Eskişehir'de kırmızı ışıkta kapıştığı bir adamla yumruklaşıp karakolluk olduğu haberini okudum.

2000'lerin sonları, Ferrari takımının ikinci pilotu Rubens Barrichello, pit stop ekibinin Schumaher'e daha hızlı servis verdiğinden şikâyet etti. Süreler ölçüldüğünde gerçekten servis ekibinin araçlar aynı olmasına rağmen Schumi'nin aracına daha kısa sürelerde servis yaptığı görüldü. Konuyla ilgili olmayanlar için söyleyeyim; lastiklerin değiştiği ve yakıtın doldurulduğu *pit stop* adı verilen 10-15 saniyelik molalar Formula yarışlarının kazanılmasında çok büyük önem taşıyor.

Daha sonra bir şey daha ortaya çıktı. Yarış biter bitmez diğer ünlü pilot Barrichello anında pistten çekip giderken, Michael Schumacher hizmet veren ekiple saatlerce arabasının bakımında çalışıyor, diğeri yarış kazandığında barlarda kutlama yaparken Schumaher ekiple birlikte şampanya patlatıyor ve kutluyordu. (Bir de rakı-roka yapsa artık gaza gelip bu bölümde Schumaher abimiz ciğerimiz falan diye olayı tamamlayacağım.)

Yarışa çıktın mıydı servisi barmenler değil de bu ekip verdiği için takım arkadaşları Schumi için canla başla çalışırken, diğerinin lastiklerini daha yavaş değiştirip, yakıtını daha yavaş dolduruyorlardı.

Başka sosyal içerikli mesajım yok, bitti.

Takımın;

1- Birbirine güvenmesi

2- Başındaki lidere güvenmesi

3- Yaptığı işe, bulunduğu sektöre güvenmesi lazım.

Şu ana kadar, takımı kazanabilecekken kendi çıkarını düşünen oyuncu, ekip arkadaşlarıyla birlikte hareket etmeyen takım üyesi örneklerini gördük. Şimdi de, zor durumda liderin ekibinin arkasında olup olmamasını değerlendirelim.

İbrahim Toraman yıllardır Beşiktaş'ta oynayan, istikrarlı bir sporcu. Jean Tigana gittikten sonra duygusuna bakın, aslında takım kaptanı olarak diğer oyuncuların da duygusunu açıklıyor: "Tigana yenildiğimiz maçlarda suçu bize atıyor, kazanılan maçlarda ön plana çıkıyordu, inanılmaz stres yaşıyorduk."

Toraman, Sağlam'la birlikte adeta yeniden doğduklarını belirtti, yeni transferlerin takıma büyük katkı yapacağını söyledi.

KAPTAN İbrahim Toraman, Ertuğrul Sağlam'ın sisteminde yeni dönemde herkesin gol atma şansının yüksek olduğunu iddia etti. Toraman, **"Sayın Ertuğrul Sağlam sayesinde kendimize olan güvenimizi geri kazandık.**

Geçen yıl ile bu sezon arasında büyük fark var. Bu sezonki sistemi geçen yıl uygulasaydık Fenerbahçe'yi İnönü'de yener ve şampiyon olurduk" dedi. Toraman, sözlerini şöyle sürdürdü: **"Geçen yıl Tigana kazanılan maçlarda ortaya çıkıyor kötü giden karşılaşmalarda ise suçu bizlere atıyordu.**

İnanılmaz bir stres yaşıyorduk. Ertuğrul Sağlam hocamız bizim hem lisanımızdan hem de tekniğimizden anlıyor. Yeni transferlerden **Cisse** savaşçı kişiliğiyle takıma büyük katkı yapacaktır."

13 Temmuz 2007, Hürriyet Gazetesi

Jean Tigana

Şirket çalışanısınız, ortada bir başarısızlık var, bunda sorumluluğunuz olduğunun mutlaka farkındasınızdır. Bölüm direktörünüz kendi aranızdaki toplantıda özeleştirileri ve eleştirileri içtenlikle yaptıktan sonra, tepe yönetime çıkıp "Bu benim suçum" diyorsa bu fedakarlık, güven ve takımın daha fazla fedakarlığı olarak döner. Ama eğer durum, burada gördüğümüz gibi ise; stres ve sevgisizlik olarak döner.

Başrolünü Denzel Washington'un oynadığı *Unutulmaz Titanlar*'ın (*Remember The Titans* orijinal adı, Türkçeye bu şekilde çevirmişler) bir sahnesinde, çatışma içindeki siyah ve beyaz oyuncuların iki lideri bir antrenman sonrası karşılıklı konuşurlar.

Beyaz oyuncu, "Kendin için oynuyorsun, çaba göstermiyorsun, takım için koşmalısın, bencilsin" der.

"Sen bunu önce beyaz ırkına söyle, onlar da bize destek olmuyor. Sana bir şey söyleyeyim mi, sadece kendim için oynayacağım, kendimi kurtaracağım" diye cevaplar siyah olan.

Beyaz takım kaptanı, "Bu duyduğum en çirkin düşünce" dediğinde, siyah oyuncunun cevabı, "Düşünceler liderin yansımasıdır" olur.

Düşünceler liderin yansımasıdır.

Rahmetli Turgut Özal, "Memur maaşı yetmiyor" dendiğinde, "Benim memurum işini bilir" demişti.

Bunu ülkenin başbakanı söylüyor.

Sonrası malum. Yolsuzluklar sıralamasında hep ön sıralardayız.

Akrabalarım Burak'la Burcu Kıbrıs'tan eşyalarını getirdiler. Bütün yasal prosedürler tamam olmasına rağmen çıkaramadılar eşyalarını gümrükten. Sonra öğrendiler ki, memurlar "işini biliyormuş" aksi takdirde eşyaları gümrükte çürürmüş; eşyalarını öyle alabildiler.

Memurlar öyle işini biliyor ki... Bir gümrüğe kamera konmuş; rüşveti, yolsuzluğu önlemek için. Memurlar orada rüşvet alamıyorlar, işlemi yapılacak kişiye "Karbon kağıdı kullanmamız lazım, elimizde yok, sizin almanız gerek" diyorlar. Siz gidip karşıdaki büfeden 10 kuruşluk karbon kağıdını 200 TL'ye alıyorsunuz. Büfeci mesajı çekiyor, "Tamam" diye, işleminiz tık yapılıyor.

Memur işini biliyor.

Ayrıca, takım çalışmasına müthiş bir örnek olarak da verilebilir.

Galatasaray Dinamo Bükreş'i yenmiş, teknik direktör Cornel Talnar bakın ne diyor: "Maçta özellikle ilk yarıda oyuncularım piknikte gibiydi."

Futbolcularım piknikte gibiydi

Cornel Talnar, "Maçta özellikle ilk yarıda oyuncularım piknikte gibiydi. Gösterdikleri performansa hala anlam veremiyorum." diye konuştu.

DİNAMO Bükreş Teknik Direktörü Cornel Talnar ise farklı skorlu yenilgi nedeniyle oyuncularına sert tepki gösterdi. Talnal, oyuncuların adeta ateş püskürerek, "Maçta özellikle ilk yarıda oyuncularım piknikte gibiydi. Gösterdikleri performansa hala anlam veremiyorum. Onlar Dinamo Bükreş'in renkleri için mücadele etmediler. Hele Galatasaray gibi büyük bir takıma karşı kendilerini çok daha fazla göstermeliydiler" diye konuştu.

FATURA KALECİYE

Galatasaray'ın kendilerinden daha büyük bir takım olduğunu ifade eden Tarnal, rakiplerinin haklı bir galibiyet aldığını söyledi. Tanar, yenilgiyi kalec Dolha'nın kötü performansına da bağlayarak, Dolha'nın, yediği hatalı gollerle takımı adeta yıktığını kaydetti.

6 Kasım 2009, Hürriyet Gazetesi

Şimdi şöyle bir şey düşünün: Genel müdür toplamış yönetim kurulunu, "Bizim ekip çalışmıyor, hiç çaba göstermiyorlar" diyor. Sormazlar mı adama, "Senin orada tüm görevin bu ekibin çalışması, çaba göstermesi değil mi?" Eğer çalışmıyorlarsa bırak görevini, bir başkası onlardan verim alır; alamazsa ekibini eleştir ama dışarıda herkesin gözünün önünde değil.

Bakın son cümlesi de şu: "Kaleci Dolha yediği hatalı gollerle takımı adeta yıktı." Şimdi siz o kalecisiniz, koca bir ülkenin hakkınızda bu ifadeyi duyduğunu görüyorsunuz, duygularınızı düşünün. (Bu arada Hürriyet'in şu kadarcık bir haberde toplam beş defa geçen Talnar'ın adını 3 farklı şekilde yazması da ayrı kitap konusu. Talnar, Tarnal ve en son Tanar yazmışlar; biri nasılsa doğrudur hesabı. Nasılsa aramızda Romen yok diyorlar.)

Daum sahip çıkmalıydı

Seks skandalına adı karışan Dos Santos, Daum'un Bild gazetesine bu olayı doğrulamasına üzüldüklerini söyledi. Brezilyalı futbolcu, "Daum'un 'Fenerbahçe'de böyle bir şeyin olması imkansız' demesini beklerdik" dedi.

FENERBAHÇE'de, geçtiğimiz günlerde ortaya çıkan seks skandalına adı karışan **Andre Dos Santos**, teknik direktör **Christoph Daum'un** bu olayı Alman Bild gazetesine doğrulamasının kendilerini çok üzdüğünü söyledi.

En büyük iftira

Ülkesinde yayımlanan **Diario Catarinense** gazetesine konuşan Brezilyalı, **"Daum,** seks skandalı iddiasını doğrulayınca şoka **girdik.** Ondan, 'Fenerbahçe'de böyle bir şeyin olması imkansız' demesini beklerdik, **ama demedi. Her şey** Kazım'ın ailesi, ben ve eşimin Kasımpaşa maçından sonra birlikte yemek yemesiyle başladı. O gece eve bile güçlükle gittik. Olaylar kartopu gibi büyüyor. Olaylar büyüdükçe de bizlere zarar veriyor" dedi.

Dos Santos'un eşi Suelem de gazeteye, "Bu tür olumsuz haberler hepimizi çok üzdü. Bu, bir insana atılacak en büyük iftira" açıklamasını yaptı.

Öte yandan Lig TV, Fenerbahçe'nin Avusturya'nın Salzburg takımında oynayan Kamerunlu orta saha oyuncusu **Somen Tchoyi'yi** takibe aldığını iddia etti.

A2 derbisi 0-0 bittti

Fenerbahçe ile Galatasaray A2 takımlarının dün Florya Metin Oktay Tesisleri'nde oynadığı lig maçı 0-0 bitti.

16 Aralık 2009, Hürriyet Gazetesi

Bir gazetede Dos Santos, Kazım, Bilica ve birkaç oyuncu hakkında, kelepçe-seks falan türü bir haber çıktı. Dos Santos kendi ülkesinde yayınlanan Diario Catarinense Gazetesi'ne röportaj vermiş. Bakın ne diyor: "Daum seks skandalı iddiasını doğrulayınca şoka girdik, ondan 'Fenerbahçe'de böyle bir şeyin olması imkansız' demesini beklerdik ama demedi..."

AFRİKALI DAYANIŞMASI KIZDIRDI

Bize niye pas vermiyorsun KEİTA!

Manisa maçının son dakikasında topu uygun durumdaki **Sabri** ile **Mustafa Sarp** yerine Nonda'ya veren Keita, takım arkadaşlarının **tepkisiyle** karşılaştı.

■ Ali Naci KÜÇÜK

MANİSASPOR maçında ikinci yarıda görev yapan Abdul Kader Keita'nın neredeyse ayağına gelen her topu Nonda'ya aktarması takım arkadaşlarının sabrını taşırdı. Maçın uzatma dakikalarında yaşanan olayın stresi soyunma odasına da sıçradı. 90+5'te pasını sağ kroşeden boş olan Sabri ve çaprazında uygun durumdaki Mustafa Sarp yerine iki kişinin marke ettiği 'kanka'sı Nonda'ya verince olanlar oldu. Mustafa Sarp, eliyle kendisini ve Sabri'yi gösterip "Niye bize atmadın?" diyerek Keita'ya tepki gösterirken Sabri de hırsından çimleri tekmeledi. Soyunma odasında Keita'ya tepki gösteren sarı kırmızılı futbolcular, "Kader neden sadece Nonda ile oynuyorsun?" diye çıkıştılar.

24 Kasım 2009, Milliyet Gazetesi

Zaten ardından Santos Arsenal'e, Daum da ülkesine gitti. Bugün yolda birbirlerini görseler kafalarını çevirip öyle geçerler.

Siz hiç birbirine güven duymayıp da başaran bir ekip gördünüz mü?

Galatasaray'da Abdul Kader Keita diye çok yetenekli Fildişili bir sağ açık vardı. Bir Manisaspor maçının son 25 dakikası oynuyor. Aldığı tüm topları arkadaşı Nonda'ya gönderiyor. 90+5'te Sabri ve Mustafa Sarp boştayken iki kişinin marke ettiği Nonda'ya pas atmaya kalkınca diğer oyuncular isyan ediyor. Emin olun, bunun öncesi de vardır; ant-

renmanı, beraber yenen-yenmeyen yemeği. Bazen böyle olur şirketlerde, takım içinde küçük küçük takımlar olur. İnsanlar birbirlerine güvenlerini kaybeder, sonra takım kaybeder.

Birbirine güven duymayan şirket yönetimine en iyi örneklerden biri: Mustafa Denizli Quaresma'yı istemiyor haberleri çıktı. Ardından Mustafa Denizli hasta, Beşiktaş'ta görev yapamayacak haberleri (Aynı Denizli 2013'te Rizespor'u şampiyon yaptı).

Bakın Hasan Arat ne diyor: "Son on yılda (Demirören dönemi) Beşiktaş sürekli bir şeyler çeviriyor havası kalksın artık, Beşiktaş yönetimi oyunları artık bıraksın."

Aynı dönemde yönetim kurulunda görev yapan Metin Keçeli de Başkan Yıldırım Demirören ve transferlerle ilgilenen yöneticileri kastederek şöyle diyor: "Mustafa Denizli ile ilgili tüm olan biteni medyadan öğreniyorum. Bu yaşananların gerçekleşme şekli Beşiktaş camiasına hiç yakışmıyor."

Oyunları bıraksınlar

● **BEŞİKTAŞ** camiasının önde gelen isimlerinden Hasan Arat, yönetimi sert şekilde eleştirdi. Scala dönemini hatırlatan Arat, "O zaman da sağlık kurulu başkanı Mete Düren'di. Mustafa Hoca'nın sağlık durumuyla ilgili açıklamayı bağımsız doktorlar yapsın. Son on yılda meydana gelen 'Beşiktaş sürekli bir şeyler çeviriyor' havası kalksın artık. Beşiktaş yönetimi oyunları artık bıraksın. Bu olayın Quaresma hadisesinden sonra gerçekleşmesi tesadüf değil" dedi.

Keçeli devre dışında

● **SİYAH-BEYAZLILARIN** ikinci başkanı Metin Keçeli, son günlerde takımda yaşanan gelişmelerle ilgili hiç bir bilgisi olmadığını söyledi. Keçeli, Başkan Yıldırım Demirören ve transferlerle ilgilenen yöneticileri kastederek "Mustafa Denizli ile ilgili tüm olan biteni medyadan öğreniyorum. Bu yaşananların gerçekleşme şekli Beşiktaş camiasına hiç yakışmıyor" derken, bugün son günlerde yaşanan gelişmeleri değerlendirmek için bir Yönetim Kurulu toplantısı yapılacağını söyledi

3 Haziran 2010, Sabah Gazetesi

Takımın birbirine, ekip liderine güvenmesini örnekledikten sonra, bulunduğun sektöre, yapılan işin ahlakına, etiğine güvenmeyi değerlendirelim.

Eski Galatasaray ve Fenerbahçeli milli futbolcu Semih Yuvakuran'ın bir açıklaması vardı: "Teknik direktörler futbolculardan komisyon alıyor."

Ardından da bakın bu gazete haberi: Engin İpekoğlu, "Bana da teklif geldi"; Kemalettin Şentürk, "Semih Yuvakuran'ın söyledikleri %100 doğru" diyor. Teknik direktör Erdi Demir, "Bunu yapan teknik direktörler mutlaka var" diyor. Güvenç Kurtar, "Bunu asıl buradaki yabancı teknik adamlar yapıyor" diyor.

Bulunduğunuz sektöre bakın.

Şikeyle ilgili yaşananları hepimiz takip ettik.

Şampiyonluk averaja kaldığında, 8-0 biten bir Galatasaray-Ankaragücü maçı vardı, Zalad'ın kalede olduğu maç, bugün Galatasaraylı tüm arkadaşlarımın kalbinde yaradır. Kimse inanmadı o maçın gerçekliğine.

AZ BİLE SÖYLEMİŞ

FUTBOLCU TRANSFERİNDE KOMİSYON ALMAYANLAR DA BUNUN İÇİN TEKLİF ALMIŞ

Semih Yuvakuran'ın "Teknik direktörler futbolcudan komisyon alıyor" sözleri geniş yankı yarattı. Görüşlerini açıklayan otoritelerin çoğu, Yuvakuran'ın iddialarını doğruladı, hatta eksik bile buldu.

Yabancılar yapıyor

NEDEN Türk antrenörlerden bahsediliyor ki? Bu işi asıl yabancı teknik adamlar yapıyor. Bize değil onlara baksınlar. Çok ünlü ve ülkemizde yıllarca görev yapmış bir teknik adamın her transferden aldığı komisyonlar insanların dillerinde. Bu kişi durumu bilinmesine rağmen defalarca büyük ücretler karşılığı sözleşmeler imzaladı.

Güvenç Kurtar

Bana da teklif geldi

GENELLEME yapmamak gerek. Bazı hocaların menajerlerden komisyon aldığı kulağımıza geliyor. Herhangi bir futbolcudan direkt olarak bir şey duymadım. Bana da teklif edenler oldu. Ben de münasip bir şekilde geri çevirdim. Özellikle yabancı futbolcu transferlerinde o menajerlerin teklifleri oldu. Geri çevirdik.

Engin İpekoğlu

Daha geçen gün oldu

SEMİH Yuvakuran'ın söylediklerini yüzde 100 doğru. Yuvakuran kimi ima ediyor? PTT ve Süper Lig'de hocaları araştırırsanız yanıtını alırsınız. Rovulacak köyümüz de kalmadı. Bunları konuşacağız. 1 ay önce biri bana da bir iş görüşmesinde bu tarz bir teklif getirdi. Menajerliğin cilkı çıkmış durumda. Bu futbolcuların karaktersizliğinden kaynaklanıyor.

Kemalettin Şentürk

Takım düşürenlere bakın

KOMİSYON ve benzeri olaylara ben tanık olmadım. 1999 yılından beri teknik adamlık yapıyorum. Kulağıma bir şeyler geldi. Menajerler ile ilgili sıkıntılar olabilir. Bir teknik adamın böyle bir şey yapabileceğine inanmıyorum. Ama bunu yapan teknik adamlar mutlaka var. Bir adam 10 tane takımı küme düşürmüş sonra yine bir takımda çalışıyor. Bu nasıl oluyor?

Erdal Demir

GAZETEMİZDE dün yayınlanan teknik direktör Semih Yuvakuran'ın, açıklamalarını Hurriyet'e değerlendiren eski futbolcu, teknik adam ve menajerler, komisyon hastalığının korkunç boyutlarını gözler önüne serdi. Komisyonculuğun özellikle transferlerde geçerli olduğunu, iş bulmak için siyasileri devreye sokmanın da gelenek olduğunu söyleyen otoriteler, bu işlere bulaşmayanların da teklifle karşılaştığını dile getirdi.

Türkiye'deki vahim tablo ile kararırken, "Dünyada durum nasıl" diye araştırdık. Birçok ülkede, bazı önemli isimlerin ceza aldığını saptadık.

İşte çarpıcı birkaç örnek:

Ahmet Ercantar
ercantar@hurriyet.com.tr
Koray Durkal
durkal@hurriyet.com.tr

KİMLER KOMİSYONCULUKLA SUÇLANDI

1 ROLLAND COURBIS: Fransız teknik direktör, futbolcu transferinden komisyon aldığı gerekçesiyle 2002 yılında cezalandırılmıştı. Courbis, 1998-99'da Marsilya'dayken transfer edilen üç oyuncu için komisyon aldığı gerekçesiyle mahkemeye çıkarılarak, meslekten men cezası almıştı.

2 JEAN TIGANA: Fulham'ı çalıştırırken, kulüp tarihinin en pahalı transferi olarak Lyon'dan 11.5 milyon Euro'ya Steve Mariot'i takıma kazandıran Beşiktaş'ın eski teknik direktörü, sezon içinde ülkesinden 3 isim daha aldı. Bu transfer nedeniyle Fulham ile mahkemelik oldu.

TOSHACK, BOLİÇ'İ NASIL ALDI?

3 BENJAMIN TOSHACK: Real Madrid'i çalıştırırken, F.Bahçe'den Elvir Baliç'i 19 milyon dolara aldırdı. Kaybolan tam 6.3 milyon doların hesabının verilememesi en büyük komisyon

4 GRAEME SOUNESS: Galatasaray'ın eski teknik direktörü, Hollandalı oyuncu Van Gobbel'i sarı kırmızılı takıma alırken, ve Türkiye'den götürürken yüklü miktarda komisyon

5 Aralık 2012, Hürriyet Gazetesi

Haberin sonunda "Benjamin Toschak Real Madrid'e Elvir Boliç'i 19 milyon dolara aldırdı, o arada Fenerbahçe Spor Kulübü'ne gelen paradan 6.3 milyon doları kayboldu. Kimse o paranın hesabını veremedi" yazıyor.

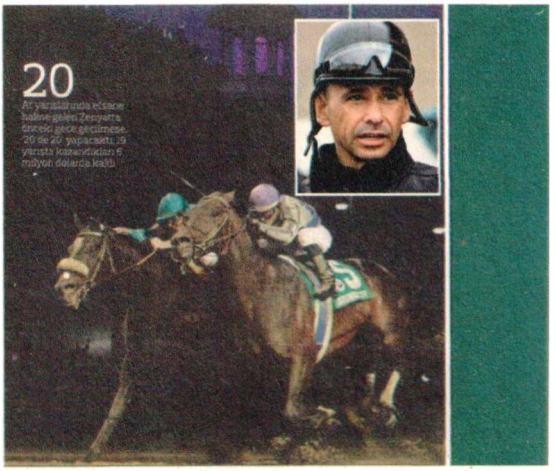
Yapılan işin etiğine, ahlakına inanmak çok önemlidir. Sektörün cılkı çıkmışsa, ne rakip firmalarda çalışanlara, ne yöneticinize inanmaz olursunuz. Bakın bütün borsacılar aynı şeyi söyler, bu işi gençken yaptırırlar insana, bir süre sonra gönderirler adamı sektörden. Önünüzde kalıcı, kıdemli bir adam göremezsiniz ve sektöre de inanmazsınız. Politika sektörü gibi. Geçen gün bir politikacı televizyonda insanların gözlerine baka baka, "Türkiye'de basın çok özgür, istediklerini yazıyorlar" diyordu. Oysa dünyada Çin'den sonra en çok gazetecinin hapiste olduğu ülke Türkiye. 79 gazeteci hapiste, Gezi Parkı olaylarını hiçbiri duyuramadı. Sizce politikacılar güven duyuyor mudur birbirlerine?

Politikada ihale komisyonu, AVM rüşveti paylaşımı falan gibi konular dışında gerçek bir takım çalışması bekleyebilir misiniz?

Şimdi şirket yöneticilerine, patronlara ve ekip liderlerine bir hikaye anlatmak istiyorum, ekip arkadaşını satmamak ve güven üzerine.

2004 doğumlu Zenyatta adlı kısrağı sahibi 60.000 dolara satın alıyor. Zenyatta 2010 yılına kadar koştuğu 19 yarışın 19'unu da kazanıyor. Böyle bir başarıya ulaşmış iki at var; biri Man O'War, 21 yarıştan 20'sini kazandı, diğeri de Secreteriat (filmini de çektiler).

2010 Kasım'ında Breeders Cup yarışı Zenyetta'nın son koşusu olacaktı ve bu yarışı kazanırsa 2 milyon 700 bin dolarlık ödülü alacaktı, ama en önemlisi yarış tarihindeki en büyük başarıyı elde edecekti; 20'de 20 yarış ve bunu bir dişi atın başarması daha da büyük bir başarı olacaktı. Kentucky'deki Churcill Downs Hipodromu'nda 11 erkek ata karşı koştu Zenyetta; bir de yarışın en yaşlı atıydı. Soluk soluğa bir yarış oldu; Zenyetta (solda) ve Blame burun buruna yarışı bitirdiler, çıplak gözle izleyenler kimin kazandığını göremedi.

8 Aralık 2010, Radikal Gazetesi

Foto finişle birinciyi belirlediler.

Zenyetta kaybetti...

Yarıştan sonra kısrağın 20 koşusunun 17'sinde ona binen jokey Mike Smith hüngür hüngür ağlıyordu. Mikrofonları uzattılar, "Benim hatamdı, Zenyetta'yı yanlış koşturdum. Kazanabilirdik. Bugün en iyi atın üzerindeydim, eğer birinin suçlanması gerekiyorsa, o ben olmalıyım" dedi.

Şu işe bakın! Oysa yükle suçu atın üzerine, "Ben deh dedim, o gitmedi" de. Atın konuşma ihtimali yok, adam çıkıyor takım arkadaşının tüm sorumluluğunu ve mağlubiyeti kendi omuzlarına alıyor. Bir tarafta atı satmayan bir takım arkadaşı, öteki tarafta ekip arkadaşlarını satan birim yöneticileri. Buradan ekip liderlerine sesleniyorum. İnsanlar böyle yöneticilerle çalışmak isterler. İmajlı mimajlı, güvenilmez adamlarla değil.

TAKIM RUHU

Türkiye'nin son dönemlerde en çok transfer yapan oyuncusu kim sizce?

Bir Cafer vardı hatırlar mısınız? Cafer Aydın'ın gezmediği takım kalmamıştı. Futbolcunun dibiydi.

Fakat *Futbolun Bukalemunları*[7] kitabına göre son dönemlerde en çok takım gezen oyuncu Erhan Namlı. On dört takım değiştirmiş. Zaten on dört sene futbol oynuyorsun.

Fatih Akyel de bu işin babalarından; o takım senin bu takım benim. Fatih Galatasaray'dan Fenerbahçe'ye transfer oldu, televizyoncular röportaj yapıyor: "Fatih, gelecek hafta Şükrü Saraçoğlu'nda Galatasaray maçı var. Ne düşünüyorsun?"

Fatih: "Zor deplasman!"

Sonra uyanıp Fener'de oynadığını fark ederek toparlıyor, şöyle böyle diye.

[7] a.g.e.

Süreklilik varsa takım olunur. Batılılar, "Rolling stone gathers no moss" diyor. Yuvarlanan kaya yosun tutmaz. (Buradaki yosun tutmama, gelir, şöhret vs. elde edememe anlamında kullanılıyor.)

Hikmet Karaman, Bülent Uygun, Yılmaz Vural, Güvenç Kurtar deyince aklınıza ne geliyor? Süreklilik, istikrar, kalıcılık, gittiği yerde sistem kurma mı?

Ahmet Suat Özyazıcı, Mehmet Özdilek, Rıza Çalımbay, Abdullah Avcı, Fatih Terim, Aykut Kocaman, Ertuğrul Sağlam deyince benim aklıma gelen kelimeler bu yukarıdakiler doğrusu. Bir de kamuoyunun bu insanlara ortak saygısı. (Ben bu satırları yazdıktan bir süre sonra Hikmet Karaman 2013 yılının başında, sezon ortasında Gaziantep'i bıraktı ve Bursaspor'un başına geçti.) Gaziantepspor başkanı köpürüp demeçler veriyordu. "Bizi yarı yolda bıraktı." Sezon bitince de Bursaspordaki görevine son verdiler.

Bu sezon Manchester United Menajeri Sir Alex Ferguson emekli oldu, 2013-2014 yılında yerine başka bir İskoç menajer geldi; Moyes. Ferguson 23 yıldır Manu'nun başında, Moyes de 11 yıldır Everton'da. Ferguson'un Manchester'da görev yaptığı bu sürede, Beşiktaş, Galatasaray ve Fenerbahçe toplam 63 teknik direktörle çalışmış!

Yok artık, değil mi? Geçenlerde Yılmaz Vural'ı televizyonda gördüm, şöyle diyordu: "Övünmek gibi olmasın, yanlış anlamayın ama FIFA dünyadaki 7500 teknik direktör üzerinde bir istatistik yapmış. Takım başında en çok maça çıkan teknik direktör olarak bir numarada Alex Ferguson var, ben dünya 35'incisiyim." Tabii bu arada, Ferguson bu maçlara tek bir takımın başında, Vural'ın en az 20 takımın başında çıkmış olması detay.

Yönetici devamlı eleman değiştiriyor; iki sene sonra uğradığınızda bir bakıyorsunuz, patron dışında herkes değişmiş ve orada takım çalışması yapacaksınız. Yaparsınız da herkes camdan dışarı bakar, siz göndermeden ben gideyim diye.

Karadenizli'nin kırk yıllık asker arkadaşı ziyarete gelmiş. Bizimki eşine devamlı, "Aşkım, canım, bitanem" diye hitap ediyor. Arkadaşı, "Temel ne bu iş? Şöyle kazağum, böyle kazağum diye dolaşıyordun. Hanıma 'canım, cicim'. Yaşlanınca bitmiş senin kazaklık."

"Dur yahu, adını unutmuşum hanumin!"

Bir yerde çalışıyorsunuz, fakat orada ne kadar kalacağınız hakkında fikriniz yok. Size diyorlar ki, "Biz bir takımız". Geleceğinizle ilgili emin olmadığınız bir yerin parçası olamazsınız. Gözünüz hep başka yerlerde olur.

Kalıcı, istikrarlı bir şirkette takım olmaktan bahsedebilirsiniz.

2000'lerin başı, Cem Uzan zamanında, şimdi adı Vodafone olan TELSİM'e bir eğitime gittim. 200 civarı çalışan vardı. Bir yıl sonra görüştüğümüzde çalışan sayısı 100'dü. Hadi gel, performans sergile. Aklında devamlı "Yarın beni işten çıkarırlar mı ki?" duygusu varsa gözün hep dışarıda olur, içeride de iş yapamaz tribüne oynarsın.

Mc Donalds'ın ABD'deki eleman değişim hızı ("turn-over rate" yazsam çok havam olurdu biliyorum) % 600, yani bir elemanın çalışma ortalaması 2 ay. Dünya ortalaması % 300 yani 4 ay. Yap takım çalışması da göreyim. Peki, nasıl başarıyorlar? Ayın personeli uygulaması yapıyorlar. Takım yerine birey ödüllendirmesi. O yüzden kasalardaki çocuklar ayın personeli olacağım diye koşturuyor, üç dört ay sonra da bir maaşa bir işe bakıp bırakıyorlar işi.

Aziz Yıldırım'ın Fenerbahçe'nin başına geçtiği ilk 6 yıl içinde takımda bir türlü başarı kazanılmıyor. 6 yılda 8 veya 9 teknik direktör ve 36 yabancı oyuncu değişiyor. Zaten takımda 6 yabancı oyuncu oynatabiliyorsun; bunlar her yıl değişmiş. Değişen yabancılara bakıyorsun, bunların neredeyse tamamı geldikleri ülkenin millî takımında oynuyor. Takımın ilk on birindeki Türk oyuncuların hepsi millî takım oyuncuları, ama herkes değişmiş. Sonuç, 6 yılda tek şampiyonluk. O da Mustafa Denizli döneminde gelmiş. Sonraki 3 yılda aynı teknik direktör ve % 10'luk değişim dışında aynı takım, 3 yılda 2 şampiyonluk, son maçta kaçan bir şampiyonluk sonrası gelen ikincilik... Yıl 2007, kaçan şampiyonluk sonrasında Cristoph Daum gönderildi. Yeni teknik direktör Zico, çok da başarılı kabul edilmeyen bir teknik direktör. Sadece üç yeni yabancı oyuncu dışında takım neredeyse aynı. Takım yine şampiyon oldu. Kitabın yayınlandığı 2014'e kadar birkaç yıldır Aykut Kocaman'la çalışıyorlardı, bir çatışmaları oldu ve Ersun Yenal geldi. Galatasaray da üç Fatih Terim döneminin ikisinde devamlılık sağladı ve çok başarılı oldu. Şimdi 'Eleman' telefona çımadı ve Mancini geldi, Mancini artık telefonu açık uyuyordur.

Şimdi, bir dönemin genç bir sporcusunun anılarına bakalım:

1952/3 sezonunda Mamak'ta Maskespor'da oynuyordum. Maskespor'da oynarken beni PTT transfer etti. Santrhaf oynuyordum. PTT'ye transfer olduktan sonra beni Fenerbahçe istedi, bir de Ankaragücü istedi. O zaman bana 4 bin lira verdiler, 1954 senesinde. Ben de hem 4 bin lira alırım hem de amatör olarak gelirim dedim. İstanbul'a kesinlikle gidemezdim, çünkü işimin başındaydım, babamın yanında çalışıyordum. Ankaragücü amatör olarak o parayı vermedi. Bahçeli Gençlik diye bir takım vardı. Onun Rıdvan Bey diye bir avukat başkanı vardı. O Rıdvan Bey bana 4 bin liranın 2.500 lirasını verdi, 1500 de sonra verecekti. 2.500 lira parayı aldım ben, o zaman Ankara'da elli liraya hesap açıyorlardı, apartman daireleri falan, ikramiye için kuraya sokuyorlardı. 7-8 ayrı bankaya yatırdım parayı. İlk maçta da PTT'yle oynayacağız. Fenerbahçe istemiş, Ankaragücü istemiş, PTT ille kal, profesyonel ol demiş, kabul etmemişim... Beni ilk maçta oynatmadı hoca! Ben hemen başkanın odasına gittim. Dedim ki 'başkanım, ben neden oynamadım?' Beni yanağımdan sevdi, 'evladım, sen PTT'den geldiğin için belki eski takımına karşı gönül bağın olabilir' dedi. Dedim ki 'ben öyle şerefsiz bir adam değilim', dedim. Aldığım paraların hepsini bankalardan topladım, geldim kulüp başkanına dedim ki, 'bu parayı alın, ben futbolu bıraktım' dedim. Bıraktım. Ben formasını giydiğim takım için savaşırım, uğraş veririm. Futbolu bıraktım.[8]

O gün orada parayı geri veren mert çocuğun adı İlhan'dır ve futbola veda eder. Ta ki 1981 yılına değin. 1981'de Gençlerbirliği Başkanı olur İlhan Cavcav. Yıl 2013, ezeli rakibi Ankaragücü maalesef politikacılar sayesinde bilmem kaçıncı lige düştü, İlhan Cavcav 32 yıldır Gençlerbirliği'nin başında. Kulübü aldı 2. Lig'den bugünlere getirdi. Kalıcılığın ve sürekliliğin en önemli örnekleri arasında.

Kalıcı olmadığınız yere idareten katkı verirsiniz.

2010 sezonunda Galatasaray Jo diye bir oyuncuyu kiraladı 4-5 aylığına. Arkadaş çok sağlam karakterli çıktı; devamlı parti, antrenmanlardan kaçıyor, bulunduğu sitedekiler basına şikayette bulunuyorlar, maçtan önce ve sonra düzenli olarak barlarda alkol vs. her türlü halt var. Fatih Terim olsa boğar adamı, antrenör Rijkard gözünün önünde olanlara müsaade ediyor.

[8] Bora, Tanıl. *Ankara Rüzgarı*, Gençlerbirliği Spor Kulübü Özel Yayını, 2003

Bakın 1-0 galip gelinen bir İstanbul Belediyespor maçı sonrası takım kafile halinde otobüsle stattan ayrılırken bu arka kapıdan pavyoncu ekibiyle jipe binip kaçıyor.

Bu adamın takım arkadaşınız olduğunu düşünün.

Var mı öyle adamlar? Var.

3 Eylül 1978. Şebnem ile Yavuz bir radyo programı yapmaya başlarlar beraber. Ben henüz ortaokuldayım.

Ne kadar sürer ki bir radyo programı, ya da kaç tane yaparsın?

Atın bir rakam.

Bu iki genç beraberce 3.803 program yaptılar.

Son programlarını 20 Ocak 2013'te İstanbul'da[2] gerçekleştirdiler. Programın adı Stüdyo FM'di. O Ankaralı gençler Şebnem Savaşçı ve Yavuz Aydar.

[2] *2 Mayıs 2010, Hürriyet Gazetesi*

Tam 34 yıl omuz omuza.

Hani takım olmak, omuz omuza olmak deyince, neredeyse hiçbir şeyin sürdürülebilir olmadığı bir ülkede iki takım arkadaşının bunu nasıl başardığının sırrını, Gülgün Feyman veda gecesinde verdi.

"Yavuz bana bir cümlelik cingılı tam 300 kez söylettirmişti. Hiçbirini beğenmiyordu, canım çıkmıştı. Ve o bir cümleyi 34 yıl boyunca yayından hiç kaldırmadı. Şimdi karşımda Şebnem Ablamı, Yavuz'u görünce gözyaşlarımı tutamadım."

"Stüdyo FM"

34 yıl her pazar stüdyodasın.

Hem metanet, hem de iş kalitesi.

SALON'DA VEDA: *Elveda Stüdyo FM*

Türkiye'nin ilk ve en uzun soluklu canlı radyo programı olarak bilinen, Yavuz Aydar'ın hazırladığı ve Şebnem Savaşçı ile birlikte sunduğu Stüdyo FM, dinleyicilerine teşekkür niteliğindeki son yayınını önceki akşam Salon İKSV'de gerçekleştirdi

Yavuz Aydar'ın hazırladığı Şebnem Savaşçı ile sunduğu Stüdyo FM, 34 yıl sonra yayın hayatına son verdi. Bu veda için İKSV Salon'da 'Veda ve Hoşgeldiniz Partisi' isimli son yayın yapıldı.

21 Ocak 2013, Milliyet Gazetesi

Bir tarafta 34 yıl hafta boyu titizlikle çalışıp hazırlanıp beraberce canlı yayın yapan Yavuz Aydar ve Şebnem Savaşçı, öteki tarafta takım otobüsünün arka kapısından kaçan Jo.

Genelde ikisinden biri olursunuz şirkette.

"Jo olcem ben" diyen var ya...

Şebnem ve Yavuz'a bir jübile yapıldı, olmaz böyle bir şey.

Jo'nun arkasından teneke çaldılar, Galatasaray taraftarı dövüyordu adamı.

Darısı başınıza.

Her iki tarafın da... Vefalı, çalışkan Yavuz ve Şebnemler'e de, üç kağıtçı, takımını satan, arkadaşlarına yalan söyleyen Jo'lara da, darısı başınıza...

TAKIM RUHU

Panathinaikos çok ciddi bir basketbol kültürü olan Yunan takımı. Euro League'de 6 şampiyonlukları var. Takımın başında Obrodoviç diye bir koçları vardı, herhalde 6 yıldan fazladır takımın başındaydı. Obradoviç, efsane koç İvkoviç'in yardımcısıydı. 2012'de bıraktı Panathinaikos koçluğu.

Yönetim on iki oyuncunun onunu gönderdi, yaşlı oyuncularını Fenerbahçe Ülker yüksek rakamlarla aldı. Mike Batiste ve Romen Sato. Fenerbahçe Ülker'in gelecek vaad eden James Gist ve Ukiç gibi oyuncularını Pana (Panathinaikos'un kısaltması) uygun rakamlarla transfer etti. Eski kadrodan bir tek Dimitris Diamantidis ve Kostas Tsarthsaris kaldı.

2012-2013 sezonunda Fenerbahçe'nin bütçesi 30 milyon Euro'ydu, Euroleauge'den elendi, 5 milyon Euro'luk sponsorsuz Beşiktaş'ın altında kaldı. Pana 7-8 milyon Euro ile ilk sekize kaldı ve eski basketbolunu aynen oynuyor. İşin ilginç yanı Fenerbahçe'de "savunma yapmıyor ve şahsi oynuyor" diye eleştirilen Ukiç ve Gist varını yoğunu koyarak savunma yapıyor ve takım oyunu oynuyor.

Kurum kültürü böyle bir şey.

Aynı Obradoviç Avrupa'nın en iyi koçu kabul ediliyor. 2013-2014 sezonu için Fenerbahçe ile anlaştı; hep beraber göreceğiz sonuçları. Obrodoviç kültürü mü kazanacak, Fenerbahçe Ülker takımının oluşmuş kültürü mü?

Obra sistemini kurar ve gençlere, herkese şans verir. Kenan Sipahi'ye Barcelona maçında inanılmaz iyi süre verdi. Soranlara "Ben oyuncunun yaşına bakmam" dedi. Geçen sene sırf kendine oynayan Bo McCalebb bu sezon savunma yapacak, seyredin olur mu?

Zaten basket takımı tıkanırsa Aziz Yıldırım soyunma odasına girer, öyle olursa uzun vadeli çözülür işler.

Kurum kültürü, temel olarak içeride değer kavramlarının nasıl oluşturulduğuyla bağlantılıdır. Çoğu zaman, takımı oluştururken davranışlara göre belirlediğiniz değer kavramları, bir süre sonra o takımın kurum kültürü olarak size geri döner.

Takımların en önemli özelliklerinden biri ortak değer kavramlarının olmasıdır.

Aslında o kurum kültürünü içerideki insanların kişilikleri oluşturur, yapılandırır. En çok da liderin bakış açısı.

Jose Mourinho, gittiği her takımda başarılı olmuş, oyuncularının onun için sahada mücadele ettiği bir lider. Agresif, gereğinden fazla kavgacı belki ama oyuncuları onun için oynuyorlar. Real Madrid'le çalıştığı üç sezonun sonuncusunda başarısız oldu, hiç kupa alamadı ama ondan önceki sezon yani 2011-2012 sezonunda Real Madrid 100 golün üzerinde bir skorla ve ezeli rakibi Barcelona'ya fark atarak tarihi bir şampiyonluk kazandı. Son sezonunda, 2012-2013'te tek bir kupa bile alamadı ve tekrar Mourinho Chelsea'ye döndü. İspanyol bir gazeteci röportajında "son sezon Jose ilk defa soyunma odasındaki arkadaşlığı sağlayamadı" diyordu.

Mourinho'nun takımlarının neden agresif olduğunu çok iyi anlatan bir haber var. 2005'te Chelsea'de görev yaptığı dönemde, Barcelona maçında kavga ettiği Samuel Eto'yu daha sonra çalıştığı Inter'e transfer ediyor. Kavga ettikleri maçtan sonra Afrika Uluslar Kupası'nda karşılaştıklarında kavga etmek ya da dönüp

ARMSTRONG'A ÖFK

Fransa Bisiklet Turu'nu kazanan Contador, takım arkadaşı Armstrong'a
"Aramızda gerginlik vardı. Onunla otelde zaman geçirmek, yarıştan daha

Alberto Contador, kariyerinin ikinci Fransa Bisiklet Turu zaferini elde etmişti. Fransa'da yedi kez giyen Armstrong ise üçüncü olmuştu.

Fransa Bisiklet Turu'nda z
Contador, Astana ta
Lance Armstrong'a a
lundu. Sarı mayonun bir yı
panyol bisikletçi, "Armstr
resmen sıfır. Çok iyi bir bisik
rak ona hiçbir zaman hay
mayacağım da" ifadesini k
Yarış sırasında Armstro
tum olduğunu itiraf eden Co
siklet Turu'nda onunla otelc
yarıştan çok daha zordu.
gerginlik, tüm takıma yans

GELECEĞİ BELLİ

Takımda kalıp kalmaya
yaşındaki pedal, "Ne olace
na'da mı kalırım; yoksa ba
bilmiyorum. Ama bütün t
dağılmış düşünüyorum" y
Kanser hastalığını yene
sa'da pedal çeviren Lanc
üste kazandığı Fransa B
cü olmuş, yarışırken de
destekleyen Astana'nı
bir dille eleştirmişti

16 Aralık 2009, Hürriyet Gazetesi

gitmek yerine Eto'nun yanına gidiyor ve "Takımı için kavga eden bir oyuncuyla çalışmak isterim" diyor. Gittiği takımlara aşıladığı kültürün önemli bir örneği. Bugün Jose Chelsea'de, Eto'yu da takımına transfer etti.

Takıma yeni gelen bir üyenin kişisel değerleri, o takımın değerleriyle uyuşuyorsa bünye onu kabul eder; uyuşmuyorsa iki taraf da mutsuz olur.

Kurum kültürünü başka şirketlerden transfer ettiğiniz kavram ve öğretilerle oluşturamazsınız. Eğer adaptasyon yaparsanız tutmaz. Bırakın ülkeleri, şehirlerin bile kendine özgü yapıları vardır. İstanbul'daki uygulamayı Urfa'da yapın, sonuç alamazsınız.

Kurum kültürünün aslında özgünlük üzerine kurulması üzerine çok güzel bir saptama, Parreira'dan. Çevirmeni değerli dostum Mustafa Kıran anlatıyor:

Parreira ilk Saraçoğlu'na çıktığımız gün Fenerbahçe'nin marşını duyduğunda aynen şöyle dedi:

- Ne güzel melodi değil mi Mustafa! Ama bu İspanyolların bir şarkısı değil mi?

- Evet, ama çok güzel!

- Tabii ki güzel, kötü demiyorum, ama sizin değil ki.

Bu saatten sonra Fenerbahçe Marşı'nı özgün bir besteye çevirmeye çalışsan bugüne kadarki onca anıya ne olacak? Sanırım sorun transfere trilyonlar harcayan adamların bir besteciye üç kuruş harcamamalarından ya da 'çal gitsin haberleri olmaz, gavur yapmış arkadaş' demelerinden oluyor.

Bunların mutlaka olumlu değerler olması gerekmez. Bugün şehirlerdeki suç çetelerine, mafya gruplarına bakın, bunlar kendi içlerinde takımdır. İnandıkları bir liderleri, ortak hedefleri ve kesinlikle ortak değer kavramları vardır. Belki bizim değerlerimize ters, ama kendi içlerinde sahiplendikleri ortak değerler bulunur; paraya tapma, insana değer vermeme, kolay yoldan köşeyi dönme, her yolun mübah olması gibi.

Geçtiğimiz günlerde büyük bir kulübün başkan seçimi vardı. Gazeteler hep maşa, tüm haberler hangi oyuncunun transfer edileceği, kimin gönderileceği hakkında.

Adaylardan birini bir arkadaşım anlattı. Yurt dışındaki villasında bir iş randevusu veriyor bunlara. "Gittik görüşmeye, adam bizi bornoz ve terliğiyle karşıladı. Görüşme sırasında da kulak çöpüyle kulağını temizledi" diye anlattı.

Hani siz ülke futbolu niye bu halde diyorsunuz ya. Böyle kıroların yönettiği futboldan ne beklersiniz ki?

Bugün aynı takım sporlarında erkeklerde sürünürken kadınlarda başarılı olmamızın nedenini, bu ülkenin kadınlarının dayanışma kültüründe arayabilirsiniz. Adana'da Günep Grup çok doğru dürüst, sıfırdan başlayıp iyi bir noktaya gelmiş bir kurum. Kurum yöneticilerinden Emine Nargile anlatmıştı, Ürgüp'te bir evin ekmeği yapılacağında, sekiz kadın bir araya gelir, biri ekmeği açarken yedisi diğer işleri yaparlar. Akşama doğru sekiz kişilik bir ekip gelip nöbeti devralır, sabaha kadar o evin ekmeğini bitirirler. Ertesi gün diğer evin ekmeği, sonra diğer ev. Ülke kadını yardımlaşarak hep ayakta kaldı. Takım sporu kültürüne ülke kadının çok daha yatkın olduğunu bilin.

Sir Alex Ferguson yerine gelecek olan Moses'le ilgili açıklamasında şöyle dedi: "Manchester United'ın değerlerine çok uygun bir menajer!"

Moses on bir yıldır Everton'ın başında tek bir kupa alamamış. Tek başarısı on bir yılda altı defa ayın en başarılı teknik adamı seçilmesi. Sırayla verseler ödülü saha sık alırdı herhalde.

Hiçbir somut başarısı olmayan bir adamı başa getiriyorsun ve söylediğin şey çok önemli: "Bizim değerlerimize uygun birisi!" Bizim yöneticiler merak ediyordur, "Kaç lira o değer?" diye.

Bu değer kavramlarıyla ilgili en iyi örneklerden biri Malatyaspor'dur. Takımın bundan önceki altı başkanının hepsi hapse girmiş. Bunların piri de Nurettin Güven'di, hatırlarsanız. Üç Brezilyalıyı, Serginho, Edu ve birini daha havaalanından takım elbiseyle TRT stüdyolarına getirmişti, Serginho rica üzerine İspanyol paça takım elbiseleriyle stüdyoda top sektirmişti.

Gençlerbirliği taraftarları 2013 Mayıs'ında Gençlerbirliği Başkanı İlhan Cavcav'a mektup yazdılar. "Basından kulübümüzün Bülent Uygun'la antrenörlük görüşmeleri yaptığını öğrendik, biz Bülent Uygun'u takımımızın başında görmek istemiyoruz. Bizim değerlerimize uygun birisi değil" diye.

Burada taraftarların değer kavramlarını sahiplenmesiyle ilgili çok özel bir tavır örneği var. Gençlerbirliği zaten az sayıda ama nezih, kurumuna çok bağlı taraftarıyla tanınan bir takım.

23 Şubat 2013. Fenerbahçe Bulgar Bate Barisov'la kendi sahasında UEFA kupası maçı oynuyor. Daha önce taraftar olayları yüzünden maç seyircisiz oynanırken, taraftarlar dışarıdan içeriye havai fişekler attılar. Takım önce bir yıl ihraç

Fenerbahçe

Hürriyet SÜPERSPOR 28 Şubat 2013 Perşembe 29

UEFA, seyircisiz BATE Borisov maçında sahaya düşen havai fişek nedeni ile ağır ceza verdi

FENERBAHÇE İHRAÇTAN DÖNDÜ

KADIKÖY'DEKİ PLZEN KARŞILAŞMASI DA SEYİRCİSİZ OLARAK OYNANACAK

F.Bahçe Avrupa kupalarından 1 yıl men edildi sonra bu ceza 2 yıl ertelenip 1 maç seyircisize çevrildi.

Ancak 2 yıllık süre içinde benzer bir saha olayı daha yaşanırsa Fener 1 yıl Avrupa'da oynayamayacak.

Meireles'e kırmızı kart nedeniyle 3 maç gelirken, sarı lacivertli kulüp ayrıca 60 bin Euro para cezası aldı.

28 Şubat 2013, Hürriyet Gazetesi

edildi, sonra ceza iki yıl ertelendi. Taraftarın kurumun değerlerinin bir parçasını oluşturması böyle mi olmalı?

Galiba 2010 yılıydı, Wigan Athletic İngiltere Premier Ligi'nde Tottenham'a deplasmanda 9-1 yenildi.

Wigan taraftarları deplasmandan üzgün bir şekilde ayrıldılar. Sonra ne oldu biliyor musunuz, Wigan Athletic oyuncuları aralarında 40.000 Pound topladılar, o maça gelen tüm taraftarlarının yol ve bilet paralarını karşıladılar.

Hep İngiltere'de küme düşen oyuncularını alkışlayan taraftarları örnek verir ya insanlar, "Nasıl oluyor?" diye düşündüğünüzde, işte böyle oluyor! İki taraf da birbirinin emeğine saygı duyuyor. Öte yandan zaten cezalı olduğu için taraftarsız oynayan takımının sahasında havai fişek atan adamın adı da taraftar.

12 Mayıs 2013 Pazar günü oynanan Fenerbahçe-Galatasaray maçında da Volkan ve Sabri'nin sahada yok yere tepişip kırmızı kart görmesi, ardından da taraftarın Galatasaray otobüsünü, naklen yayın araçlarını paramparça etmeleri, sonra Fenerbahçe taraftarı 19 yaşındaki Burak Yıldırım'ın metrobüs durduğunda bıçaklanıp öldürülmesi. En yukarıdan en aşağıya Türk futbolunun saygı sevgi, rakibe değer verme gibi hiçbir değerinin kalmamak üzere olduğu ile ilgili çok önemli bir örnekti.

Bu ülkenin kültürünün en güzel yönlerinden biri nedir bilir misiniz? Başka ırkların hor görülmemesi. Siyahlara ikinci sınıf insan muamelesi başka ülkelerin kültüründe varken, kölelik kültürü bugünlerine yansımışken, bizde aksine büyük sevgi vardır siyahilere karşı. Fenerbahçe-Galatasaray arasında Mayıs 2013'te ülke tarihinin en çirkin maçlarından biri oynandı. Aykut Kocaman, şampiyonluğu kesinleşmiş olan rakibi için "Rakibimi alkışlamam" dedi. (Oysa Özhan Canaydın 6-0 yenildiği maçta Kadıköy'de rakibini alkışlamıştı.) Sonra iki kaptan, Volkan ve Sabri son derece basit bir pozisyonda iki kaptanın yapması gerekeni yaptılar; birbirlerinin boğazını sıkıp, analarına karşılıklı küfredip kırmızı kartla atıldılar. O akşam 19 yaşındaki Fenerbahçe taraftarı Burak bıçaklanarak öldürüldü. Bıçaklamanın olduğu duraktaki iki resmi kıyafetli polise vatandaş, "Bakın çocuğu bıçakladılar, kaçıyorlar" dediğinde polisler, "Burası bizim görev bölgemiz değil" dediler ve suçluları yakalamadılar.

KADIKÖY'DE SEVİNCİ FUTBOLCULAR İSTEDİ

Spor Servisi - G.Saraylı futbolcuların bitime 2 hafta kala şampiyonluğu ilan etmelerinin ardından Şükrü Saracoğlu Stadı'ndaki F.Bahçe derbisinin ardından 2-1'lik yenilgiye karşın orta sahada sevinç gösterisinde bulunmaları tartışma yarattı. Sarı - Kırmızılı camiaya yakın isimlerin bir bölümü Kadıköy'deki sevinci yanlış bulurken; bazı çevreler ise yapılan kutlamanın tüm sezon G.Saray'a karşı yapılan haksızlıklara karşı tepki olduğunu vurguladı. Futbol kamuoyu, Saracoğlu'ndaki sevinç gösterisinin nasıl planlandığını merak ederken, bu durumun detayları ortaya çıktı. G.Saray'ın geçen sene 12 Mayıs'ta Şükrü Saracoğlu Stadı'ndaki derbide şampiyon olmasının ardından bu sezonki maçın da yine aynı tarihe denk gelmesi üzerine Sarı - Kırmızılı futbolcuların maç sonrası kutlama yapmaları kararlaştırıldı. Şampiyonluğunu ilan etmesi durumunda maçın bitimini orta [redacted] toplanıp sevinmeyi kararlaştırdığı ve bu durumu teknik heyetin iznine sunduğu belirtildi. Teknik heyetin de sezonu şampiyon tamamlayan futbolcularına şampiyonluk sevinci yaşamaları için izin verdiği kaydedildi.

Meireles'ten Sabri'ye...

F.Bahçe - G.Saray derbisinde iki takım oyuncularının birbirlerine yönelik hareketlerinin yankıları sürüyor. G.Saraylı Melo, Elmander ve Riera'nın Sarı - Lacivertli taraftarlar ile girdiği diyaloglar sonrası F.Bahçeli Meireles'in yaptığı hareket yeni bir tartışma başlattı. Kameralara yansıyan görüntülere göre; Meireles, kırmızı kartla oyun dışında kalan Sabri'ye doğru edep yerini tutup gösterdi.

ŞAMPİYONLUK KUTLAMALARI ERTELENDİ

● G.Saray'da şampiyonluk kutlamaları Hatay'ın Reyhanlı ilçesinde yaşanan bombalı saldırılar ve derbinin ardından 19 yaşındaki F.Bahçe taraftarı Burak Yıldırım'ın bıçaklanarak öldürülmesi nedeniyle ertelendi. Şampiyonluk kutlamaları yeni sezon başında yapılacak.

DROGBA'DAN IRKÇILIK İSYANI

● Galatasaraylı Didier Drogba'nın ırkçılık isyanı! Fildişi Sahilli yıldız, F.Bahçe derbisinde bir taraftarın tribünden muz göstermesi ve sosyal paylaşım sitelerinde kendisine hakaret edilmesinin üzerine sert ifadeler kullandı. Drogba, kendisine ait sosyal paylaşım sitesi Instagram'daki hesabından 'Evrim Teorisi' fotoğrafını yayımladı ve kendisine ırkçı ifadeler kullananlara "Bana maymun diyorsunuz ama 2008'de Chelsea, F.Bahçe'yi yendiğinde ağlıyordunuz... Bana maymun diyorsunuz ama geçen sene ben Şampiyonlar Ligi'ni [redacted] ekranlarınızın önünde sevinçten zıplıyordunuz. Bana maymun diyorsunuz ama G.Saray'la şampiyonluk yaşadığımda dediye döndünüz. Ve en kötüsü; bana maymun diyorsunuz ama dün benim maymun tarafımda olduğumu gördüğünüz [redacted] ve sevinçten zıpladığımı [redacted]. Ve hepsinden gerçek taraftar diyorsunuz, öyle mi?" şeklinde yanıt verdi.

14 Mayıs 2013, Cumhuriyet Gazetesi

Burak Yıldırım'ın ölümünden sonra bile antrenörler, Volkan, Sabri, yöneticiler basının önünde tepişti durdu.

Bir de ilk defa o maçta siyahi oyunculara taraftar muz gösterdi tribünden. Aramızda futbolla ilgisi olmayan okur da çoktur, onlara açıklıyorum: Avrupa'daki ırkçı taraftarlar rakip takımdaki siyah oyunculara tribünden muz gösterip "maymun" diyorlar. Bizimkiler Avrupa'dan öğrene öğrene bunu öğrendi. Muz gösterilen Drogba çok düzgün bir açıklama yaptı. Bakın Cumhuriyet gazetesinin 14 Mayıs 2013 tarihli haberine.

Galatasaraylı Didier Drogba'nın ırkçılık isyanı! Fildişi Sahilli yıldız, F.Bahçe derbisinde bir taraftarın muz göstermesi ve sosyal paylaşım sitelerinde kendisine hakaret edilmesinin üzerine sert ifadeler kullandı. Drogba, kendisine ait sosyal paylaşım sitesi Instagram'daki hesabından Evrim Teorisi fotoğrafını yayımladı ve kendisine ırkçı ifadeler kullananlara "Bana maymun diyorsunuz ama 2008'de Cheslsea F.Bahçe'yi yendiğinde ağlıyordunuz... Bana maymun diyorsunuz ama geçen sene ben Şampiyonlar Ligi'ni kazanırken ekranlarınızın önünde sevinçten zıplıyordunuz.

8 Mayıs 2013, Hürriyet Gazetesi

Bana maymun diyorsunuz ama G.Saray'la şampiyonluk yaşadığımda deliye döndünüz. Ve en kötüsü; bana maymun diyorsunuz ama dün benim maymun kardeşimin attığı iki golde de sevinçten zıpladığınızı unutuyorsunuz... Ve kendinize gerçek taraftar diyorsunuz öyle mi?" şeklinde yanıt verdi.

Siz kendi takımınızın ortak değerlerinin ne olacağına beraberce karar verirsiniz. Dürüstlük, saygı, ülke sevgisi mi; yoksa kârlılık, hırs, ülke parası nereye giderse gitsin ben cebimi doldurayım mı? Her ikisinde de takım olursunuz. Bu değerler kurumunuzun tüm operasyonlarını ve hedeflerini biçimlendirir.

Fernandes diye bir topçu var Beşiktaş'ta, top ayağına çok yakışıyor. 8 Mayıs 2013'te gazetede çıkan haberde hakkında sekiz suçlama var. Biri doğru olsa Süleyman Seba döneminde gönderilirdi şirketten. Burada, bardan aldıkları iki kadının karakolda "Bizi dövdü" şikayetinde bulundukları Fernandes'le ilgili haberin altında, Fikret Orman'ın "Fernandes'in bir yıl daha anlaşması var, ben takımda

seyretmekten mutluyum" demecine yer veren bir haber daha var. Doğrusunu bilmek zor, ama ya Seba'nın yaptığı doğruydu, ya Orman'ın bugün yaptığı.

Tarım Bakanlığı yeni bir karar çıkardı. Tarımla ilgili bazı ürünlere bir etiketleme mecburiyeti getirdi.

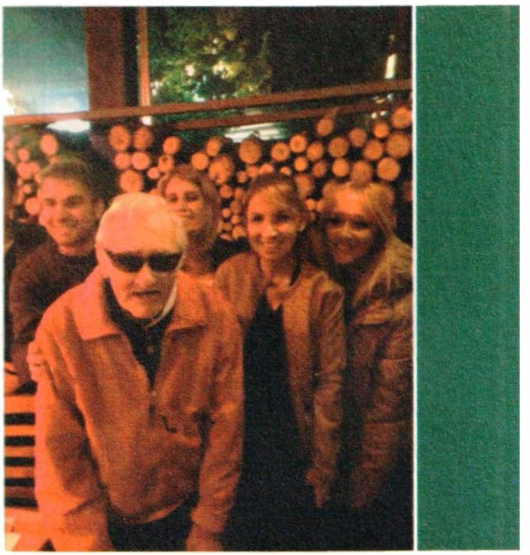
Dr Tarsa Antalya'da yerleşik, ülkenin en iyi tarım kuruluşlarından biri. Kurucuları, Hollanda'da Torf'u görüp Türkiye'ye getiren çok aydın insanlar. Kurumun yıllardır çıkardığı bir grup ürüne etiket yapıştırması gerekiyor, birçok kurum için bu büyük bir dert ve iş yükü.

Dr Tarsa çalışanları, kurumu çok seven iyi bir ekip, yıllardır beraberler.

Öğle yemeğinden sonraki dinlenme arasında, patron, çalışanlar, yöneticiler hepsi inip eğlenerek etiketleme işi yapıyorlar. Etiketleme işinde kimin müdür kimin çaycı olduğu belli değil. Yabancı bir firma yöneticisi sahneyi görünce, "Ben böyle güzellik görmedim" demiş.

Cidden de çok az kurumda ekibi rütbe, makam farkı olmadan bir araya getirme şansınız vardır. Bunun olduğu kurumlardaki olumlu Kurum Kültürü zaten insanları kurumlarına bağlıyor ve sorumluluk duygusu veriyor.

Bizim ekip Ankara'da bir yemeğe gidiyor. Bakıyorlar Süleyman Seba yemek yiyor; çekiniyorlar ama yanına gidip bir fotoğraf çektirmek istiyorlar. Büyük bir kibarlıkla ayağa kalkmak istiyor, "Lütfen kalkmayın" diyor bizimkiler. "Olur mu, bu kadar güzel hanımlar benimle fotoğraf çektirmek istemiş kalkmaz mıyım?" diyor. "Hocam sağlık problemi nedeniyle çok zorlandı. Ayağa kalktı, bizimle fotoğraf çektirdi. Tek tek teşekkür etti ve öyle oturdu yerine." diye anlattılar. Seba'nın döneminde ortaya çıkan ve Beşiktaşlılık duruşu dedikleri tavır aslında bu sanırım. O dönemki efendi kaptan ve futbolcular da bu yaklaşımın eseri. Şimdi 23 Mayıs 2008 tarihli Gökhan Türe'nin Beşiktaş Basketbol takımının sezonunu anlatan yazı-

sını okuyun, hiç yorum yapmayacağım. Kurum Kültürü denilen şeyin ne olduğunu anlatan bir yazı:

Kartal kendini yaktı

Siyah - beyazlı kulübün, basketbolda 34 yıldır özlemini çektiği şampiyonluk hayali, kaliteli kadroya rağmen parasal sıkıntılar ve yapısal çarpıklıkların kurbanı oldu.

Basketbolda 34 yıl aradan sonra şampiyonluk hedefine ilk kez bu kadar yaklaşan Beşiktaş Cola Turka, başarıyla geçen koca bir sezonu ince detaylarla "çöpe atarken" kendi kuyusunu adeta kendi kazdı!..

Sezon içinde yaşanan artçı şoklar, üç büyük depremin habercisiydi aslında...

Bu üç deprem içinde "şanssızlık" kelimesinin telaffuz edilebileceği tek boyut ise Türkiye Kupası'ydı. Kupanın ilk turunda çektiği kurada Efes Pilsen ile eşleşen siyah - beyazlılar, o günün şartlarında güçlü Efes Pilsen'e yenilerek kupanın dışında kalmıştı.

Diğer iki büyük hayal kırıklığının, daha doğrusu şampiyonluğun en güçlü adayıyken "kupasız" kapatılan sezonun temelinde ise "yönetim beceriksizlikleri ve basiretsizlikleri" yatıyordu... Açalım...

Türkiye Kupası'nda henüz baş ağrıtıcı boyutlara ulaşmayan parasal sıkıntılar, ULEB Kupası'nda da gruplarda 10 maçta 10 galibiyet alınırken hissedilmemişti. Ancak turlar ilerleyip, maçların zorluk derecesi yükselmeye başladıkça sıkıntılar da iyice su yüzüne vurmaya başladı. Alacakları ödenmeyen oyuncular kazan kaldırıp, antrenmanları boykot ederek reaksiyon gösterdiler. Ödemeler geciktikçe huzursuzluk en üst seviyeye ulaştı. Ve ikinci tur ilk maçında Hapoel Jerusalem'e elenmekten son anda kurtulan siyah - beyazlılar'ın lastiği, çeyrek finalde ezeli rakibi Galatasaray'a karşı patladı. Sponsoru Cola Turka'dan bir yıl önce "peşin" aldığı parayı futbol için "çarçur eden" yönetimin oyunculara ve teknik ekibe verdiği cevap hep "bekleyin, Beşiktaş'ta kimsenin parası kalmaz" klişesi oldu. Halbuki yine bir Ülker ürünü Cafe Crown'ın yönlendirdiği parayı, Ülker'in sponsorluk anlaşmasına koyduğu "şart" ile sadece basketbola aktaran Galatasaray'ın yolunu izlemek yerine, bu şartı, araya koydukları isimlerle kaldırtıp (!), sonun başlangıcını hazırladılar. Oyuncuları sürekli oyalayıp, krizi geçici olarak bastırıp, itici güç olmak yerine takıma sürekli "fren" koydular.

Çarpık düzen!

ULEB Kupası'na erken veda öncesinde yaşanan ilginç bir detay ise Beşiktaş'ta işleyen (!) "garip hiyerarşinin" bir göstergesiydi. Takım menajerini İstanbul'da bırakıp İtalya'ya gelen siyah - beyazlılar, salon müdürünü ise unutmamıştı! Bazı amigoların, yine Başkan Yıldırım Demirören'in talimatıyla takımın uçağıyla "kulüp kontenjanından" İtalya'ya ULEB Kupası'nı izlemeye gitmeleri ise "trajikomikti".

Kaya krizi hiç bitmedi!

Beşiktaş'ta Kaya Peker bazlı sancılar ise işin tuzu biberi oldu. ULEB Kupası'nda Galatasaray ile oynanan kritik maç öncesi "aileme kötü yerden bilet verilmiş" teziyle hareket edip bu sıkıntısını performansına yansıtan Kaya, profesyonelliğin gereğini yapmadı. Halbuki salon zaten bomboştu ve ayrılan yer Galatasaray benchinin arkası olsa dahi, kısa bir mesafe yürüyerek Beşiktaş safına geçebilirlerdi.

Tabii Kaya krizi bununla da kalmadı. Antrenmanlarda ciddi biçimde atıştığı yardımcı antrenör Ufuk Sarıca'ya, bir maç sırasında küfür etti. Kadro dışı kalmasına Şube Sorumlusu Şeref Yalçın engel olunca kangren vücudu sardı!

Son darbe!

Hak edişleri sürekli geciktirilen, binbir türlü bahanelerle paraları ellerine hep "gecikmeli geçen" oyunculara "son darbe", ULEB Kupası sekizli final primleriyle, ligin çeyrek final primlerinin "üstüne oturmak" oldu. Türk Telekom serisi öncesi bu "hak edilmiş" dopingi de yok sayan yönetim, böylece şampiyonluğun en güçlü adayı olan takımının "Brütüs'ü" rolünü tamamladı!

Kopyası bayanlarda!

Maddi sıkıntıların getirdiği huzursuzlukların adeta kopyası, bayan basketbolunun da belini büktü. Siyah - beyazlı bayanlar işi, kulübü icraya verip, kupalara haciz koydurmaya kadar götürürken, sürekli sorun yaratan ABD'li pivot Vanessa Hayden, kadro dışı bırakıldı, ancak yine "Şeref Yalçın affıyla" kadroya geri döndü. Geçen yıl şampiyonluğu kılpayı kaçıran Beşiktaşlı bayanlar, yarı final serisinde Galatasaray karşısında iki maçta 38 sayı fark yiyip havlu attılar.[9]

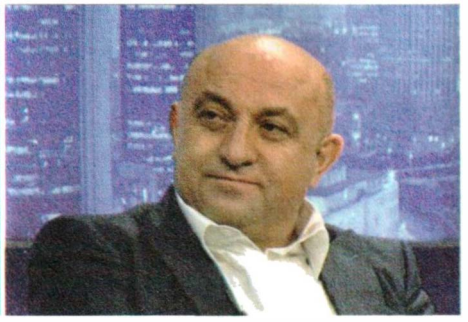
[9] http://spor.milliyet.com.tr/kartal-kendini-yakti/spor/spordetay/23.05.2008/758273/default.htm

1970, Trabzonspor Takımı

Ertuğrul Sağlam

Sinan Engin

1970'li yılların ortalarında Trabzonspor Takımı'ndaki tüm oyuncular neredeyse Trabzonlu. Antrenör de tam Trabzonlu: esnaf, çarşının içinde dükkanı olan Ahmet Suat Özyazıcı. (Bakın hepsi Laz dememek için nasıl uğraşıyorum.) Takım, İkinci Lig'den Birinci Lig'e çıktığı yıldan başlayarak üst üste üç yıl şampiyon oldu. Müthiş oynamadılar, ama 1-0, 0-0'dan farklı sonuçlar da almadılar. Oyuncular Turgay, Şenol, Necmi, Necati, Serdar, Ali Kemal ve diğer Trabzonlu gençler. Birbirini tanıyan ve şehir kültürünü sahiplenmiş ekip çok başarılı olur. Daha sonra Mehmet Ali Yılmaz kültürü gelir. Yabancı ve pahalı transferler yapılır, takım bir daha şampiyonluğu yakalayamaz. Bu sezon gerçek

Trabzonlu, efendi bir antrenörleri var: Mustafa Akçay. İnşallah devam fırsatı olur.

Ertuğrul Sağlam, oyunculuğu boyunca efendi, az konuşan, hiç kavgası ve polemiği olmayan bir kişiydi. Bonservisi 1 milyon dolar olan ilk Türk oyuncuydu. Futbolu bırakınca mutaassıp eşiyle beraber Kayseri'ye gitti, şehir kültürüyle uyum sağladı ve çok başarılı oldu. Ardından Demirören Ertuğrul'u Beşiktaş'ın başına getirdi. Menajerliğe de Sinan Engin'i. Sinan ve Ertuğrul'un futbol kültürleri tamamen zıttı. Demirören'in bakışı Ertuğrul'la zaten tamamen zıttı. Metalist Kharkiv mağlubiyeti sonrası Demirören Ertuğrul Sağlam'ı yolladı. Demirören'in gönderdiği teknik direktörler arasında tazminatını almadan (1 milyon dolar) giden tek teknik direktör Ertuğrul Sağlam'dır. Sağlam, Bursaspor'un başına geldi ve Bursa'yı tarihinde ilk defa lig şampiyonu yaptı. Demek ki sorun Ertuğrul'da değil, yüz yıllık kulübü yönetenlerin bakış açısındaydı.

Barcelona oyuncularını yıllardır altyapısından yetiştirir ve Barcelona kültürüyle yetişmiş oyuncularla başarılı olur. Süleyman Seba döneminde Serpil Hamdi Tüzün'ün yetiştirdiği altyapıdan gelen büyük takım, yenilince ağlayan Rızalar, Ziyalar sayesinde Beşiktaş bu noktalara geldi.

Sonra kurum kültürünü sahiplenmeyen, Beşiktaşlılık duruşunu bilmeyen, "Reina", "Laila" gezen adamlar yönetici oldu.

Bir Sivasspor maçı. Bir önceki maç takım Fenerbahçe'ye yenilmiş. Taraftar "Niye yenildik?" diye soruyor. Bakın Beşiktaş altyapısından gelen Serdar Özkan'ın cevabına. "Çok da s... Takımı kuran Mustafa Hoca düşünsün."

KAVGADA SÖYLENMEZ

Serdar Özkan, "Fenerbahçe'ye niye yenildik" diyen taraftara, "Çok da s..... Takımı kuran Mustafa Hoca düşünsün" cevabını verdi. Kendisine küfür eden taraftarları da polise şikayet etti.

Taraftar buhunamadı

Fotoğraflar: Süleyman ARAT

25 Nisan 2010, Hürriyet Gazetesi

Not: Şubat 2014 tarihinde Mustafa Akçay görevinden istifa etti.

Metin Oktay

Tanju Çolak

Bir tarafta Serdar Özkanlar, Mehmet Topuzlar, Jolar; öteki tarafta Rızalar, Metin Oktaylar, Lefterler...

Galatasaray deyince benim aklıma gelen ilk oyuncu Metin Oktay'dır. Taçsız Kral. Ben hiç seyretmedim. Yaşım yetmedi doğrusu; ama anlatılanları dinledikçe ve okudukça anladım ki büyük Galatasaraylıymış. İzmirli eşi onu İzmir'e transfer etmek için çok çaba gösterir ama o bırakıp gitmez.

Yine gol kralı Tanju vardı. Onu da şimdiki gençler seyretmedi, ben seyrettim. Cidden çok gol atardı. Gol kralı oldu, hatta Metin Oktay'ın gol rekorunu egale etti.

Bir futbolcunun, Metin Kurt'un gözünden Tanju'nun gol rekorunu egale edişini bir dinleyelim:

Tanju Çolak'ın sözde Metin Oktay'ın bir sezonda attığı gol rekorunu egale ettiği maçı televizyonda izledim. Golü penaltıyla yapmıştı. Ben olsam o penaltıyı kullanmaz, illa da atmam gerekiyorsa tribünde maçı izleyen Metin Oktay'ı düşünerek dışarı atardım. Penaltı, maçtan önce teknik direktörün kimin kullanacağına dair talimatını verdiği bir durumdur. Öyle lalettayin herhangi bir futbolcu topun başına gelip kullanamaz. Birinci, ikinci ve üçüncü penaltıcı belirlenir, hatta atacağı köşe bile maçtan önce hocayla o futbolcu arasında kararlaştırılır. Antrenmanlarda sürekli bir köşe için çalışırsın ama maçta başka köşeye atarsın.

Kısaca demem o ki, şayet olursa, penaltıyı Tanju'nun kullanması istenmiş maçtan önce. Tanju vurdu topa ve golünü atıp egale etti rekoru. O kadar sevindi ki, anlatamam. Bunu tüm ülke gördü. Yerinde duramıyor, zıplıyor, sağa sola koşup duruyordu. Ama sadece kendisi ve birkaç takım arkadaşı seviniyordu. Kendi kendilerine sevindiler, bir şeyin, önemli bir durumun farkına varmadan. Televizyon, Tanju'nun penaltıyı gole çevirmesinden ve sevinç gösterilerinden sonra, objektifi Metin Oktay'ın yüzüne çevirdi. O kadar üzgün görünüyordu ki! Ben çok iyi anlıyorum Metin Ağabey'in üzüntüsünü. O egalaye değil, kendi neslindeki futbol etiğiyle günümüzdeki futbol etiği arasındaki uçuruma üzülüyordu şüphesiz.

Ben olsam atmazdım ya da dışarı atardım, demiştim az önce. Metin Oktay'la Tanju Çolak arasında bir nesillik ara var. Bu bir nesillik arada çok şeyler değişti spor adına, futbol adına. Tanju'nun meşin yuvarlaktan sonra nelerin peşinden koştuğunu, başına gelenleri ve sonunun nereye vardığını hepimiz biliyoruz. Sisten sporun içine, işin içine rant ağırlıklı birçok etmeni sokunca, sporu yapanların değer yargıları değiştiği gibi omurları da kayıyor. Onun için bu sevinci, bu başarıyı Tanju'ya çok görmemek gerekir.[10]

Şimdi dönüp bakıyorum da Tanju büyük Galatasaraylı mı Galatasaray taraftarının gönlünde? "Az para verdiniz bana" dedi ve gitti Fenerbahçe'ye. Ardından üç kuruş ucuz diye kaçak Mercedes aldı ve hapse girdi. Evliyken Hülya Avşar'la yaşamasını falan geçin.

Aldı ya Avrupa Gol Kralı Ödülü'nü... Her yıl bir oyuncu Avrupa'da Altın Ayakkabı Ödülü alıyor ve çoğunun adını bugün kimse hatırlamıyor. Ama Tanju'yu kimse unutmuyor çünkü o ödülü almaya gittiğinde ona "Tebrikler" dendiği zaman "Thank you" diyemeyen tek adam, hiç kimse unutmuyor onu.

Bu arada Vâlâ Somalı Metin Oktay'a sorar: "Ya Metinciğim Galatasaray'a sembol oldun ama sen Beşiktaşlıydın. Yine de içinde bir sevgi var mı, Beşiktaş'a karşı?"

"Ya Vâlâcığım ilk göz ağrısı unutulur mu?"[11] der Taçsız Kral. Kimsenin de gönlünü incitmez, her Galatasaraylı çok sever bu büyük, mütevazı ve efendi oyuncuyu.

[10] Çıracıoğlu, Vecdi. *Gladyatör*, Everest Yayınları, İstanbul, 2009
[11] Kaynar, Tarkan. *Futbolun Bukalemunları*, İzgören Yayınları, 2009

Bakan imzalı telefon

Gençlik ve Spor Bakanı Suat Kılıç, Avrupa Şampiyonu olan Genç Kızlar Milli Voleybol Takımı oyuncularına ziyaretleri sırasında birer iPhone hediye etmiş...

Güzel jest, o genç kızlar fazlasını bile hak ediyor...

Ama durun o da ne?

iPhone'ların her birinin arkasında Bakan Suat Kılıç'ın imzası var...

Birden soğudum jestten...

Telefonların illa o günü hatırlatması bekleniyorsa; şampiyonluk anısına takımın fotoğrafı olsa...

Kupa kaldırırken bir görüntü olsa daha güzel olmaz mıydı...

Bakanın imzasını görünce, "ne gerek vardı" duygusu uyandırdı

31 Ağustos 2012, Hürriyet Gazetesi

Bakın Cengiz Semercioğlu'nun haberine:

BBC'nin çok popüler bir futbol programı var. Birkaç yıl önce İngiltere Başbakanı James Cameron haber gönderiyor kanala, programa konuk olarak katılmak istiyorum diye. BBC program yapımcıları konuyu aralarında değerlendiriyorlar ve ülkenin başbakanına cevap yazıyorlar: "Eğer sizi bu programa alırsak, etik olarak muhalefet liderini de konuk etmemiz gerekir. Bunu yapamayacağımıza göre sizi misafir edemeyeceğimizi bildiririz." Şimdi bu olay bizde olsa, bırak programcıları BBC'nin başındaki adam Balyoz'dan içerideydi.

İngiltere'de olsa bakana sorarlardı, "Bu telefonlara adını yazdırdığına göre, kendi maaşından hediye ettin değil mi? Yoksa bizlerin parasıyla, devletin ödeneğiyle aldırdığın telefona kendi adını yazdırmazdın değil mi?" Emin olun soruşturma açarlar adamın hakkında. "Vatandaşın parasıyla aldığın telefonların arkasına, 'Bu Türk insanının size hediyesidir' yazmak yerine sanki kendin almışsın gibi adını yazdırdın" diye.

Van'da anlattı kamu yöneticileri; yıllar önce bakanın biri geliyor, karşılayıp lüks araca bindiriyorlar, o sırada bakan sinirle soruyor, "Takım elbisem bu araçla mı gidecek?" diye. Önceden aramışlar, "Bakan beyimizin takım elbisesini götürmek üzere ayrı araç istiyoruz" demişler. Bunlar da elbise taşınacak diye bir Renault 12 Toros resmi araç ayarlamışlar. Bakan Bey köpürüyor. Elbise için de pahalı bir araç bulunuyor; adamın elbisesini lüks araçla götürüyorlar açılışın olacağı şehre. Nasıl kontrolden çıkarıyor sistem bunları, anlayın diye yazdım.

Batılının kurum kültürü, Türk'ün kurum kültürü. Öyle 600 yıllık imparatorluktan gelince bizde şirket yönetenler de kendini padişah, vezir falan zannetmeye başlar.

Türkiye'de yapılan bir araştırmanın sonuçları bakın nasıl? İnsanlara, kurumunuza sizi en çok ne bağlıyor, kurum aidiyetinizin kaynağı nedir diye soruyorlar.

Not: 15 Iphone'un toplamı 20-25 bin TL tutuyor. Eğer bakan bunları cebinden almışsa lütfen asistanı yazsın bana, Cengiz Semercioğlu'nun yazısına karşı mutlaka buraya açıklamasını koyalım.

Sonuçlar arasında % 36 oranında "Arkadaşlarına sevgi" var. Şimdi spordan iki örnek:

Twente-Fenerbahçe maçı Cristian Semih'e topu yakalayamadı diye el kol hareketi yapıyor, sonra baraj yapacakları sırada itişmeye başlıyorlar araya diğer futbolcular giriyor. Ardından Daum Guiza'yı oyundan alıyor; oyuncu çıkarken yardımcı antrenör Roland Koch'u itiyor.

Fenerbahçe'nin iki yıldızı maçın sonlarına doğru saha içinde kapıştı

BİR PAS KAVGASI

Attığı pası yakalayamayan Semih'e sinirlenen Cristian el hareketleri yaptı. Golcü futbolcu da aynı şekilde karşılık verdi. İkili birkaç dakika sonra baraj kurarken de tartıştı, ancak arkadaşları tarafından yatıştırıldı.

1 F.Bahçeli yaralandı

UEFA'nın "yüksek riskli maç" statüsünde tuttuğu Twente Fenerbahçe karşılaşması için geniş güvenlik önlemleri alınmasına rağmen maç öncesinde kavgalar yaşandı. Hollanda ekibinin fanatik taraftar grupları Fenerbahçelilere saldırırken, olayda bir Türk taraftar yaralanarak hastaneye kaldırıldı. Çevresinde ise gerginliği sağlamaya çalışanlar arasında adli polisler de yer aldı. Şehirde çıkarma yapan polislerin şüpheli gördükleri kişilere üst araması yaptıkları görüldü. Bu rağmen, iki takım taraftarları arasında şehir merkezinde gerginliklerin yanı sıra kavgalar da yaşandı.

Dos Santos önledi

Ancak sözlü olarak tartışan iki oyuncu ilk kavgadan yaklaşık 6-7 dakika sonra bir kez daha kapıştı. Bu kez de Lugano'nun elle kestiği topun ardından ceza alanının önünde kurulan baraj sırasında tartışmaya girdiler. Cristian-Semih gerginliği, itişmeye dönüşmeden başta Dos Santos olmak üzere diğer oyuncular araya girerek iki futbolcuyu birbirinden uzaklaştırdılar.

Daum da kızdı

Christoph Daum, maçtan sonra yaptığı açıklamada Guiza'nın, yerine giren Semih'e saygılı olmak zorunda olduğunu belirterek, "Hiçbir futbolcu sahadan çıkmak istemez. Ancak Guiza ile bazı şeyleri konuşmak istiyorum" dedi. Daum ayrıca, Semih ile Cristian'ın tartışmalarıyla ilgili olarak da "Tabii ki böyle şeyleri görmek istemiyoruz" yorumunda bulundu. ■ Süleyman ARAT

3 Aralık 2009, Hürriyet Gazetesi

Bunlar şirket arkadaşı; maaşlar süper, hayat süper ama arkadaşlıkları böyle. Taraftar o sezon şampiyonluğu son maçta kaçırdık zannediyor ama bakın son maçta kaçmıyor şampiyonluklar.

Kendisine "Pitbull" lakabını kendi takan, maçlarda da gol attığında köpek taklidi yapan Felipe Melo diye bir oyuncu var. İspanyol takım arkadaşı Riera'ya soyunma odasında hiç beklenmedik bir anda saldırıyor, Riera boş bulunduğu

GALATASARAY'DA FELİPE MELO'NUN 'SALDIRISINA' UĞRAYAN RİERA, DÜN FATİH TERİM'İN ÖZEL İZNİYLE İNGİLTERE'YE GİTTİ

RİERA'NIN SON HALİ

Brezilyalı'nın baygın yatarken bile saldırdığı Albert Riera'nın görüntüsü içler acısı. İspanyol, taktığı bere ve gözlükle kamufle olmaya çalışsa da

TARAFTARIN Felipe Melo isyanı

G.Saray'da yönetim ve teknik heyetten sonra taraftar da Riera'ya yaptıkları sonrası "sevgilisi" Melo'yu sıdı. İşte San-Kırmızılılar'ın twitter'da yazdıkları:

- Melo sağlıksız ve kötü bir insan.
- Artık defolup gidebilirsin Melo.
- Yaptıkları kabul edilemez. Bizim için ne kadar önemli olursa olsun gönderilmelidir.
- G.Saray tarihinden 2-3 yaprak okumuş birinin olaya yapacağı yorum: "Güle güle Melo" olur.
- Kimse G.Saray'dan büyük değildir. İsimler gelip geçer, G.Saray kalır. Haddini bilecek.
- Arkadaşına bunu yapan G.Saray'da kalamaz.
- G.Saray'da bu hareketler asla kabul edilemez.
- Yönetim bir an önce Felipe Melo'yu takımdan göndermelidir.
- Artık onun yüzünü göresim bile yok.

8 Nisan 2012, Habertürk Gazetesi - Taraftarın sosyal medyadaki yorumları ve iş arkadaşının suratının hali.

için gözüne yüzüne yediği yumruklarla bayılıyor, Pitbull yerde baygın yatan arkadaşını tekmeliyor.

Yıl 2013, aylardan Temmuz, NTVSpor'da geçen bir altyazı: "GS kiralık oynayan Melo'yu transfer etti ve 3 yıllığına anlaştı. Juventus'a 3.750.000 Euro, Melo'ya yıllık primler hariç 3 milyon Euro ödenecek. Melo, "Galatasaray'da olmaktan çok mutluyum, taraftarın sevgisini boşa çıkarmayacağım" dedi. Keşke dürüstçe, "Böyle bir şey dünyanın başka ülkesinde olmaz. Ne çabuk unutuyorsunuz arkadaş siz benim takım arkadaşımı yerde baygın yatarken tekmelediğimi. Bir de dünyanın hiçbir ülkesinde vergisiz, primler dahil 4 milyon Euro'yu vermezler adama. Avrupa'da oynasam elime 1 milyon geçmez, yerim sizi, pitbullunuz, fifiniz olurum sizin" deseydi.

ORTAK HEDEFLER

Ortak hedeflere sahip olmak, takımların 5 temel özelliğinden biridir. Farklı hedeflere sahip adamların aynı yöne gitmelerini bekleyemezsiniz. Takım hedefleri konusunda üç alt başlığımız var: ***Strateji Oluşturmak, Performans Yönetimi*** ve ***Rekabeti Yönetmek***.

ORTAK HEDEFLER

Çanakkale Savaşı'yla hep gurur duyduk. 75.000 civarında şehit verdik ve gelenler püskürüp gittiler. Öte yanda 75.000 şehit de Balkan Savaşı'nda verdik ve kaybettik. Birçok nedeni var Balkan Savaşı'nı kaybetmemizin ama en önemlileri stratejik düşünmemek ve iç rekabet. O dönem, nasılsa Balkanlar'da savaş olmaz diye 200 tabur askeri terhis eder Osmanlı Balkanlar'dan; 75.000 asker. Sırbistan Almanya'dan büyük miktarda silah alır. Biz Selanik Limanı'ndan Sırbistan'a gitmesine müsaade ederiz. O silahlarla yapılır katliamlar. Aynı dönem, üstüne Trablusgarp Savaşı çıkar. En acısıysa ordunun subay ve generalleriniz Hürriyet ve İtilaf Fırkası ile İttihat ve Terakki Fırkası taraftarları olarak ikiye ayrılmasıdır. Birbirlerine yardım etmezler: "O İtilafçı, yok o Terakkici diye". Bizim için zaten hep çok kolay olmuştur ikiye ayrılmak, bugün olduğu gibi.

Balkan Savaşı'nı takım ruhuna sahip olamadığımız ve stratejik düşünmediğimiz için kaybederiz.

Takım hedefleri, kurum stratejileri doğrultusunda belirlenir. Tüm operasyonlar da bu hedefler doğrultusunda yapılır.

İyi bir dostum olan Tuğamiral Abdullah Mete, 2002 yılında ABD Deniz Kuvvetleri Dergisi'nde okuduğu bir makalede geçen bir toplantıdan bahsetmişti. 2070 yılı Amerikan Deniz Kuvvetleri İnsan Kaynakları Planlaması toplantısı. "2070 yılında bir kruvazörü kaç kişinin yönetmesi, hücumbotların istihdamının kaç kişi olması gerektiğini planlamışlar", diye anlatmıştı.

Hedeflerinizi bilmediğiniz anda tüm çabalar anlamını kaybetmeye başlar.

16 Ekim 1970. Türk Milli Takımı dönemin Batı Alman Milli Takımıyla oynayacak. Rakip takımda Maier, Grabowski, Beckanbauer, Müller, Overath, Vogts ve Matheus gibi ünlü oyuncular var. Milli takımımızın başında da efsane bir isim: Sabri Kiraz.

Sabri Kiraz'ın en önemli özelliğinin ikinci ligden birinci lige en çok takım çıkaran teknik direktörlerden biri olması zannedilir; ama en önemli özelliği bu ülkede taktik, strateji, bilimsellik üzerine en çok düşünen ve Türk futboluna bunu yerleştiren kişilerden biri olmasıdır. Gerisini Vecdi Çıracıoğlu'nun Metin Kurt'un hayatını anlatan *Gladyatör*[11] kitabından, Metin Kurt'un kendisinden dinleyelim:

***Doksan** dakika, gençleşen kadronun verilen taktiğin dışında, kişisel becerileriyle berabere tamamlandı. Milli Takımımız birkaç kez rakip sahaya gitti ve bir gol attı.*

Bu maça kadar takımımızda taktik yoktu. Sadece verilen tek öğüt vardı: 'Aslansınız, yenersiniz, çıkın oynayın. Haydi bakalım canavarlar, yenin de dünya alem sizi görsün!' Taktik olarak "Çanakkale Geçilmez" şiardı. Her milli maçtan önce bize, dedelerimizin Çanakkale siperlerinde kanları, canları uğruna verdikleri mücadeleler hatırlatılır, ama yine hüsran yaşanırdı. Futbolda bilimsellik vardı, ama Milli Takımımızın hamisi federasyon ve onun atadığı antrenörlerin bilimselliğin "B"sinden zırnık haberleri yoktu. Maçtan önce, soyunma odasında yere takunyalar dizilerek sözde taktik veriliyor ve sırtlar sıvazlanarak, 'Çıkın, oynayın!' deniliyordu.

[11] a.g.e.

Sabri Kiraz bütün bunları yıkan bir hocaydı. Almanya maçında bu tür taktik ve telkinler yoktu. Sabri Kiraz, ondan önceki hocalara göre bilgiliydi ve tabiri gereği, işi biliyordu. Almanya maçına kadar takunya ile verilen taktikler, Sabri Hoca'yla kara tahtaya geçti. Sabri Kiraz yazdı ve çizdi kara tahtada, gereğini beynimize adeta işledi. Koskoca dünya futbol devi Almanya, o zamanlar futbol arenalarında esamesi bile okunmayan Türk Milli Futbol Takımı karşısında ecel terleri dökmüştü. 'Futbolda taktik, uygulayana uygulanır' kaidesi bu maçta bir kez daha hayata geçmişti.

Size burada Drucker'in "Hedeflerle Yönetmek"inden bahsetmeyeceğim, çünkü hedef bazlı çalışmak öyle çığırından çıktı ki hedef, çalışanların başının üstünde duran balyoza dönüştü. Garanti Bankası, bankadaki görevli çalışanlara bir ara ayda 10 kredi kartı satma mecburiyeti getirdi. Düşünün, havale göndermeye gitmişsiniz, karşıdaki size kart satmaya çalışıyor. Kendinizi karşıdakinin yerine koyun; bankacılık yapacağım diye işe girmişsiniz, kuyrukta bekleyenler var, siz kart satmaya çalışıyorsunuz.

İstanbul'da inanılmaz bir nüfus artışı, kontrol edilemez bir kalabalık var. En uygun saatlerde bile köprüde kuyruk var. Suç artışı, trafik kazaları, kavga, ölüm... Çoğu basına yansımıyor bile.

Hükümet bundan 5-6 yıl önce bir karar açıkladı: "İstanbul'u finans merkezi yapacağız" dedi. Halk Bankası, Vakıf Bank, Ziraat merkezlerini İstanbul'a taşıdılar. 10 binlerce insan istemeye istemeye İstanbul'a taşındı aileleriyle birlikte.

Türkiye Formula pisti yapmaya karar verdi. Antalya, İzmir talip oldu. Formula pistinin İstanbul'a yapılmasına karar verildi. Her türlü çılgın yatırım İstanbul'a yapıldı. Tüm federasyonlar İstanbul'a taşındı vs.

Gelişmiş ya da gelişmek isteyen tüm ülkelerde, sektörleri ülkenin ayrı ayrı yerlerine dengeli olarak dağıtırlar. ABD'de otomotiv Detroit'te kurulu, bilişim San Francisco'da gibi. Bu adamlar niye hepsini New York'a toplamamış? Bugün Çin'de bırakın tekstil üretiminin tek bir yerde toplanmasını, kravat şehri var. Ülkede tüm kravat sanayii orada. İşadamı bir ürün alacağı zaman ülkenin neresine gideceğini biliyor. Ayrıca devlet nereye hizmet götüreceğini de biliyor.

2013 Mart sonunda Başbakan açıklama yaptı: "İstanbul nüfusu 17,5 milyon oldu, İstanbul bunu kaldıracak büyüklükte bir şehir değil!"

2013 Mayıs'ında Başbakan Tayyip Erdoğan ABD'ye gitti. Google merkezini, teknoloji şirketlerini gezdi. Ardından açıklama yaptı.

"Ben de İstanbul Kağıthane'ye Silikon Vadisi kuracağım!"

Bir şey söyleyeyim mi, 7. Köprüyü yapsanız da 20 milyon ağaç da kesseniz yetmez.

Türkiye Ziraat Odaları Başkanı Şemsi Bayraktar bir açıklama yaptı: "2007-2012 arasında ülke nüfusu %7.1 artarken, kırsal nüfus %8.8 azaldı. Köy nüfusu 12 milyonun altında ve kırsaldaki yaşlı nüfus %9.6'dan 11.3'e yükseldi."

Bu gidişle köyde kimse kalmayacak!

TÜRKİYE Ziraat Odaları Birliği (TZOB) Başkanı Şemsi Bayraktar, dün kutlanan 'Dünya Nüfus Günü'nde Türkiye'de 12 milyonun altına inen köy nüfusunun, 13.9 milyonluk İstanbul nüfusundan daha az olduğunu açıkladı. Kırsal nüfusun hızla yaşlandığına da dikkat çeken Bayraktar, "20 bin nüfusun altındaki kırsal kesimde yaşayan 65 yaş ve üzeri nüfusun payı yüzde 9.6'dan yüzde 11.3'e yükseldi. Kırsaldaki yaşlı nüfus 2.4 milyona yaklaştı. Nüfusu kırsalda tutacak önlemler alınmalı" dedi. 2007-2012 arası 20 bin nüfus eşiğini esas alan kır-kent tanımına göre, ülke nüfusu yüzde 7.1 artarken, kırsal nüfusun yüzde 8.8 azaldığını belirten Bayraktar, 20 bin nüfusun altındaki kırsal nüfusun 22.9 milyondan 20.9 milyona indiğini, ülke nüfusu içindeki payının da yüzde 32.5'den yüzde 27.7 gerilediğini söyledi.

Şemsi Bayraktar

12 Temmuz 2013, Hürriyet Gazetesi

Köyler boşalıyor.

İnsanlar İstanbul'a taşınıyor. İstanbul'da bir yerden bir yere gitmek üç dört saat sürüyor. İzmir, Ankara, Bursa, Erzurum, Adana ya yerinde sayıyor ya geri gidiyor. Siz Kağıthane'ye de Silikon Vadisi kurup her şeyi İstanbul'a taşıyorsunuz.

Strateji çizmek ve çizmemek arasındaki fark böyle bir şey işte. Son yirmi yıl içinde eğer sektörler için şehirler belirlense ve beş yıllığına çok çok özel teşvikler sağlansa bugün İstanbul'da nüfus 17,5 milyon olmuş demezdiniz.

İstanbul'un kalabalık nüfusu ve sorunları problem değil; sonuç.

Problem, ülkenin gelişimi ve geleceği için stratejik planlama yapılmamış olması.

Takım çalışması açısından bakıldığında, Türkiye'yi bir tekne gibi düşünün. Teknedekilerin büyük bölümünün de teknenin bir tarafına yığıldığını hayal edin. Yaşanan şey o.

Bugün ülkede hemen hemen her sektörde elde edilen gelirin % 70'i İstanbul'da elde ediliyor ve siz insanlara "İstanbul kalabalık oldu gidin" diyorsunuz. Siz iş

imkânlarını dağıtın ülkeye, nüfusu hiç takip etmek zorunda kalmazsınız. Belki de çılgın projelerden çok ayağı yere basan, planlı çalışmalardan çıkacak projelerden daha çok sonuç alırsınız.

Sevdiğim bir dostum, Ziraat Bankası çalışanlarından Salih Evsan bir anısını anlatmıştı. O küçükken, Alman bir profesör Karadeniz'de yaşadığı kente gelir. Salih Bey de çat pat Almanca bildiği için "Hadi yardımcı ol amcaya" derler. Yaşlı bir Laz bakkal çay ısmarlar küçük Salih ve profesöre. Çaydan sonra "Sor bakalım bakkala, bu seneki hedefleri nelermiş?" der profesör. Laz bakkal, "Yok bir hedef oğlum, kavrulup gidiyoruz işte" diye gülümser. Profesör de gülümser. "Sor bakalım, seneye ne hedefleri var?" Bu sefer biraz daha gergin bir cevap: "Yok dedik ya!" "Sor bakalım, beş yıl sonraya ne hedefleri var?" Ortamda negatif bir elektrik var; küçük Salih ezile büzüle sorunca, yaşlı bakkal "Ona neymiş, yok hedefim medefim da!" diye yanıt verir. Profesör gülümseyerek "Sor bakalım, elli yıl sonraya ne hedefliyor?" der. Salih Evsan dayak yemekten korkarak sorar elli yıl sonrayı. Laz bakkal ayağa kalkar, sinirle "Yok hedef falan. Söyle, gitsin buradan" diye yanıt verir. Profesör gülümseyerek ayağa kalkar, yaşlı Laz bakkalın elini tutar, gözlerine bakarak "Söyle amcaya kapatsın bu dükkânı" der.

Sizin kurumun elli yıllık planı var mı? Benim ülkemin on yıllık bile planı yok. Ama emin olun, bu ülkenin gelecek planları başkaları tarafından 2070 yılına kadar detaylı yapılmıştır.

Türkiye'de köy ve orman yangınları niye başladığında anında söndürülemez biliyor musunuz?

İtfaiye kasabada, şehirdedir. Yangın başladığında köy yollarından yangına ulaşması sürer de sürer. Gelince ev yanmış, orman gitmiştir. Herkes de yuhalar. Denizli İl Özel İdaresi Başkanı Adem Oklu bunu fark ediyor, bir proje başlatıp tüm köylere birer su römorku aldırıyor. 360 tane köyde römork su dolu duruyor. Herhangi bir yangın halinde zaten dolu olan römorku traktörle hemen çekiyorlar olay yerine. Anında müdahale. Şehirden itfaiye falan gelmesine gerek kalmıyor. Budur, basit ve uzun vadeli düşünme.

İsrailli ve Amerikalı stratejistler 1970'lerin başında Irak'ın Sünni Irak, Şii Irak ve Büyük Kürdistan olarak bölüneceğini planlamasa bugün Saddam hâlâ baştaydı.

Ve ne hikmetse bu demokrasi getirdikleri ülkelere bakın hep petrolü olan ülkeler. Sudan'a, Angola'ya bir türlü demokrasi gitmiyor. Bir de Irak'a giden olursa

görür, Irak petrol yatakları ikiye bölünmüş durumda. Yarısını ABD yarısını İngiltere aldı. O bölgeye herhangi bir Iraklının girme ihtimali yok.

Bunların takım çalışması da bu işte.

Sonuç ise, sen gelecek stratejini çizmezsen, başkaları senin için çizer.

BDP'li milletvekili Sırrı Sakık 2013 Haziran'ında Bitlis'te bakın ne diyor: "Kim derdi ki burada Öcalan'ın posteri önünde miting yapacağız. Kim derdi ki Kürtlerin ulusal renkleriyle burada miting yapacağız. Bağdat'taki zulüm kalesi yerle bir oldu. Güney Kürdistan'da Kürtler orada söz ve karar sahibidirler, yönetiyorlar. Şam'da zulüm kalesi yıkıldı. Suriye'deki Kürtlerin konumu açık ve net ortada. Yakında kendilerini yönetecekler. Aynı gelişme şu anda Ankara'da da var."

Sırrı Sakık: "Kim derdi ki Öcalan posterinin önünde, burada miting yapacağız."

Sırrı kardeşim, Kürt Devleti İngiltere ve Fransa'nın planlarında bir asırdan uzun zaman önce vardı. Mustafa Kemal diye bir adam geciktirdi. 1970'lerde tekrar planladılar Ortadoğu'da bir Kürt Devleti kurulmasını. Abdullah Öcalan ölüm cezasıyla İmralı'ya konulduğunda, odasına psikolojik destek için giren psikolog doktora, "Rahat ol doktor, bu bir süreç, yaşanacak. Ben de buradan çıkacağım" diye kendinden çok emin rahatlatırken, oraya ne bağlantı ve sözlerle girdiğini emin ol biliyordu.

BDP MİLLETVEKİLİ SIRRI SAKIK:

Kim derdi ki Öcalan posteriyle...

BİTLİS (Cumhuriyet) - BDP Ahlat İlçe Örgütü tarafından düzenlenen etkinliğe katılan BDP Milletvekili Sırrı Sakık, bütün halkların hukukunu savunduklarını belirterek "Ama Türklerin Kürtlere tepeden bakma politikalarını artık kabul etmiyoruz. Onun için diyoruz ki; siz birlik oluşturun. Gün birlik günüdür, gün barış masasında güçlü olma günüdür" dedi. Sakık şöyle konuştu: "Kim derdi ki burada Öcalan'ın posteri önünde miting yapacağız. Kim derdi ki Kürtlerin ulusal renkleriyle burada miting yapacağız. Bağdat'taki zulüm kalesi yerle bir oldu. Güney Kürdistan'da Kürtler orada söz ve karar sahibidirler, yönetiyorlar. Şam'da zulüm kalesi yıkıldı. Suriye'deki Kürtlerin konumu açık ve net ortada. Yakında kendilerini yönetecekler. Aynı gelişme şu anda Ankara'da da var. Artık geçmişin politikalarının para etmediğini Ankara gördü. Şimdi Kürtlerle müzakerenin, diyaloğun yollarını arıyorlar ve biz de bundan dolayı büyük bir mutluluk duyuyoruz."

14 Mayıs 2013, Cumhuriyet Gazetesi

Sırrı Kardeşim, konuşmanda "Birlik olun, barış masasına güçlü oturalım" diyorsun ya. Bütün kilit benim "kardeşim" sözümde yatıyor.

Ne zaman fark edersin, gün Kürtlerin kendi aralarında değil, tüm bu ülkedeki insanlarla birlik olma günü olur.

O zaman ateş yakar bu ahlaksız politikacıların elini.

En azından bak, nasıl böldüler etrafındaki ülkeleri?

ORTAK HEDEFLER

Bugüne kadar eğitime gittiğim şirketlerde, çalışanların kurumdaki performans değerlendirme sisteminden şikâyetçi olmadığı yer görmedim. Gerçekten de, performans değerlendirmesinin adil yapıldığı konusunda insanları ikna etmeniz çok zordur.

İçeride adil ödüllendirmenin olduğuna ikna edemediğiniz insanlardan tam verim almanız da imkânsızdır. Performans değerlendirme sistemleri konusunda teorik bir uzmanlığım yok, bunun nasıl yapılması gerektiğini insan kaynakları uzmanları bilir. Benim tanıdığım en iyi isimlerden biri Atınç Büyükduykular. Bir yönetici olarak ise görüşüm şu: Performans değerlendirme sistemi oluşturulurken aşağıdaki kriterlere mutlaka uyun.

- Performans değerlendirme kriterleri oluşturulurken çalışanları sürecin içine mutlaka alın.

- Performans standartlarını, yani hangi davranışlara göre değerlendirileceklerini çalışanlara mutlaka baştan anlatın.

◗ Performans kriterlerini kurum stratejilerine göre belirleyin. Yoksa havanda su döversiniz.

◗ Değerlendirme sonuçları mutlaka ödül veya cezaya dönüşsün.

◗ Performans kriterlerini belirlerken sonuç odaklı düşünüp düşünmediğinize bakın.

◗ Değerlendirme süreci sağlamalı olsun, en az iki ayrı takımın sonuçlarını karşılaştırın.

Oyak Bank'ın bir çalışanı Q-matiklerden (sıra makineleri) müşteriye verilen fişlerde bankanın web adresinin olmadığını fark eder. Banka yönetimine fişlere telefon numaralarımızı ve web adreslerimizi ekleyelim diye öneri götürür. Şahane bir fikir değil mi? Çünkü insanlar fişi cebine koyup evine gidiyor. Gerçekten bir süre sonra Q-matik fişlerine web adresini eklerler. Bir kişi arayıp da bu çalışana teşekkür etmez veya ufacık bir hediye gelmez; çalışan da bir daha öneri getirmez zaten. Bugün Oyak Bank diye bir yer de yok, satıldı.

İş hayatında yaptığınız işin bir sonucu olmalı. Teşekkür, takdir, terfi gibi sonuçları görmediğinizde çabanız azalmaya başlar.

Takım içi performans değerlendirmelerinde önemli olan nokta, birey ödüllendirmenin takım ödüllendirmenin önüne geçmemesidir.

2012 Afrika Uluslar Kupası. Finale Fildişi Sahilleri ve Zambiya kaldı.

Fildişi Sahilleri'nde oynayan Emanuel Drogba'nın değeri, tüm Zambiya takımının toplam değerinden daha fazlaydı. Final maçını Zambiya kazandı. Drogba 35 yaşında Çin'den Türkiye'ye geldi; yine o Zambiyalı çocukların toplamından daha fazla kazanıyor.

2012 Afrika Uluslar Kupası Şampiyonu Zambiya Milli Takımı

Bir ara bir reklam vardı: İmaj hiç bir şeydir, Susuzluk her şey.

Dünya Şampiyonası Avrupa Elemeleri, 2012 yılı... Türk Milli Takımı Macaristan ile oynuyor deplasmanda. Gazetede bir küçük yazı gördüm, Macaristan galibiyeti durumunda millilere adam başı 100.000 dolar prim diye. Bu arada maçı kazandığımızda dünya şampiyonasına falan da gitmiyoruz, daha sürüyle maç var.

Avrupa'da esamesi okunmayan Macarlar üç tane attı, gönderdi bizimkileri gerisin geriye. Bizim bir oyuncunun yılda aldığı para tüm Macar takımının bir yılda toplam aldığı paradan daha fazla. Doymuyorlar, bir de burada para dağıtılıyor. Bunu da dünyanın gelir dağılımı eşitsizliğinde başı çeken ülkelerinden biri olan Türkiye'de yapıyorlar.

Ertesi gün çok az okunan gazetelerden birinde küçücük bir haber çıktı: "Macarlar galibiyet için takımlarına prim vermiyorlar."

Ben size bir şey söyleyeyim mi? Ya biz salağız ya da Macarlar salak.

Dünya Basketbol Şampiyonası'nda kendi ülkemizde ikinci olma başarısını gösterdik. Yasal ödülü adam başı 100 cumhuriyet altını falandır herhalde. Büyük para cidden. Bir gaz başladı; Hido her maç sonu röportajında, ''Buradan yetkililere sesleniyoruz, başbakanımıza sesleniyoruz arkadaşlarımız adına prim bekliyoruz'' dedi. Ulufeler dağıtıldı; milyonlarca dolar. Uzun süre kimin ne kadar aldığı açıklanmadı. Baskılar sonunda açıklandığında görüldü ki, bir menajer var 800.000 doların üstünde prim almış, federasyondaki masa başı adamlar, sekreterler acayip prim almışlar.

Bakın gazeteci Ünal Özüak'ın 24.12.2012 tarihli yazısı nasıl?

Hak edilmiş "Başarı Ödülü", vereni de alanı da onurlandırır. Açık alınla kamuyla paylaşılır ki, ödül genç sporcuları da teşvik etsin, başarıya yüreklendirsin. Başbakan, iftiharla kamuoyu önünde içeriğini ve sporcu başına düşen miktarı belirterek çeki verdi. Basketbol Federasyonu'nun bu övünülecek konuyu, neden "Schindler'in Listesi" gibi gizlediği ise, bakanın talebi üzerine açıklamak zorunda kalınca nihayet anlaşıldı; keyfi, amacına aykırı ve usulsüz dağıtılmış.

Özel hayatın gizliliği nedeniyle (Ne alakası varsa) iki yıldır, 2010 Dünya Basketbol Şampiyonası sonrası dağıtılan başarı primini açıklamadığını belirten TBF, "Sadece oynayan 12 sporcu için 18 milyon TL olarak değil; tüm idari ve teknik kadroları da kapsayacak şekilde 28 milyon TL olarak takdir edilmiştir" dedi.

Bütün mesele de buradan çıkıyor zaten. TBF'nin "Ödül takdir" hakkı yok. Eski köye yeni adet getiremezsin. Bu ödülden kimlerin nasıl faydalanacağı belli. Bakın anlatayım.

Ödülü veren devletin ilgili bakanlığının ödül yönetmeliği madde 1'de, "Bu yönetmeliğin amacı; ulusal ve uluslararası spor hizmet ve faaliyetlerinde üstün başarı gösteren sporculara, spor kulüplerine, teknik direktör ve antrenörlere ödül verilmesi ile maddi yardım yapılmasına dair usul ve esasları düzenlemektir" der.

Ayrıntıya boğmadan açayım hemen;

Ödül kürsüye çıkan oyuncu ve teknik heyete verilir. Ancak madalyayı boynuna takanlar ödül alabilirler, ki bu da basketbolda 18 kişidir. "Kaç Cumhuriyet Altını, kime, nasıl verilir?" hep yazar bu yönetmelikte. "Ben özerkim bana kim karışır" da diyemezsin. Özerk Federasyonlar Çerçeve Yönetmeliği ödüllerin dağıtımından sonra yürürlüğe girmiştir. Kaldı ki, Özerk Federasyonlar da Spor Genel Müdürlüğü'ne bağlı kuruluşlardır. Keyfine göre gizli kapaklı dağıtamazsın devletin parasını.

"Spor Genel Müdürlüğü önerecek ve bakan onaylayacak" şartı var yönetmelikte. Devletin verdiği ödülü, aralarında maaşlı memurlarının da bulunduğu kişilere dağıtan Turgay Demirel, mesela idari memuru Barbaros Akkaş'a 1.200.000 TL (neredeyse 1.500.000 TL alan oyuncular kadar para vermiş) (?)

Yemek artıklarıyla ödeme yaparsanız, bir süre sonra etrafınızda sinekler dolaşmaya başlar.

Oyuncular arasında da skala farkı var. Kadro dışı olanlar dahi ödül almış. Genel Sekreteri Ali Özsoy'a 300.000 TL vermiş. Maaş alarak profesyonel yapılan işten ödül almak görülmüş şey değil. Gazeteciler, yorumcular var bu furyadan para alan onlarca kişi arasında... Neredeyse her ismin hakkaniyeti tartışılır. Demirel'in sonunda açıklamak zorunda kaldığı listeyle dolandığı çarşaf "ak"lanmaya muhtaç.

Dünya Şampiyonu olan Amerikan Milli Takımı oyuncularının aldığı rakam adam başı 10.000 dolar!

Ya Amerikalılar salak ya biz salağız.

Böyle böyle devam edeceğim ama kimseye salak muamelesi de yapmak istemem.

Formüle vurunca görüyoruz ki bu zihniyetle, yani tesadüfi başarılara bu fakir insanların ülkesinin parasını saçarak, Avrupa'nın her takımını deplasmanda çok rahat 4-2 yenebiliriz.

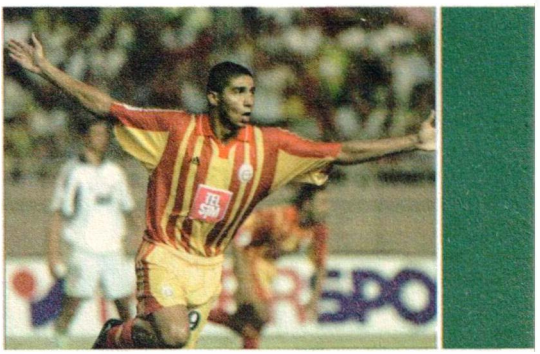
Hasan 2 - Salak Osman 4 ➡ H_2SO_4

Kârlı, iyi çalışan bir şirkette herkes standartların üzerinde geliri hak eder. Zaten doğru dürüst gelire sahip çalışanların olduğu kurumlar kâr eder. Çalışanların maaşından kâr etmeyin.

Bir de şunu unutmayın: Yemek artıklarıyla ödeme yaparsanız, bir süre sonra etrafınızda sinekler dolaşmaya başlar.

Bizde patronlar, sineğin yağını çıkardığı için yazayım dedim.

Galatasaray Kulübü, UEFA Kupası'nı kazandıktan sonra, sadece bonservisi için 6 milyon dolar ödeyip Brezilyalı ünlü futbolcu Mário Jardel'i getirir. Bu, Galatasaray tarihinin o döneme kadar olan en pahalı transferidir. Kulüp Başkanı Faruk Süren, gazetecileri Ali Sami Yen Stadı'na çağırır. Jardel'i helikopterle sahanın ortasına indirirler. Öteki oyuncular "Neler oluyor?" diye imrenerek basından izler. Jardel'le özel bir anlaşma yapılır. Diğer oyuncuların parası ödenmezken, ödemesi zamanında yapılmazsa serbest kalacağı için Jardel parasını tıkır tıkır alır, çok da gol atar, ama sezon sonunda kaçarak gider. Portekiz'e gidince ilk basın toplantısında şunu söyler: "Bırakın maçı, antrenmanda bile arkadaşlarım bana pas atmıyordu."

Mário Jardel

Takımın üyeleri şirkette performanslarının adilce ölçüldüğüne inanmıyorsa o adaleti kendileri sağlamaya çalışırlar.

Diğer bir Brezilyalı'nın performansının nasıl yönetilemediğiyle ilgili olarak bakın Lincoln örneği:

Galatasaray Shalke takımından Lincoln diye Brezilyalı bir oyuncu aldı, milyonlarca Euro bonservis ödendi. Schalke'de son derece yüksek performans sergileyen Lincoln, Galatasaray'da rakiple kavga etmeye, kendi arkadaşlarıyla sürtüşmeye başladı.

Lincoln takımdan gönderildi. Aşağıdaki haberde Hakan Şükür'ün ağzından Lincoln'ün Galatasaray'daki performansının niye yönetilemediğini görebilirsiniz.

LİNCOLN KAVGASI

İtirafları ile Galatasaray gündemini sarsan Lincoln'e cevap Haldun Üstünel ve Hakan Şükür'den geldi. Üstünel, "Kimse efsane kaptana küfür edemez" derken; Kral da takımda Brezilyalı'ya saldıracak isimlerin olduğunu söyledi

Veda sezonuna hücum!

AVRUPA SEFERİ

10 numara suçlama

08 Haziran 2010 Sabah Gazetesi

Hakan, "Bu rahatlığı ona nasıl verdik? Hiçbir şeyi takmadan her şeyi söyleyebilecek özgürlüğe nasıl kavuştu? Ukala hareketleri vardı. Takımda Lincoln'e saldırmayı düşünen arkadaşlar da oldu" diyor. Konuşmasının başında da kendisi 500.00 Euro'ya oynarken, Lincoln'ün 3.5 milyon Euro garanti para aldığını da belirtiyor.

Lincoln örneğinde de, "Takımda Lincoln'e saldırmayı düşünenler vardı"ya gelmiş durumda takım içi ilişkiler.

Fenerbahçe tarihinin en başarılı yabancı oyuncusu Alex de Souza'dır. İstatistikler, oynadığı maç sayısı, maçta kaldığı süre, maç başına gol ve asist sayısı müthiş.

Fenerbahçe'den kavga dövüş ayrıldı. Bakın ayrılırken ayrılma nedeni ile ilgili anlattıklarına.

G.Antep maçına oğlum Felipe ile gittim. Başkan, sahada çocuğumla top oynadığım için beni oğlumu kullanarak ilgiyi üzerime çekmek istemekle suçladı. Bu

hayatım boyunca bir yöneticiden duyduğum en kırıcı şeydi. Çünkü Tanrı'ya şükür, bu kadar gol attıktan sonra ilgi çekmek için 2 yaşında bir çocuğu kullanmam. (...)

Kulüpten alacağım olmadığına dair bir yazı istenmişti. Onu imzalamadım ve Ali Yıldırım'la tartıştım. (...)

Bana göre bir takım sürekli gelişmeli. Aykut Hoca ise, "Burası Türkiye, burada antrenmanlar gelişmek için yapılmaz" dedi. (...)

Yunanistan'daki PAOK maçında bana kendisini hocam gibi hissetmediğini ifade etti. Ben de sorunun bu olduğunu, hep bir hocaya ihtiyaç duyduğumu ama onun bunu başaramadığını belirttim. (...)

Bursa'yı yenip 30 yıl sonra Türkiye Kupası kazandık, hocamız takımla dönmedi. Bizi tebrik bile etmedi. Ben tatildeyken yaptığı basın toplantısında bana artık daha az süre vereceğini açıkladı. Tatil dönüşü ne Bolu ne Avusturya kampında benimle bu konu hakkında konuşmadı. (...)

Avusturya'da MTK ile oynadığımız hazırlık maçında frikikten bir gol attım. Brezilya'dan arkadaşlarım, "Hocanın haline bakarsak golü kendi kalene atmışsın" diye takıldılar. Bana karşı hep tavırlıydı.

9 Ekim 2012 Sözcü Gazetesi

Buradaki birçok yönetim yanlışı Alex'in sezondaki performansını çok olumsuz yönde etkilemiş.

En önemli cümlesi: "Hep bir hocaya ihtiyaç duyduğumu ama onun bunu başaramadığını belirttim" cümlesi.

Kurumun oluşturduğu performans yönetim sistemi çok önemli. Öte yandan ekip lideri orkestra şefi gibi her sanatçıdan performans sağlamayı bilmek zorunda.

Şirketlerde ise; performans sisteminizi kurarken çalışanlara kendilerini geliştir-

Çok yaralandım

GAZİANTEP maçına oğlum Felipe ile gittim. Başkan, sahada çocuğumla top oynadığım için beni oğlumu kullanarak ilgiyi üzerime çekmek istemekle suçladı. Bir hayatım boyunca bir yöneticiden duyduğum en kırıcı sözdü. Çünkü Tanrı'ya şükür, bu kadar çok gol attıktan sonra ilgi çekmek için 2 yaşında bir çocuğu kullanmam. Ben de ona 'Siz geçen sene yoktunuz ama oğlum yine maça geliyordu. Nasıl gidiyordunuz da şimdi nerde gidiyordu?' diye sordum. O gün, Fenerbahçe'nin önünde engel olduğumu düşündüm ve sözleşmemin feshini istedim. 7 Eylül'de bir toplantı yapıp sorunları çözeceğini söyledi. Hala bekliyorum.

melerini sağlayacak bir ödeme sistemi kurmanız çok önemli. Aksi takdirde, futboldaki "garanti para" sistemi gibi "çalışsan da aynı maaş, çalışmasan da aynı maaş" duygusunu verdiniz mi, bu süre içinde ruhlarını bitirirsiniz.

O yüzden işyerinde insanlara, çocuk sayılarına, yaşlarına göre para ödemeyin.

Dil bilgilerine, üretimlerine, aldıkları eğitimlere göre ödeme yapın. Bu çalışanları daima gelişime yönlendirir.

İzgören Akademi ve Elma'da dil tazminatı, bitirdikleri okul, master, doktora gibi ödemelerin dışında sigara içmeyenlere de ekstra bir ücret ödeniyor ki; kurumun sağlığımıza da destek verdiğini görüyoruz.

Performans yönetiminin takım verimliliğini arttırması için yapmanızı önerdiğim diğer uygulama da, birey performanslarını ödüllendirmenin yanı sıra sistemi takım çalışmasını ödüllendirecek şekilde kurmanız. Nasıl mı?

Örneğin satış birimi yaptığı satıştan % 4 alıyorken, ArGe'ye de satıştan % 0,3 prim verirseniz, yine ArGe'ye verdiğiniz ürün geliştirme priminden satışa, üretime 0,3 bir prim öderseniz, birimlere hem doğru mesajı verirsiniz hem de birimlerin birbirinin işine desteğini arttırırsınız.

ORTAK HEDEFLER

Malezya'da Petronas İkizleri yapılırken hükmet çok akıllıca bir uygulama yapar; kulelerin ihalesini iki ayrı şirkete verir. İki şirket "Kim önce bitirecek?" diye müthiş bir rekabete girer ve kuleler planlanandan çok daha önce biter.

Doğru yönetilen rekabet, takımlar için var olmanın nedenlerinden biridir. Rakibiniz yoksa, niye koştuğunuzu bilmemeye başlarsınız ve temponuz düşer.

Glasgow Rangers, İskoçya'nın en başarılı iki futbol takımından biridir. Bir dönem Şampiyonlar Ligi'nde başarılı olmak için büyük yatırım yapıp Dick Advocaat'ı başa getirdiler, çok sayıda üst düzey oyuncu transfer ettiler, fakat takım bir türlü Şampiyonlar Ligi'nde başarılı olamadı. İskoç Ligi'nde son derece zayıf takımlarla oynayıp durdular.

Bu sırada Glasgow Rangers'in finansal olarak UEFA kriterlerine uygun yönetilmediği ortaya çıktı ve kulüp küme düşürüldü. Şimdi İskoçya Ligi'nde Celtic tek başına artık her sene şampiyon olur ama kimse maçlara gitmez. İskoç Ligi çekiciliğini kaybetmiş durumda.

Çok iyi profesyonellerden oluşan bir takımsanız ve alanda rakibiniz yoksa, çabanız düşmeye başlar. Hedefi destekleyen şey rakiptir, özellikle de iyi rakip. Her durumda birinci olacaksanız niye savaşasınız ki?

Daha önceleri de üst üste şampiyon oldular, arada bir de Celtic şampiyon oldu. Size başka bir ligi hatırlatıyor mu? Üç takımın sırayla şampiyon olduğu, sonra bu takımların Avrupa'nın sıradan takımlarına ön eleme turlarında yenildiği, 0 puan aldığı başka bir ligi...

Şirketlerde de rekabet ve iyi rakipler tempo artırır, kötü rakip çizginizi aşağıya çeker.

Takım liderinin görevi rekabeti içeri taşımamaktır. Takımın kendi içinde bir rekabet başlarsa takımın tükenişinden bahsedebilirsiniz.

2013 Mart ayı... Formula Grand Prix yarışlarında, Red Bull Takım Direktörü Christian Horner yarışın sonlarında iki sürücüsüne takım puanı için yerlerini koruma talimatı verdi. (Her takım iki pilotla yarışıyor.)

İkinci durumdaki Vettel talimatı dinlemedi ve takım arkadaşını geçerek yarışı birinci bitirdi. Takım arkadaşı Mark Webber, ''Ben takım arkadaşım talimata uyacak diye düşünerek yolu kapatmadım. Yaptığı takım ruhuna aykırı'' dedi.

Yarış sonunda takım patronu ise basın toplantısı yaptı ve "Vettel kazanmaya alışık bir şampiyon. Bir şampiyona geride kal diyemezsiniz, o hep kazanır. Bence takım direktörümüz hatalı" dedi.

Takım lideri ise iki yarışçısı da en önde birbirini geçmeye çalışırken kaza yapar da takım kaybederse diye bu kararı verdi.

Auto Motor Sport Dergisi'nin Nisan 2013 sayısında Banu Hasırcıoğlu olayın ayrıntısını şöyle anlatıyor:

Dördüncü pit stop sonrasında yumuşak lastik takan Vettel, pit çıkışında sert hamurlu lastiği tercih eden takım arkadaşının hemen arkasında ikinci sırada piste döndü. Vettel, takım telsizden direktörlere Webber'den daha hızlı olduğunu belirterek, önünden çekilmesini istedi. Webber'in yol vermediği Vettel,

"Formula 1'de sezon olayh açildi. İlk iki yarista yaşananlar sezonun oldukça heyecanli geçeceğinin bir göstergesi!"

Yazar: Banu Gasıroğlu

Çok önemli görünmese de pit stop stratejileri ve lastiklerin kullanım şekli yarışın kaderini belirleyebiliyor.

d Bull pilotu Sebastian Vettel, son ştan sonra şimşekleri üzerine çekm n oldu. Takım emirlerini dinlemeyerek bber'i geçen Alman pilot takımdan ve ber'den tepki aldı.

04/2013 108

Auto Motor Sport Dergisi Nisan 2013 Sayısı
Red Bull pilotu Sebastian Vettel, son yarıştan sonra şimşekleri üzerine çeken isim oldu. Takım emirlerini dinlemeyerek Webber'i geçen Alman pilot takımdan ve Webber'den tepki aldı.

3 turluk rekabetin ardından takım arkadaşını geçti. İşte kıyamet bundan sonra koptu. Vettel'in tamamen puan hesabı yaparak kendini düşündüğü bu hareket takımda tartışma yarattı. Takımın pozisyonunuzu koruyun direktifini duymazlıktan gelen Vettel'in bu hareketi Christian Horner'ı çileden çıkardı. Yarışı Webber kazansaydı, Vettel ile puanları eşit olacaktı. Ancak sezon başında farkı açmak isteyen Vettel, 7 puan fark için bu hareketi yaptı. Webber'den "satıcı" suçlamasını yiyen Vettel, yarış sonrasında takımdan ve Webber'den özür dilese de istediğini almış oldu.

Açıkçası kimin hatalı olduğunu bilmeye benim yarış bilgim yetmez, ama bir takım kendi içinde bu kadar karmaşa içindeyse bu, iç rekabetin ne denli kötü olduğunu mükemmel bir şekilde gösterir.

Takımın başarılı olması için, ortak hedefler ve ekip üyelerinin egolarından vazgeçmeleri önemlidir.

Sezon sonlarına bakın, iki grup takım çok iyi oynar; şampiyonluğa ve küme düşmemeye oynayanlar, orta sıralardaki takımlar aşağıdakilerden daha güçlü olmalarına rağmen sezon sonunda idareten maç yaparlar, çünkü hedefleri kalmamıştır. İkinci Lig'de, takım şampiyonluğa oynarken tribünler tıklım tıklımdır. Takım Birinci Lig'e çıkıp orta sıralarda oynarken seyirci maça gitmez. Demek ki takımlar hedef istiyor, taraftar hedef istiyor, şirketler hedef istiyor, rakipler de hedef çıtanızı yükseltiyor.

Bakın takım içi rekabet konusunda bir haber daha; 28 Şubat 2011 tarihli Hürriyet Gazetesi'nden. Milan Baros takım arkadaşı Culio'ya "Niye bana pas atmayıp şut çektin?" demiş. O da "Sen sanki pas veriyor musun? Şansımı denedim" demiş. Soyunma odasında yumruklaşmışlar. 2010-2011 sezonunda o kargaşadan çıkamadı Galatasaray.

Adım adım yumruğa giden tartışma

Kavganın tohumları sahada atıldı

Çek golcü, sahada kapıştığı Arjantinli futbolcuyu soyunma odasında yere serdi

28 Şubat 2011, Hürriyet Gazetesi

Bakın bir haber daha (Star Gazetesi 19 Ocak 2013).

Hasan Şaş, Hamit'e "Sen bize Fenerbahçe'nin kazığısın" deyip saldırmış. Hamit de onun üzerine yürümüş. Ama bu sefer liderleri Fatih Terim o ikiliyi bu kargaşanın, rekabetin içinden çıkardı ki takım o sezon şampiyon oldu. Yoksa tepişip dururlardı.

Şaş ile Hamit kapıştı

İlk yarı bitiminde oyundan alınan gurbetçi futbolcunun, devre arası Fatih Terim'in yardımcısı ile soyunma odasında yumruklaştığı, Galatasaray'ın hocasının ikiliyi güçlükle ayırdığı iddia edildi.

KASIMPAŞA'YA yenilen G.Saray'ın soyunma odasının karıştığı, Hamit ile Hasan Şaş'ın kavga ettiği ileri sürüldü. İddiaya göre, G.Saray'ın 1-0 öne geçmesinden sonra devrenin 1-1 sona ermesi ile takımda sinirler gerildi. Koridorda Şaş'ın Hamit'e bazı pozisyonlardaki hatalarından dolayı çıkıştığı, milli oyuncunun da buna karşılık verdiği belirtildi. Bu tartışmanın soyunma odasında kavgaya yol açtığı, ikilinin birbirinin üzerine yürüdüğü, Hasan Şaş'ın Hamit'e "Bize Fenerbahçe'nin bir kazığısın!" diye bağırdığı ileri sürüldü. Bu kavgaya çok sinirlenen Fatih Terim'in de ikiliyi ayırmak isterken sinirle duvara yumruk attığı ve sol elinin üst kısmında kısmi bir yaralanma olduğu kaydedildi.

19 Ocak 2013, Star Gazetesi

Fenerbahçe antrenmanında, Samandıra'da iki oyuncu kavga ediyor. Kaptan Alex seyrediyor. Gazeteci Gürcan Bilgiç haklı olarak eleştiriyor Kaptan Alex niye müdahale etmedi diye. Oysa orada asıl şunu sormak lazım: Liderleri olması gereken Daum neredeydi? Bir önceki örnek haberde Fatih Terim sinirinden duvarları yumrukladı diye bir haber vardı. Aslında Terim ikisine "Sürdürürseniz

sizi yumruklarım" deyip o sene takımını şampiyon yaparken, bu haberde Daum'dan bahsedilmiyor, yokmuş gibi. Ardından da, maçta Cristian Semih'i itti, o ona pas vermedi haberlerini okur dururusunuz. İyi liderler iç rekabeti yok eder. Kötü liderlerse iç rekabeti yaratıp kısa vadeli verim sağlar.

Basketbol milli takımı antrenörlüğüne Sırp asıllı Bogdan Tanjevic getirildi. Çok çok iyi bir takımla ABD'deki dünya şampiyonasına katıldık. NBA'de oynayan veya oynamış Mehmet Okur, Hidayet Türkoğlu, Mirsad Türkcan, İbrahim Kutluay gibi oyuncular aralarında gruplaştı; sahada birbirlerine pas vermediler, küstüler, hatta soyunma odasında yumruklaştılar. Sonuç tam bir fiyaskoydu. O havalı isimler sahada hiç koşmadı. Aralarında müthiş bir iç rekabet oluştu.

Japonya'daki dünya kupasına giderken bunların bir bölümü kadro dışı kaldı. Hidayet, "Ben milli takım kampına geç katılırım" deyince, Tanjevic "Sen bilirsin, olmasan da olur" dedi. Hidayet basın toplantısı yaptı, "Şahitsiniz, ben oynayacaktım" falan dedi. Mehmet Okur'un klasik sakatlığı çıktı. Japonya'ya gencecik bir kadroyla gittik. Tanjevic oyuncular arasındaki iç

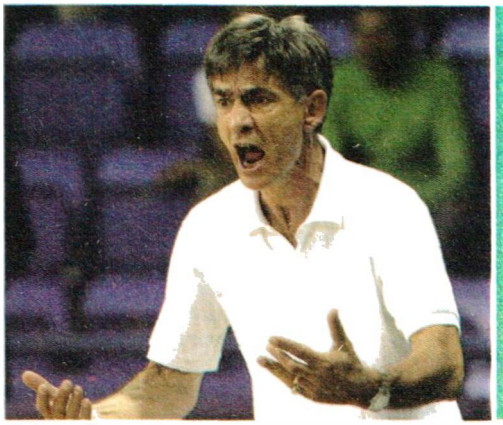

Samandıra'da iki futbolcu birbirinin üstüne yürüyor. Küfürler "gırla" gidiyor. **Maç** sırasında yaşanan bu olay aslında **çok** normal. Sonrasında olanlar da belli zaten. **Ama en önemlisi tartışma yaşandığı sıradaki resimdir.**

Kavga edenleri arkadaşları ayırıyor, Daum da kovuyor. **Ayıranlar arasında takım kaptanı Alex yok.** Emre Belözoğlu **orada** ama. Hemen sakinleştirmeye çalışıyor arkadaşlarını, ağırlığını koyuyor, saygınlığını kullanıyor ve tansiyonu düşürüyor. **Emre o anda arkadaşlarını, takımı veya antrenmanı sahiplenirken, "bantlı" kaptanın seyirci olması düşündürücüdür.** Lider olmak için "farklı" olmak gerektiğini bir kez daha görüyoruz.

DAUM DEĞİŞİM PEŞİNDE

12 Temmuz 2009, Sabah Gazetesi

Bogdan Tanjević

rekabeti yok etti. Oyuncular topların üstüne atladı. Çok iyi sonuçlar aldık; dünya beşincisi olduk. En önemlisi sahadaki takımla gurur duyduk. Sonradan şunu okudum: Bu takım beraber hareket ederken ABD'deki bir önceki turnuvada, maçtan iki saat önce o ünlü oyuncuları sokaklarda alışverişten topluyorlarmış. Takım olmak başka bir şey.

Not: Beni yazar olarak değil de bir vatandaş olarak, Mehmet Okur'un çeşitli bahanelerle yıllarca milli takıma gram katkısının olmayışı çok rahatsız etti. Yunanistan'ın o çok ünlü oyuncuları çıktılar milli takıma geldiler, Dirk Nowitzki yıllarca Alman Milli Takımı'nın hazırlık turnuvalarına bile katıldı. Mehmet Okur, "Çok ünlü NBA oyuncusuyum" havası yaptı. Şimdi de bir Enes Kanter çıktı. Takım Avrupa Şampiyonası eleməleri oynuyor hiçbir mazeret belirtmeden gelmedi. Avrupa Şampiyonası'nda takım yenilince "Ha ha ha" diye tweet attı. NBA'de bazen haber çıkıyor gazetelerde, bizimkiler bu hafta ne yaptı diye, orada Enes Kanter rebound aldı falan yazıyorlar ya acayip şaşırıyorum. Bu adam madem bizimki de niye milli takıma gelmiyor. Bir de Diamantidis, Paul Gasrol falan kalitesinde oyuncu olsalar artık havayı görün. Sporcu olmakla top oynamak arasında uçurum var.

İŞ AKIŞI

Aksigorta'dan öğrencim sevgili İpek Aydın bir olay anlatmıştı. HSBC'de genel müdür tehlike alarmı verdiriyor. Herkes şaşkın, "Ne yapacağız?" diye birbirine bakıyor. Bir kıpırdama olmayınca ikazla müşteriler dışarı çıkarılıyor. Personel de plan gereği Levent'teki Şirvan'ın önünde 20-25 dakikada toplanıyor. Esnaf şaşkın, dışarıda izliyor. Birkaç ay sonra yine acil durum alarmı veriliyor. "Hayda" müşteriler dışarı çıkarılıyor, personel söylene söylene daha kısa sürede restorantın önünde toplanıyor; esnaf olaya alışmış, dışarıda kıkır kıkır gülerek genel müdürlük personelini izliyor. Bir süre sonra yine alarm veriliyor. Bu sefer dört beş dakikada tüm bina boşalıyor, doğru restorantın önüne. Çevredeki esnaf dışarıda alkışlıyor; keh küh dalga geçiyorlar.

Ve 2003 yılında HSBC'de genel müdürlüğün önünde bomba patlıyor. Personel 5 dakikada restorantın önünde toplanıyor. 15 dakika sonra asma kat çöküyor. Zamanında çıkılmasa en az 50-60 ölü daha çıkacak. Türk esnaf şaşkın. Takım olmak içeride mükemmel bir iş akışı gerektirir. İşte size takımlarda iş akışını sağlayan üç alt faktör: ***Roller, Farklılıklar, Proje Yönetimi***.

İŞ AKIŞI

Herkes işini iyi yaparsa takımın performansı da yüksek olur, işler yürür. Hiç de değil. Eğer takım içinde roller doğru oturtulmamışsa bireylerin performansı yüksek olsa bile takımdan performans bekleyemezsiniz.

Burada bahsedeceğim şey, aslında şu ana kadar duyduklarınızdan biraz farklı.

Söylemek istediğim, görev tanımlarının kurumun stratejilerine yönelik yapılıp yapılmadığıdır. Yaparsınız görev tanımlarını, herkes bir yerleri didikler durur. Mesai yapılır, kürek çeker durursun, bakarsın ki gitmek istediğin yere gidememişsin.

Roller kurumun varmak istediği yere yönelik olarak tanımlanmalı. Takım lideri de içeride bir yetenek avcısı gibi davranıp o görev tanımının kişinin yeteneklerini kapsayıp kapsamadığını takip etmeli. Kullanılamayan bir yetenek şirket için büyük bir kayıptır. Türkiye'de birçok kurum, özellikle de kamu, yetenek kullanımı açısından hurda araba mezarlığı gibidir.

Takım içi rollere baktığınızda dört temel rol var. Alt rollerle beraber toplam sekiz rolden bahsedebiliriz. (Birazdan anlatacaklarımın hiçbir bilimsel altyapısı yok sadece üç bine yakın eğitim ve onca yılın gözleminden bir model. Hiç katılmayabilirsiniz, çok da sevebilirsiniz.)

İZGÖREN AKADEMİ TAKIM ROLLERİ MODELİ

Bir ekipte, herkesin görev tanımı net yapılmış, herkes de rolünü ve diğerlerinin rolünü net biliyor, herkes işini iyi yapıyor olabilir, ama verimli sonuç alamayabilirsiniz.

Ana roller:
LİDER, ELEŞTİRMEN, HAYALCİ, GERÇEKÇİ

Liderlerin iki tipi vardır: *Baskın Lider* ve *Sistem Lideri*;

Baskınlar tüm gücü elinde tutar, güçlü bir karaktere ve insiyatif tanımayan bir yapıya sahiptirler. O olmadan hiçbir karar çıkmaz, içeride bir korku kültürü vardır. Özellikle de biat kültürü vardır. Hiçbir konuda itiraz almazlar. Başarı konusunda bir dert olmayabilir çünkü çoğu işe o denli adanmıştır ki işler yürür. Ama ondan sonra geriye bir şey kalmaz, işten elini ayağını çektiği an arkasında bir toz duman kalır. Bizim partileri iyi anlatıyor değil mi? Güçlü bağıra çağıra konuşan herkesin

korktuğu adamlar, yalnız adamı çektiğinde geriye hiçbir şey kalmıyor. Batıp giden tüm o partilere bir bakın hep bu fotoğrafı görürsünüz.

 Sistem Liderleri bulundukları kurumda kalıcılığa, bilgiye ve kişilerden bağımsız yürüyen bir sistem kurmaya odaklanırlar. Egoları **baskın liderin** onda biri kadar falandır, kendilerini gereksiz kılmaya ve çalışanların yaptığı işten keyif almalarını sağlarlar. Kendileri devrede değilken de sistem devrededir, kimse liderin ruh halini takip etmek zorunda değildir. Kurumun başarısı liderin siyasi ve sosyal ilişkilerine de bağlı değildir. Türkiye'de yaşamaya devam eden şirketlerin çoğunun başında böyle bir kurucu lider olduğunu görürsünüz.

Eleştirmenlerin iki tipi vardır: *Pozitif* ve *Negatif eleştirmenler*.

 Pozitif-Olumlu eleştirmenler kurumu ileri götüren insanlardır, eksik varsa söyler nasıl düzeleceğini de katar. Bizim ekipte yükselen tüm arkadaşlarımızın ortak özelliği budur, eksikleri çatır çatır güler yüzlü söyleyen ve nasıl ileri gidileceğini de öneren adamlardır. Kolay memnun ve tatmin olmazlar. Detayları görme çabası içindedirler, kendi işlerini de iyi yaparlar. Şirketi iyiye taşıyan adamlardır. Çoğu kurum kültüründe maalesef kabul görmezler, dışlanırlar oysa takıma en çok katkı sağlayanlardır.

 Negatif-Olumsuz eleştirmenler adamın ruhunu bitirir. Ana toplantılarda, beyin fırtınası toplantılarında sesleri çıkmaz. Yuvalandıkları yerler çay ocakları, yemekhane ve iş çıkışı servis beklenen yerlerdir. Bunların tüm iş hayatı boyunca hakları yenmiştir. Bir de bunların çalıştığı kurumda o iyi niyetle planlananların hiçbirinin olmayacağına dair çok emin bir bakış açıları vardır. Çoğunlukla eldeki yarım sigarayla, "Ooolum bizde hayatta olmaz o iş" yorumları vardır.

Her şeyin olumsuz yanını görürler ve ısrarla görürler, ama o işi konuşması gereken kişiyle asla konuşmazlar. Keşfetmeyi başardıkları problemle ilgili bir çözüm önerileri yoktur. Konuyu hep başkalarıyla konuşurlar ve sadece konuşurlar. İş üret, rapor hazırla dediğinde bunları kesinlikle ortada göremezsin. Bir de bulundukları kurumda bitmeyen tükenmeyen bir haksızlık vardır, bir önceki yerden haksızlığa tahammül edemedikleri için ayrılmışlardır. Devamlı bir ayrımcılık vardır, cennete gitseler orada da bir haksızlık görürler mutlaka. Huriler eşit davranmamıştır, kevser şarabı eşit dağıtılmamıştır gibi. Harbiden uzak durun, kendilerinden bile kendilerinin uzak durmasında fayda var. Takımın ruhunu bi-

tirirler. Bunlardan kendilerini bir şeyler üretmeye yönlendirmeyenler, geçmişin hesaplaşmalarıyla ömrü geçirirler. İşle ilgili en ufak eleştri yapamazsınız. İşle ilgili eleştirinizin bir anda büyük ve ilgisiz bir probleme döndüğünü hayretle izlersiniz. Ama onların her konuyu eleştirme hakları sonsuza kadar vardır.

Hayalcilerin iki tipi var: *Uçuklar* ve *Kaçıklar*

Uçuklar hiç umulmadık fırsatlar getirirler takıma. Buluş doludurlar, öneri yağdırırlar. Takımı eğlenceli hale getirirler. Duygu yüklü ve özgüvenli olduklarına emin olabilirsiniz. Zor bulunan adamlardır, en önemli özellikleri ülkedeki eğitim sisteminden bir şekilde paçayı kurtarmış olmalarıdır. Hayalleri öldüren bir sistemden büyük ihtimalle ona özgüven veren bir anne baba ya da cesur bir öğretmen sayesinde kurtarmışlardır. Bunların o uçuk fikirlerinin bir bölümün bile gerçekleşmesine müsaade ederseniz çok katkı sağlar ve mutlu olurlar. Prosedür, mevzuat, rapor bunların ruhunu bitirir. Bir maymun kadar istikrarlıdırlar (maymun iştahlı). Dünyayı bu adamların hayalcilikleri ileri götürdü. Albert Einstein, "Benim alanımdaki bilim adamlarının bilgiyi özümseme becerisi benden daha iyidir. Benim farkım Hayal Gücüm" der. Yaşama imkanı buldukları kurumlarda eğer fikirlerinin %10u bile hayata geçiyorsa çok mutlu olur ve çok gelişim sağlarlar.

Kaçıklar ise olmayacak duaya âmin derler. İş hayatına geçmesi imkânsız ayakları basmayan fikirler getirirler, çoğu da basmakalıptır. Anlaşılmadıklarından şikayetçilerdir, buluttan inmezler. Bir nevi bali koklamış da dünyaya gelmiş havasını sezersiniz. Hep birilerinin bunların fikirlerine destek vermesi gerekir. Birileri bir destek verse aslında olacaktır ama fikirlerin hiçbir dayanak noktasını bulamazsınız. Özgüven gereksiz yüksektir, şirkette yetenek yarışmasına girmiş Ajdar potansiyeliyle dolaşırlar. Toplantılarda çok konuşurlar. İmkan sağlayın, gidip başka bir kurumda fikirlerini hayata geçirsinler.

Gerçekçilerin de iki tipi var: *Projeciler* ve *Detaycılar*

Projeciler, hayalcilerin fikirlerini hayata geçiren kişilerdir. Bir Projeci olmazsa hayaller çöpe gider. Mühendis bakış açıları vardır. Herhangi bir işi planlar ve detaylara indirirler, gerçekleşmesini de sonuna dek takip ederler. Selin'imiz öyledir mesela. Zor bulursunuz onları bu ülkede, sorumluluk sahibi ve güvenilirdirler. Yaptıkları işlerde boşluk, eksik olmaz. Projeci buldunuz mu

yanına bir hayalci koyun müthiş verim alırsınız, bu ikisi yalnız kalırsa dımdızlak kalırlar.

Detaycılar ise büyük resmi görmezler, onun ıcığı bunun cıcığı derken iş gitmesi gereken yere gitmez. Kuruma faydaları yok mudur? Doğru görev tanımıyla ekipte mutlaka verim sağlarlar. Eğer detaycıyı kalite gerektiren işlerde kullanırsanız çok verim alabilirsiniz, çünkü kalıcı ve istikrarlıdırlar ve rutin işlerden sıkılmazlar. Sadece o birimde takım liderliği verirseniz hep beraber kaybedersiniz, ekibi itinayla kıpırdayamaz hale getirir. Finans, kalite kontrol gibi yerlerde süreklilik sağlayarak çok düzenli iş çıkarabilirler.

Farklılıklar bölümünde göreceksiniz ki tüm bu farklı rollerin bir arada olması takımın verimini üst düzeye taşır.

Sorun kamuda çalışanlara "Kamuda en büyük sorun nedir?" diye. "Liyakat" cevabını alırsınız, yani hak edenlerin yükselememesi.

Bunun orta ve büyük işletmeler için çözümü ise Japonya'da kullanılan, Türkiye'de sadece bir holdingin kullandığı "Yarı Açık Görev Tanımı" yöntemidir. "O ne yav?" dediniz değil mi?

1990'lı yıllarda Beşiktaş kaptanı Rıza, bir röportajda çok ilginç bir şey söylemişti: "Ben sağdan orta yaparken gözüm kapalı ön direkte kim var, arka direkte kim var, ceza sahasında kimler nerede, sahada kim nerede bilirim." Anlattığı şey şirketlerde bir türlü oturmayan iş akış şeması.

Metin Kurt 1981 yılında gazeteci kimliğiyle Sportmence Dergisi adına Ali Şen'i ziyarete gider. Ali Şen odasında Alman Teknik Direktör Rausch ile çevirmen eşliğinde görüşmektedir.

O dönem son derece kötü oynayan İsa Ertürk'ü üç hafta üst üste oynatmasını emrettiğini anlatır Metin Kurt. Rausch, "Peki Başkan" der ve çıkar. Ali Şen, "Bu adamı sezon so-

Orta alandaki sıkıntıyı giderdiler
Kazanan takımla devar
Semih yedek kalabilir
işime karıştılar
Fener'in eski hocası Zico, "Yönetim kadro için bana direktif veriyordu. Ayrılmamın asıl nedeni bu. Derbideki 4-1'lik skor beni şaşırttı" dedi

18 Kasım 2008, Star Gazetesi

nunda göndereceğim" der. Metin Kurt nedenini sorar. "Adam, meselesine sahip değil. O mu hoca ben mi, anlamadım gitti" yanıtını alır.

Bakın Zico Fenerbahçe'den ayrılma nedenini nasıl dürüstçe anlatıyor: "Hangi oyuncuyu oynatıp hangisini oynatamayacağıma dair başkan bana direktif veriyordu. O yüzden ayrıldım. Gazeteler daha fazla para istediğim için ayrıldığımı yazdı. Oysa daha fazla para istemedim" diyor.

Buradan gördüğümüz şu: O soyunma odası meraklısı başkanlar içeri girer, konuşmaya başlayıp teknik direktörün işine müdahaleye başlarlar ve teknik direktör de buna müsaade ederse, o an oyuncular oradaki adama tüm saygılarını ve güvenlerini kaybederler. Bugün Fatih Terim'in yaptığı en iyi şey işlere karışmayı seven tüm yöneticileri kendi rolünün ve görev tanımının içine sokmamayı başarmasıdır.

Bir gazeteci, Tabata'nın Beşiktaş'a nasıl alındığını yazmıştı. İstanbul'da galiba Paper Moon adlı restoranda Mustafa Denizli arkadaşlarıyla yemek yerken aynı mekâna Yıldırım Demirören giriyor ve başka bir masaya giderken sesleniyor: "Hoca sana Tabata'yı aldım." Denizli kıpkırmızı.

29 Kasım 2012, Hürriyet Gazetesi

Gaziantep'in başkanı, aynı zamanda Yıldırım Demirören'in babası Erdoğan Demirören'in sahibi olduğu Milangaz Bayii olan İbrahim Kızıl, Tabata'yı Beşiktaş'a 8 milyon Euro'ya sattı. Daha sonra üç kuruş katkısı olmayan Tabata, 1 milyon Euro'ya gitti. Kurumun zararı (oyuncunun kendisine verilen milyon Euro'ları saymazsak) 7 milyon Euro. Gaziantep'in Tabata'ya ödediği bonservis 1 milyon Euro'ydu. Oyuncuyu bir yıl oynatıyorsun, dişe dokunur bir şey de yapmıyor, sadece iyi oyuncu. Değeri net 1 milyon Euro, zaten o raka-

ma alınıp satılırken, arada BJK 8 milyon Euro veriyor. Lokantada "Hoca sana Tabata'yı aldım."

Eminim öyle olmadı diye yalanlama gelir yakında; ben de "Öyle olmamış; çok planlı çalışmışlar, fizibilite yapmışlar, beraber karar almışlar" diye size yazarım. Şu anki federasyon başkanı, o zamanki BJK Başkanı Demirören'in kulübe bıraktığı borç 583 milyon TL. (Eski rakam trilyon.)

Bu arada Ali Şen'in Rausch'a hesap sorarken Arda Turan'ın bir açıklaması vardı. "Atletico Madrid'in başkanı bizlerden birinin niye oynamadığını merak ediyor, yanlış anlamasın diye teknik direktör Simone'yi de arayamıyor. Gazetecinin birisi arayıp 'Bir taraftar olarak soruyorum, o oyuncumuz niçin oynamıyor?' diye sormuş." Atletico Madrid 2012 UEFA Kupası'nı niye kazandı diye merak edenler olabilir.

Şimdi bunu okuyan başkanlarından, "Eğer karışsaydı Şampiyonlar Ligi Şampiyonu olurlardı alimallah" diye okuyan yoksa neyim. Ne diyeyim, hayırlı şirketleer. Böyle yönetin durun arkadaş.

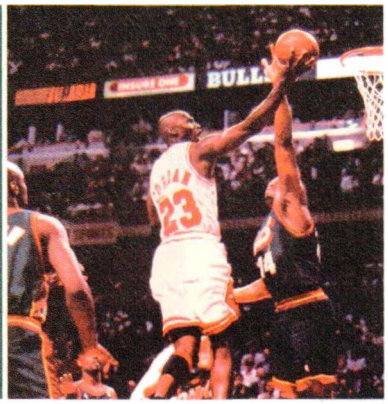
İŞ AKIŞI

Genelde, iyi arkadaşımızla iş kurarız, bir süre sonra iş batar. Çünkü iyi arkadaşınız benzerliklerinizin olduğu kişidir. Oysa benzerlikler şirkete katkı sağlamaz, farklılıklar katkı sağlar. Yeter ki tahammülünüz olsun.

Aynı büyüklükteki çarklarla makine yapamazsınız; farklı büyüklükteki çarklar makine yapmanızı sağlar. (Bu tür kitaplarda illaki benzetme yapmak gerekir ya, bundan içim bayıldı, ama yaptım.) Takım rolleri teorisini oluşturan Meredith Belbin toplam 8 takım içi rolden bahseder.

FIFA, dört beş yıldır dünyanın en iyi futbolcusu olarak Ronaldinho'yu, Messi'yi, Christiano Ronaldo'yu ve Iniesta'yı seçiyor. Şöyle bir şey düşünün: 11 tane Messi'yi Dolly gibi kopyalayın ve Türkiye Ligi'nde bir takımda oynatın. Kaleye bir Messi, geriye dört tane, orta sahaya dört, iki de hücuma. Takım o sene küme düşer. Farklı yeteneklere sahip oyuncularla beraberken dünyanın en iyi oyuncusu olur.

Michael Jordan

Sağlam bir kurum kültürüne sahip, ortak hedefi olan bir grupta farklılıklar büyük verimlilik sağlar.

NBA'de bir maç. Michael Jordan kariyer rekoru kırar: 69 sayı. Stacey King ise 1 sayı atar. Elinde mikrofon olan spor muhabiri, dalgasını geçmek için Chicago Bulls'lu oyuncuya sorar: "Stacey, Michael 69 sayı attı, sen 1 sayı, ne söyleyeceksin? "King cevaplar: "Siz öyle düşünüyor olabilirsiniz, ama ben ve Michael, bu maçı beraberce 70 sayı attığımız maç olarak hatırlayacağız!" (Normal bir adam olsa önümüzdeki maçlara bakacağız demesi gerekirdi değil mi? Bir de şu var: "Futbolda dün yok bugün var!" A be dangoloz, şahane bir dünü var futbolun bir dönüp baksan. Ama onun için okumak, değer vermek ve kadir bilmek lazım.) Gazeteci ya da tribünlerdeki adam kimin sayı attığına bakar, ama basketbol oynayanlar bilir; sayı attırırsan, popüler olursun, savunma yaparsan basketbolcu olursun. Bir de karakterliysen sporcu olursun.

Çok sevdiğim bir arkadaşım yemeğe geldi. Yemekten sonra Gezi olaylarını konuşuyoruz. "Ben ülkede son dönem yaşananlardan sonra neyi öğrendim biliyor musun?" dedi, "Meğerse bu ülkedeki Aleviler ne kadar değerliymiş. Yıllardır denge unsuru olmuşlar. Onlar olmasa çoktan ülkeyi Suudi Arabistan'a çevirmişlerdi. Onlar sayesinde Atatürk ülkesi kalmışız" dedi. Bunu söyleyen arkadaşım Sünni, namazı orucu tam bir dostum. Ne kadar acı benim için bir konuyu anlatmaya çalışırken insanlarla ilgili Sünni, Alevi gibi kelimeler kullanmak zorunda kalmak. Çünkü insanların inançları sadece kendileriyle inandıkları Allah arasında olmalı. Ne yazık ki biz bu ülkede üretim, insanlık, verimlilik, sevgi, gelecek konuşmak yerine insanların inançlarını-etnik kökenlerini konuşuyoruz. Birileri de uzaktan bakıp, belki de yakından bakıp gülüyordur bize.

Arkadaşımın farklılıkların önemini fark etmesi için tüm bunları yaşamamız gerekir miydi? Bir düşünün, şirkette de öyle; ülkedeki gibi tüm zenginliğiniz farklılıklarınızdır. Bu ülkedeki farklı inançlar, bakış açıları, kültürler ve gelenekler bizi zenginleştirdi bugünlere kadar. Yoksa tek bir kültürün bakışı ve baskısı mahveder kurumları ve ülkeleri. Buradan PKK yanlısı politikacılara da sesleniyorum. Yaşadığınız ülkenin bayrağına ve birliğine saygı duymadan olmaz. Aynı toprakta farklı çiçekler; ama aynı toprakta.

İŞ AKIŞI

ABD Başkanı Bush, Irak'a gittiğinde uçak gemisine inecekti. Aldılar adamı, Beyaz Saray'da yarım gün suda hayatta kalma eğitimi verdiler. Attılar Bush'u suya, can yeleği kullanımını, su altında nefes tutmayı, panik hâlinde yapması gerekenleri anlattılar. Bahsettiğim kişi ABD Devlet Başkanı.

Bizde cumhurbaşkanına, başbakana desen ki "Efenim böyle bir durum var, sizi havuza atacağız", planlayanı Şırnak'a, organize edeni APK Dairesi'ne, fikri bulanı da Ergenekon'dan Silivri'ye yollarlar. Sonra balyozla makam aracı camı kırarız.

Yurtdışında bir eğitim vermeye gittim. Otelde BBC açık, haber bülteni başlıyor. İlk haber "TC Başbakanı makam aracında bayıldı, hastaneye getirildiğinde korumalar araçtan çıkınca araçta kilitli kaldı. Korumalar balyozlarla zırhlı aracın camlarını kırdılar ve Tayyip Erdoğan'ı öyle çıkardılar". Spiker gülümsedi ve devam etti. "Bu tür zırhlı araçlarda aracın altında bir düğme var, korumalar ya da şoför eğitimli olsalardı düğmeye basıp kapıyı sessizce ve güvenli açabilirlerdi."

Biz de dünyaya haber olmazdık.

Burada sesli harfler belirleyicidir; "ı" mı var, yoksa "a-u" mu? Tıkır tıkır mı, takur tukur mu ses geliyor, ona bakın.

Bir grubun takım olduğunu size en net anlatacak kriterlerden biri, sürecin içeride planlı, sistematik ve doğru yürümesidir.

Emre Belözoğlu'nun Metehan Demir'le Hürriyet Gazetesi'nde yaptığı bir röportajda söyledikleri Türk futbolundaki sistem kurma, planlama, proje yönetimi yaklaşımı ile ilgili çok önemli bir örnek. "Aragones ve ekibi geldi, her maçtan önce tüm gece rakibimizin videolarını izliyor, ertesi gün bize rakibin taktiğine göre bir taktik veriyordu. Sonra gördü ki, rakiplerin hiçbiri bir önce oynadıkları gibi oynamıyorlar. Kimsenin bir sistemi taktiği yok. Saldı bizi, 'Çıkın kafanıza göre oynayın' dedi."

Hani iş akış şeması, içeride bir sistem kurma falan diyoruz ya, niye yok görün.

TÜRK FUTBOLUNUN İSPANYA'DAKİ

"Aragones ilk başlarda, o hafta oynayacağımız takımları analiz edip geniş çaplı taktikler hazırlıyordu. Sonra Türkiye'yi çözdü ve 'Anlaşılan burada sistem sistemsizlik. Siz de kafanıza göre oynayın' dedi."

29 Kasım 2012, Hürriyet Gazetesi

Donanmada takım ruhunun en yüksek olduğu ekip denizaltıcılardır. Orada bireyselliğe yer yoktur. Küçük bir teknenin içinde suyun altındasınız, gel de takım olma. Gölcük'teki deprem sonrası, herkes facianın şokunu yaşarken, dağınıkken, kurtulan tüm denizaltıcılar ve aileleri sabahın sekizinde Gölcük Denizaltı Komutanlığı binası önünde hazırdı.

Serdar Bilgili başkanlığının ilk yılında, 2002-2003 sezonunda, yüzüncü yılında Beşiktaş'ı şampiyon yaptıktan sonra, ertesi sezonun ortasında (takımı yakından takip eden gazetecilerin ve dönemi izleyen taraftar arkadaşlarımın yorumuna göre kesinlikle örgütlü bir şekilde) küçük bir taraftar grubu Başkan'a sürekli çok

ağır küfürler ederek Serdar Bilgili'nin istifasına yol açtı. Takımın başına Yıldırım Demirören başkan olarak geldi ve Beşiktaş tarihinde görülmemiş sayıda transferler yapılmaya başladı. Gelen başarısızlıklar sonunda bu oyuncular, antrenörler sezon ortasında gönderilip yenileri gelmeye başladı. Bir araştırma yapmadan sadece aklımda kalanların geliş gidiş bonservis rakamlarını yazayım:

Del Bosque getirildi; sözleşmesinin ortasında gönderildi. Sözleşmesinin ortasında gönderilmesinin sonunda mahkeme kararıyla ödenen tazminat 8 milyon Euro! Bu kendisine ödenen rakamların dışındaki tazminat parası. Del Bosque'nin keyfine bakın, bir kulübe gidiyor 4 ay çalışıyorsun 9-10 milyon Euro kazanıyorsun. Dünyanın en pahalı teknik direktörü, daha doğrusu dünyada maaşlı çalışan aylığı 2,5 milyon Euro olan başka biri var mıdır? Giden para ülkenin parası yazıktır ki. (Ardından İspanya Milli Takımı'nın başına geldi. İspanya'yı Dünya ve Avrupa Şampiyonu yaptı. İki sene üst üste Dünyanın En İyi Teknik Direktörü seçildi Demirören'in başarısız bulduğu Del Bosque.)

Tabata Gaziantep'ten 8 milyon Euro'ya alındı. Ertesi sene 1 milyon Euro'ya satıldı.

Tigana'ya ödenen gönderilme tazminatı 3 miyon Euro, kendisine de en az o kadar ödendi.

Delgado'yu İsvçre'nin Basel takımından Ülker Grubu 5 milyon Euro'ya alıp Beşiktaş'a sponsor olarak verdi. 2-3 sezon sonra yarı sezonda Demirören Ülker Grubu'na 8 milyon Euro ödeyip satın aldı Delgado'yu. Bu arada üç kuruşluk da top oynamıyor, herkes zannetti ki bir yere satılacak, kalıcı bir oyuncu. Meğerse 8 milyon Euro'nun ödendiği sezon takımdan gönderilecekmiş. 200-300 bin Euro'ya Arabistan'a kiralandı, sonra bedelsiz serbest kaldı. Zarar 8 milyon Euro.

Juan Fran 3,5 milyon Euro'ya alındı, bir sezon sonra 530.000 Euro'ya satıldı.

Disiplinsizliği, skandallarıyla tanınan ve sahada hiç koşmayan, beleşçi bir golcü (Tanju'nun Brezilyalısını düşünün) Ailton'u 3 milyon Euro'ya transfer etti. Teknik Direktör Rıza Çalımbay bu tür bir oyuncuyu hayatta oynatmaz. Ertesi sezon skandallarıyla 300 bin Euro'ya, Kızılyıldız'a gitti. Kendine de 1,8 milyon Dolar ödendi. Bir sezonu 4,5 milyon Euro'ya geldi, gram faydası olmadı.

Bu arada getirilip oynamadan giden onlarca oyuncu oldu. En son bir oyuncu aldılar 2011-2012 sezonunda Alves diye. % 50 bonservisi için Atletico Madrid'e

3,5 milyon Euro para ödedi Beşiktaş. Sonra ortaya çıktı ki, Mendes diye bir menajer (Demirören bu oyuncuları son yıllarda Mendes'ten satın aldı.) bir gün önce Atletico Madrid'e oyuncuyu 300.000 Euro'ya satmış. Bu oyuncuyu ertesi gün, toplam bonservisi 7 milyon Euro'ya gelecek şekilde satın almış Demirören. Ortada açıklanması zor, korkunç bir tezgâh var. 7 milyon Euro'luk oyuncuyu herkes tanır. Bunun sadece ağabeyini tanıyor insanlar. Fener'in transfer ettiği Bruno Alves'in kardeşiymiş.

Queresma, Beşiktaş-Inter maçında oynadığı futbol yüzünden taraftar tarafından sevildi. Bir iki gazetede pompa haberler çıktı, Queresma Beşiktaş'a gelecek diye. Taraftar tezahürat yapmaya başladı, "Queresma, Queresma" diye. Demirören 7 milyon Euro bonservisle satın aldı futbolcuyu, kendisine yıllık 3,5 milyon Euro para ödendi. Primi, şusu busu toplam maliyetinin 21 milyon Euro'yu bulduğu söyleniyor. Beş kuruşluk katkısı olmadan 2012-2013 sezonunda bir kere topa dokunmadan tüm maaşını alarak bedelsiz serbest kaldı.

Kleberson 2,6 milyon Euro bonservis artı 1,4 milyon Euro para artı prim, bedavaya gitti.

Zapotocny'e 4,5 milyon Euro bonservis ödendi. 300-400 bin Euro'ya gitti. Hâlâ bonservisini ödüyor Beşiktaş, sadece bir yıl oynadı.

Takımı hep kırmızı kartlarla yarıda bırakan, bir Fenerbahçe maçı kazanılmak üzereyken alakasız bir pozisyonda rakibini düşürüp penaltıya sebep olan ve 5 milyon Euro bonservisle gelip, kadro dışı bırakılarak gönderilen Ferrari'ye 5-6 milyon Euro tazminat ödüyor. Beşiktaş Kulübü satın alınırken de 5 milyon Euro bonservis ödemişti, üzerine de en az 2 milyon Euro ücret. Yani sezonu 12 milyon Euro'ya gelen, 5 milyon Euro'ya alınıp bedavaya yollanan bir oyuncu.

Bunlar benim aklıma gelenler, bir araştırın çok daha fazlası var.

Sonuç: Süleyman Seba'nın sıfır borçla, tüm SGK ödemeleri yapılmış olarak bıraktığı, Serdar Bilgili'nin 6 milyon dolar borçla Fikret Orman'a devrettiği Beşiktaş'ın 583 milyon TL borcu var. Borçları yüzünden Avrupa kupalarına giremiyor vs. vs. Ve basın bunların çoğunu yazamıyor.

G.Saray ve Beşiktaş SGK'ya borçlu çıktı

TÜRKİYE'nin en önemli spor kulüplerinin Sosyal Güvenlik Kurumu'na (SGK) milyonlarca TL borç taktığı ortaya çıktı. SGK Bakanı Ömer Dinçer, SGK'ya 279 kulübün 71 milyon 130 bin 706 TL borcu bulunduğunu açıkladı. Borçlu listesinde Beşiktaş Futbol Yatırımları Sanayi ve Ticaret AŞ (472 bin 995 TL), Galatasaray Spor ve Futbol İşletmesi (222 bin 50 TL) ve Galatasaray Spor Kulübü (99 bin 720 TL) de yer aldı.

31 Mart 2009, Hürriyet Gazetesi

Demirören de Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı.

Bakın birkaç gazete haberi:

Birincisi 29 Temmuz 2008 tarihli. Yönetim 4. yılında 4 ayrı teknik direktörle çalışmış, 51 oyuncu transfer etmişler, 20 de önceden elinde olsa 4 yılda 70 oyuncu. Hiçbir kulüp dayanamaz.

29 Temmuz 2008, Hürriyet Gazetesi

Bir liste daha. Aynı tarihli Hürriyet Spor ilavesinden. Burada görünen sadece ilk 4 yıl. Bir de 2008-2013 yılları arasında TL'nin en az %30-35 kaybını da düşünmelisiniz.

29 Temmuz 2008, Hürriyet Gazetesi

Sonuç, Seba'nın "0" borçla ve kasasında parayla devrettiği kulübün 4 yıl önce Sosyal Güvenlik Kurumu'na borcu: 472 bin 995 TL.

Bu arada basının bu devamlı yapılan plansız projesiz yatırımları veriş şekli çok ilginç. Rakamları, borçları bilmelerine, kulübün sürüklendiği batağı görmelerine rağmen, gazete ilanları azalır mı diye mi düşünüyorlar, bakın habere:

MÜJDE! İKİLİ YOLA ÇIKTI

Beşiktaş taraftarının dört gözle beklediği Hugo Almeida ve Simao konusuna açıklık getiren ikinci başkan Metin Keçeli "Başkandan aldığım bilgiye göre iki oyuncunun transferini bitirdik" diye konuştu

18 Aralık 2010, Habertürk Gazetesi

HaberTürk'ün sloganı: Gücü özgürlüğünde! Oysa Gezi Parkı olaylarında hepimiz gördük medyanın özgürlüğünü. Hiçbir şeyi yayınlayamadılar korkularından.

"Bu iş senin miydi, biz şimdi napçaz? Ya, bunu hiç hesaplamadıydık." Takım derken, atacağı adımları bilen bir yapıdan bahsediyoruz. Takım, ne yapacağı konusunda genel bir fikre sahip olan gruptur; ne yapacağı konusunda fikri olmayanlara güruh denir.

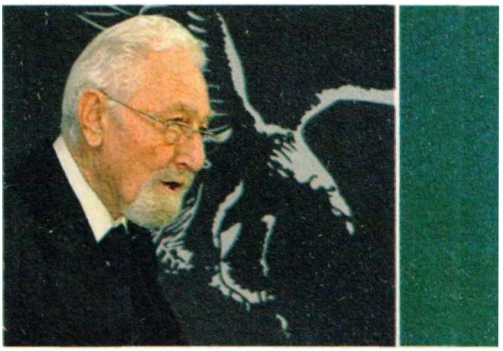
Burada farkı oluşturan "planlama + uygulama + risk analizi"dir.

Keban Barajı'nın proje yönetiminde İngiliz proje grubu tarafından risk analizi yapılırken iki potansiyel ölüm olacağı öngörülüyor. Baraj bittiğinde ölüm sayısı dört. Fazladan iki ölümün nedeni, risk analizi yapılırken Urfa'nın sıcağının göz önüne alınmaması. İşçiler öğle arası tünellere girdiklerinde, uyuyup kalanlar içinden iş makinelerinin altında kalan iki tanesi ölüyor.

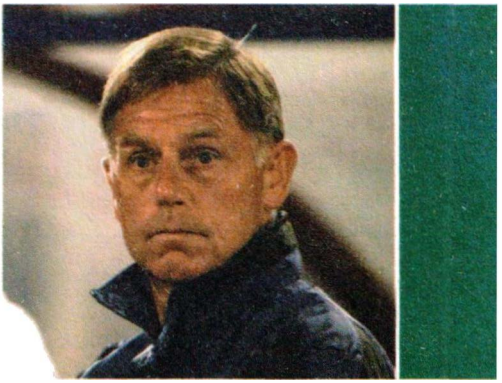
Sadece takımlar süreci doğru ve aksatmadan yönetir.

Süleyman Seba, başkan olduğu dönemde İngiliz Milli Takımı Yardımcı Teknik Direktörü Don Howe'la anlaşır. Howe son anda vazgeçer, onun yerine pek de tanınmayan bir teknik direktör olan Gordon Milne'i getirir. Milne'in kariyerinde, sadece genç milli takım dünya şampiyonluğu vardır. Neredeyse aynı

takımla beş yıl çalışır Milne. Takımdaki -Metin dışında- hiçbir oyuncuyu Fenerbahçe ve Galatasaray transfer etmeye çalışmaz. Oyuncuların çoğu milli takıma girecek özellikte değildir. Defansta Recep, (Süleyman), Ulvi, Samet, Kadir, orta sahada Gökhan, Rıza, (Fikret), Ziya, hücumda da Metin, Ali, Feyyaz sıklıkla oynayan oyunculardır. Antrenör ve oyuncular neredeyse hiç değişmez. Her yıl en fazla iki, üç transfer yapılır; takım ilk iki yıl ikinci olur, Seba ve ekibi Milne ile devam ederler. Diğer üç sezon takım üstüste üç yıl şampiyon olur. Bir sezon hiç mağlubiyet almaz.

Süleyman Seba

Gordon Milne

Son yıllarda "Proje Yönetmek" açısından en büyük skandal 16 Mayıs 2010'da yaşandı. Fenerbahçe-Bursaspor ligin son maçına kafa kafaya girdiler. Fenerbahçe Bursaspor'un 1 puan önünde, evinde Trabzonspor'la oynuyor. Galip gelirse şampiyon. Bursaspor da evinde Beşiktaş'la oynuyor. Bursaspor'un şampiyonluğu çok zor, Fenerbahçe'nin evinde puan kaybetmesi lazım. Onların da Beşiktaş'ı yenmesi lazım. Fenerbahçe Burak'ın golüyle geriye düştü. Ardından beraberliği sağladı, tek kale bastırıyor, maçın sonları... Devamını Milliyet gazetesinden beraber okuyalım:

Karşılaşmanın uzatmaları oynanırken, iki kez yapılan Bursaspor-Beşiktaş maçının 2-2 tamamlandığı anonsu tribünlerde ve kulübede şampiyonluk havasının yaşanmasına neden oldu.

Saha içindeki futbolculara da aynı bilgi verilince, takım teknik yönetimin de uyarıları ile maçı bıraktı ve geri paslarla karşılaşmanın sona ermesini bekledi. Tribünlerden konfetiler uçurulurken, şampiyonluk coşkusu yaşanmaya başlandı.

90 dakikanın bitiminde Fenerbahçeli taraftarlar şampiyon olmuşçasına sahaya girerek büyük sevinç yaşadı, futbolcular omuzlara alındı, bazı oyuncular ezilme tehlikesi atlattı. Bu sırada "Şampiyon Fenerbahçe" diye bir anons daha

yapıldı. Ancak bir süre sonra Bursaspor'un Beşiktaş'ı 2-1 yendiği, yanlış bilgi verildiği anonsu yapılınca, sevinç şoka dönüştü.

Saha içinde bazı futbolcuların etrafını çok sayıda taraftar sararken, özel güvenlik elemanları futbolculara eşlik etti.

Bu arada anonsları Hakan Birgül isimli bir kişinin yaptığı ve karşılaşma sonrası gözaltına alındığı bildirildi. (...)

Fenerbahçe taraftarı, Bursaspor'un galibiyetini öğrenince, bu kez sevincin yerini sert tepkiler aldı.

Kızgınlıklarını tribün koltuklarını sahaya fırlatarak gösteren sarı-lacivertliler, ardından koltuk ve pankartları yakmaya başladılar. Bir bölümde tribün koltuklarını yakan taraftarlar, maç sırasında meşaleler nedeniyle yanan pankartları tutuşturup yangın çıkardı. (...) Özellikle maraton üst tribününün bir bölümündeki alevler büyük bir alana yayılınca stat görevlileri korkulu dakikalar yaşadı. (...) Alevlere saha içine giren itfaiye ekipleri müdahale ederken, rüzgarın da etkisiyle yayılmaya başlayan yangını söndürmekte zorlandılar. (...)

Olaylara müdahale etmek isteyen güvenlik güçlerine taş ve benzeri yabancı maddelerle saldıran taraftarlara, polis ise tazyikli su sıkarak karşılık verdi. Yaşanan olaylarda çok sayıda taraftarın da yaralandığı görülürken, ambulans istenmesine rağmen kavganın devam etmesi nedeniyle yaralılara müdahale edilemedi. Bu arada, bazı taraftarların stat otoparkını ve Fenerium mağazalarını da taşladıkları gözlendi.

Acı olan ne biliyor musunuz?

300-400 milyon Euro geliri olan, profesyonel ekipler çalıştıran koca bir kulüpsünüz ve şöyle bir organizasyonu beceremiyorsunuz.

Sonuç: Yerlerde timsah yürüyüşü yapan, sevinen, şampiyon olduk diye birbirine sarılan taraftarlar. Öte yandan bütün ülke televizyondan doğru sonucu görüyor, rakip taraftarlar kahvehanelerde alay ediyorlar. Sonra cam çerçeve, olaylar, kavgalar, yangınlar. Büyük bir zarar.

Tamamı planlama ve proje yönetimiyle ilgili.

Bu ülkenin son döneminde planlama, proje yönetimiyle ilgili büyük kayıplar var.

FENERBAHÇE, TRABZONSPOR ENGELİNİ GEÇEMEDİ, ŞAMPİYONLUK RÜYASI KÂBUSA DÖNDÜ

1-1

REZALET!

Fenerbahçe, Trabzon karşısında skor 1-1 iken, uzatma dakikalarında iki kez yapılan "Bursa berabere" anonsu ile maçı bıraktı. Bitiş düdüğüyle birlikte sahaya sevinç gösterileri yapan taraftar doldu, oyuncular sarmaş dolaş oldu

Milliyet Spor

FOTOĞRAFLAR: FEHİM KAYACAN CENGİZ MALGIR

F. Bahçe yanlış haber üzerine kendini

17 Mayıs 2010, Milliyet Gazetesi

Kanada Büyükelçiliği'ne bir takım çalışması eğitimi veriyoruz. İzgören Akademi ekibinden Pelin Kohn ve Güler Ulusman ile birlikte 60 kişi var, yarısı Batılı. Orada bir soru sordum. Bir düğün davetiyesi geldi, akşam 8 yazıyor, düğün kaçta başlar? Batılılar toplu cevap verdi: "Sekiiiz."

Bizimkilere sordum kaçta başlar? "Valla sekiz buçuk gibi millet gelmeye başlar, dokuzda gelin ve damat gelir." Gül gül bir hal olduk.

Şimdi size bir maçla ilgili veriler vereceğim:

9 Kasım 2012 Barcelona-Celtic Şampiyonlar Ligi Grup Maçı

Topla Oynama: Celtic %16.4, Barcelona % 83.6 (Barcelona tarihinin tespit edilmiş en yüksek topla oynama süresi)

Pas: Celtic 122, Barcelona 902

Xavi'nin (Barcelona orta saha oyuncusu) tek başına yaptığı pas sayısı Celtic'in yaptığı toplam pas sayısından fazla = 165

Maçın ikinci yarısı Celtic'in topla oynadığı süre 47 saniye. Şimdi soru: Maç kaç kaç bitmiştir?

Lütfen cevaba bakmadan atın bir rakam.

Aslında net gibi cevap, rakamlara bakınca. 4-0/5-0 gibi bitmiştir.

Bir tarafta iş akış şeması oturmuş, proje yönetimini bilen, tıkır tıkır oynayan bir sistem takımı var.

Celtic-Barcelona maçını, topla oynayan değil, seyreden kazandı

BARÇA BARÇA OLALI BÖYLE ZULÜM GÖRMEDİ

47 SANİYE

İŞTE CELTIC'İN 2. YARIDA TOPLA OYNADIĞI SÜRE:

Barcelona'nın Celtic'e 2-1 mağlup olması herkesi şaşırttı. Ancak asıl şaşırtıcı olan İskoçlarin burnu neredeyse topa dokunmadan yapmamıydı.

Koray DURKAL

ŞAMPİYONLAR Ligi'nde Barcelona'ya karşı tarihi bir galibiyet elde eden Celtic, 90 dakika boyunca topa sadece 6 dakika 51 saniye sahip olabildi. İşte en sarsıcı istatistik: Yarı bir finali devrede 47 saniye dahi üstünün sadece 47 saniyesinde üstün olmuştu. 90 dakika boyunca 902 olumlu pas yapan ve rakip kaleye 25 şut gönderen Barça, futbol tarihlerinde görülmemiş bir istatistiğe imzasını attı.

BARCELONA TARİH YAZDI AMA...

İLK yarıyı topa sahip olma oranlarında %83 ile kapatan Katalanlar, ikinci devrede 25 dakika-25 saniye geride kaldıklarında bu rakamı %67'ye kadar çıkardı. Bu süre zarfında Barcelona rakibinin ceza yarısında topla oynama rekorunu yükseltti. Acaba bir daha böyle istatistiklerle mi topu 90 dakika boyunca oyunda oldukça sadece 47 saniye topla oynayan bir takımın galibiyetini izleyecek?

Sadece gol attı

İskoçya temsilcisi Celtic, ikinci devrede topu ayağında bir dakikadan daha kısa sürede tutmasına rağmen galibiyet golünü bulmayı başardı.

Lennon'dan samimi itiraflar

BBA Lennon "Barcelonalı oyuncular topu tutma konusunda dünyanın en iyisi. Real Madrid ve Chelsea karşısında yüzde 80 topa sahip olduklarını biliyoruz ancak kazananamadılar. Celtic Park'ta oynamak için yapabileceğimiz en iyi ozet bu olur şeklinde

BARCELONA: %83.6

İSPANYA BASINI

MUNDO DEPORTIVO: Barça tarihinde en yüksek topla oynama yüzdesi.

SPORT: Sadece 47 saniye topla oynadılar

XAVI: 165 pas

10 Kasım 2012, Hürriyet Gazetesi

Öteki tarafta topu görmeyen, diğer taraftan sekizde biri kadar pas yapan bir Celtic.

Maçı Celtic 2-1 kazandı.

Yani iş akış şemasını oturtmak yetmiyor, sistem sonuç almaya yönelik mi değil mi o önemli.

Futbolu düşündüğünüzde gol yemeyip, gol atmaya dayalı bir sporda "Bi pas yaptık, bi pas yaptık Allah seni inandırsın" dediğinizde size pas kraliçesi unvanı verirler o kadar.

90'ların sonları, Işıklar Askeri Lisesi'nin stadında ekipçe düzenli maç yapıyoruz. Şino, Ertan, Ender, Nurettin. Bir de Şevki Başçavuş var, bizi kırıp geçiriyor. Maç boyunca top kimin ayağına gelirse Şevki Başçavuş bağırıyor. "Galeyee fuur, galeye fuurrr" ('Kaleye vur' anlamında). Kendi takımının galecisine top geliyor. (Bizde kaleci, onların takımında galeci var.) Şevki Başçavuş inliyor: "Galeye fuurr." Bu bizim aramızda slogan oldu, birbirimizi gördük mü "galaye fuur" diye bağırıyoruz. (Bu arada son cümleyi yazarken "gördük" mü "kördük" mü diye düşündüm ya, yuh.)

Bir gün soyunma odasında Şino "Ağabey, dikkat ettin mi? Şevki Başçavuş'un oynadığı takım hep kazanıyor" dedi. Aaa bir düşündük doğru. Hangi takımdaysa o kazanıyor.

Yalın düşünme ve projenin odağını belirleme.

Şevki Başçavuş.

Yani sonuç: "Galeye Furun" kardeşim, gereksiz prosedürden "gurtulun".

İşin en güzel yönü ne, biliyor musunuz?

Barcelona resmi sitesinden açıklama yaptı, "Maçı Celtic hakkıyla kazandı, tebrik ederiz" diye.

Budur.

Takımın dibisin Barcelona.

Şevki başçavuş sen de CEO'nun dibisin.

Bölüm dip yaptı, kapatıyorum.

İLETİŞİM

İletişim, takımın 5 temelinden biridir. Takım içi iletişimi üç alt kategoride inceleyeceğiz: ***Bilgi Paylaşımı, Açıklık, Paydaşlarla Paylaşmak***.

İLETİŞİM

Kuzenim Ömer Barışık, İzmir'de büyük bir gıda firmasında çalışmaya başladı: Bir mutlu... Dört ay sonra görüştük. Morali bozuk.

— Ömer ne oldu?

— Şerif Ağabey, kimse bana bir şey öğretmiyor.

— Nasıl?

— Herkes birbirinden bilgi saklıyor.

Ömer bir buçuk yıl dayandı; büyük isimli firmadan istifa edip ayrıldı.

Bizde yöneticilerin çoğu, maşallah saklama kabı gibidir. Sıcağı sıcak, soğuğu soğuk tutar; dışarıya gram sızdırmaz. Çünkü aklındaki şey şudur: "Ben buna işi öğretirsem, bu, yarın öbür gün yerimi alır."

Takım ruhunun olmadığı, yarınınızın ne olacağını bilmediğiniz bir kurumda ister istemez siz de bilgi saklamaya başlarsınız. İçeride güven yoksa, süreklilik duygusu yoksa niye bilgi paylaşasınız ki.

5 Haziran 2008 tarihli Hürriyet Gazetesi'nde kaynakçası belirtilmeyen bir araştırma var,(yurt dışında bir gazeteden almışlar ama adı yok gazete ya da derginin). Avusturalyalı, Alman ve Çinli bilim adamları bal arılarının nasıl anlaştıklarını anlamak için kovanlara mikro kameralar yerleştiriyorlar.

Bakın arılar birbirleriyle bilgi paylaşıyor, insanlar birbirinden bilgi saklıyor. Arıların takım çalışmasına ihtiyacı var; ego yok, mevki yok, üretim var.

Dansla anlaşıp dil öğreniyorlar

Bilimsel bir araştırmaya göre, bal arıları besin kaynaklarını birbirlerine tarif etmek amacıyla farklı dans stilleri kullanıyorlar. Dünyadaki 9 bal arısı ırkı, yabancı bir arının 'dans dilini' kısa sürede öğrenebiliyor.

5 Haziran 2008, Hürriyet Gazetesi

"Avusturyalı, Alman ve Çinli bilim adamları, bal arılarının nasıl anlaştığını çözmek amacıyla, Çin'in Fujian eyaletindeki Da Mey kanalı kıyılarına çeşitli kovanlar kurdu. 30 milyon yıl önce birbirinden ayrılan dokuz bal arısı türünden birbirine coğrafi olarak en uzak yerlerde yaşayan Avrupa ve Asya arıları seçildi.

Kovanların içine yerleştirilen yüksek çözünürlüklü kameralar kullanan bilim adamları, arıların, türdeşleriyle ortak bir "dans dili" sayesinde anlaştığını keşfetti. Buna göre, keşfe çıkarak çiçek özü bulan arılar, kovanlarına döndüklerinde, besin kaynağının yönünü işçi arıların anlayabildiği dans figürleriyle detaylı biçimde tarif ediyorlar. Kendisini hızla sarsan arı, kafasını yukarı kaldırıyorsa, bu figür, "Güneş yönünde uçun" anlamına geliyor. Arı kafasını hangi tarafa yönel-

tip "sallanma dansını" yapsa, bu kez işçi arılar bu yönde besin bulabileceklerini anlıyorlar.

Yeri doldurulamaz bir adamsanız hayatta yükselemezsiniz.

Aksan farklılığı

Bilim adamlarına göre, arılar sadece besin kaynaklarının yönünü değil, uzaklığını da dans diliyle anlatabiliyor. Ancak bu noktada, arı ırkları arasında bir "aksan farklılığı" devreye giriyor. Örneğin Avrupa bal arıları için bir buçuk saniyelik bir dans besin kaynağının 600 metre uzaklıkta olduğu anlamına geliyor. Oysa Asya bal arıları için aynı dans 400 metre uzaklığı ifade ediyor.

Arıların "yabancı dil" öğrenme yeteneği olup olmadığını ölçmek isteyen uzmanlar bir deney yaptı. Uzmanlar, besin kaynağının yerini öğrenen bir Avrupa bal arısını, Asya bal arılarının kovanına yerleştirdi. Avrupalı arının farklı dilinden etkilenerek ilk denemede besin kaynağının yerini bulmakta zorlanan Asyalı arılar, ikinci denemede bu yabancı arının dans dilini çözdü ve yanılmadan doğru yönde, doğru mesafeye gitmeye başladılar.

Araştırmanın sonuçlarını PLoS Dergisi'nde yayımlayan bilimadamları, "Bunun bal arılarıyla ilgili araştırmalarda önemli bir aşama olduğuna inanıyoruz. Farklı türlerden arıların yer aldığı kovan fikri, bu tür araştırmalarda heyecan verici yeni yollar açacak" ifadesini kullandılar.

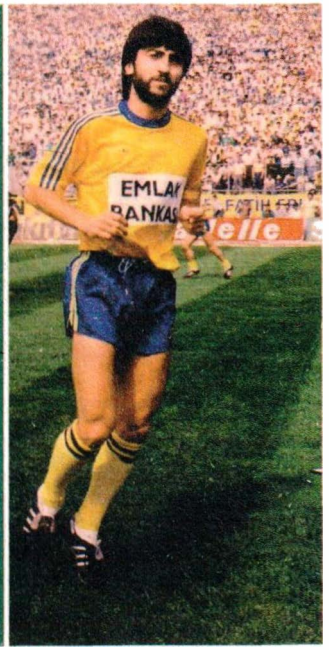
O zaman bilgi paylaşımını ne engelliyormuş?

Makamını koruma hırsı, yüksek ego, arkadaşlarımı bir geçeyim müdür olayım, yemişim kurumu, benim maaş önemli tavrı.

İzgören Akademi'de yılda dört kere tüm hocalar bir araya geliriz; o sene ne ürettiysek, ne öğrendiysek birbirimizle paylaşırız. Dışarıdan bize katılan eğitmenler şaşırır. Üniversiteler açısından düşündüğünüzde, asistanken yardımcı doçent, yardımcı doçentken doçent olabilmek için yıllarca profesörün çantasını taşırsınız. Ne bildiğinize, ne ürettiğinize kimse bakmaz. Bana, "Hayır öyle değil, üniversitelerimizde süper bilim var" diyenlere bir rakam vereyim. Siemens'in 2005 yılında aldığı patent sayısı 5.600; bizim bilim yuvalarımız, bilgi üretmesi gereken 70 üniversitemizin aldığı toplam patent sayısı 13. Anladınız siz onu...

Takım çalışmasının olmadığı yerlerde bilgi, iktidar oyunu anlamına gelir. Takım çalışması varsa paylaşılan güçten bahsedilebilir.

Bilginin azaldığı kurumlarda hiyerarşi, törenler devreye girmeye başlar. Ortada bilgi üretimi yoksa şunlarla ilgilenmeye başlarsınız: Dosyalar düzgün dizilmiş mi, mesaiye geliş saatleri düzgün mü, ayakkabılar boyandı mı? Ve takım olmak yerine tabur olmaya başlarsınız.

Rıdvan Dilmen

Rıdvan Dilmen, zayıf ve ufak tefek fiziğiyle müthiş bir futbolcuydu. Özel taraftarları vardı. Yıllarca Beşiktaşlı Rıza'yla aynı evde yaşadılar. Sarıyer'de oynarken bir Fenerbahçe maçında, sol açıkta oynuyor; FB'nin sağ beki Erdoğan Arıca'yı perişan ediyor. Erdoğan buna kızıyor: "Rıdvan, git sağ açıkta oyna, beni deli etme." Rıdvan: "Ağabey zaten orada oynuyordum, Cem Ağabey (Pamiroğlu) beni bu tarafa gönderdi." Rıdvan'ın kimsenin bilmediği özelliği şuydu: Oynadığı dönemde, Üçüncü Lig'deki oyuncular dâhil, tüm futbolcuların isimlerini bilirdi. Antrenman ve maçlardan arta kalan zamanlarında gidip halı saha maçı izlerdi. İşini sevmenin ve bilgili olmanın en güzel örneği. Bugün yaptığı yorumlardaki yüksek kalitenin, paylaştığı bilgideki derinliğin o dönemki futbol sevgisinin ve edindiği bilginin sayesinde olduğuna inanıyorum.

İyi futbol oynadı mı?

Evet, çok çok özel bir oyuncuydu, öte yandan oynaması gerekeni oynamadı; çünkü günde iki paket sigara içti tüm futbol hayatı boyunca. Bir bırakıp antreman da yapsaydı çok daha büyük bir oyuncu tanıyacaktı dünya, sadece biz tanıdık.

İLETİŞİM

Sevgili dostum Uğur Zel İsrail'de yaşadığı bir tecrübesini anlatmıştı. İsrail'e askerî bir tatbikata gidiyorlar. Tatbikat sırasında çadıra giren subaylar üstlerine selam vermiyor, direkt işe dalıyorlar. İçeri albay giriyor; kimse bilgisayarın, telsizin başından kalkmıyor, herkes işine devam ediyor. Bizim subaylar şaşkın. Aradan birkaç gün geçince bir samimiyet oluyor ve bizimkiler soruyor: "Niye esas duruş, selam falan yok?" Cevap şu: "Biz düşmanla savaşıyoruz, bunlarla uğraşırsak kaybederiz. Önümüzdeki ay tören var. Herkes orada selamını verecek, esas duruşlarımızı yapacağız, ama iş yaparken bunlarla uğraşmayız."

Burada söylemek istediğim "Tüm törenleri kaldırın" değil, ama ritüellerle uğraşmaktan iş yapmayı unutursanız bir problem var demektir. Takım olmayı istiyorsanız önce formal ve informal iletişim kanallarını açmalısınız. Birbirini dinlemeyen, anlamayan adamların bir takım olmasını bekleyemezsiniz.

Eğer içeride açık, birbirini dinleyen, anlamaya çalışan insanlar yoksa gelişim de olmaz. Bir takımın başına geldiniz ve nereden başlamak gerektiğini merak

ediyorsunuz: Dinlemekten başlayın. Önce, çok uzun süre hiç yorum yapmadan sadece dinleyerek başlarsınız. Dinlemeden eyleme geçmeyin.

Bilgi paylaşımına boya sektöründen çok iyi iki örnek:

BETEK Boya'nın İleri Gelişmişlik Hareketi diye bir uygulaması var, herkes iş geliştirme fikirlerini bu gruba duyuruyor. 1300 çalışanın 590'ı projeye fikir katmış durumda. 2013'de toplamda kuruma sağlanan %4'lük bir tasarruf söz konusu.

DYO'da ise Kırmızı Koltuk uygulaması var. Kurumun genel müdürü her kademeden çalışanlarla düzenli olarak bir araya geliyor ve çalışanlar eleştirilerini iletiyorlar. Kurumda kimsenin "benim fikrim alınmadı ki", "ben düşüncelerimi tepe yönetime iletemiyorum ki" deme şansı yok.

En saçma fikirleri destekleyin. Eğer kurumda fikir üretilmiyorsa gelişim olmaz. Fikir üretilmemesinin nedeni çalışanların zekâ seviyesinin düşük olması değildir; aksine bu, zeki olduklarını gösterir. Bugüne değin konuştuklarında başlarına ne geldiğini öğrenmiş olan tüm akıllı bireyler, kuzu gibi susar. İşte, evde, okulda konuşunca başına ne gelmiş olduğunu bilen tüm o çalışanlara "Fikri olan var mı?" diye sorarsınız, bakışlarıyla "Allah'a şükür yok, sonsuza kadar da olmayacak. Yerinizde asla gözüm yok" derler. Bu atmosferi değiştirebildiğiniz anda iyi bir şeyler olmaya başlar.

Şirket çalışanlarının kendi içlerinde birbirini eleştirmesi, birbirlerinin açığını, eksiğini birbirine söylemesi, sadece ve sadece birbirlerini ve takımı ileri doğru götürür. Açıklıkla eleştiremediğinde birbirinin arkasından konuşursun, beraberce de geriye gidersin.

Çok önemli bir maç sonunda Scottie Pippen ve Phil Jackson çok önemli bir çatışma yaşarlar. Nasıl çözdüklerine bakın:

DÜNYAYI TİTRETEN 1.8 SANİYE

Bu seriler iki takım arasındaki en unutulmaz mücadelelerin yaşandığı serilerdi. 15 sayı öne geçip ilk maçı kaybettikten sonra, niyetim New York medyasına daha dolambaçlı bir yoldan yaklaşmaktı; ama muhabirler benim tahminimden çok daha kurnaz çıktılar. Sonraki günkü antrenmanı Wall Street civarındaki bir jimnastik kulübünde yapmayı planlamıştık. Oyuncuların bütün sabahı muha-

birler tarafından sorguya çekilerek geçirmesini ve eski meselelerin tekrar tekrar konuşulmasını doğrusu gereksiz ve de anlamsız bulmuştum. Bu yüzden salona yaklaşırken, otobüs şoförüne bizi Staten Island İskelesi'ne götürmesine söyledim. Biz gemi için sıraya girdiğimizde, bir grup gazeteci ellerinde not defterleriyle hotelin kapısında çoktan beklemeye başlamıştı.

Bu hazırlıksız yakalandığımız ilk olay değildi. Oyuncularımın maç önlerinde yıpranmalarını önlemek için arada bir böyle önceden tahmin edilemeyen şeyler yapmayı seviyorum. Örneğin 1993 yılında başkent Washington'da yapacağımız şut antrenmanını Senato'da Bill Bradley'i ziyaret etmek için iptal etmiştim. Yalnız Staten Island yolculuğu ona nazaran çok daha sakin geçmişti. Harika bir ilkbahar günüydü, herkes kendini güverteye atmıştı. Scott Williams daha sonra bir muhabire yolculuğu çok dinlendirici bulduğunu şu sözcüklerle ifade etmişti: "Stresten uzaklaştık, derin nefesler aldık ve her şeyi o an için geride bırakıp iyi ruh hâliyle döndük."

Ertesi gün takım taptaze bir enerjiyle sahaya çıktı, fakat Knicks yine 4. çeyrekte öne geçip bizi yenmeyi başardı. Bu da o âna kadar basketbol sahalarında hiç şahit olmadığım olağanüstü bir olayın gerçekleşmesine bir parça da olsa zemin hazırladı. Chicago'daki 3. Maçtan bahsediyorum.

Garip olaylar ilk olarak, 2. çeyrekte yedek gard Jo Jo English ve Knicks oyun kurucusu Derek Harper'ın arasında bir kavganın çıkmasıyla patlak verdi. Olay NBA temsilcisi David Stern'ün neredeyse hemen önünde gerçekleşmişti. English ve Harper hemen oyundan atıldı. Knicks bu olaydan sonra dağılmaya başladı; 4. çeyrekte tekrar atağa geçtiler ve skoru maçın bitimine 1.8 saniye kala eşitlediler. Hemen bir mola alıp Toni'nin son şut için Scottie'ye pas vereceği oyunu planladım. Bir karışıklık oldu o ara. Scottie homurdanıyordu. Bir önceki oyunda sıkışıklık yarattığı ve onu kötü şut atmaya zorladığı için Toni'ye çok kızmıştı. İşte tam da o anda Toni'nin eline "The Man" olmasını sağlayacak fırsat geçmişti.

Scottie'ye bir önceki oyunda her ne olduysa ona takılmamasını söyledim: "Sayı için eline fırsat geçti ve olmadı. Şimdi başka bir şey yapmak zorundayız" Arkamı döner dönmez problem hallolmuştu. Fakat birkaç saniye sonra şöyle ortalığa bir göz atınca bench'in sonunda kamburunu çıkararak oturmuş dik dik bakan Scottie'yi gördüm.

"Oynuyor musun, oynamıyor musun?" diye sordum. Davranışı çok şaşırtmıştı beni.

"Oynamıyorum!" diye cevap verdi.

Gafil avlanmıştım bu cevaba, fakat tartışacak vaktim de yoktu. Bir mola daha aldım ve Scottie'yi iyi pasörlerimizden biri olan Pete Myers'la değiştirdim. Myers, Kukoc'a mükemmel bir pas çıkardı ve Toni buzzer'da bize maçı kazandıran şutu fırlattı. Pippen öylece kalakalmıştı.

Sahadan ayrılırken aklımda Scottie vardı. Doğruca soyunma odasına gittim. Bu olayı günlerce aklımdan çıkarmayıp kendisini yıpratacağını çok iyi biliyordum. Sporun dile dökülmemiş kurallarından birini benim için çiğnemişti. Doğrusu takım arkadaşlarının, medyadan bahsetmeye bile gerek yok, onu affedip affetmeyeceğini tam kestiremiyordum. Adı her ne kadar kolay tatmin olmayan birine çıkmış olsa da, Scottie'nin daha önce hiç benim verdiğim kararlara karşı çıktığını görmemiştim. Takımdaki en fedakâr oyunculardan biriydi. Bu yüzden Micheal ayrıldıktan sonra, Bill Cartwrigt'la onu takım kaptanlığına getirmiştim. Ne yazık ki bütün bunlar o olanları değiştiremezdi. Arkadaşlarının güvenini sarsmıştı.

Yaşadığı düş kırıklığının Scottie'nin zihnini bulandıracağını tahmin ediyordum. Ve eğer Scottie'yi azarlarsam bunun işleri daha da kötüleştirmekten başka bir şeye yaramayacağını biliyordum. Scottie olayları çok kafasına takan biridir. İşler onun için kötü gittiğinde, kabuğuna çekilip günlerce kimseyle görüşmez. Tıpkı Sisyphus'un yüklendiği kaya gibi bu olay da onun omuzlarına mıhlanıp kalacaktı.

Banyoda bir lavabonun önünde durmuş, lenslerimi çıkarmaya çalışırken; tüm bu düşünceler beynimin içinde dönüp duruyordu. Takıma ne söyleyeceğimi planlamaya çalışıyordum. Duşların birinden Cartwright'ın kesik kesik nefes alışverişlerini duydum o an. O kadar çok etkilenmişti ki nefes alamıyordu neredeyse.

"Neyin var Bill?" diye sordum.

"Scottie'nin yaptığına inanamıyorum. Bir şeyler söylemek istiyorum." diye fısıldayarak cevap verdi.

Çok kısa bir süre sonra Kukoc dışındaki -o sırada TV'ye açıklama yapıyordu- tüm oyuncular soyunma odasında toplandı. Chicago Stadyumu'nun en alt katındaki bu oda daracık, karanlık, unutulmuş bir spor çantası gibi kokan bir odaydı. Rutubetli havası ilginç bir şekilde samimiyeti daha çok arttırıyor gibiydi.

Ben birkaç cümle söyledikten sonra, sözü Bill aldı. "Bak Scottie!" öfkeyle bakıyordu Pippen'a, "Yaptığın şey saçmalıktı. Bu takım için varımızı yoğumuzu ortaya koyduktan sonra nasıl böyle bir şey yaparsın?! Michael olmadan, kendi başımıza bir şeyler yapmak için büyük bir şans yakalamıştık ve sen onu kendi bencilliğinle çarçur ettin. Tüm hayatım boyunca böylesi bir hayal kırıklığına hiç uğramamıştım."

Konuşmasını bitirdiğinde gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu. Oda sessizliğe gömülmüştü. Bill gururlu, zorluklara dayanma gücüyle her türlü övgüye layık olan bir adamdır. Hiçbirimiz onun böyle zayıf bir ânını daha önce görmemiştik. Nitekim karısı Sheri daha sonra June'a 15 yıllık evlilikleri boyunca Bill'i ağlarken hiç görmediğini söylemişti. Arkadaşlarının önünde böyle kontrolünü kaybetmiş olması çok manidardı ve Pippen de en az hepimiz kadar bunun ne demek olduğunu biliyordu.

Bill'in konuşmasından sonra hep birlikte İsa'nın Duası'nı ettik. Sonra ben basın toplantısı için yanlarından ayrıldım. Oyuncular kendi aralarında konuşmaya devam ettiler. Bill'in sözlerinden fark edilir bir biçimde etkilenen Scottie arkadaşlarından özür diledi ve maçın son anlarında yaşadığı sinir bozukluğunu açıklamaya çalıştı. Daha sonra diğer bazı oyuncular ne hissettiklerini söylediler. "Benzer bir durumu ben de yaşamıştım" diyerek lafa girdi B.J. Armstrong, "Öylesine kızarsın ki, her şeyi bırakıp çekip gitmek istersin. Fakat bizim şimdi özellikle John Paxson ve Bill Cartwright için vazgeçmemiz hiç doğru değil. Böyle hissediyorum ben. John sezon sonunda basketbolu bırakacak ve Bill'in de muhtemelen son konuşmasıydı biraz önce işittiğimiz. Ne olursa olsun burada olanları dışarı sızdırmamalıyız. Bunu ikisine de borçluyuz." Bill'in bu toparlayıcı konuşması ortamı yumuşatmıştı. Şöyle devam etmişti: "Dürüst olmak gerekirse, bizi yakınlaştıran tek şeyin büyük ya da küçük hiçbir olayın çok sıkı çalışarak kurmaya çalıştığımız bu takımı parçalamasına izin vermemiz olduğunu düşünüyorum ben."

Ertesi sabah Pippen, arkadaşlarıyla her şeyi hallettiğini söyledi. Bir sonraki maç için zihnen hazır ve rahat olduğunu bana garanti etti. Antrenmanda topun peşinde onu seyrederken, omuzlarındaki kayanın kalkmış olduğunu görebilmiştim.

Ortalık sakinleştikten sonra, birkaç arkadaşım meseleye yaklaşım tarzıma hayranlık duyduklarını gelip söylediler bana. Fakat gerçekten de tek şey geride durup, takımın kendi çözümünü bulmasına izin vermek olmuştu.[12]

Farkında mısınız? Sadece açıklık.

Bir Altay beraberliği sonrası taraftar protestolarına Parreira'nın tavrını örnek olarak alabilirsiniz.

Onun en büyük korkusu onları Trabzon'da yensek bile aradaki puan farkının kapanmasının bizim elimizde olmama durumuydu. Bunun için o maça kadar hiç puan kaybetmemeliydik. Nitekim sonunda hocanın korktuğu başına geldi. 30 Mart 1996'da İstanbul'da Altay'la 2-2 berabere kaldık. Trabzon yendi ve bizim dört puan önümüze geçti. Tabii bu arada gerçek anlamda hiç de istenmeyen olaylar yaşandı. Maçtan sonra basın toplantısından dönen Parreiea'nın şahsına hemen yanı başımda "go home" ile başlayan gerisi terbiyemin de kalemimin de izin veremeyeceği standart piyasa küfürlerinin çok üstünde seyretmekte olan İngilizce ve Türkçe sözlerle saldırdılar. Suratı kireç rengini alan hocanın yaşadığı şok daha sonra belki fiziksel bir saldırıya da dönebilirdi. Takım olarak stattan polis kordonu altında çıkarılıp aynı refakatçilerle Dereağzı'na getirildik. Etrafımızı kuşatan kimi taraftarlar nedeniyle saatlerce hiçbirimiz oradan ayrılıp evlerimize gitmeye cesaret edemedik. Ben sürekli gelişmelerden Parreira'yı haberdar ederken bir yandan da onu teselli edip rahatlatmaya çalışıyordum ki birdenbire odasından çıktı. Şoförünü çağırdı ve çevredeki tüm öfkeli kalabalığın varlığına rağmen evine gitmeye karar verdi. Polisler tarafından uyarılmasına rağmen kulak asmadı ve hâlen kulaklarımda çınlanan şu sözlerin Portekizcesini çevrilmesi amacıyla bana iletti: "Bunlar bizim taraftarımız, kızabilirler, sinirlenebilirler, isyan edebilirler. Kendileri bilir. Karışamam, böyle hakları var. Ama ben şunu bildiğimden eminim. Bu insanlar bizim canımız kanımız. İddia ediyorum, hiçbirimizin kılına bile dokunmayacaklar. Çünkü biliyorlar ki biz tüm iyi niyetimizle kazanmak şampiyon olmak için mücadele ediyoruz. Şu anda sinirli ve öfkeli olabilirler. Bu durumda ilk olarak bizim onları anlayıp hoş

[12] Jackson, Phil. *Kutsal Çemberler*, Mavi Ağaç Kültür Sanat Yayıncılık, 2006

görmemiz lazım. Hemen arkasından onlar da zaten bizi hoş gördüklerini avaz avaz bağırmak suretiyle açıklamaktan çekinmeyeceklerdir. Ayrıca tüm sezon boyunca bizi anlamasalar hoş görmeseler şu tribünler bu denli dolu olabilir miydi acaba? Gelecek maçta yine oralar dolacak, bu sefer eskisinden daha büyük bir hırs ve sevgiyle bizi destekleyecekler yeter ki siz şimdi onların bu hâlini hoşgörüyle karşılayın. En kısa zamanda kendilerine döneceklerdir. Bakın şu anda bile sırf bizi sevip son maça kadar umut taşıdıkları için hep peşimizdeler. Hatta en kızgın anlarında bile nerede olduklarına bakın. Yine bizim yanımızdalar, bizim yanımızda bize kızıyorlar. Yüzümüze yapıyorlar bu işi. İşte gerçek sevgi bu. Sonuçta onlar da insan. Severken kızmaları tepki göstermeleri de tamamen insan olduklarının doğal bir göstergesi. İnsanoğlu hep mutlu olamaz. Şimdi ilk olarak ben -mademki sizin teknik direktörünüzüm- hepinizin adına arabama binip bu Fenerbahçeli taraftar grubunu selamlayarak Dereağzı'ndan çıkıp evime gidiyorum. Bana söyleyebilecekleri hiçbir sözden hiçbir fiziksel saldırıdan korkmuyorum. Ayrıca ne düşünürsen başına gerçekten de o gelir.

Dediğini yaptı ve göğsünü gere gere çıkışa yöneldi. Hiç düşünmeden yanına oturup "Beni kahve içmeye evine davet eder misin, korku diye bir şey kalmadı bende" dedim. "Beni seven ve isteyen herkes gittiğim her yere gelebilir. Buna evim de dâhil" diye cevap verdi ve herkesin şaşkın bakışları altında kampı terk etti. Çıkışta en ufak bir sözlü veya fiziksel saldırı söz konusu olmadı. Tam tersine birkaç kişi hocaya benim aracılığımla teşekkür bile etti. Onlara değer verip kaçmadığı ve mertçe davrandığı için."[13]

Bakın bir gazete haberi: "Mustafa Denizli, 'Savaşmayan gitsin'" dedi. Özellikle Bobo, Sivok ve Tello'yu uyardı. Haberi dikkatle okuyunca görüyoruz ki, Denizli o kötü örneklerin aksine bu konuşmayı basına değil, takımla özel yaptığı bir toplantıda söylemiş. Ardından özel toplantıda yaptığınız konuşmalar bütün ülkenin gözünün önünde. Bobo, Tello ve Sivok'un duygularını düşünün. "Aramızda ya ispiyoncu bir oyuncu var, ya da antrenör bize söylediklerini sonra gidip gazetecilere söylüyor" diye düşünecekler. Yanda bir haber daha: Kaleci Rüştü ile antrenörü Zafer Öğer baş başa bir görüşme yapmışlar. O görüşmedeki cümleler gazetede. İkisinden biri gidip anlatmış ya da gazeteci uyduruyor.

Soyunma odasında, şirket toplantısında getirdiğiniz her içten eleştiri açıklıktır. O eleştiriler eğer orada başkalarınca bilginiz dışında duyuluyorsa bu ayıptır.

[13] Kıran, Mustafa. *Tek Kalemde Şampiyon*, Elma Yayınevi, 2006

Demirören'e rapor verecek

Mustafa Denizli, Süper Kupa'daki bireysel hatalar sonrası sert bir uyarı yaptı

SAVAŞMAYAN ÇEKİP GİTSİN

Beşiktaş'ın teknik patronu, "Önemli bir yarışa giriyoruz. Bizimle savaşacaklara kapımız açık. Ama yüreğini koymayanlar şimdiden bırakıp gitsin. Ya da sorunu olan söylesin. Özellikle Tello, Bobo ve Sivok'tan daha tempolu bir oyun bekliyorum" dedi.

Kaleci Rüştü: Hatam yoktu

Sivok

Tello

Bobo

4 Ağustos 2009, Hürriyet Gazetesi

Galatasaray bir sezon Terim'in liderliğinde şampiyon olmuş, ikinci sezon şampiyonluğa doğru gidiyor. Kulüpte devamlı bir itişme var. Yok şu yönetici Terim'i istemiyor, yok böyle diye haberler çıkıyor. En son başkan Ünal Aysal, "Fatih Terim sadece kulübün çalışan bir elemanıdır" diye açıklama yaptı. Gazeteler bunu yayınlayınca Fatih Terim de aşağıdaki sözleri söyledi.

Konuşulan, anlatılan, fikirlerin paylaşıldığı ve ödüllendirildiği bir iş atmosferi oluşturun; susulan, konuşulmayan, eleştirinin olmadığı bir iş yeri değil.

Son günlerde yaşanan olay ve haberlere ilişkin birkaç şey söylemek istiyorum. Konuşma niyetinde değildim ancak konular başka yerlere çekiliyor. Ben her zaman sessiz kaldım ve bu da aslında önemli bir yanıt. Şu anda her kelimenin dikkatli seçilmesi gerektiği bir durumdayız. Yazılanları ve söylenenleri incelediğim zaman her şeyi çok iyi anladım. Çok iyi şekilde süzgeçten geçirip, olayları dışarıdan izlemek hakikatten insanlara çok şey öğretiyormuş.

Ben sanıyordum ki başarısız sonuçlarda sadece futbol kulüpleri karışırdı. Son 1.5 senedir yaşanan, sürekli başarıya, alınan puanlara, kupalara ve ilk 16 sıralamalarına rağmen bir camia durduk yere içeride çözülebiliyor ve karıştırılabiliyormuş. Suçlu aradığımda bedel ödetmek gibi bir niyetim yok. Geçmişin muhasebesini yapmak istemiyorum. Geleceğe bakarken, insanların atacağı bir adıma 10 adımla karşılık vermek isterken, önüme çıkarılan engellerden dolayı çok yoruldum, çok sıkıldım. Buradan herkese sesleniyorum.

KASIMPAŞA MAÇI SONRASI BAŞKAN ÜNAL AYSAL İLE BAZI YÖNETİCİLERİ TOPA TU

TERİM DEPREM

1 Bu kulübe 40 yıl hizmet etmiş bir 'eleman' olarak, Tekrar ediyorum G.Saray'ın 'elemanı' olarak sadece huzur istiyorum.

2 Hata yapmak insanlara mahsustur. Hatalardan beslenmek, hatta tadını çıkarmak kimlere mahsustur, siz karar verin.

3 Ne hoca, ne başkan, transferi düşünülen bölcüler, hirbiri G.Saray'dan büyük değildir. Asılolan G.Saray'dır.

Çok sıkıldım, çok yoruldu

19 Ocak 2013, Star Gazetesi

Bunlar başkanla teknik direktör arasında karşılıklı konuşulduğunda açıklıktır. Basında konuşulduğunda değil. Sonrasında durduk yerde olanları izlediniz zaten. Takımı iki sezon şampiyon yapan bir antrenörün, telefona çıktı çıkmadı tartışmasıyla görevine son verildi. En çok rakipler sevinmiştir emin olun.

Demirören'in çok nezih bir eşi var. Gazeteye yaptığı bir röportajdan bir alıntı:

Yıldırım maç sonrası eve gelir gelmez karşılaşmayı tekrar izler ve hataları bulmaya çalışır. Bunları daha sonra yönetimle, teknik heyetle ve futbolcularla paylaşır. Ama asla ahkam kesmez. Sadece kendi görüş ve tespitlerini bildirir.

Bu tam bir açıklık örneği ama ne zaman biliyor musunuz?

Bütün yöneticiler eşlerini maça götürmeli

Futbol Federasyonu'nun eski başkanı merhum Hasan Doğan'ın 2006 Avrupa Şampiyonası'nda evincini eşinin boynuna sarılarak göstermişti.

İşte bu çok büyük bir doğallık. Kadın kocasının yanında. Ben onları ekranda izlerken gözyaslarımı tutamamıştım. Biz de öyleyiz. Bütün yeni yöneticilerden de eşlerini maça getirmelerini rica ediyorum. Çünkü bu bir sosyal ortam.

Beşiktaş'ın kaybettiği maç sonrasında evdeki hava nasıl?

Yıldırım maç sonrası eve gelir gelmez karşılaşmayı tekrar izler ve hataları bulmaya çalışır. Bunları daha sonra yönetimle, teknik heyetle ve futbolcularla paylaşır. Ama asla ahkam kesmez. Sadece kendi görüş ve tespitlerini bildirir. Tabii ki yenilgi sonrası üzülüyoruz. Ama her hafta maç var. Bu durumu aile içine yansıtırsak olmaz

29 Ocak 2010, Hürriyet Gazetesi

Yukarıdaki tüm eleştiri örneklerinde özel bir kelime var: Karşılıklılık.

Eleştiri takım içinde karşılıklı yapıldığında çok değerlidir. Tek taraflı olduğunda o eleştiri değil fırça olmaya başlar. Burada konunun devamını bilmediğimiz için yorum yapma şansımız yok. Eğer teknik ekip ve oyuncular da arayıp "Başkan on yılda on teknik direktör, acayip bir borç yükü, altyapı acayip zayıf, kız basket takımı küme düştü, erkek voleybol takımı küme düştü, amatör branşlarda personel maaşını alamıyor, koca kulüp başkanı gidip transferi kendisi yapıyor, kulüp batmak üzere" diyebiliyorlarsa süper bir ortam. Değilse feci. Tam bir patron şirketinden bahsediyoruz.

Şimdi böyle anlatmak tamam, öte yandan kendimizden de örnek uygulama göstermemiz lazım ki; sizin de Hoca anlat anlat da sizde durum nasıl deme hakkınız var.

Serpil bizde bir yıllık çalışanken, bir şirketteki en alt kademedeyken (zaten üç katmanda çalışıyoruz; birinci kademe genel müdür, ikinci kademe liderler, bir de onlara bağlı çalışan ekip. Toplam 56 kişiyiz.) Serpil ile bir yazışmamızı kendisinin izniyle paylaşıyorum:

From : Serpil Nazlier [mailto:serpilnazlier@izgorenakademi.com]
Sent: Tuesday, March 19, 2013 11:53 AM
To: 'Ahmet Şerif Izgören'
Subject: Eller Açık :)

Şerif Hocam Merhaba,

Bugün Atınç Bey ile görüştüm ..... Maden Sular ile hazır Ankara'da iken görüşmeye gideceğini söyledi ve benim haberim varmış gibi konuştu, ulaşım konusunda destek olabileceğimi söyledim ama görüşme hakkında hiçbir fikrim yoktu ☺ Bugün öğrendim ki .....Bey daha önce ofisimize gelmiş size görüşmüş, daha sonra Atınç Bey ile görüşmüş, kurumsal anlamda bir talebi olmuş ve siz aşağıdaki e-postayı Atınç Bey ve Umut Hocaya iletmişsiniz. Atınç Bey de muhtemelen sizin bana iletmiş olabileceğinizi düşündü ama bugün öğrendim.

Bu konuyla ilgili küçük bir öneride bulunacağım, gerçi daha öncesinde Arcan'da yapmıştınız ama bu seferkinde belki dikkatinizden kaçmış olabilir. Yanlış anlamayın hatırlatmak için söylüyorum, aşağıdaki e-posta gibi kurumsal talep yazılarını beni de bilgiye koyarak iletebilir misiniz hocam?

Sevgilerimle,

Serpil NAZLIER
Kurumsal Projeler Sorumlusu
Genel Merkez

izgören AKADEMİ Ankara · Antalya · Bursa · Kayseri · Kocaeli

Eğer ekip sizi eleştiremiyorsa, siz sadece onları eleştiriyorsanız büyük bir fırsatı kaçırırsınız: Kendiniz için ilerleme fırsatını.

From: Ahmet Şerif Izgören [mailto:serif@izgorenakademi.com]
Sent: Tuesday, March 19, 2013 11:57 AM
To: 'Serpil Nazlıer'
Subject: RE: Eller Açık :)

Serpil kesinlikle haklısın aslında o gün seni görüşmeye de almak istiyordum ama bir yerlerdeydin bir daha atlarsam yine hatırlat olur mu?unutmamam gerekir.

Ahmet Şerif İZGÖREN

izgören AKADEMİ Ankara Antalya Bursa · Kayseri · Kocaeli

YENİ ADRESİMİZ: Angora Bulvarı, 2010 (Eski 178.) Sokak. No: 68
Mutlukent Mahallesi, 06810 Beysukent / ANKARA

Tel: +90 312 419 80 88

Ben Serpil'i devamında işten atmak için epey bir çaba gösterdim gitmedi, en azından sizinle dertleşeyim dedim. Böyle insanları işe almayın, aldınız mı çıkmıyorlar, bir de gereksiz dobra oluyorlar.

İletişimin karşılıklı olması konusunda en iyi örnek Alanyaspor'dan. Yönetim bir grup futbolcuyu kadro dışı bırakmış. Oyuncular da gidip arkadaşları Fırat'a "Git yönetimle konuş" demişler (Açıklık). O da "Bana ne, siz gidin söyleyin" ("ben canıma susamadım" demek) demiş. Bu altı arkadaş da takım çalışması yapıp Fırat'ı ağız burun dövmüşler. Burada sorun altı kişinin takım olması. Yedisi takım olabilselermiş gidip yöneticileri döveceklermiş. Bir kişi dışarıda kalınca, açıklık politikasından nasibini almış. Takım ruhu konusunda Fırat bu olaydan çok ders almıştır. Atalarımızın çok önemli ve derin prensipleri vardır. Bunların en işe yarayanları "tavuk, balık, kelle; yenir elle" ve "yemek buldun ye, yatak buldun yat, dayak buldun kaç"tır.

Alanyasporlu Fırat'ı takım arkadaşları dövdü

TFF 2. Lig 2. Grup'taki Alanyaspor'da 6 futbolcu, takım arkadaşları Fırat Akkoyun'u dövdükleri iddiasıyla gözaltına alındı. Akkoyun'u, kulüp tesislerindeki odasında tekme tokat döven Mustafa Döngez, Fuat Özpenbe, Yakup Bugun, Emrah Öztürk, Semih Bülbül ve Mahmut Hançerli, kulüp görevlilerinin polise haber vermesi üzerine gözaltına alındı. 6 futbolcu, "Paralarımızı alamadığımız için 3 gün önce idmana çıkmamıştık. Yönetim 700 bin lira ödeyince sorun çözüldü fakat bu sefer de 6 futbolcuyu kadro dışı bırakıldı. Biz Fırat'tan yönetimle konuşmasını istedik. O 'beni karıştırmayın' deyince sinirlendik" dediler. ■ Teoman ERİŞ / DHA

FIRAT

16 Aralık 2009, Hürriyet Gazetesi

2012 yaz tatili sonu, bir gazete haberi okudum. NBA'in en skorer oyuncularından Los Angeles Clippers'ın oyun kurucusu Chris Paul bir açıklama yapmış:"Yaz tatili boyunca geçtiğimiz sezon oynadığımız maçları analiz etmek amacıyla seyrettim ve gördüm ki takım oyununu

acayip yavaşlatıyorum. Bu sene takıma katkımı arttırmak için ve takımımı daha hızlı oynatmak için çaba göstereceğim."

Chris Paul NBA'in en iyi point guardlarından birisi ve havaya girip övünmek yerine kendini eleştiriyor. Phill Jackson da ABD'nin gelmiş geçmiş en başarılı koçlarından birisi. Kitaplar yazdı, okuduğunuzda görüyorsunuz ki hep alıntı yapmış, kaynakça vermiş, kimden ne öğrendi onu anlatmış. Oysa de ki millete "Ben taktik buldum adı da SerJackson". (SerPhil de olur da o kız ismi gibi oluyor.)

İnsanın başkalarına dürüst olması konusunda söyleyebileceğim çok bir şey yok, ama kendisine dürüst olması çok önemli arkadaş. Komisyoncuysan açıkça komisyoncuyum diyeceksin, en azından kendine. Bir şeyi birilerinden çaldıysan onu da dürüstçe söyleyeceksin.

Brian Birch vardı Galatasaray'ı üç kere şampiyon yapan; şahane bir açıklama yapmıştı: "Ben Türk futbolunu geliştirmeye falan gelmedim buraya, para biriktirip gidip ülkemde kendime ev alacağım." Ne demiş atalar, "Dürüst ol, ciğerimi ye".

Çek Baros, Antalyaspor ile anlaştı. Açıklama yapmış: "Türk futbolunun kalitesi yükseldiği için Türkiye'ye geldim." Yok arkadaş yaşın ilerledi, Avrupa'nın yüksek kalitedeki liglerinde oynayamazsın, oynarsan da buradaki paranın dörtte birine oynatırlar, bir de üstüne vergi verirsin. Burada vergi yok, ekmek elden su gölden. Maçtan sonra yöneticiler iner soyunma odasına ceplerinden para dağıtırlar. Her Christmas yaklaşınca çift sarı karttan iki maç ceza ayarlar, kaçar memleketine gidersin; o yüzden geldin.

Bernd Schuster Türkiye'ye teknik direktör olarak geliyor, Almanya'da spor yorumcusu Dirk Grosse ile konuşmuşlar. Bakın ne diyor Grosse: "İyi hocadır ama içine kapalıdır, serttir ve halka açılmaz, insanlarla yıldızı barışmaz."

Türkiye'de görev yapacaksanız ve iletişime kapalı olacaksınız. Bitti.

Her şey başlamadan bitti. Çünkü her şey iletişime dayalıdır bu ülkede; dost değilsen iş yaptıramazsın. Bir de dost değilsen düşmansındır da.

Bakın Grosse de aynı şeyi söylüyor. Türklerle çabuk dost olursun, düşman da.

Arogenes İspanya Milli Takımı'nı Avrupa Şampiyonu yapıp Türkiye'ye Fenerbahçe'ye geldi. Ciddi bir başarısızlık sonrası Cristoph Daum'u getirdiler.

Arogenes bu ülkedeki en değerli anahtarı kullanmadı: Açık iletişim. Yardımcıları da öyle. Öte yandan Alman ama yarı-Türk Daum iletişim kurdu, daha fazla verim aldı.

Rahmetli Jupp Derwall Türkiye'den gidecek. Havaalanına Yılmaz Vural götürür. Havaalanına giderken Derwall der ki Vural'a, "Türkler çok iyi insanlar. Sporda ise hiç iş yapmak konuşulmuyor. Varsa yoksa motivasyon." Hatırlıyor musunuz başka bir bölümde Sepp Piontek'in benzer açıklaması vardı.

'Schuster halka açılmaz'

Almanya'nın 'Sport 1' kanalı muhabiri Dirk Grosse'yle de Beşiktaş'ın 'Sarı Melek'i Bernd Schuster'i konuştuk.

Schuster, açıklamalarıyla zaman zaman ortalığı karıştırıyor.

Bernd Schuster'in özü çok iyi ama duygusaldır. Daha çok şey söylemek ister ama Türklere uydu. Doğrusu da bu. Çünkü sen misafirsin ve gittiğin ülkeye saygı göstermelisin... Türklerle çok sıcak dost olursun, ama düşman da...

Hocalığına laf etmeli mi?

Futbolcuyken bir dünya starydı. İyi hocadır ama içine kapalıdır. Sertlik ve halka açılmaz. İnsanlarla ılıkızubansmaz.

Dirk Grosse / Sport 1 muhabiri

Evet, ikinci olduğu halde gönderildi. Ama yine de Türkiye'yi çok seviyor ve bir gün tekrar gelmeyi çok istiyor.

Ama Christoph Daum da çok sık gelip gidiyor...

İyi bir hoca ama zor bir karakter. İnsan yası ilerledikçe oturaklı olur ama Daum'da tam tersi oldu..

Bir ülke düşünün her şey motivasyon, iletişim üzerine kurulu olsun; iş yapmak, üretim, planlama, proje olmasın. Çok zor işler. Ortalık iş üretmeyen, iş üretmediği, takip etmediği, işinin başında olmadığı için de kurum içi haksızlık avındaki çalışanlarla doludur.

EN AZINDAN GÜLÜYOR

Fenerbahçeli futbolcular, yeni hoca Daum ile Aragones arasında gece-gündüz gibi fark olduğunu belirterek "Aragones 1 yıl hiç gülmedi. Daum ise bizimle şakalaşıyor" diyorlar

Kampta röportaj yasağı nedeniyle, basınla sadece sohbet edebilen futbolculara, Aragones'le Daum arasındaki farkları sorduk. Oyuncular, Daum'un artılarını anlata anlata bitiremedi. İşte oyuncuların ağzından Christoph Daum'un eski hocaya göre olumlu yanları:

SABAH ÖZEL

DENİZ DERİNSU

■ **ARAGONES'İ** yalnızca idmanlarda ve maçlarda görüyorduk. Daum ise kampta da sürekli bizimle ilgileniyor. Bu da takımın ona olan saygısını artırıyor.

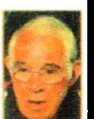

DAUM

■ **İSPANYOL** hoca bir yıl boyunca neredeyse hiç gülmedi. Daum ise burada olduğu gibi bizlerle de şakalaşıyor ve bir anlamda özel hayatındaki stresi siliyor.

■ **ARAGONES'İN** yardımcıları da bize hep sırtı koyuyorlardı. Ancak Daum'un rahatlığı onlara da yansıyor ve sürekli beraber vakit geçiriyoruz.

SORUMLULUĞU ALIYOR

ARAGONES

■ **BAŞARISIZ** hareketlerde Luis Aragones'in tepkisi sert oluyordu. Daum'un da olayor ancak iyi bir şey yaptığında sevinmeyi biliyor, tebrik ediyor.

■ **İDMAN** tempoları aynı ağırlıkta. Geçen sene de kamp dönemiydi, çok yorulduk. Ancak Aragones için dinlenmek, odaya çekip uzanmaktan ibaretti. Yeni hocamız Daum ise bizlere çalışarak dayanabileceğimizi, mesajını önemsi, stresimizle fayda sağlıyor.

■ **DAUM**, emrivaki bir başarısızlığın sorumluluğunu üzerine alacağını söyledi. Bizden istediği, özetiyle hareket etmemiz ve ona yaklaşırken daha sıcak olmamız

21 Temmuz 2009, Sabah Gazetesi

İLETİŞİM

Başbakanlık GAP İdaresi, Olcay Ünver başkanlığında çok ilginç bir şey yaptı. O güne kadar GAP İdaresi'nin hedefleri Ankara'da belirlenirken bölgeye gidip toplantılar yaptılar ve sivil toplum örgütlerinin, belediyelerin, Köy Hizmetleri'nin de fikrini aldılar. O toplantılarda çok ilginç bir şey oldu. Bir şehirde, DSİ yetkilisi kalktı ve şöyle dedi: "Benim kurumum 20 yıldır hiçbir konuda benden fikir almadı, bugün gelip bana fikrimi sordunuz ya, bundan sonra size her konuda desteğe hazırım."

Ne iş yaparsanız yapın ortaklarınız, paydaşlarınız vardır; müşterileriniz, tedarikçileriniz, rakipleriniz, komşularınız, ilgili alanda çalışan kurumlar ve çalışanları, tüm bunlar sizin paydaşlarınızdır. Eğer tüm bu grupları takımın bir parçası yaparsanız, verimliliğiniz artar.

Türkiye'deki bir Amerikan otel zinciri çok ilginç bir uygulama yapıyor; kendisinden hizmet alan bayan yöneticilere eğitim desteği sağlıyor. Sen de otelin bir parçası, takım arkadaşı oluyorsun. Maden suyu üreticileri bir araya gelip toplu

Baskı altında iyi olurum

Oyuncularının kendisi için önemli olduğunu belirten Portekizli teknik adam, "Ama son kararı şartlar ne olursa olsun ben veririm" d

■ A.UCAU: Nasıl bir lidersiniz. Birlikte çalıştığınız insanları dinler misiniz?

► M.MOURINHO: Oyuncularım benim için önemlidir, onları sürekli dinlerim ama kararı ben veririm. Baskı altında daha iyi oluyorum. Baskı geldiğinde mümkün olabilecek en iyi durumda olduğumu hissediyorum."

■ A.UCAU: İstatistiklere göre mi, duygularınıza göre mi takım kurarsınız?

► M.MOURINHO: Futbolda istatistikler rakamlardır. Rakamlara istediğiniz önemi siz atfedersi

Ben adil yenilirim

■ Ben kaybettiğim vakit adil yenilen bir kişi olurum. Bayern Münih'e penaltılarla elendiğimizde çok üzüldüm, ama şikayet etmedik. Bayern Münih'in soyunma odasına gidip onların sevinciyle mutlu olmaya çalıştım. Oyuncularıma da 'Onların soyunma odasına gidin, onların ne kadar mutlu olduğunu görünce siz de mutlu olacaksınız' dedim.

25 Mayıs 2012, Hürriyet Gazetesi

reklam yapıyorlar, marka belirtmeden: "Maden suyu için". Bir dönem rakip zeytinyağı firmaları bir araya geldiler "zeytinyağının yararları" ile ilgili reklam yaptılar. Takım arkadaşı demek budur. Çamaşır makinesi markaları, deterjan firmalarıyla beraber reklam yapmayı öğrendi.

Paydaşını rakip görürsen iş boks maçına dönmeye başlar. Etrafı kapalı bir ringde döner durursun, bir de yensen bile dayak sıkı yersin, millet de koltuğunda gülümseyerek seni seyreder. Kros yapmakta fayda var. Yani açık arazide beraberce uzun mesafe koşmak.

Müşteriyi takımın parçası yapmak CRM yazılımlarıyla ve reklamla olmaz. Özellikle ürün geliştirme sürecine müşteriyi dâhil eden kurumlar bundan çok faydalanır. Ancak paydaşlarınızı da içeri alırsanız tam bir takım olursunuz.

Jose Mourinho 2012'de Türkiye'ye geldi ve bir konuşma yaptı, konuşmasındaki en ilginç bölümlerden biri bakın şuydu:

Ben kaybettiğim vakit adil yenilen bir kişi olurum. Bayern Münih'e penaltılarla elendiğimizde çok üzüldüm, ama şikayet etmedik, Bayern Münih'in soyunma odasına gidip onların sevinciyle mutlu olmaya çalıştım. Oyuncularıma da "Onların soyunma odasına gidin, onların ne kadar mutlu olduğunu görünce siz de mutlu olacaksınız" dedim.

Sporun rakiple iyi olduğunu ve rakip iyiyse sahada oynanan oyunun da daha kaliteli olduğunun farkında.

Fenerbahçe Real Betis'e yenilir İspanya'da. Sevilla'dan dönerken bakın yaşananlara, *Tek Kalemde Şampiyon*[14] kitabından:

Paydaşını rakip görürsen iş boks maçına dönmeye başlar. Etrafı kapalı bir ringde döner durursun, bir de yensen bile dayak yersin, millet de koltuğunda gülümseyerek seni seyreder. Kros yapmakta fayda var. Yani açık arazide beraberce uzun mesafe koşmak.

UEFA Kupası'nda Sevilla'da 2-0 yenilerek elendikten sonra aynı gece özel bir uçakla İstanbul'a dönüyoruz. Bizim saatimizle aynı saatte İstanbul'da da Galatasaray UEFA Kupası'nda rövanş maçını oynuyor. Biz o maçı unutmuş kafalarımız, düşüncelerimiz hâlen elenmiş olduğumuz Real Betis maçında, herkes üzüntülü, kimsenin ağzını bıçak açmıyor. Uçakta Fenerbahçeli basın mensuplarının da bulunduğu tüm sarı lacivertli kafile yer alıyor. Kalkıştan hemen sonra kaptan pilotunuz uçuşla ilgili bilgileri veriyor, bizlere "Geçmiş olsun" diyor hemen ardından da aynen şöyle ekliyor: "Şimdi aldığımız bir haberi veriyoruz. UEFA Kupası'ndaki diğer temsilcimiz Galatasaray da bugün İstanbul'da oynadığı maç sonrasında -ne yazık ki- UEFA Kupası'na veda etmiş bulunuyor.

Bir anda müthiş bir sevinç çığlığı koptu uçakta. Birbirlerine sarılanlar, çak çak yapanlar, saatlerdir üzüntü içinde olan tüm kafilenin neredeyse bayramlık sevinci (istisnalar tabii ki kaideyi bozmazlar).

Fenerbahçe Manchester United'ı yener Manchester'da, Boliç'in frikik golüyle. Hepimiz havalara fırlamıştık golle beraber, Boliç de uzun süre ne olduğunu anlamadan koşmuştu yedek kulübesine doğru. Manchester kırk yıldır ilk defa Avrupa kupalarında kendi evinde mağlubiyet alıyordu. Bakın maçtan sonra İngilizlerin yaptığına, Musatafa Kıran'ın dilinden maç öncesi ve sonrasını okuyun, çok içten anlatmış.

[14] a.g.e.

En sonunda zaten o da (Ali Şen) daha fazla dayanamadı, maçtan önce topçulara yönelik bir konuşma yaptı ve bu maçı kazanacağımızdan adı gibi emin olduğunu söyledi. Devre arasında da Boliç'e onun dilinde atmış olduğu ve tarihe geçen nutuk, büyük fırça (ki buna ben gol fırçası diyorum) gene size hazırlanmış olan büyük bir sürprizin bir parçasından başka bir şey değildi. Demek anlayın, devre arasında aralarında ne konuşmuşlarsa. Her şey işte o konuşmada bağlanmıştı sanki. Ali Şen, Boliç'e golü at talimatını ve yetkisini açık açık vermişti; ama bizim haberimiz yoktu. İkinci yarı başlarken maç öncesi olduğu gibi tüm İngilizlerin maçı kazanacaklarına dair inançlarını yüzlerinden okumak mümkündü. Hele Schmeichel'in ilk ve ikinci yarıya çıkarken koridorda karşılaşmamızda suratına takınmış olduğu o kendine aşırı güvenden kaynaklanan mağrur ifadeyi unutmam asla mümkün değil. Hele hele Boliç'in o muhteşem golünü yerken ayağının 2.80 yerden kesilişini, parça olup havada parende attıktan sonra golü yemiş olmasının üzüntüsü ve çaresizliği içinde kendini yerden kaldıramayışını. Ama esas unutmadığım Boliçimizin golü attıktan sonra ellerini açıp bize doğru sallaması, bir yandan da "hadi sevinsenize, bağırsanıza, gol attım görmüyor musunuz, daha ne bekliyorsunuz?" dercesine bize, yedek kulübesine doğru koşmasını hayat boyunca unutabileceğimi hiç ama hiç sanmıyorum (zaten ileride bir gün eğer bu anımı unuttuğum kanıtlanırsa o zaman ben gerçekten de Alzheimer hastalığına yakalanmışım demektir).

Boliç'in golü o kadar beklenmeyen bir zamanda ve şekilde gelmiş, o kadar gol olma olasılığı zayıf bir pozisyonda gerçekleşmişti ki kendisi dışında (ve Ali Şen dışında tabii) hiç kimse bu golün atıldığına inanamamıştı. Koca stat zaten görse bile gördüğüne inanamaz bir konumda, bizler yedek kulübesinde şaşkınlıkla birbirimize bakar durumdayız. Bir yandan da "Sen de benim gördüğümü gördün mü acaba? Sanki Boliç gol atmış gibi geldi bana" der gibiyiz birbirimize. Utanmasak tüm yedek kulübesi sakinleri olarak birbirimizi mıncık mıncık yapacağız. "Şuradan da bir çimdikle de inanayım. Yok yok şuradan da çimdikle, bu kesmedi." Sonunda Boliç'in sözlerine inandık ve gol olduğuna iyice kanaat getirdik. Artık koca stadı dolduran bilmem kaç bin kişiden "tıs" bile çıkmıyor, sahadaki 11 kişi ve tüm Fenerbahçe yedek kulübesi gerçeği kavrar kavramaz çılgınca bağırmaya başlamıştı. Kendimizden o kadar geçmiştik ki stattaki çok az sayıdaki Fenerbahçeli taraftarların coşkusu bile kulağımıza gelemiyordu. Ama sonra geçmek, bitmek bilmeyen yaklaşık bir 15-20 dakika yaşadık ki hayatımın en uzun bölümleriydi bu dakikalar. Rüştü'nün kalesinde devleşmesi,

takım olarak canımızı dişimize takmamız ve asırlar sonra gelen "bitiş düdüğü". İşte o düdükle beraber kendi kendime bir şey söyledim: "Mustafa farkında mısın, şu anda futbol tarihinde tarihi bir an yaşıyorsun. Başka ülkeleri bilmem ama bütün Türkiye şu anı konuşacak senelerce." Manchester'ın çok büyük bir rekoru tarih olurken Fenerbahçe de büyük bir tarih yazdı ve işte benim en büyük, en anlamlı anım da böylece bu tarihteki yerini almış oldu.

Maçı 90 dakika boyunca İngiliz seyircilerle neredeyse aynı hizada seyrettik, gene onların önünde çılgınca sevinmemiş olmamıza rağmen en küçük bir tepkiyle karşılaşmamız tam tersine onların çok içten alkışlarıyla stattan uğurlanmamız da gene bu tarihi anımı süsleyen en güzeli en tatlı, en önemli ayrıntılardır. Hatta o kadar tatlı ki tıpkı bir rüya gibi. Keşke tüm maçlarımızın akışı da bu maç gibi olsa ve keşke tüm maçların sonunda futbolcu-seyirci ilişkileri bu maçtaki gibi olsa.[15]

Yunan basketbol ligi çok yüksek kalitede oynanır. Tribünler dolu dolu, oturttukları bir basketbol sistemi var. O yüzden Avrupa takımları Yunan oyuncular ve koçlarla dolu. 2013-2014 sezonunda Efes Pilsen Yunan bir oyuncu transfer etti. Banvit başına Yunan bir koç getirdi.

Bakın Sinan Ünal 17 Haziran 2008'de Lakers-Celtics maçını anlatıyor, ondan dinleyelim. Sonra ben yorumumu yapayım.

12 Haziran Perşembe

Saat 22.30 civarında, Staples Center'da yaklaşık 19 bin seyirci var. Lakers 58-40 önde. Taraftarları 2-2'ye garanti gözüyle bakıyorlar. Celtics önünde tarihi fark beklentisi de cabası. Lakerslı sanatçılar kervanında mutluluk portreleri. Lakers soyunma odasında her şey yolunda. "Devam" sesleri. Ancak Celtics soyunma odasında Lakers'ın muazzam çöküşünün altyapısı oluşturuluyor!

Paul Pierce, koç Doc Rivers'a: "Koç, bırak Kobe'yi ben cover edeyim!" Doc bu isteğe olumlu cevap veriyor ve maç başlıyor...

Bu bölümde ne yazmamı istersiniz?

MVP Kobe'yi mi, Memphis'ten gelerek eksik halkayı tamamladığı söylenen Gasol'u mu, Gasol'un gelişiyle oyununun yükseldiğinden bahsedilen Lamar

[15] a.g.e.

Odom'u mu, Fisher ve diğer Lakerslılar'ı mı?

Yoksa...

22 yaşındaki bir Rondo'dan, Ray Allen'dan, veteran Sam Cassell'dan, Powe'dan mı bahsedeyim? Parkelerin efendisi Garnett'tan bahsetmemek olur mu hiç? Celtics'e geldiği günden bu yana "asla kaybetmeyiz yaklaşımını getiren istikrar figürü Garnett'tan. İstatistiklere girmeli mi? Bence hayır! Ortalıkta istatistikler uçuşurken.

Evet, Pierce'ın isteğine koç Rivers olumlu yanıt verdi. Maç başladı. Sonuç; şahmat.

Galiba dördüncü maçtaki Lakers'ın muazzam çöküşünü en basit ve etkili şekilde LA Times yazarı Mike Heisler dile getiriyor:

"Dördüncü maç Lakers tarihinin ikinci büyük felaketi! Birincisi 1969'daki Celtics'e karşı kaybedilen."

Koç Phil Jackson oyunculara dördüncü maçın, yani Lakers'ın 60 yıllık tarihindeki en kötü yenilgilerinden birinin, video analizini yapıyor. Analiz bitiyor. Koç Phil Jackson tek şey söylüyor:

"Eve gidin."

Yani, antrenman iptal!

Daha sonra iptal kararını şöyle açıklıyor:

"Çocukların nasıl olduklarını ve ne hissettiklerini görünce bunun iyi olacağını anladım!"

Boston Koçu Doc Rivers ise basın toplantısında, "Phil Jackson'ı koçluk dünyasından dışarı mı attınız?" sorusuna büyük bir alçakgönüllülükle cevap veriyor:

"Hayır! Phil bence en iyi koçtur. En azından benim jenerasyonumda Pat Riley, Greg Popovich ve o, en iyi üç koçtur! Ben o klasta değilim ve olmayı da hak etmiyorum!"

17 Haziran 2008 Hürriyet Gazetesi

Phil Jackson NBA'in efsane koçu. Onu yenmişsin, önüne fırsat çıkıyor, sana da çanak tutan bir soru soruyorlar, ama Doc Rivers farkında ki Jackson onun rakibi değil paydaşı. Yarın kendisi elendiğinde de Jackson onun arkasında duracak.

Eğer sektörde birlik kurar, kooperatifler oluşturursanız söz sahibi olursunuz. Birinizin uygulamasını diğeri öğrenir ve uygular, diğerinin uygulaması sektörce öğrenilir ve geliştirilirse sektörce kazanırsınız.

2013 Temmuz'u bir TV haberi: "Antalya Kemer'de iki beş yıldızlı otelin çalışanları sopa ve odunlarla birbirine girdi". Çalışanlar birbirine odunla girecek, sonra içeride misafire iyi davranacak. Az ihtimal. İşbirliği yapması gereken, bilgi paylaşması gereken kurumlardan bahsediyoruz. Bunlar odun paylaşıyor.

Bu satırları yazdığım gün Gençlerbirliği-Eskişehir kıran kırana maç yapacak. Ama Eskişehir seyircisi de renklerinin Eskişehirspor kurucularının, Orhan Şeref Apak'a olan saygı ve sevgilerinden dolayı Gençlerbirliği'nin renkleri olarak seçildiğini bilecekler ki rakibin aslında takımın bir parçası olduğunu hissetsinler.

Ankara Rüzgarı[16] kitabından bir alıntıyla devam edelim:

Hatta Eskişehirspor'un kurucu yönetimi, sırf Orhan Şeref Apak'a sevgi ve şükran ifadesi olarak, onun sevgili kulübünün, Gençlerbirliği'nin renklerini seçmiş, kırmızı-siyahı kuşanmıştır."

Burhanettin Doğançay, "Hiç unutmam, 'bir gün gelecek, milli kümede İstanbul'dan takım olmayacak' derdi", diye hatırlıyor ve devam ediyor:

"Başka bir memlekette olsa, futbolun gelişmesine yaptığı hizmetlerden dolayı Orhan Şeref Apak'ın heykeli dikilirdi."

1973 yılında hayata veda eden bu futbol üstadı, Geçlerbirliklilerin gurur simgelerinden biri olarak hatırlanacak.[16]

2011 yılı Ağustos'u, Plevne yarışı. Jokey Halis Karataş'ın atını kontrol etmesini sağlayan ip; 'kantarma'sı kopuyor. Yarışı kazanma ihtimali kalmıyor; daha önemlisi önde olduğu için kaza yapma olasılığı da çok. Gelibolu (Karataş'ın bindiği at) savrulup bariyere vuruyor ama düşmüyor. O sırada rakiplerden yarışı kazanma ihtimali de olan Erhan Yavuz yaklaşıp kantarmaya uzanıp alıyor ve Karataş'a veriyor.

[16] Bora, Tanıl. *Ankara Rüzgarı*, Gençlerbirliği Spor Kulübü Özel Yayını, 2003

Erhan Yavuz yarışı bırakıp, rakibine yardım etti ve olası bir faciayı önledi

DÜNYA BÖYLE FAIR PLAY GÖRMEDİ

Yarışın favorisi Halis Karataş'ın atının kantarma kayışının koptuğunu gören Erhan Yavuz, kopan parçayı rakibine uzattı. Ve Karataş böylelikle yarışı sağ salim bitirdi.

Bu yardım sonucunda Karataş, Gelibolu ile Plevne Koşusu'nu kazandı.

İSTANBUL AT YARIŞI SONUÇLARI

Yardımı etti, yarışı dördüncü bitirdi

Kantarma nedir?

Kemal'i takasla alacaklar

15 Ağustos 2011, Hürriyet Gazetesi

Halis Karataş ve atı Gelibolu birinciliği alıyorlar. Erhan Yavuz ve atı Eskişehirli 4. olabiliyor. Yardım etmese, bir rakip devreden düşecek, üçüncü olacaksın. Yardımda kaybettiğin zamanı kaybetmesen ya iki ya birinci olacaksın. Ona rağmen karşındakinin rakibin değil aslında aynı yolda koştuğun paydaşın olduğunun farkındaysan kazanırsın.

Erhan Yavuz'un ve paydaşlarının çok şey kazandığına emin olun.

İyi rakip temponuzu artırır.

Kötü rakip kazaya yol açar.

İyi rakiplerle takım olmayı bilenler kazanır.

SONSÖZ

Bakın siyahı beyazı, her ırkı bağrına basan ülke insanı, sen maymunsun diye muz sallıyor tribünden.

Maçın sonlarında son derece basit bir pozisyonda Galatasaray Kaptanı Sabri Sarıoğlu ile Volkan Demirel birbirlerinin boğazına sarılıp, birbirlerinin annelerine herkesin ortasında küfrettiler. Aynı haberde Ümit Davala ve Hasan Şaş "Emre Belözoğlu bize el hareketi yaptı, 'ananızı s...' diye bağırdı. Özellikle yedek kulübesi arkasına oturtulmuş kişiler var, küfür etmek için oraya gelmişler, statta anamıza kızımıza küfredildi..."yazıyordu.

14 Mayıs 2013, Milliyet Gazetesi

O günkü gazetede Burhan Felek Atletizm Pisti'nde futbol hakemleri ve milli atletler birbirine girdi, kulvarları paylaşamayınca birbirlerine küfrettiler, itiştiler diye bir haber vardı.

Gazeteci Uğur Vardan, 15 Mayıs 2013'te Hürriyet'teki köşesinde bakın neler yazmış?

Büyüyelim arkadaşlar!..

Futbolla ilişkimiz maalesef o babanın 'şefkati' boyutunun ötesine geçemedi. Malum 100 yılı geçkin sevdamızda ortada tarihsel açıdan bir başarı yok, uluslararası arenada iz bırakan zaferlerimizin derinliği bir elin parmaklarına bile varmıyor. Hoş bu türden 'somut' verilerimiz olmayabilir, ayrıca bu oyunu sevmek için başarı tek bir kriter değildir amma velakin mesele iç sulardaki hesaplaşmaya gelince tek kriter olarak önümüze başarı ve 'Ne yaparsan yap ama kazan' kültürü sürülüyor ve bütün dert biraz da buradan kaynaklanıyor.

BAŞKA BİR DÜNYA MÜMKÜN

Geçen hafta bu sütunlarda derbi öncesinin en favori konularından biri olan ev sahibi takımın, şampiyon olan konuk takımı alkışlama meselesine değinirken mesele hakkında görüş bildiren Beşiktaş efsanesi Metin Tekin'in, "Alkışlamaya gerek yok, saldırmayalım yeter" şeklindeki ifadelerine yer vermiştim. Sevgili Tekin ne yazık ki haklı çıktı, saldırmayı bırakın özellikle sahada bir savaş görüntüsü vardı ve tribünlerde de 'Görmek istemediğimiz onca utanç tablosu'. Konuk takımın siyahi oyuncularını 'Muz' göstererek ırkçılığın daniskasına soyunan insan müsveddesi mi ararsınız (bir de "Hayatım boyunca ayrımcılıkla mücadele ettim" türünden savunuşlar var ki, evlere şenlik), elindeki 'yabancı madde'yi Sabri'ye hedefleyip kendi oyuncusu Hasan Ali'yi nişanlayan nefret sembolünü mü ya da Arena'da Volkan'a atılan rakı şişesinin rövanşını ucu kesilmiş viski şişesiyle almaya çalışan bir başka insanlığını kaybetmişi mi? (Lüften o temel argümanı dillendirmeyin, evet ben de biliyorum ki bunlar sadece bir tarafın problemleri değil, bir gün Saracoğlu'nda, öteki gün Arena'da, daha öteki gün başka yerlerde bütün bunlar oluyor; zaten mesele de biz siz değil hepimiziz). Keşke olanlar sadece sahada kalsaydı. Derbi sonrası Türkiye'nin birçok yerinde şiddet olayları yaşanırken en kötüsü de Edirnekapı Metrobüs Durağı'nda yaşandı ve futbol terörü gencecik bir insanı, Burak Yıldırım'ı aramızdan alıp gitti.

Şimdi hepimiz ağıtlar yakıyoruz. Sanki sorumlusu biz değiliz gibi... Onca nefret ögesini, İngilizlerin deyimiyle bu 'Güzel oyun'un gerçekleri gibi göstermeyi şiar edinen futbol kamuoyu, yöneticisi, taraftarı, oyuncusu ve ne yazık ki

medyasıyla "Niye böyle olduk?'un cevabını aramaya çalışıyor. Oysa cevabın kendilerinde olduğu o denli aşikâr ki... Rahmetli Burak kardeşim, daha önce bu yolda verilen kurbanlar (yeri gelmişken isimlerini analım; Beşiktaş taraftarı Oktay Akdemir, Leeds taraftarları Christopher Loftus ve Kevin Speight, Beşiktaş taraftarı Cihat Aktaş) gibi "Durup yeniden düşünme, tüm eski argümanları rafa kaldırma zamanıdır" diyor ama bunu anlayıp bambaşka bir kimlikle yola çıkar mıyız şüpheli. Ayrıca insanın doğasına da aykırı ama başka çaremiz de yok. Onların aziz hatıraları böyle davranmaktan başta bir şeye işaret etmiyor.

ÖFKE KONTROLÜ HERKESE LAZIM

Peki temel uğraşımız ne olacak? İçimizdeki nefret tohumlarını, yanlış kaynaklardan beslenen futbol sevdamızı nasıl törpüleyecek, 'kendi doğamızla', genlerimizle nasıl oynayacağız da farklı bir yolun yordamın peşine düşeceğiz? Doğrusu ben de bilemiyorum. Ama bildiğim bir şey var, bir an önce 'Ergen zihniyeti'nden kurtulup büyümeyi seçmek. Mesela hayatın diğer alanlarında kazık kadar adam olmayı beceren, iş kuran, onlarca insanın ekmek kapısı olmanın üstesinden gelen başta yöneticiler olmak üzere futbolun bütün bileşenleri, 'Bir türlü büyümeyen çocuk' halet-i ruhiyesiyle hesaplaşmalı.

Ergenliğini aşamamış futbolcu kimlikleri, bu mesleğin bir iş kapısı olduğu ve bir gün bir takımın, diğer bir başka gün bir başka takımın formasını giymenin kabul edilmesi gerçeğini anlayan profillerle yer değiştirmeli. Rakibin boğazına sarılan futbolcu tiplemelerinin, provokasyona yönelen oyuncu modellerinin yerini psikolojik sorunlarından arınmış, gerçek anlamda lider karakterli futbolcular almalı. 'Öfke kontrolü' en şanlısından en yolun başında olana tavsiye edilmeli, sık sık ifade edilen, "Bizi bitirmeye çalışıyorlar, yolumuzu kesiyorlar, hakemler anlaşmış, bize tavır almış, saha içi ve dışında aşılmaz güçlüklerimiz var" söylemleri, kendi camialarına hoş görünmek için yapılmış açıklamalar terk edilmeli, futbolun temel gerçeklerinden başa gerçeklere sığınılmamalı.

BERABER EĞLENENLER

Biliyorum, bütün bu söylediklerim fazla 'Öğreten adam' tadında oldu ama gerçekten başka bir dünya kurmak mümkün ve bu dünyanın yolu, böylesi mantıklardan geçiyor. "Onlar İngiliz, alkışlayabilir" demekle ancak meselelerin üstünü ört bas edebiliriz. Kuyt'ları, Eboue'leri, Meireles'leri, Riera'ları bize benzetmekle ancak 'kötülüğün doğasını' onlara buradayken aşılayabiliriz, sonra-

sında çekip giderler ve biz yine kendi dertlerimizle baş başa kalırız. Yine Metin Tekin'den örnek vereceğim, NTV Spor'da pazartesi akşamı "Biz Fenerbahçeli arkadaşlarla yensek de yenilsek de maç sonunda defalarca beraber eğlendiğimizi hatırlarım" diyordu. Bize ve şimdiki zamanımıza ne kadar uzak bir tablo değil mi? İyi ama Drogba'yla Webo derbi sonrası birlikte eğlenmişler. Ne yani şimdi G.Saray taraftarı, 'Biricik sevgilisi Drogba'yı "Bize gol atanla niye eğleniyorsun?" diye tefe mi koyacak. Koymayacak tabii ki. Önemli olan her türlü durumda mantığını ve insanlığını yitirmemek, sağ olsun 'Fildişili efsane' de bu türden bir akıl, ilim ve irfan timsali.

Tesis kolay ya insan!

2020 Olimpiyat Oyunları'na talibiz. Alırsak birçok tesisi o zamana yetiştirmeye çalışacağız. Bence yetişir ama o zamana kadar 'Önemli olan kazanmak değil katılmak' şiarıyla beslenen olimpiyatlara uygun insan modelini yetiştirebilecek miyiz? Asıl derdimiz bu olmalı...

Başka bir haberde Fenerbahçeli Dirk Kuyt da Sabri'nin Fenerbahçe yardımcı antrenörü İsmail Kartal'a küfrettiğini söylüyor.(Bu arada ülkede 4-5 sene kalıp iki Türkçe kelime öğrenemeyen bu yabancılar Türkçe küfürleri ne ara öğreniyorlar o da ayrı konu.)

Spordan trilyonlar kazanan tüm bu yöneticiler, sporcular o gün birbirlerinin analarına küfredip boğazlarını sıktılar, maç çıkışı Galatasaraylı bir taraftar metro durağında, iki tane polisin önünde Fenerbahçe taraftarı Burak Yıldırım'ı bıçakladı ve 19 yaşındaki çocuk öldü. Bıçaklayan, memleketi Bingöl'e kaçarken yakalandı.

Burak Yıldırım'ı gömdüler, bu futbolcular hâlâ birbirlerine "O benim anamı, ben onun kız kardeşini" diye küfrediyorlardı.

İşin acı tarafı, görgü tanıkları "Olay iki polisin iki metre önünde oldu. 'Yakalamayacak mısınız?' dedik. 'Bu bölgeye biz bakmıyoruz' deyip ilgilenmediler." diye anlatmışlar gazetede.

Türk futbolunu yöneten kulüp başkanlarının üyesi olduğu Kulüpler Birliği toplantısında ne konuşulur sizce? Türk futbolunun geleceği, altyapı, planlama şu

bu değil mi? Ağustos ayındaki toplantıda, (savcılık el koymuş) kavga edip dayılanmışlar birbirlerine. Trabzonspor Başkanı İbrahim Hacıosmanoğlu Kayserispor Başkanı Recep Mamur'a "Seni Türkiye'de gömecek yer bulamazlar" demiş. Yani hem seni öldürürüm hem de çevrem o kadar geniş ki hiçbir yere de gömdürmem diyor. Bir ara Fener yöneticisi Mahmut Uslu'yla, Galatasaray yöneticisi Bülent Tulun birbirlerine "Seni evden aldırırım, asıl ben seni evden aldırırım" diye tehditlerde bulunuyorlardı hatırlarsanız şeref tribününde. "Şeref Tribünü". Çok atasözü var bu şerefli adamlarla ilgili ama boş verin.

İspanyol Alberto Contador dünyanın en iyi tırmanışçı ve etap yarışçısı olarak kabul ediliyor.2010 yılı Fransa Bisiklet Turu'ndaki bir tırmanışta tek rakibi Andy Schleck'in zinciri attı, Contador temposuna devam etti ve etabı kazandı. Kurallara uygun davrandı ama sportmenlik rakibini beklemeyi gerektiriyordu. Sarı mayoyu giyerken rakibini destekleyenlerden yuhlayanlar oldu. Bir sonraki etapta yarışı önde götürüp kazanabileceğini herkese gösterdikten sonra son anda hız kesti ve yarışı Andy Schleck'e bıraktı. Tüm izleyiciler ayakta alkışladılar. Contador devamındaki performansıyla Fransa Bisiklet Turu'nu kazandı ama aslında turdan daha fazlasını kazandı.

Malzemeci Süreyya, Beşiktaş'ın malzemecisi Süreyya Soner, yıllar önce grip olur, gidemez antrenmana. Zeytinburnu'nda, evinde hasta yatarken kapı çalınır. Annesi açar kapıyı.

"Süreyya bir adam gemiş, bir şeyler soruyor."

"Kim anne?"

"Tanımıyorum oğlum. Yabancı."

Süreyya kalkar gider kapıya. Beşiktaş'ın İngiliz oyuncusu Les Ferdinand. Elinde kroki, araya araya bulmuş evi Süreyya'nın annesinin tanımadığı Ferdinand. Bilmedi Beşiktaş taraftarı bu ziyareti, çünkü basın eşliğinde yapmadı ziyareti. Ferdinand öte yandan hep taraftarın kalbinde yer aldı.

Olacak iş değil ya bir gün Süreyya'nın babası kaybolur, karakola haber verirler. Haber yok. Süreyya gider antrenmana, aklında babası. Kimseye söylemez. O sırada bir şekilde Holosko'nun dizliği kaybolmuştur. Holosko söylenir durur Süreyya'ya "Nerede benim dizliğim, nerede benim dizliğim?" diye. Süreyya

sinirlenir sonunda. "Ben babamı kaybettim, senin dizliğini kaybettiğim kadar yaygara yapmadım" der. Holosko özür diler, sarılırlar.

Kanat Atkaya'nın bir yazısında okumuştum; 1928 Amsterdam Olimpiyatları, Avusturalyalı kürekçi Henry Pearce büyük bir tempoyla teklerde yarışırken gölde önünden yüzen bir ördek sürüsü geçmeye başlar, Pearce durur ve yol verir ördeklere. Sonra devam eder ve altın madalya alır. Oysa o ördeklerin "Anasını ..."', "Ördekleri evden aldırmak lazım..'', "Ördekleri Amsterdam'da gömecek yer bulamasınlar", "Öldürelim o ördekleri.." diyebilirdi. Spordan ne anlıyoruz biz acaba, cidden merak ediyorum bazen.

Sizce tüm erkekler pazar akşamı maçlardan sonra spor programlarında futbol mu seyrediyorlar? Hayır, birkaç küfürbaz megalomanın kavga, muhabbet ve etraflarına tükürük saçmalarını izliyorlar.

"Yok, Hocam biz spor izliyoz". Öyle olsaydı Türkiye'de yapılan 2012 Dünya Gençler Futbol Şampiyonası, kupa tarihinin en az seyircili organizasyonu olmazdı. Rize'de, Kayseri'de kimse gitmedi maçlara. "Siyasetçi ağabeylerimiz yollamışlar maçları kendi memleketlerine, gidelim izleyelim" demediler.

Eski futbol hakemi, şimdinin yorumcusu bir adam bir gün şunu anlatmıştı: "Spor yorumculuğuna başladım, efendi efendi yorum yapıyorum, eşimle beraber bir gün yorum yaptığım kanala gittik. Ne yer gösterdiler ne de çay söylediler. Kimse sallamadı beni. Kalktım gittim, ne zaman kavga etmeye bağırmaya başladım televizyonda, şimdi gördüler mi ayağa kalkıp çay söylüyorlar." Şimdi anladınız mı raconu? Adam yerine konmayan adamlar, bağırıp çağırmaya başladı mı adam yerine konuluyorlar. Hem televizyonda, hem tribünde, hem de şirketlerde.

Şu anda ben de olaya uyanmış bulunuyorum ve sevgili okurlar, ben de müsaadenizle hepinizin... Neyse, kitap bitmedi, gereksiz olaylara girmeyelim. Kitap bitince ben sizi evden aldırırım, sonra nasılsa gömecek bir yer buluruz.

2013 yılı Basketbol Genç Milli Takımımız Avrupa Şampiyonu oldu. Tofaş oyuncusu Kenan Sipahi turnuvayı izleyen yabancı gazetecilerin oylarıyla MVP, turnuvanın En Değerli Oyuncusu seçildi. Daha sonra röportaj yapıyorlar Kenan'la. Spiker, "Kenan, turnuva tarihinde ilk defa bir Türk oyuncu MVP seçildi ne diyeceksin?" dedi. 18 yaşındaki Kenan Sipahi: "Bu takımda 12 tane MVP var. Arka-

daşlarım olmasaydı bu turnuvayı kazanamazdık, ben de bir şey seçilemezdim" dedi. Oysa "Kral yapmayacaksın, kral olacaksın" dese havası süper olurdu. Kenan'ı bu zihniyetiyle daha çok iyi yerlerde göreceğimize emin olun. Barlarda, pavyonlarda, kavgada dövüşte görmezsiniz böyle insanları.

Teniste duruşunuz düzgünse iyi vuruş yaparsınız. Bozuk duruşla düzgün vuruş olmaz.

Hayat gibi. Önce duruşunuz düzgün olacak.

Rafael Nadal ve bir çiftler maçı... Hakem rakibin topunu out verdi. Puanı Nadal alacak. İtiraz etti hakeme Nadal. Monitörden baktılar, Nadal doğru söylüyor. Puanı rakibine verdiler. Böyle sporcunun ve öyle seyircinin olduğu yerde ne polise ne de savcıya ihtiyaç var.

Bakın güya dünyanın en önemli bilmem kaçıncı derbisi oynanıyor, 10.000 polis var statta?

Seyirciye bile gerek yok aslında. 10.000 polis yeter zaten.

İngiltere'de Şehitler Günü var. İngiltere için dünyanın herhangi bir yerinde canını vermiş insanlar için ayrılmış bir gün. Herkesin ceketlerinde ya bir gül ya da gül rozeti oluyor. İngiltere'de bir derbi maçı Manchester United ve Manchester City oynuyor, nasıl bir tezahürat var anlatamam. Şehitler için bir dakika saygı duruşu anonsu yapıldı. Canlı yayın, bir dakika çıt çıkmadı stattan. Müthiş bir akustik var, biri kıklasa duyulacak. Çıt çıkmadı. Saygı duruşunun bitiminde herkes birbirini alkışladı ve tezahürata başladılar.

Süper Kupa Finali bu 10.000 polisli Kayseri Kadir Has Stadı'ndaki maç. Maçtan birkaç gün önce, Allah rahmet eylesin, Selçuk Yula vefat etti. Bir dakika saygı duruşu anonsu yapıldı. İki takımın da formasını giymiş, efendiliğini herkesin bildiği, milli formaya hizmet etmiş bir oyuncu için sadece bir dakika saygı duruşu.

Saygı duruşu başladı. Küfredenler, toplu tezahürat yapanlar, ıslık, yuhalayanlar...

Nasıl böyle bir ülke haline geldik, bir oturup düşünmemiz lazım. Aslında iyi bir

eğitimden çok toplu bir tedaviden geçmemiz lazım. Türk toplumu bence toplu bir travma geçiriyor. Birbirimize saygımızı, değer kavramlarımızı kaybettik.

Bakın Saygı Öztürk'ün 27 Ağustos 2013 tarihli yazısına:

Güneydoğu'dan sıcak bilgiler

Kürdistan İşçi Partisi'nin (PKK) silahlı kanadı dağdan da inmedi, ülkemizden de ayrılmadı. Bırakın ayrılmasını, dağdaki "düz ovaya" ailelerinin yanına gidip-gelir oldu. Bazen de dağdaki teröristi akrabaları dağa çıkıp ziyaret ediyor, ihtiyaçlarını götürüyor. Tüm bunlar olurken asker, olup bitenlere gözlerini kapamış bekliyor...

Askerin onurunu kırıcı sloganlar da hiç eksik olmuyor. Türkiye Cumhuriyeti topraklarından "T.C. askeri defol" sloganları yükseliyor. Valinin, kaymakamın, jandarma komutanının, emniyet müdürünün yerlerini terör örgütünün atadığı "sözde" valiler, kaymakamlar, emniyet müdürleri almış durumda. Teröristler istediğini alıp götürüyor, sorguluyor, cezalandırıyor. Yani teröristler kendilerine göre Güneydoğu'da adeta özerklik ilan etmiş.

Nasılsın, iyi misin?

Güneydoğu'dan şehit haberleri gelmiyor ama devletin omurgası da kırılıyor. Devlet otoritesi tamamen kaybolmuş durumda. Kaçakçılıkla mücadele diye bir şey kalmamış. Irak-Türkiye sınırından giriş-çıkışlar neredeyse serbest hale geldi. Kaçakçılardan "gümrük vergisi"ni teröristler tahsil ediyor. Yöre halkı mallarına devlet tarafından el konulmayacağının da rahatlığı içinde hareket ediyor. PKK kendisine göre bir "Devlet yapısı" oluşturmuş. Vali, kaymakam, belediye başkanı, jandarma komutanı, emniyet müdürü hatta müftü bile atamış. Bunların verdiği talimatlara göre hareket ediliyor. Devletin atadıkları kamu görevlilerinin ise halka "onlar da kim oluyor" demenin ötesinde bir yaptırımı yok.

Tüm bunlar olup biterken, askeriniz, polisiniz ne yapıyor? Sanki onlara "Kesinlikle karışmayacaksınız" diye emir verilmiş gibi, onlar da seyirci... Sadece kendilerine dönük tepkilere cevapsız kalmamak için zaman zaman müdahale edildiği oluyor. Kimilerinin yürekleri olup bitenlere yansa da yapacak bir şeyleri yok. Devletin bazı görevlileri de hükümete, yöre halkına şirin gözükebilmek için Türkçe konuşulan yörelerde kamu görevlilerine Kürtçe öğretip vatandaşa

"Nasılsın, iyi misin?" dedirtmenin yarışı içinde... Buna da "açılım" diyorlar.

Düğünler zafer kutlaması gibi

Güneydoğu'da düğünler, sünnetler tam anlamıyla terör örgütü ve yandaşlarının gösterisine dönüşüyor. Sanki zafer kazanılmış ve şimdi "zafer kutlaması" yapılıyormuş gibi hava var. PKK'yı simgeleyen işaretler, renkler, örgütün liderinin fotoğrafları, örgütsel sloganlar artık olağan sayılıyor.

Düğün alayları karakolların, askeri birliklerin önünden geçerken "T.C. askeri defol" diye bağırıyorlar. Bu protestoları yaygınlaştırıp, askerin kendilerine karşılık vermesi için her türlü çabayı da gösteriyorlar. Başbakan da "güvenlik güçlerinin tahammül sınırlarının zorlandığını" belirtiyor ve buna rağmen operasyon yapılmadığını, karşılık verilmediğini övünerek anlatıyor.

Ülkemizde Atatürk resimlerini, bayrağımızı asmak adeta suç haline geldi. Ancak Güneydoğu'da PKK'nın sözde bayrağı, örgüt liderinin fotoğrafları yalnız işyerlerinde değil, evlerin camlarında da asılı. Yani PKK'lılar için her hangi bir yasak yok. Sanki, ülkemizin Güneydoğusu'nda bulunan il, ilçe ve köylerinde Türkiye Cumhuriyeti yasalarının yerine başka yasalar uygulanıyormuş gibi bir hava var. Bu durum, devletine bağlı insanları ürkütüyor, terörist ve yandaşlarını ise cesaretlendiriyor.

Teröristler "evci izni"yle geliyor

Terör örgütü "milis örgütlenmesine" büyük önem veriyor. Bu örgütlenmeler geçmişte örgütün "cephe" yapılanmasında görevli kişiler tarafından yapılıyordu. Şimdi burada da durum değişti. Bu örgütlenmeler bizzat örgütün dağdan inen silahlı militanları tarafından gerçekleştiriliyor.

Askerden yeni dönen gençleri dağa çıkmaya ikna ediyorlar. Çünkü kendilerine ilerde PKK'nın askeri, polisi olacağı, kamu görevlerinde çalıştırılacağı söyleniyor. İşsiz vatandaşlarımızdan bu duruma inanların sayısının da az olmadığı belirtiliyor. Çünkü, terör örgütünün geldiği nokta, bundan sonra yapacaklarının garantisi gibi görülüyor.

Çocukları dağda olanlar, sanki "asker ziyaretine" gidiyormuşçasına onları ziyarete gidiyorlar. Onların istediklerini götürüyorlar. Teröristlerin hangi dağda,

hangi mağarada olduğunu asker gibi, teröristlerin aileleri de biliyor. Büyük bir rahatlıkla ziyaretlerini gerçekleştiriyorlar.

Teröristler de "evci iznine" çıkar gibi örgütten izinli olarak birkaç günlüğüne ailelerini ziyarete gönderiliyor. Onlar da anne-babalarını, kardeşlerini görüyor, hasret gideriyor ve izin süresi dolacağı zaman dağa gidiyor. Bunlar olurken onları askerimiz, polisimiz görmüyor, duymuyor. Çünkü teröristlere dokunulmaması için sanki kendilerine emir verilmiş ve onlar da bu emri yerine getiriyorlar. Böyle bir emir olmasa bile vatandaşın arasında böyle bir algı yerleşmiş. Yani, Devletin polisi, askeri, teröriste karışmıyor.

"Çözüm süreci" adına nelere katlanılıyor bir bilebilseniz... Güneydoğulu olmayanların artık işyerlerinde çalıştırılmaması için neler yapıldığını da başka gün aktaracağım.[17]

Takım olmak için beraberce yaşamayı istemek lazım. Subay bir arkadaşımla konuştum Güneydoğu'da görev yapan, "Az yazmış ağabey, bence sansürlemek zorunda kalmış. Şehitlikleri var, girişinde Apo resimleri, PKK, Kürdistan bayrakları var. Bunu bile iyi yazmış aslında, cesur adammış" dedi.

Ülkede takım olmak hepsinden önemli.

İş yerinde takım olmak için önce sağlam insanların bir arada olması lazım. Niyetleri iyi, duruşu düzgün insanlar. Bu yoksa sistem, şu, bu, hepsi boş.

Bu düzgün insanları kötü bir sistemin içine yerleştirdiğinizde ellerini kollarını bağlar ve ruhlarını yok edersiniz. İçeride kurduğunuz sistemin de üretime yönelik, bireylerin verimini arttıracak, kendilerini ifade edebilecekleri, yeteneklerini kullanabilecekleri bir sistem olması gerekir.

İkisi bir aradaysa verimlilik gelir.

Bugün Türk sporuna baktığınızda vıcık vıcık siyaset görürsünüz, yıllardır bu böyle.

Özal başbakanken Malatya birinci ligde oynar, Erdoğan başbakanken Kasımpaşa ve Rize.

[17] *Sözcü Gazetesi*

Bakın Kasımpaşa'nın yönetim kuruluna, ülkenin zengin işadamları bir emirle koşup yönetim kuruluna girdiler. Şadan Kalkavan, Mübariz Mansimov vs. Sizce futbol sevgisinden mi yapıyorlar bunu?

Tabii futbol sevgisinden, ben de sizinle aynı fikirdeyim.

Bundan iki olimpiyat öncesi, güreş müsabakaları... Bizimkiler sürünüp duruyor, ABD'li Kübalı güreşçiler madalyaları alıyorlar. Serbest stilde başka bir ülkede yetişip, bizim parasını ödeyerek transfer ettiğimiz ve ismini Türkçe yaptığımız bir güreşçi altın madalya aldı. Diğerleri şampiyon olunca antrenörüyle birlikte ülkelerinin bayrağını alıp, minderin etrafında şöyle bir dolaşıyorlar, kameraya el sallıyorlar.

Bizim ithal güreşçi şampiyon olunca bir anda tribünden kravatlı bürokratlar atladı, artık hangisi müsteşar hangisi genel müdür hangisi bakan bilemiyorsun. Kameranın önüne geçtiler, güreşçi ve antrenörü bunların bıyıklarından görünmüyor, zıplayıp duruyorlar. Güvenlikler gelip bu arkadaşları tribüne geri çıkardılar.

Başka bir olimpiyat: Atletizmde dereceye giren ülkenin koşucusu geleneksel olarak ülkesinin bayrağıyla bir tur atar. Bir olimpiyatta Afrika'dan devşirdiğimiz atletimiz Elvan Abeleygesse galiba olimpiyat ikincisi oldu. Kenara gitti, bayrak bekliyor. Bekle bekle gelmedi bayrak. Oraya giden bürokrat unutmuş mu, kartını mı ters takmış ne, o olimpiyatta bayraksız tur atan tek atlet bizimkisi oldu. Siyasetçiler, bürokratlar elli bin mazeret söylediler sonrasında. Bu adamlar yönetiyor sporu.

2013-2014 sezonunun başında Gençlik ve Spor Bakanı açıklama yaptı statlarda siyaset olmayacak diye. O hafta Emre Belözoğlu Mısır'daki Müslüman Kardeşler rejimini destekleyen bir hareket yaptı gol atınca. Rizesporlu bir oyuncu da aynı hareketi yaptı. Tribünlerde Rabia işaretleri ve pankartları açıldı. Hiçbiriyle ilgili bir işlem yapılmadı.

Sonra anlaşıldı ki meğerse Gezi eylemlerini destekleyen siyasi sloganlar yasakmış.

İktidarı destekleyen siyaset statlarda serbestçe yapılabiliyor. En son bir görüntü izledim. Trabzonspor Başkanı İbrahim Hacısalihoğlu dua ediyor bir toplan-

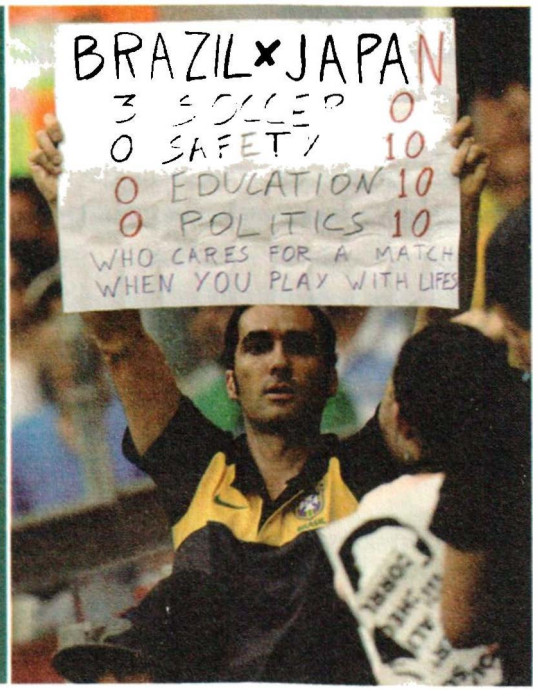
22 Kasım 2013, Fanatik Gazetesi

tıda "Allah Başbakan Tayyip Erdoğan'ı başımızdan eksik etmesin" diye.

Bir kulübün başkanıysanız bir partinin destekçisi olmayacaksınız, belediye başkanıysanız partiniz olmayacak, ya da Kemal Kılıçdaroğlu'na da Devlet Bahçeli'ye de vereceksin World Leader diye Trabzon formasını.

Bu üçü World Leader olacaklar; 3 Büyükler!

Beni bilen bilir. Kılıçdaroğlu'na da, Bahçeli'ye de başbakan olurlarsa böyle forma veren olursa aynısını yazarım. Trabzonspor'un partisi, siyaseti olmaz. Olursa da herkesin sevgilisi Trabzonspor olmaz o takım. Trabzonspor Başkanıyken siyasete girmeyeceksin, canın siyaset çekiyorsa Trabzonspor Başkanı olmayacaksın.

Bu politikacılar niye futbolun bu kadar içindeler biliyor musunuz?

Bakın Brezilyalı taraftar nasıl güzel anlatmış:

Futbol: Brezilya:3 – Japonya:0

Güvenlik: Brezilya:0 – Japonya: 10

Eğitim: Brezilya:0 – Japonya: 10

Politika: Brezilya:0 – Japonya: 10

"Hayatlarla oynadığın sürece maç kimin umurunda?"

Siyaset çok vıcık vıcık bir şeydir. Güç varken etrafınız yağcı dolar.

Semra Özal'ın papatyalarını hatırlar mısınız? Şimdi hiçbiri yok etrafında.

Bakın bir gazete haberi:

Fenerbahçe taraftarı pankart açmış statta: "Adam gibi Adam Recep Tayyip Erdoğan"

Beşiktaş taraftarı da ertesi hafta cevabı yapıştırmış "Adam gibi Adam: ATAM" diye.

FENERBAHÇE taraftarlarının önceki hafta Şükrü Saracoğlu Stadı'nda açtığı **"Adam gibi adam Recep Tayyip Erdoğan"** yazılı pankarta Beşiktaşlı taraftarlar dün akşam **"Adam gibi adam: ATAM", "Tek adam Mustafa Kemal", "Bir pankartta Verheugen'e aç, Avrupa Şampiyonu ol Fener"** pankartlarıyla yanıt verdi.

Bunları okurken "Şerif Hoca solcu galiba sağ iktidarı eleştiriyor bak" diye düşünen arkadaşıma bir şeyler söylemek istiyorum. İktidarda solcular olsa şu anda onları eleştiriyor olacaktım. Ben siyasetten anlamam, mecliste yumruklaşan o adamların hiçbirinin peşinden gitmem. Bir siyasi görüşün, doktrinin takipçisi olmak at gözlüğü takmaktır sadece, kullanırlar sizi. Bunları yazarken CHP gelse, MHP gelse diye yazmıyorum, biliyorum ki onlar gelse aynı adamlardan orada da var.

O yüzden sadece gördüğüm yanlış ve doğruları tarafsızca yazıyorum. Beni anlamayanlar, ağaçların kesilmesine direnen, fikirlerinin alınmamasına, hayatlarına müdahale edilmesine direnen çocukların % 70'inin herhangi bir siyasi görüşünün olmamasına şaşırmışlardır eminim. Sakın politikacıların sizin önünüze geçmesine, gözünüze perde çekmelerine müsaade etmeyin, sağcısının da solcusunun da.

Dünyada kimsenin adını bilmediği Akdeniz Oyunları'nda birinci olanlara kişi başı 500 cumhuriyet altını vermişiz (yaklaşık 300 bin TL) toplam 29.000 altın dağıttık, ulufe.

Altyapıya yönelik bir planlama ve organizasyon yerine tamamen üst yapıya ulufe dağıtarak yönetirseniz ve politikacılar vıcık vıcık işin içinde olursa ne olur biliyor musunuz?

Şu anda dünyada en çok dopingli sporcusu olan ülke biziz, bizden sonra Rusya geliyor.

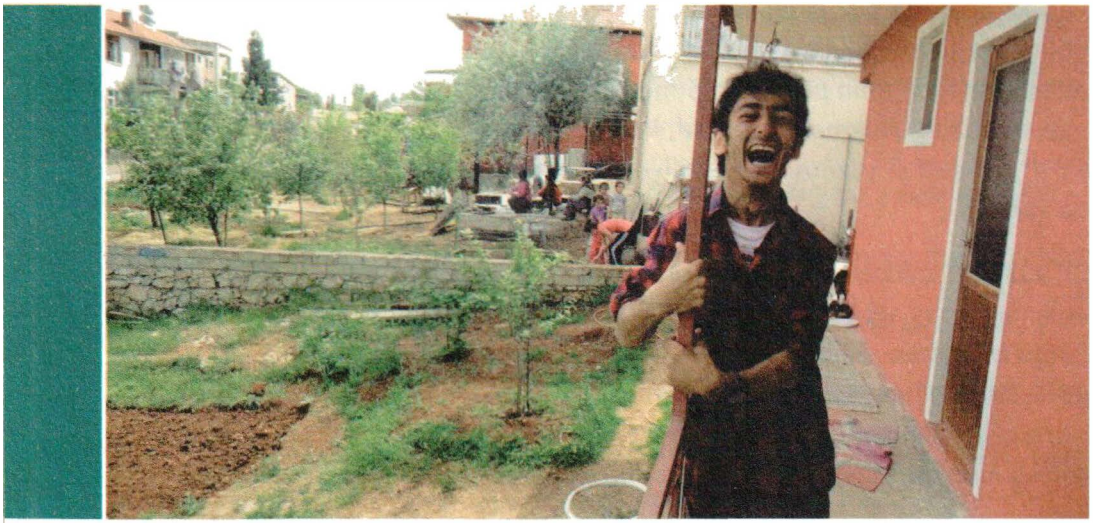
Nasıl utanç verici değil mi?

Artık her madalyamızda dudak bükerler bize dünyada. Eskiden Doğu Alman kadın atletler madalya aldığında bilirlerdi insanlar, bunlar ülkece doping yapıyorlar diye. Şimdi bize gülümsüyorlardır emin olun.

Utanç verici derken sizin benim için utanç verici, asıl utanması gerekenler, yalan diksiyon eğitimli sesleriyle, öğrendikleri yapay beden dili duruşlarıyla başka şeyler anlatacaklar size, siz de yutacaksınız.

İçim daraldı müsaade ederseniz bu çirkinlikten uzaklaşıp size bugüne kadar karşılaştığım takım olmanın en güzel örneklerinden birini vereceğim:

Ortaarmutçu Ailesi.

Ahmet Orç'la (havalı olsun diye Orç diyor aslında Oruç) bir konferansımda tanıştım. Cerebral Palsili, bebekliğinden beri tekerlekli sandalyeye mahkûm bir

genç. Ben ona Brad diyorum çünkü gözleri Brad Pitt'i andırıyor ama daha güzel. Antalya'daki her konferansıma gelir, espri yaptım mı herkesten daha çok güler. Babası İbrahim Bey ve annesi Fatma Hanım onunla her yere giderler. Sandalyeyi ite ite ilkokul, ortaokul, lise, üniversite hepsini bitirdi Ahmet. Aslında ailesiyle birlikte okudular.

Şimdi ortak bir hedefleri var: Ahmet'in iyileşmesi. Bence iyileşecek, tıp o kadar hızlı ilerliyor ki. Öte yandan baktığımda sağlıklı çocukları olan çok aile Ortaarmutçu ailesinin onda biri kadar takım ruhuna sahip değil. Onlar benim gördüğüm en mutlu en üretken takımlardan birisi.

İbrahim -Fatma-Ahmet. Kalede, savunmada, hücumda hep üçü var.

Böyle kocaman gülümseyebilmek için önce biraz ağlamak gerekiyor onu biliyorum. Ama dışarıda hiç ağlamıyorlar, hep böyle gülüyorlar.

Bence her kurum için harika bir takım çalışması örneği. Antalya Bilfest'te şahane bir konuşma yaptılar "aile olmak üzerine" Ahmet ve ailesi.

Dostlarım kitap bitiyor.

Aslında yayınlandığında her şey değişmiş olacak. Antrenörler, sonuçlar, formalar, lider olan takımlar, kulüp başkanları... Burada örnek verdiğim futbolcular-

dan futbolu bırakanlar olacak. Başarı örneği verdiğim teknik direktör başarısız olacak, kötü dediğim koç takımını şampiyon yapacak. Siz de on yıl sonra okurken burun kıvıracaksınız belki yanlış yazmış diye.

Öte yandan aranızda bazıları fark edecek ki gerçekte hiçbir şey değişmiyor, belki örnekler değişiyor ama dersler aynı kalıyor. O dersleri almayı başaranlar ayakta kalıyor.

O yüzden yazdıklarım değişse de yanlış çıksa da ben değiştirmeyeceğim kitaptaki bilgileri kolay kolay, bazen yeni güzel örnekler ekleriz gelecek yıllarda ama yanlışlarım bırakın yanlış kalsın.

Ben de penaltı kaçırayım.

Hocam nereden biliyorsun futbolu, basketi? Evet, oynadım bazı takımlarda. Hem de hep kaptanlık yaptım, transfer teklifleri bile geldi. Askeri öğrenci, sonrasında da subay olduğum için imkân yoktu.

Ama hep sevdim sporu, görebildiklerimi de yazdım.

Murat'la maç seyrettik bu akşam, yorum yapan kişiye spiker döndü: "Ne diyorsunuz Reha Hocam?" dedi.

"Hatırladın mı Murat, Reha'yı?"dedim

''Altay'da 10 numara oynardı, çok teknik topçuydu'' dedi.

İkimiz de gülümsedik. İkimizin de aklından kesin Sedat 3 de geçti, çok sağlam topçuydu. Bursaspor'u bırakıp üç büyüklere gelmemişti, Avrupa'nın her takımında takır takır oynayabilirdi.

Emin olun o zamanlar tüm takımlara eşit zaman ayrılırdı. TRT'de bütün takımları, oyuncuları izlerdi herkes ve tüm oyuncuları tanırdık.

Şimdiyse adil değil futbol; zenginlerin sporu, paran varsa seyrediyorsun paralı kanaldan. Arsalarda top oynardı çocuklar, şimdi futbol okullarına para bulursan kursa yolluyorsun oğlunu.

Çocukların top oynayacağı alan kalmadı, kütüphane yok, park yok, spor alanı yok. Doymazcasına AVM ve cami yapıyorlar.

Sunay Akın der ki:

Gelişmiş ülkeler çocuklarının hayal gücü gelişsin diye oyuncak alır çocuklarına, geri kalmış ülkeler oyalansın diye. O yüzden geri kalmış ülkeler, gelişmiş ülkelerin kapısında oyalanır.

Muğla Müftüsü camide badminton kursu verdirmiş. Bir öğretmen getirmiş, file kurmuş camiye. Çocuklara badminton sevgisi aşılamış.

En azından böyle hayal gücü ve spor sevgisi en önemlisi takım ruhu olan imam atayın camiye olur mu?

Duruşu düzgün olsun.

Dostlukla,
Ahmet Şerif İzgören

Bağlıca, bahçe.
Orhan çit örüyor güneş var.
18 Kasım 2013

Ahmet Şerif İzgören Kitapları

İş ve Yönetim Serisi-2
224 Sayfa

DİKKAT VÜCUDUNUZ KONUŞUYOR

İnsanların beden dili birçok ipucu veriyor. İstiyorum ki gençler sizin mesajlarınızı alsınlar. Sizin için "ilim ve bilim çeşmesi" sıfatı az gelir.

İshak Alaton
Alarko Holding Yönetim Kurulu Başkanı

İzgören Yayınları
128 Sayfa

UÇAN HALI BABAM

Tüm bu fotoğraflara bakınca ve bu kısa, ama koca hayatı gözden geçirince bir şey fark ettim: Aslında yaptığımız şey halı dokumak. Attığımız her adım, yaptığımız her iyilik, her kötülük birer ilmek.

Toplumsal ve Bireysel
Gelişim Serisi-5
136 Sayfa

AVCUNUZDAKİ KELEBEK

Sizi temin ederim, hayatımda iş dünyası ve iletişim üzerine okuduğum hiçbir eser bende bu kadar etki bırakmadı.

Çağlayan Babacan
İstek Özel Uluğbey Lisesi
Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

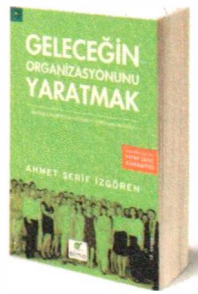

İş ve Yönetim Serisi-3
296 Sayfa

İŞ YAŞAMINDA 100 KANGURU

Şerif İzgören'in başına geçtiği kurumlarda gerçekleştirdiği mucizeleri bilen biri olduğum için kitabın satır aralarını bile değerlendirmeye çalıştım. İş yaşamıyla ilgili çok değerli bir başucu kitabı.

Atilla Okumuş
Jumbo AŞ Genel Müdürü

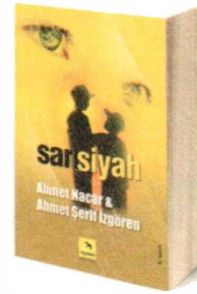

İş ve Yönetim Serisi-9
240 Sayfa

GELECEĞİN ORGANİZASYONUNU YARATMAK

Böylesine teknik bir kitabı, okuyucuya bu kadar gülümseterek sunmanız çok etkileyici, tüm kitaplarınızı okumuş biri olarak içtenlikle tebrik ediyorum.

Tural Sarıkaya
Bilgi İşlem Sistemleri Danışmanı

İzgören Yayınları
296 Sayfa

SARI SİYAH

Bu kadar ilginç bir öykü okumamıştım. Kitabı böylesine etkili ve sürükleyici kılan, bence yazarlarımızın üslubu. Tüm arkadaşlarıma tavsiye ediyorum.

Nebi Atılgan

Ahmet Şerif İzgören Kitapları

Toplumsal ve Bireysel
Gelişim Serisi-9
232 Sayfa

SÜPERMEN VE UĞUR BÖCEĞİ

Sıkıntılı her anımda, artık çantamda taşıdığım *Süpermen ve Uğur Böceği* kitabından, kahraman bir "uğur böceği"nin hikâyesini okuyorum.

A. Koral Özel

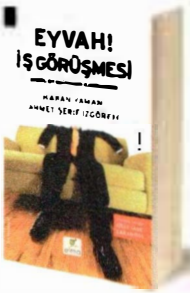

Toplumsal ve Bireysel
Gelişim Serisi-10
176 Sayfa

HIDIR KİŞİSEL GELİŞİYOR

Yabancı yazarların kişisel gelişim kitaplarına, başarı için tavsiye ettikleri yollara farklı bakış açısı getiren bir kitap. İki saat içerisinde okudum ve her saatinden zevk alarak bitirdim. Herkese tavsiye ederim.

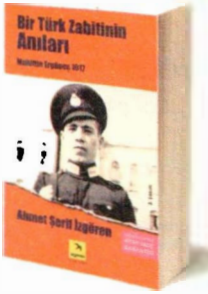
Serdar Yılmaz

İş ve Yönetim Serisi-54
200 Sayfa

EYVAH! İŞ GÖRÜŞMESİ

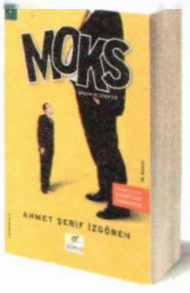
Eyvah! İş Görüşmesi, sadece iş görüşmelerindeki performansınızı artırmayı değil, daha yüksek profesyonel standartlara ulaşmanızı hedefleyen bir kitap. İş hayatında karşılaşabileceğiniz zorlu durumlarda neler yapabileceğinizi, sizin için doğru olan işi nasıl tespit edeceğinizi anlatıyor. Hem de okuyabileceğiz en samimi ve nükteli yaklaşımla.

İzgören Yayınları
128 Sayfa

BİR TÜRK ZABİTİNİN ANILARI

Tanıdığınız için gurur duyduğunuz insanlar vardır. Benim için Beybaba bunların en başında gelir. Hatta bana Allah'ın en büyük hediyelerinden biridir. Bunun iki nedeni var: Birincisi, iki dedem de ben doğmadan vefat etmişti, bana dedelik yaptı. İkincisi, bir insan düşünün, neredeyse yüzyıllık.

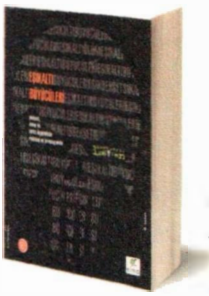

İş ve Yönetim Serisi-31
208 Sayfa

MOKS

Şerif Hocam'ın verdiği eğitim, olağanüstü bir gözlem yeteneği ve yaşam deneyimi ile desteklenmiş, gerçekten bugüne kadar katıldığım en iyi eğitimdi. Çok etkilendim.

Sibel Bingöl
Vakıfbak Eğitim Müdürlüğü

İş ve Yönetim Serisi-27
240 Sayfa

EŞİKALTI BÜYÜCÜLERİ

Çok ilginç bir konuya değinmişsiniz ve çok güzel yazmışsınız. Bir Türk yazarı olarak her şeyin hakkını fazlasıyla veriyorsunuz. Yeni kitaplarınızı bekliyoruz.

Ayşen Hamamcıoğlu

Ahmet Şerif İzgören Kitapları

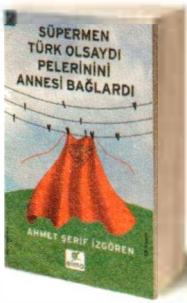

Toplumsal ve Bireysel
Gelişim Serisi-3
240 Sayfa

ŞU HORTUMLU DÜNYADA FİL YALNIZ BİR HAYVANDIR

36 saat içinde kitabınızı iki kere okudum. Okurken sürekli gözlerim doluyordu. Kitabı ikinci kez okuyuşumda hayatımla ilgili radikal kararlar aldım. Sayenizde hayatımın en keyifli otobüs yolculuğunu yaptım.

İlknur İşçi
Alternatif Eğitim Danışmanlık Hizmetleri Eğitim Müdürü

Toplumsal ve Bireysel
Gelişim Serisi-27
184 Sayfa

SÜPERMEN TÜRK OLSAYDI PELERİNİNİ ANNESİ BAĞLARDI

Sevgili Şerif İzgören, benim gibi bu ülkenin doğru yapamadıklarına ve değiştiremediklerine kızmayı sürdürmekle beraber, küsmeden mücadele etmeyi başarıyor.

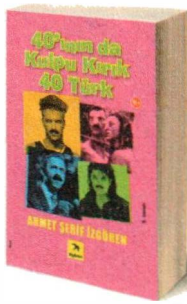
Alphan Manas
Mensa Türkiye Başkanı

İzgören Yayınları
136 Sayfa

SARI SİYAH BURSA

Ahmet Nacar ve Ahmet Şerif İzgören'in kaleme aldıkları mizah ve duygu dolu *Sarı Siyah*'ın devamı niteliğindeki bu kitapta, iki can dostunun, Bursa'daki yeni hayatlarına dair haylaz ama masum, düşündürücü ama komik anılarını okurken yine kahkahalara boğulacaksınız.

İzgören Yayınları
192 Sayfa

40'ININ DA KULPU KIRIK 40 TÜRK

Gülümsemeye hasret olduğumuz şu günlerde, her satırında ayrı bir kahkaha attıran, gülerken düşündüren ve gündelik yaşantımıza farklı bir pencereden baktıran bir mizah kitabı.. "Ben öksüüz, been yeetiim!"

Bahadır Zengin

40 Sayfa
6-8 yaş

PO - İyilik Patapata'ya İniyor

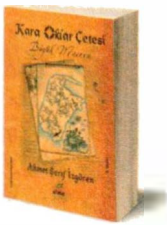
Masmavi uğur böceği Ahmet Şerif İzgören, Po'nun maceralarına tanık olacağımız yeni bir serinin ilk kitabı Po: İyilik PataPata'ya İniyor ile karşımızda. Büyüyünce unutulan melekçiklerimize selam çakan bu çalışma, kalplerini Haris'e kaptıranlara da rengârenk kuşlarla haber gönderiyor.

88 Sayfa
6-8 yaş

KÜÇÜK BEYAZ UĞUR BÖCEĞİ

Kitabı okurken kimlerle mi tanışacaksınız? Gerçek Uğur Böcekleriyle. Dilerseniz siz de Beyaz Uğur Böceği olabilirsiniz. Nasıl mı? Şerif Amca'nın önerdiği iyilikleri yaparak.

296 Sayfa
9-12 yaş

KARA OKLAR ÇETESİ

1928 Türkiye'si, savaştan yeni çıkmış bir ülke. Yıllardır okunmayı bekleyen gizemli mektuplar, çözülmesi gereken şifreler, katedilen yollar, tablodaki sır, adadaki manastır, gizli ajanlar ve yerine getirilmesi gereken esrarengiz bir görev...

Yeşil Elma Kulübü

YAYINEVİMİZİN

Yeni çıkan eserleri ve diğer faaliyet bilgilerinden haberdar olmak istiyorsanız;

ad, soyad, yaş, öğrenim durumu, meslek, e-posta, telefon ve adres bilgilerinizi

"Yeşil Elma Kulübü Üyesi"

başlığı altında
bilgi@elmayayinevi.com
adresine gönderiniz.

Kitaplarımızın tamamını www.elmayayinevi.com adresindeki web sitemizden % 25 indirimli olarak sipariş edebilirsiniz.

elma yayınevi

ELMA YAYINEVİ

olarak kitaplarımızda kullandığımız kâğıt için kesilen ağaçların yerine yeni fidanlar dikiyoruz.
18.500 dikili ağacımız var.

elma

TOPLUMSAL ve BİREYSEL GELİŞİM SERİMİZDEN

- 26. KİLOMETRE / Cengiz Alkış
- ŞU HORTUMLU DÜNYADA FİL YALNIZ BİR HAYVANDIR / Ahmet Şerif İzgören
- BİR DAKİKA HAYATINIZI DEĞİŞTİREBİLİR / Steve Goodier
- AVCUNUZDAKİ KELEBEK / Ahmet Şerif İzgören
- SÜPERMEN VE UĞUR BÖCEĞİ / Ahmet Şerif Şzgören
- HIDIR KİŞİSEL GELİŞİYOR / Ahmet Şerif İzgören
- OLUMLU SÖZCÜKLER ETKİLİ SONUÇLAR / Hal Urban
- YABANCI DİL NASIL ÖĞRENİLMEZ? / Dr. Ali Işık
- İYİ Kİ FARKLIYIZ / Özden Aslan
- KELİMENÜ / Hakan Yaman
- DAHA MUTLU YAŞAMAK / Dr. Tal Ben-Shahar
- BEN KİM, KONUŞMAK KİM? / Hakan Urgancı
- BENİ HEYECANLANDIRIYORSUN SBS / Bora Serhat Çelik
- ZOR İNSANLARLA ZORLANMADAN BAŞ ETMEK / Özden Aslan
- TEMSİLCİ / Murat Çokyiğit
- SÜPERMEN TÜRK OLSAYDI PELERİNİNİ ANNESİ BAĞLARDI / Ahmet Şerif İzgören
- GİZEMLİ GÜÇ HİPNOZ / Vural Okur
- YETENEK DEDİĞİN NEDİR Kİ? / Geoff Colvin
- GELECEĞE YÖN VEREN SÖZLER / Akın Alıcı
- TARİHE GEÇEN HAZIRCEVAPLAR / Akın Alıcı
- YENİ GÖRGÜ KURALLARI / Akın Alıcı
- HAYATTA BAŞARILAR / Bahadır Zengin
- ÇOCUĞUMLA DOĞADAYIZ / Nuran Kansu
- HAYAT SENİ CÜMLE İÇİNDE KULLANDI / Hakan Urgancı
- ÇOCUKLARI ANLAMA KILAVUZU / Uzm. Psk. Özgün Kızıldağ
- LİDERLİK YOLCULUĞUM / Vedat Erol
- İŞE GİDERKEN KÖPRÜDEN ÖNCE SON ÇIKIŞ / Grup Temiz
- MÜKEMMELİ ARAMAK / Tal Ben-Shahar
- ÜSTÜN DÖKMEN'LE NEHİRDE / Bircan Kırlangıç Şimşek
- ERGENLERİ ANLAMA KILAVUZU / Uzm. Psk. Özgün Kızıldağ
- VE BİRDEN MUCİT ORTAYA ÇIKIVERDİ / Genrich Altshuller
- KÜÇÜK İYİLİK FİKİRLERİ / Türkiye Uğur Böcekleri

İŞ VE YÖNETİM SERİMİZDEN

- YENİ İŞİMİZ DIŞ TİCARET / Hakan Akın
- DİKKAT VÜCUDUNUZ KONUŞUYOR / Ahmet Şerif İzgören
- İŞ YAŞAMINDA 100 KANGURU / Ahmet Şerif İzgören
- GELECEĞİN ORGANİZASYONUNU YARATMAK / Ahmet Şerif İzgören
- FİNANSÇI OLMAYANLAR İÇİN FİNANS / Dr. Hakan Özerol
- DIŞ TİCARETTE ALTERNATİF PARA KAZANMA YOLLARI / Hakan Akın
- BÜTÜN PAZARLAMACILAR YALANCIDIR / Seth Godin
- EŞİKALTI BÜYÜCÜLERİ / Ahmet Şerif İzgören
- BİR İNSAN KAYNAKLARI MASALI / Özden Aslan
- PİYASALARI OKUMAK / Dr. Hakan Özerol
- FOREX PİYASASI / Mutlu Meydan
- MOKS / Ahmet Şerif İzgören
- İŞTE MÜLAKAT / Mehmet Erkan & Oğuz Erdoğan
- KRİZİ BEKLERKEN / Dr. Hakan Özerol
- DIŞ TİCARET DESTEKLERİ / Hakan Akın
- BÜYÜK OLMA MUHTEŞEM OL / Şafak Altun
- KÖFTE ÜSTÜ KREM ŞANTİ / Seth Godin
- MARKADAN PATENTE / Zekeriya Baştürk
- SIFIRA SIFIR, ELDE VAR MOBİNG / Çağlar Çabuk
- YAŞAMI SINIFA TAŞIMAK / Banu Özdemir
- POZİTİF YÖNETİM / İdil Türkmenoğlu
- İMAJINIZI NASIL ALIRSINIZ? / Suna Kabadayı
- KOÇLUK VE 4. BOYUT / Çağlar Çabuk
- ÖĞRETMENLER İÇİN BEDEN DİLİ / Çağlayan Babacan
- İŞTE ZOR İNSANLAR / Özden Aslan
- DELİK JETON / Banu Akın
- DOĞANIN İNOVASYONU / Şafak Altun

- DAVRANIŞSAL FİNANS / Dr. Hakan Özerol
- EMSALSİZ / Bora Özkent
- GELECEĞİN ECZANESİNİ TASARLAMAK / Ecz. Bengü Özdemir
- ENGELLİLERLE 3600 İLETİŞİM / Mehmet Kızıltaş
- EYVAH İŞ GÖRÜŞMESİ / Hakan Yaman & Ahmet Şerif İzgören
- DIŞ TİCARET SÖZLÜĞÜ / Hakan Akın
- KARANLIKTA GOL ATMAK / Fırat Ataklı
- ZEN ve BÜTÜNSEL PROJE YÖNETİMİ / Murat Cem Mekik
- İLK MARKA HZ. ÂDEM Mİ? / Serhan Ok
- KARİYER ve VAROLUŞ / Daniş Navaro
- SUBLİMİNAL A.Ş. / Ferdi Bişkin

elma çocuk

ELMA ÇOCUK

- KÜÇÜK BEYAZ UĞUR BÖCEĞİ / Ahmet Şerif İzgören
- AKLINI ARAYAN ÇOCUK / Özden Aslan
- ARZAVUL TEPESİ / Mehmet Erkan
- VIRGINIA WOOLF: GÖRÜNMEYENİN YAZARI / Luisa Antolin Villota
- BALIK ÇORBASI / Ursula K. Le Guin
- SAKIZ AĞACI / Ceren Kurt
- KIRMIZI DENİZYILDIZI / Ceren Kurt
- DÜŞ HIRSIZININ ÇIRAĞI / Ahmet Önel
- CESUR AKTÖR GERÇEKLER ORMANI'NDA / Dilara Yalçın Okur
- KIRMIZI BENEKLİ KUTU / Özden Aslan
- KARA OKLAR ÇETESİ / Ahmet Şerif İzgören
- POŞETTO / Ceren Kurt
- PEZZETTİNO / Leo Lionni
- YEŞİL KUYRUKLU FARE / Leo Lionni
- ÇORAP AĞACI / Arzu Sehim
- KILKUYRUK POPİ - UYKUSUZ HER GECE / Salim Keskingöz
- KILKUYRUK POPİ - GÜZELLİK TACI / Salim Keskingöz
- SÜTKUŞ'UN ÇOCUKLARI / Hülya Kibaroğlu
- EN YENİ ARKADAŞIM / Mehmet Erkan
- ÇIPLAK ZEBRA / Ahmet Önel
- KALBİNAZ BEKLERKEN / Pelin Güneş
- HEZARFEN Uçmak Özgürlüktür / Ahmet Önel
- KAYIP MADALYANIN PEŞİNDE / Ferrin İlbay Yalnız
- YEŞİL ADA'NIN ÇOCUKLARI / Hawa Tekin
- YÜZYÜZ / Leo Lionni
- GÜNLE YARIŞAN YARIŞÇI / Ahmet Önel
- PO - İyilik PataPata'ya İniyor / Ahmet Şerif İzgören

yayınları

İZGÖREN YAYINLARI

- UÇAN HALI BABAM/ Ahmet Şerif İzgören
- NAZİK ANNE'DEN DERSLER / Nazik Erik
- KARINCA KIRK OLUNCA / Ahmet Nacar
- BİR TÜRK ZABİTİNİN ANILARI / Ahmet Şerif İzgören
- SARI SİYAH / Ahmet Nacar & Ahmet Şerif İzgören
- FUTBOLUN BUKALEMUNLARI / Tarkan Kaynar
- 40'ININ DA KULPU KIRIK 40 TÜRK / Ahmet Şerif İzgören
- İLKLERİ GERÇEKLEŞTİREN YENİLİKÇİ PROFESÖR OĞUZ MANAS / Tuğba Yıldırım
- HAYALDEN ÖTE / Faik Byms
- CUMHURİYET'LE BÜYÜYEN KADIN: NERİMAN SAMURÇAY / Bircan Kırlangıç Şimşek
- SARI SİYAH BURSA / Ahmet Nacar & Ahmet Şerif İzgören
- ÖTEYE MEKTUP / MUAZZEZ AKIN

izgören
AKADEMİ

Bireysel | Kurumsal | Uzaktan Eğitim

Faydalı, **Keyifli** ve **Uygulanabilir** eğitimlerde buluşmak dileğiyle

www.izgorenakademi.com

İŞ HAYATI FUTBOLDAN NE ÖĞRENİR?

AHMET ŞERİF İZGÖREN

Birbirinize duyduğunuz sevgi, kârınızdan daha önemlidir. İşbirliğiniz makine parkınızdan, güler yüzünüz CRM yazılımınızdan, bilginiz bilgisayarlarınızdan daha değerlidir. Takım çalışmanız ve iyi niyetiniz varsa gerisi beraberinde gelir zaten.
Ahmet Şerif İzgören

Bir spor dalı olmanın çok ötesinde, sosyolojik bir olay: Futbol. Bir eğitimci olarak, "Bu spor gözümüzün o kadar önünde ve kulağımızın o denli dibinde ki yönetsel gözle bakmamak olmazdı" diyor İzgören, futboldan alınabilecek yönetim derslerine yer verdiği bu özgün çalışmasında.

İş Hayatı Futboldan Ne Öğrenir?, Liderlik, Takım Ruhu, Ortak Hedefler, İş Akışı, İletişim başlıkları altında, ortak değerlere sahip, aynı hedefe odaklanmış, rollerin doğru paylaşıldığı, birbirini anlayan ve yaptıkları işi sonuçlandırma becerisine sahip takımların nasıl oluşturulacağını ve yönetileceğini, futboldan ve diğer spor dallarından örneklerle anlatıyor.

İş adamları kadar iş kadınlarının da ilgisini çekecek bu kitap, Ahmet Şerif İzgören'in her zamanki yalın ve esprili anlatımıyla bir solukta okunacak ve etkisi kalıcı olacak eserlerinden biri. Keyifli ve verimli okumalar...

₺ 19,00

8,00 Euro

elma yayınevi · izgören yayınları · elma çocuk

Akademi Artı Yayıncılık AŞ
Aziziye Mah. Portakal Çiçeği Sok.
No: 37/7 Çankaya/Ankara
Tel: 0 312 417 72 73 (pbx) • Faks: 0 312 417 36 46

ISBN 978-605-5286-40-8

İADE GARANTİSİ
Bu kitabı okudunuz ve beğenmediyseniz, alış belgenizle birlikte iade edebilir ve ödediğiniz ücreti yayınevimizden geri alabilirsiniz.

İş ve Yönetim Serisi